

ثروتمندانی که طعم فقر را چشیده‌اند
سرمارامی خورند و کرونا را می‌گیرند
زندگی مثل زمین فوتبال است توپ را پیدا کنید!

شماره ۳۹۰۲

چهارشنبه ۲۳ مهر ۱۳۹۹

بها ۷۰۰۰ تومان

اختصاصی با مرده مردانی اولین زن ایرانی قهرمان المپیک ناشنویان

م مثل مدرسه

م مثل ملت

ساخت ۱۲ مدرسه به همت کارکنان بانک ملت

احداث و تکمیل ۱۲ واحد آموزشی آسیب دیده از سیل در استان های گلستان، لرستان و خوزستان
از محل کمک های جمع آوری شده از سوی کارکنان بانک ملت

www.bankmellat.ir

شهرستان: ۰۲۱-۸۲۴۸۸

مرکز ارتباطات ملت: ۱۵۵۶

فرار سیدن ایام پر در دوداغ آخر ماه صفر، رحلت رسول مکرّم اسلام و شهادت دو امام همام؛ امام کریم، حضرت حسن مجتبی (ع) و امام رئوف، حضرت رضا (ع) تسلیت باد

یادداشت هفته

محمد امین جوادی

به سوداگری مجال ندهیم

بسیار باز و کسب ثروت و منفعت از آن محل بسیار کم خطر و پر بازده است. در حالی که در این سوی ماجرا آنها که در کار تولید هستند با دست اندازها و دستور العملها و توپ و تشرهای مقامات دولتی روبرو هستند. نتیجه چنین روندی کاملاً پیداست. انگیزه سرمایه گذاری در تولید هر روز کم و کمتر و تقاضا برای سرمایه گذاری در بازارهای غیر مولد پولی هر روز بیشتر و بیشتر می شود. به همین خاطر است که شما در همین فضا هر چه خانه بسازید مشکل مسکن حل نمی شود چون به عنوان یک قלק به آن نگاه می کنند و آنها که می توانند نه برای سکونت در آن بلکه برای پس انداز آن را خواهند خرید. چون مطمئن هستند هیچ ضرری نمی بینند. به سمت انبار کردن طلا و ارز و سکه هم می روند چون می دانند زبانی در کار نیست. اگر همین حال به خانه های مردم سر کشی شود خواهند دید که به اندازه نیاز ارزی چند سال کشور دلار در خانه ها نگهداری شده و به قدر شاید ده سال نیاز کشور، طلای بلا استفاده در خانه ها وجود دارد. این احتکار سرمایه ملی و ارز که هر دو مورد نیاز کشور هستند نتیجه سیاستگذارهای غلط، سرکوب قیمت در بخش تولید و باز گذاشتن فضا و هموار کردن مسیر برای اقتصاد دلالی و واسطه گرانه است. اگر به همین سیاق پیش برویم در آینده ای نه چندان دور تولید بدون متولی و تولید کننده بدون پشتوانه و تعداد بیکاران هر روز بیشتر از روز قبل خواهد بود. در بخش کشاورزی هم انگیزه های برای کشت وجود نخواهد داشت و در عین حال شاهد سوداگری زمین و مسکن در بخش مولد کشاورزی و روستایی خواهیم بود. یعنی آنها که تا به حال تولید کننده بودند حال زمینهایشان را به مرفهین شهری خواهند فروخت تا در آن برای خویش ویلا بسازند چون خیری از تولید ندیده اند و نمی بینند. این عدم تعادل در اقتصاد کشور بیشترین ضربه را در سالهای اخیر به پیشرفت و توسعه ایران وارد کرده است و تا برای آن راه حلی اساسی نیندیشیم به توسعه پایدار نمی توانیم امیدوار باشیم.

افزایش نجومی قیمت سکه و طلا و ارز و مسکن مشکلات فراوانی را برای اقتصاد کشور به بار آورده و این در حالی است که تمام تلاش دولت آن است که قیمت مایحتاج ضروری مردم از جمله نان، برنج، روغن، قند، شکر، مرغ، گوشت، تخم مرغ... و در یک کلام مواد غذایی مصرفی شاهد افزایش نگران کننده نباشد و در این موارد دولت تمام انرژی و امکانات خود را به کار گرفته است. با نگاهی به قیمتها می توان دریافت که در مقایسه با مثلاً سه سال پیش و تورم ۳۰۰ تا ۷۰۰ درصدی طلا و سکه و خانه و خودرو و... قیمت بسیاری از مواد غذایی و خوراکی تورم قابل توجه نداشتند. البته یکی از دلایل آن این است که دولت همچنان نزدیک به ده میلیارد دلار برای تنظیم این کالاها اختصاص داده است. در این میان اما یک مشکل عمده به وجود می آید. درست است که اقلام مورد نیاز مصرفی جامعه با تخصیص میلیارد ها دلار ارز دولتی تا حدودی کنترل شده اند اما همین سیاست باعث شده است که نقدینگی و سرمایه گذاری از مسیر تولید به سمت بازارهای غیر مولد و سوداگرانه سوق پیدا کند. به عنوان مثال فردی که در سال ۹۶ هزار سکه پیش خرید کرده حالا ده برابر بالاتر همان سکه ها را می فروشد و یا صاحب یک خودروی خارجی که سه سال قبل در همین ایام ۳۰۰ میلیون قیمت داشته حالا بالای دو میلیارد تومان صاحب سرمایه است. همین مثال در مورد زمین و مسکن هم صدق می کند. اما در آن طرف بسیاری از تولید کنندگان به خصوص تولید کنندگان کشاورزی شاهد افزایش قیمت حتی به اندازه تورم هم نیستند. ولذا کاملاً طبیعی است که آنها هم هر روز سفره شان کوچکتر و اقتصادشان ضعیف تر و فاصله طبقاتی شان با بخش غیر مولد اقتصادی بیشتر شود. این سیاست هر چند در ظاهر برای کمک به محرومین و فقرای جامعه است اما در عمل باعث سرکوب بخشهای تولیدی و اشتغالزای کشور شده است. چرا که مسیر سرمایه گذاری در بخشهای دلالی و سوداگرانه

۳	یادداشت هفته
۴	بیواسطه - نامه به سردبیر
۵	باریکتر از مو
۶	در جهان سیاست
۸	سه گانه - مکتوب هفته
۱۰	دیدنی های ایران
۱۲	ماجرای واقعی خارجی
۱۴	داستان زندگی
۱۶	هر دری سخنی
۱۸	گزارش خارجی
۲۰	مشاوران مجله
۲۱	طنز
۲۲	به رنگ اشتباه
۲۴	سوژه
۲۵	داستان صد کلمه ای
۲۶	خواستگاری، در پیچ و خم دادگاه
۲۸	زبان شناسی
۲۹	راز سلامتی
۳۰	داستانهای معمایی پلیسی
۳۲	آشپزی
۳۳	خواندنی های تاریخی
۳۴	گوشه و کنار جهان
۳۶	۷۰ سال پیش در همین هفته
۳۷	حادثه
۳۸	داستان ایرانی
۴۰	بگو سبب
۴۱	تعبیر خواب
۴۲	تماشاگاه راز
۴۴	نوشته های ناب
۴۵	جدول
۴۷	هوش و سرگرمی
۴۸	یک سرگذشت
۵۰	هفت هنر
۵۴	فانزوی ایرانی
۵۶	یادها و خاطره ها
۵۷	لطایف و ظرایف
۵۸	ورزشی
۶۲	پیام های مهربانی
۶۳	پیام های روشنائی
۶۴	نگاه دیگر
۶۵	با خوانندگان
۶۶	نقاشی

صاحب امتیاز: شرکت ایرانچاپ (موسسه اطلاعات)

مدیر مسئول و سردبیر: فتح الله جوادی

معاون سردبیر: سید احمد شهبانی

معاون فنی و ناظر چاپ: کریم ملکی

صفحه آرا: حمید دانش اندوز - مهدی اسماعیلی

حروفچین: مریم شیرانی

نشانی: تهران - بلوار میرداماد - خیابان دکتر محمد

مصطفی (نفت جنوبی) نابان غربی - پلاک ۸ -

مجله اطلاعات هفتگی - کد پستی: ۱۵۴۹۵۳۱۱۱

روابط عمومی: نیلوفر کردان - تماس:

(از شنبه تا چهارشنبه - ۸ الی ۱۶) ۲۹۹۹۳۴۰۴ - ۲۲۲۲۲۲۶۲

Email: hattegi@ettelaat.com

آگهی ها: ۲۲۵۸۰۱۴ - ۲۱ و ۲۲۵۸۰۱۹

آبونمان: ۲۹۹۹۳۴۷۱ - چاپ از ایرانچاپ تلفن: ۲۹۹۹۹۹

شماره تلگرام مجله: ۰۹۳۰۴۷۴۰۲۸۹

لینک کانال مجله: @ettelaathaftegi

هر گونه استفاده از مطالب مجله جهت فیلمنامه سینما، تلویزیون و تئاتر و یا چاپ در کتاب منوط به کسب اجازه کتبی است. مقالات ارسالی پس داده نمی شود. مجله در ویرایش مطالب آزاد است.

توهم

دوستم را دیدم ناراحت و افسرده. گفت بهمن ۹۸ نزد پزشکی که مراجعین بیمارش تا ساعت یک شب در انتظار معاینه شدن می‌مانند رفتم. پس از دیدن مدارک پزشکی دستور عمل در بیمارستان دولتی ... را داد که ساعت ۱۰ صبح آنجا باشم. عمل در مچ دست راست انجام می‌شد. ساعت ۹ شب من وارد اتاق عمل شدم. دو نوجوان کنار تخت عمل من بودند. من دکتر متخصصی که نزدش رفته بودم را ندیدم. ولی کمی که پرده پلاستیکی مابین ما جابجا شد دکتر را با لباس شخصی دیدم که داشت با آن دو نوجوان صحبت می‌کرد. پس از زمان کوتاهی اسپری از مچ تا آرنج دست راست مرا خنک کرد. پس از چند لحظه سوزش تیغ جراحی را حس کردم. دست و پای چپ من از شدت سوزش و درد به حالت انقباض و خودم هم نیم خیز از شدت سوزش و درد بودم. آقای دکتر را صدا زدم جوابی نیامد مجدداً او را به نام صدا زدم. گفتند چه کارش دارید کمی مقاومت کنید تمام می‌شود. در بار سوم گفتند ایشان در جای دیگری عمل دارند. دست راست من بدون سِر کردن با همان اسپری اولیه جراحی شد. تاکنون تمام وجودم را درد مقاومت بدون سِر کردن پر کرده حتی درد در سرزائوها برای نشستن و برخاستن در اثر شوک وارده دارم. من که با قدرت با پای خود سالم به بیمارستان رفته بودم چنین هستم که می‌بینی. دوستم می‌گفت به کی باید شکایت کنم. مرکز دکتري که هر روز و شب دهها مریض را برای جراحی و پرشدن صندوق بیمارستان و جیب خود روانه اتاق عمل می‌کند رها نمی‌کنند تا به شکایت من رسیدگی شود. با همسر کم فرهنگي بازنشسته هستند به نزدش رفتیم وقتی موضوع را در میان گذاشتیم با دستان لرزان گفت شما دچار توهم شده‌اید و دارید به من توهین می‌کنید با توجه به اینکه دوربین در تمام اتاق عمل برقرار است شما بگویید به که باید شکایت کرد؟! آیا من دچار توهم شده بودم یا دکتر لقمه چرب‌تری در چند تخت فاصله از من به گفته همکاران جراحش مشغول عمل دیگر بوده. منشی درب اتاق را باز کرد تا ما بیرون برویم آمدیم بیرون. اما به یاد بزرگانی افتادم که گفته‌اند سخن را زبوری جز راستی نیست مهم نیست که دکتر باشی مهم این است که آنچه هستی باشی. بزرگ دیگری می‌گوید: بس تجربه کردیم در این دار مکافات / با درد کشان هر که در افتاد بر افتاد... گر جان بدهد سنگ سیه لعل نگر دد / با طینت اصلی چه کند بد گهر افتاد

سید کمال سید محمود - تهران

سخنی با رئیس جمهور محترم

در آن شب کذایی وقتی مردم شب خوابیدند و صبح که از خواب برخاستند یکباره متوجه شدند بنزین به طور سرسام آوری گران شده و این شوک عجیبی بود که به آنها وارد شد آن وقت شما فردای همان شب پشت تریبون با حالتی خندان فرمودید: من هم مثل بقیه مردم وقتی از خواب بیدار شدم شنیدم بنزین گران شده و خیلی تعجب کردم.

و زمانی که در فصل سرماي ۹۸ یک بیماری تنفسی گریبان مردم را گرفت و تلفات هم داد شما همان موقع هم فرمودید چیزی نیست یک آنفلوآنزای ساده است بعد که معلوم شد بیماری مذکور همان بیماری کرونا بوده با تاسف اظهار داشتید: ای وای من نمی‌دانستم که این بیماری کرونا بوده بعداً فهمیدم. آقای رئیس جمهور این اعلام بی‌خبری‌ها از طرف جنابعالی جداً از شما بعید است. امیدوارم از این پس در مورد وقایع اتفاقیه به هیچ وجه اظهار بی‌اطلاعی نفرمایید زیرا این طور واکنش‌ها و عملکردها توهین آشکار به احساسات و شعور مردم است.

غلامعلی چریکی - گچساران

درخواستی از فرزند ارجمند استاد

جناب آقای همایون شجریان

با توجه به اینکه ریشه‌اجدادی شما بزرگواران از شهر طبس است و می‌دانید که شهر طبس عروس کویر ایران است و یکی از زیباترین شهرهای ایران که عید نوروز آن جای سوزن انداختن نیست از طرف دیگر املاک بسیاری اجداد شما در طبس داشته‌اند که به یاد آن پارک کودک طبس در مرکز شهر مکان مناسبی برای این جاوید هنر است و می‌توان با ساخت یادمانی باشکوه دین مردم به استاد ادا شود. اگر وقت است و امکانش می‌باشد در این مورد اقدام لازم مبذول فرمایید.

با احترام دکتر سعید کلانی - طبس

نیازمند ویلچر

چندی پیش خانم نیازمندی که دارای نقص عضو شدید جسمی بود و بیماریهای دیگری هم داشت و از کمک خانواده و اقوام نیز بی‌نصیب بود دست یاری به سوی هموطنان دراز کرده و درخواست کرده بود که برای تهیه ویلچر به او کمک کنند تا به حال به لطف خوانندگان عزیز بخش قابل توجهی از هزینه‌ها تأمین شده و حدود یک میلیون تومان باقی مانده است که درخواست کمک از خوانندگان نیکوکار مجله داشته‌اند. آدرس و مشخصات این فرد در دفتر مجله محفوظ است.

با سلامی گرم و صمیمی خدمت همه شما خوانندگان خوب و ارجمند مجله اطلاعات هفتگی و با تسلیت فرا رسیدن شهادت پیامبر مکرّم اسلام (ص) و دومین امام مظلوم شیعه امام حسن مجتبی (ع) و نیز شهادت جانگداز شمس الشموس، قلب ایران، امام رضا (ع) و با این درخواست همیشگی از شما خوانندگان عزیز که در همه ارتباطات کتبی یا اینترنتی و تلگرامی از ذکر نام، نشانی و بویژه شهر و دیار خویش دریغ نفرمایید.

محمدرضا تهرانی

نامه شما در مورد صنعت مربع به دستم رسید. به دوستان گفتم که در یکی از صفحات مجله از آن استفاده شود. مطالب دیگر شما هم در نوبت چاپ قرار گرفت. ضمناً یکی از مطالب شما در این شماره چاپ می‌شود. سپاسگزارم.

علی اصغر طایب - تهران

مقاله شما تحت عنوان «فرهنگ، گامی به سوی تمدن» به دستم رسید چون در این صفحه به دلیل طولانی بودن مطلب امکان چاپ آن وجود نداشت به دوستان در تحریریه سپردم در فضایی دیگر در مجله به چاپ برسد.

محمد احمدوند - ملایر

مطلب جدید شما تحت عنوان «یک نکته از این معنی» را دیدم. چون همیشه به نکات درستی اشاره کرده بودید که قابل استفاده برای خوانندگان هست. یک مقاله شما در همین شماره به چاپ رسیده است. این مقاله را نیز به دوستان در تحریریه تحویل دادم.

اکبر بزرگمهر - خرم‌آباد لرستان

برای شما خواننده فعال و همکار رسانه‌ای آرزوی توفیق دارم. اشاره کردید که مرکز شهر خرم آباد تنها یک مرکز اداری پزشکی قانونی دارد و لذا به همین خاطر بسیاری از مردم دچار مشکل می‌شوند و از ریاست پزشکی قانونی و استاندار درخواست کرده بودید که در مناطق ۲ و ۳ شهر نیز دو باب ساختمان اداری در نظر گرفته شود. امیدواریم خواسته شما عملی گردد. موفق باشید.

محمدعلی روغنی - آمل

چند مطلب از شما به دستم رسیده است. مطالب خوب و قابل استفاده‌ای است منتهی بهتر است در ارسال مطلب به مجله ترتیب موضوعی و تقدّم و تاخیر مطالب و حتی الامکان اختصار رعایت شود. با این همه به دوستان در تحریریه سپردم تا به نحو شایسته از مطالب شما خواننده خوب هم‌شهری استفاده کنند. برایتان آرزوی صحت و سلامت دارم.

مهم است

مهم است که حالت خوب باشد، مهم است که لبخند بزنی، مهم است که بلد باشی با کوچکترین اتفاقات مثبت حوالت، دلخوش باشی. برای خوب بودن حالت، به هر چیز نه! که به ساده ترین چیزها چنگ بزنی. برای خوب بودن حالت، کینه و کدورت ها را نادیده بگیر و به حسادت ها و رقابت ها و شامت ها اهمیت نده. اهمیت نده که آدمها چه برداشتی از کارهای تو دارند و حرف های تو را به کدامین زبان عداوت، تفسیر می کنند. اهمیت نده که روزگار چقدر حریص تر می شود و هر روز به حرص دادنت، و اینکه آدمها حریص تر می شوند و هر روز به زمین زدنت فکر می کنند، اهمیت نده... به هیچ چیز جز حال خوب و اهداف مهمی که داری اهمیت نده.

امید روشنفکر

خوشبختی رُبّا یا بدبختی رُبّا

طبق قانون فیزیک قرار دادن یک آهن در میدان مغناطیسی، پس از مدت کوتاهی آن را به "آهن رُبّا" تبدیل می کند. حال قرار دادن یک ذهن در میدان مغناطیسی بدبختی! می شود بدبختی رُبّا! و قرار دادن در میدان مغناطیسی خوشبختی، می شود خوشبختی رُبّا!

هر چه را که می بینید، هر آنچه را که می شنوید، و هر حرفی که می زنید، همه دارای انرژی هستند و ذهن شما را همان رُبّا می کنند. به قول حضرت مولانا هر چیز که در جستن آنی، آنی

خود شما

فردی که بیشتر از همه وقتتان را با او می گذرانید، خود شما هستید

پس سعی کنید برای خودتان، دوست داشتنی باشید، نه فقط برای دیگران...

همانطور که داشتن یک پیانو شما را به یک پیانیست قابل تبدیل نمی کند، خواندن هزاران جمله موفقیت هم، شما را به یک انسان "موفق" تبدیل نمی کند! "زمان" اندک است... عمل کن!

شکار گرگ

در قطب شمال گرگ ها را اینگونه شکار می کنند:

روی تیغه ای برنده مقداری خون می ریزند و آن را در قالب یخی قرار داده و در طبیعت رها می کنند. گرگ آن را می بیند، یخ را به طمع خون لیس می زند.

یخ روی تیغه کم کم آب می شود و تیغه تیز، زبان سرد و بی حس شده ی گرگ را می بُرد. گرگ خون

بیشتری می بیند و به تصور و خیال این که شکار و طعمه خوبی پیدا کرده بیشتر لیس می زند؛ اما نمی داند یا نمی خواهد بداند که با آن حرص وصف ناشدنی و شهوت سیری ناپذیر، دارد خون خودش را می خورد! آن قدر از آن گرگ زبان بسته خون می رود تا به دست خودش کشته می شود. نه گلوله ای شلیک می شود، و نه حتی نیزه ای پرتاب! اما گرگ با همه غرورش سرنگون می شود. حال بد نیست بدانیم که طمع، پول، قدرت، تکبر، فخر فروشی، حب جاه و مقام و احساس بی نیازی و بی مسئولیتی در قبال همنوع می تواند هر انسانی را به سرنوشت این گرگ قطب گرفتار کند. هلاکت به دست خودمان، نه گلوله ای، نه نیزه ای...

بیژن ملاح سعید

آرام باش، آنجا که دیگر راهی نیست

خدا راه می گشاید...

هیچ وقت خوب بودن را به خاطر آدمهای بد متوقف نکن، زندگی آسان تر نمی شود...

این تویی که قوی تر می شوی و آیندهات با کارهایی که امروز می کنی ساخته می شود و هنوز هم می توانی... برای شروع دوباره هیچوقت دیر نیست شانس با تلاش ارتباط مستقیم دارد، هر چه بیشتر تلاش کنی، خوش شانس تر خواهید بود.

تلنگر

می گویند هر وقت خواستی پارچه ای بخری؛ آن را در دست مجاله کن و بعد رهايش کن، اگر چروک بر نداشت، جنس خوبی دارد. آدمها، نیز همینطورند!!

آدمهایی که بر اثر فشارها و مشکلات، اخلاق و رفتارشان عوض می شود، "چروک" بر می دارند!! اینها جنس خوبی ندارند، و برای رفاقت، معاشرت، مشارکت، ازدواج و اعطای مسئولیت به ایشان، به هیچ وجه "گزینه مناسبی" نخواهند بود. عبدالامیر اسدالله زاده

تاجیکستان و ۲۸ سال حکومت رحمان

امامعلی رحمان که ۶۸ ساله شد، ۲۸ سال عمرش را در رأس هرم قدرت تاجیکستان سپری کرد و کودکی که در تاجیکستان در آغاز رهبری او به دنیا آمده بود، اکنون ۲۸ ساله است و انتظار می‌رود تا هفت سال دیگر هم رهبری جز رحمان نبیند و...

در این جنگ از دست رفت. اما ده‌ها هزار تن که از آتش جنگ تاجیکستان به افغانستان جنگ‌زده پناه برده بودند، در پی تلاش‌های حکومت او به کشور بازگشتند. هرچند دیری نکشید که این مهاجران باز آمده و ده‌ها هزار تاجیک دیگر به دنبال آغاز رهبری رحمان، در جستجوی کار به روسیه و قزاقستان مهاجرت کردند و امروز هم پول حاصل از همین مهاجرت است که چرخ زندگی میلیون‌ها نفر را در تاجیکستان می‌چرخاند. این در آمد، پیش از بحران کرونا حدود ۵۰ درصد تولید ناخالص داخلی کشور برآورد شده بود.

تورج اتابکی، پژوهشگر ارشد پژوهشکده بین‌المللی تاریخ اجتماعی در آمستردام هلند، تلاش‌های امامعلی رحمان در زمینه حفظ امنیت شهروندان کشورش را موفقیت آمیز می‌داند. هرچند طی حدود سی سال مهاجرت کاری موسمی، تاجیکان در روسیه امنیت چندانی نداشته‌اند و همه‌ساله صدها تن به دست نژادپرستان روس کشته شده‌اند، امنیت اجتماعی در داخل تاجیکستان تأمین بوده است.

به گفته اتابکی، در نخستین سال‌های حکومت رحمان، شاهد رفتار بهتر اقتصادی بوده‌ایم؛ به گونه‌ای که دولت، ضمن همکاری با سازمان‌های بین‌المللی از تکیه یک‌سویه به درآمد حاصل از مهاجرت کاری کاسته بود و اقتصاد رو به رشد نسبی گذاشت. اما آنچه جلوی این فرآیند را گرفت، فساد مالی چشمگیر رایج در تاجیکستان است که به اعتقاد آقای اتابکی، کشور را به کج‌راهه برد. بسیاری دلیل پدید آمدن این "کج‌راهه" را انکاء بیش از حد امامعلی رحمان به اعضای خاندانش در امر حکومت‌داری می‌دانند.

خاندان سالاری

امامعلی رحمان و عزیزه‌ماه اسدالله‌اوا ۹ فرزند دارند: هفت دختر و دو پسر. امامعلی رحمان، عیالوارترین رهبر آسیای مرکزی است. این عیالواری در سیاست داخلی تاجیکستان هم اثرات شگرفی داشته؛ به گونه‌ای که بسیاری از اعضای این خاندان، مسئولیت عرصه‌های مختلف کشور را به عهده گرفته‌اند.

رستم امامعلی، پسر ارشد آقای رحمان - هرچند فقط ۳۲ سال دارد، تا کنون ریاست اداره مبارزه با قاچاق مواد مخدر، اداره گمرک و آژانس

امامعلی رحمان برای پنجمین بار نامزد ریاست جمهوری شده و کمتر کسی شک دارد که نتیجه رسمی رأی‌گیری چیزی جز پیروزی چشمگیر او باشد. البته، در این انتخابات هم آقای رحمان رقیبانی دارد. اما بسیاری از آنها نامزدهای انتخابات قبلی هستند که به زبان خود گفته بودند، خودشان هم به طرفداری از امامعلی رحمان رأی داده‌اند و نامزدی‌شان هم صرفاً برای جلب حمایت بیشتر از رئیس‌جمهور کنونی تاجیکستان است.

بنا به اصلاح قانون اساسی که در دوره رهبری امامعلی رحمان صورت گرفت، دو دوره پی‌هم پنج‌ساله ریاست جمهوری، دو دوره هفت‌ساله شد و آقای رحمان از سال ۹۹ به بعد هر بار برای هفت سال بر کرسی ریاست جمهوری تکیه زده است و آن شرط "دو دوره پی‌هم" هم شامل حال آقای رحمان نمی‌شود، چون بنا به اصلاحات ۲۰۱۶ در قانون اساسی، آقای رحمان "پیشوای ملت" است و دوران ریاست جمهوری "پیشوای ملت" نامحدود است.

ظهور رحمان

"همین رحمان بود که ما را از جنگ نجات داد." این جمله‌ای است که در میان مردم تاجیکستان بسیار به گوش می‌رسد و نتیجه ۲۸ سال تبلیغات دولتی از طریق رسانه‌هایی است که از دو حالت بیرون نیستند: تماماً دولتی یا بیانگر مواضع دولت. رسانه‌های دیگراندیش و مستقل که اندک نبودند، طی این مدت یکی پس از دیگری تحت فشار و تعدی بسته شدند. این باور را که فقط امامعلی رحمان قادر بود کشور را از بلای جنگ پنج‌ساله (۱۹۹۲-۹۷) برهاند، خود او هم به زبان آورده و این پاره از صحبت‌هایش در فیلم‌های تبلیغاتی تلویزیون‌های تاجیکستان به کرات پخش شده است: "در آن زمان (زمان جنگ) رهبری لازم بود که فدایی ملت باشد. خودش را قربانی کند و ملت را سرجمع".

برخی از کارشناسان بر این باورند که اندکی حقیقت در این سخنان رحمان هست. یا در واقع، در آغاز جنگ داخلی تاجیکستان اندک کسی حاضر بود رهبری کشور را به عهده بگیرد.

امامعلی رحمان که ۲۸ سال پیش، در آغاز جنگ داخلی تاجیکستان، رئیس یک مزرعه اشتراکی در زادگاهش دَنَغه بود، این چالش را پذیرفت و با کمک متحدانش، روسیه و ازبکستان، قدرت را در تاجیکستان قبضه کرد. جان بیش از ۶۰ هزار تن

* مذاکره روحانی-پوتین برای استقرار صلح در منطقه قفقاز انجام شد

* جهانگیری معاون اول رئیس‌جمهور: نمی‌توان پشت درهای بسته برای مردم تصمیم گرفت
* هزار دستان موسیقی ایران، شجریان، در جوار سخن سرای توس آرام گرفت
* رئیس‌جمهوری رئیس دستگاه قضا: نیروی انتظامی نگذارد محلات جولانگاه اشرا شود

* دکتر ظریف با امیر جدید کویت دیدار کرد
* جهش قیمت ارز و طلا در بازار داخلی همچنان ادامه دارد و سکه رکورد سی هزار تومان را رد کرد
* کدخدایی سخنگوی شورای نگهبان: اگر ایرادهای قانون جدید انتخابات رفع شود، به انتخابات ۱۴۰۰ می‌رسد

* دولت قرقیزستان در آستانه سقوط قرار گرفت و معترضان ساختمانهای ریاست جمهوری و پارلمان را تصرف کردند

* رزم حسینی وزیر صمت: دولت و اصناف باید ثبات را به بازار برگردانند

* صنعا: اسناد مشارکت نظامی اسرائیل در جنگ ائتلاف عربستان علیه یمن را داریم

* آموزش و پرورش: محتوای کتابهای درسی نباید تابع میل و مصلحت جناحی باشد

* دکتر زالی: کرونا پایتخت را بحرانی کرده است
* سخنگوی وزارت خارجه: ایران طرح حل بحران قره باغ را آماده کرده است

* همتی رئیس کل بانک مرکزی: ۸ میلیارد دلار از ارز صادرکنندگان به چرخه اقتصاد بازگشت
* تأمین اجتماعی: ۴ درصد سنوات مشاغل زیان آور

در طرح متناسب‌سازی حقوق اعمال می‌شود
* وزارت بهداشت: زدن ماسک هنگام خروج از منزل اجباری شد. تخلف: ۵۰ هزار تومان جریمه

* مناظره دوم ترامپ و بایدن لغو شد
* کشورهای اروپایی برای تحریم مقامات روسی به توافق رسیدند

* اعتراض‌های ضد دولتی در الجزایر پس از ۸ ماه دوباره آغاز شد

* رئیس کمیسیون اروپا به علت کرونا قرنطینه شد
* پلیس پاکستان از نواز شریف به اتهام تحریک مردم شکایت کرد

* رهبر کره شمالی در اقدامی غیرمنتظره از مردم به علت مشکلات اقتصادی عذرخواهی کرد

* ۱۵ زندانی سیاسی در مصر اعدام شدند
* احتمال کودتای نظامی در عراق به سرکردگی

معاون صدام بالا گرفت
* واشنگتن: منافع خود را در صورت شکست

مذاکرات کابل رها نمی‌کنیم

چالش یک میلیارد دلار شمش طلا

دعای حقوقی دولت نیکلاس مادورو، رئیس جمهور ونزوئلا با خوان گویدو، رهبر مخالفان، بر سر پیش از یک میلیارد دلار شمش طلا، با حکم دادگاهی در لندن به ضرر آقای گویدو با پیچیدگی های تازه ای همراه شد.

حدود دو ماه پیش دادگاهی در لندن حکم داده بود که این شمش های طلا که در بانک مرکزی بریتانیا نگهداری می شود، می تواند در اختیار خوان گویدو قرار بگیرد چون دولت بریتانیا

او را به جای آقای مادورو به عنوان رهبر موقت ونزوئلا به رسمیت شناخته است. اما بانک مرکزی ونزوئلا به این حکم اعتراض و تقاضای تجدید نظر کرد. دادگاه استیناف در لندن امروز دوشنبه ۱۵ اکتبر حکم دادگاه قبلی به نفع آقای گویدو را لغو کرد و پرونده را برای بررسی بیشتر به دادگاه بر گرداند تا مشخص شود کدام یک از این دو رقیب از نظر دولت بریتانیا مسئولیت رهبری ونزوئلا را بر عهده دارد. این دادگاه گفت باید با قطعیت مشخص شود که آیا دولت بریتانیا خوان گایدو را در "تمام شتون" رئیس جمهور ونزوئلا می داند و در هیچ موردی نیکلاس مادورو را به رسمیت نمی شناسد؛ یا این که آقای گویدو را رئیس جمهور و مستحق به دست گرفتن کامل قدرت می داند اما در عین حال آقای مادورو را به عنوان شخصی می شناسد که در عمل تمام یا بخشی از قدرت ریاست جمهوری ونزوئلا را در دست دارد. به این ترتیب سرنوشت این یک میلیارد دلار طلا که در حال حاضر در بریتانیا است همچنان و تا تشکیل دادگاه بعدی مبهم می ماند.

بانک مرکزی ونزوئلا می گوید: قصد دارد مبلغ حاصل از فروش این طلاها را مستقیماً در اختیار برنامه توسعه سازمان ملل متحد قرار دهد و در ازای آن کمک های انسانی، پزشکی و تجهیزات لازم برای مبارزه با شیوع ویروس کرونا را دریافت کند. رهبر مخالفان دولت ونزوئلا مدعی است که آقای مادورو زیر فشار تحریم غربی ها قصد دارد از این طلاها برای پرداخت بدهی متحدانش استفاده کند. پیش از این مقام های ایرانی تأیید کرده بودند که در ازای محموله های بنزینی که جمهوری اسلامی به ونزوئلا فرستاده از این کشور طلا دریافت کرده است. آمریکا و کشورهای غربی تحریم های سختی علیه دولت نیکلاس مادورو در ونزوئلا وضع کرده و با قسدی او را به عنوان رئیس جمهور به رسمیت نمی شناسند. این کشور با کمبود شدید سوخت و تورم بسیار بالا روبرو است.

مقام شهرداری دوشنبه رستم را پند و اندرز کرد و گفت: "سختگیر باش، بر اجرای سپارش های نظارت کن. تو بسیار جوان هستی. من در سن و سال شما تازه رئیس مزرعه اشتراکی شده بودم. تو گشنه نیستی. هیچ کس نمی تواند بر تو فشار بیاورد؛ هیچ کس نمی تواند از تو بخواهد که این یا آن منصب را به این یا آن کس بدهی. برای همین هم من تو را شهردار دوشنبه تعیین کردم."

اما به باور بسیاری از کارشناسان، انتصاب فرزندان و نزدیکان رئیس جمهور به مقام های اصلی و رواج خاندان سالاری و کمبود شایسته سالاری، مایه نگرانی ناظرانی شده است که خواهان حفظ تمامیت ارضی و ثبات در تاجیکستان هستند.

آینده مبهم

تا بر گزاری انتخابات بعدی کمتر از یک هفته دیگر باقی است. اما فضای کشور خلوت و بی گفتگوست. نامزدها هستند، اما رقابت نیست. حتی یک نفر یافت نمی شود که نتیجه این انتخابات را چیزی جز انتخابات قبلی بداند یا از آن انتظار تغییر و تحولی داشته باشد. همه مطمئنند که صرف نظر از میزان مشارکت مردم در رأی گیری، بار دیگر امامعلی رحمان بر کرسی ریاست جمهوری تکیه خواهد زد؛ کرسی ای که عده ای نگرانند به تخت سلطنت شبیه شده است. در ظرف این ۲۸ سال برنامه ای چیده شد تا همه مخالفان امامعلی رحمان یا سر از زندان در بیاورند یا به خارج، به ویژه به اروپا پناه ببرند. شماری هم کشته شدند و عوامل قتلشان آشکار نشد. روایت رسمی در تاجیکستان این است که دست به دست شدن قدرت می تواند به بازگشت جنگ داخلی بینجامد. تورج اتابکی می گوید این روایت همه نظام های یک سالار یا خودکامه است: "متأسفانه، امامعلی رحمان زمینه را برای گذار مسالمت آمیز قدرت فراهم نکرده است. خودشان می خواهند این ترس را به دل مردم بیندازند که بعد از ما جنگ و ویرانی خواهد بود؛ پس باید به حکومتداری دودمانی تن بدهید. آن چیزی که در جمهوری آذربایجان شاهدش بودیم و هستیم."

آقای اتابکی از یکستان را نمونه می آورد که در زمان حکومت اسلام کریمف مائل به ایجاد نظام دودمانی بود، اما در پایان سلطه کریمف و بعد از مرگ او زمینه چنین حکومتی مهیا نبود. در نتیجه، شوکت میرضیایف توانست زمینه را برای مشارکت محدود افراد دیگر در قدرت فراهم کند و تحولاتی مثبت در از یکستان صورت گرفت.

اما در تاجیکستان، امامعلی رحمان تصمیم گرفته است برای هفت سال دیگر هم رئیس جمهور بماند. تا این جای کار هم او رکورد طول عمر سیاسی همه رهبران شوروی پیشین را شکسته است

مبارزه با فساد را داشته است.

ورود او به عرصه بزرگ سیاست سه سال پیش اتفاق افتاد؛ زمانی که شهردار پایتخت شد و اکنون رئیس مجلس ملی تاجیکستان هم هست که عملاً او را بعد از پدرش در جایگاه دوم سلسله مراتب قدرت تاجیکستان نشانده است. مدیریت دستگاه اجرایی ریاست جمهوری تاجیکستان، به دوش آزاده، دختر رئیس جمهور است. او پیشتر معاون وزیر خارجه هم بود. شتابان بالا رفتن از پلکان قدرت باعث شد این شایعه راه بیفتد که آقای رحمان به این دخترش مهر و ارادت خاصی دارد. جمال الدین نورعلیف، شوهر آزاده هم از توجیه رهبری بی بهره نماند. سال ها معاون وزیر دارایی و رئیس شورای ناظران "آگرو-اینوست-بانک" بود و اکنون معاون اول بانک ملی است. گفته شده، گردش ارز خارجی زیر نظر همین داماد رئیس جمهور است. خانواده رحمان با بانک های تاجیکستان پیوند تنگاتنگی دارد. دخترش زرینه که در بریتانیا تحصیل کرده، معاون "آریان بانک"، از مهم ترین بانک های تاجیکستان است. او در واقع، معاون دایی خودش است؛ حسن اسدالله زاده، برادرزن امامعلی رحمان، خوشانه، یکی دیگر از دختران رحمان، معاون اداره سازمان های بین المللی در وزارت خارجه است. شمس الله صاحبف، داماد آقای رحمان، یکی از سرمایه داران مطرح کشور است و معاونت کمیته المپیک تاجیکستان را به عهده دارد که رئیس آن، پدرزن او امامعلی رحمان است. یعنی سروه کلاف قدرت در تاجیکستان به هم وصل می شود و تراکم قدرت و ثروت در دست معدودی از افراد نزدیک به رهبر کشور، کاملاً مشهود است.

ظرف پنج سال اخیر ایده رسیدن ریاست جمهوری از امامعلی رحمان به رستم امامعلی (که ظاهر آ به بعد موکول شده) در رسانه های دولتی به حدی تبلیغ می شود که اکنون در چشم و ذهن مردم عادی، یک رخداد عادی جلوه می کند. به قول تورج اتابکی، زمینه های یک "نظام سلطانی" در تاجیکستان فراهم شده است. اما این تصمیم گیری بر چه اساسی صورت گرفته است؟ آیا پسر رحمان تنها گزینه مطلوب برای شهرداری پایتخت و ریاست مجلس ملی تاجیکستان بود؟ خود امامعلی رحمان، هنگام انتصاب پسرش به

شد چرا که حمل مواد مخدر کمتر نشد پس تعداد خانواده‌های داغدار و بی‌سرپرست در نتیجه آن اعدام‌ها بیشتر می‌شد. این نتیجه عجیب از سنگین کردن مجازات، در وضعیتی بود که امکان اجرای این مجازات برای نظام قضایی ایران کاملاً فراهم بود و آنها که به جرم حمل مواد مخدر در چنگال قانون گرفتار می‌شدند ناگزیر از پذیرش هر مجازات قانونی بودند. امروز اما ستاد ملی و محترم مقابله با کرونا برای حفظ جان روزانه ۲۵۰ ایرانی از مرگ در آغوش کرونا، می‌خواهد هزاران عابر پیاده‌ای را ۵۰ هزار تومان جریمه کند که نه پلاک دارند تا تصویر آنها با دوربینها ضبط شود و نه امکان گرفتن پول نقد از این افراد بی‌احتیاط در لحظه جریمه شدن وجود دارد و نه این تعداد مأمور برای چنین عملیات بزرگی در اختیار دولت هست و نه دولت در شرایط امروز، پولی برای استخدام هزاران نفر برای اجرای این مأموریت جدید خود دارد.

این سرعت افزایش بهای دلار و این بی‌عملی دولتمردان برای مقابله با آن تقریباً تردیدی باقی نمی‌گذارد که در شرایط بسیار سخت این روزها

تقریباً تمام در آمد خود را از کف داده‌اند و برخلاف بسیاری از صنوف، امکان جایگزین کردن فعالیت خود برای کسب در آمد از طریق مشابه را هم ندارند. به این ترتیب خانواده‌ای که از این طریق روزگار می‌گذراند، ناگهان

آب، هاون، کوبیدن

با ادامه روند کنونی، هر ماه حدود ۷۵۰۰ ایرانی بی‌گناه به کام مرگ با ویروس کرونا کشیده می‌شوند و این عدد چنان بزرگ است که ستاد مبارزه با کرونا با هدایت رئیس‌جمهور ناچار به تصمیم‌گیری‌های به ظاهر سختگیرانه تری شده است و در نهایت پروژه "جریمه ایرانیان" رونمایی شد. قرار است ایرانیانی که ماسک نمی‌زنند یا موازین احتیاطی برای مقابله با کرونا را رعایت نمی‌کنند از ۵۰ هزار تومان تا ۲۰۰ هزار تومان جریمه شوند. کسانی که این طرح را به ستاد ملی مبارزه با کرونا پیشنهاد کرده‌اند شاید به قانون مجازات ایران نگریسته و اینطور پنداشته‌اند که اگر این قانون برای صدها عمل مجازات تعیین کرده برای عدم استفاده از ماسک هم، چنین کند، شاید روزی روی صورت تمام ایرانیانی که از منزل خارج شده‌اند، ماسک دیده شود. غافل از اینکه امروز علوم جدیدی هستند که حتی به آنها که قانون مجازات را نوشته و اجرا کرده‌اند می‌گوید بر اساس نتیجه مطالعات و تحقیقات فراوان ثابت شده است که هیچ‌گاه مجازات نتوانسته جلوی ارتکاب جرم یا تکرار آن را بگیرد یا از مقدار جرم به شکل محسوس و معناداری بکاهد. حتی در همین سالهای اخیر، برخی مجازاتهای اعدام که برای حمل مواد مخدر در نظر گرفته شده بود و امید این بود که این شدیدترین مجازات جهان (اعدام) بتواند جلوی حمل مواد مخدر را بگیرد، در قانون ایران لغو

ناگهان، ارزان

دشوارترین حادثه اقتصادی هفته گذشته، عبور قیمت دلار از مرز ۳۰ هزار تومان و گذشتن بهای سکه بهار آزادی از مرز بی‌سابقه ۱۶ میلیون تومان بود. مرزهایی که اثر اقتصادی آنها به سرعت معلوم نخواهد شد، ولی اثر روانی آنها هم بسیار سریع خود را نشان خواهد داد و هم بسیار سخت از ذهن پاک می‌شود. عبور از این مرزها باعث شده که اندک اندک ارزش یارانه دریافتی ایرانیان عزیز به حدود ماهانه یک و نیم دلار نزدیک شود و گذشته از قدرت خرید این مبلغ، اینکه جهانیان بدانند، دولت ایران برای هر شهروندش ماهیانه حدود یک و نیم دلار یارانه در نظر گرفته و به ایشان تقدیم می‌کند بسیار ناخوشایندتر از این است که به جهانیان اعلام شود ایرانیان هیچ یارانه‌ای دریافت نمی‌کنند.

رسیدن به "صفر"

کرونا باعث کساد بسیاری از کسب و کارها شده و در آمد بخش بزرگی از بنگاههای اقتصادی را کاهش داده ولی در این بین تعدادی از بنگاهها به دلیل محدودیتهای شدید در رفت و آمد و جابجایی افراد، تمام در آمد خود را از کف داده‌اند و همچنان با محدودیتهای ممنوعیتهای دولتی روبرو هستند. فعالان صنعت گردشگری و هتلها از این دسته‌اند و در این میان برخی مراکز که نام بومگردی را برای خود برگزیده بودند و با سرمایه‌ای اندک، کلبه یا محلی در مناطق بومی برای حضور گردشگران فراهم کرده بودند،

ایستادگی کنیم

معصومه ابتکار معاون خانواده رئیس جمهور اخیراً نسبت به وقوع ۳۰ هزار ازدواج دختران زیر چهارده سال ابراز نگرانی کرد و گفت که این میزان ازدواج در سنین نوجوانی چندان قابل دفاع نیست. از طرف دیگر در خبرها داشته‌ایم که بسیاری از ازدواجها برای دریافت وام ازدواج است و با افزایش وام ازدواج از این دست رویدادها افزایش چشمگیری داشته است.

آمار دقیقی در دست نیست که چه تعداد از این ۳۰ هزار دختر نوجوانی که زندگی زیر یک سقف را با یک مرد تجربه کرده‌اند کارشان به کجا کشید و چند درصد از آنان پس از چند سال همچنان به ازدواجشان ادامه دادند و نیز آماری هم در دست نیست که چه میزان از این ازدواجها به فرجام خوشی رسیده است. اما یک نکته مسلم است و آن اینکه هیچ عاملی نباید برای هیچ دختری انگیزه ایجاد کند یا اجبار پدید آورد که به یک ازدواج ناخواسته تن دهد.

ممکن است خانواده‌هایی باشند که دختر را چون یک کالا که اختیار آن را دارند در نظر بگیرند. با این حساب ممکن است مثل یک کالا هم با او رفتار کنند که در ید مالکیت آنهاست و می‌توانند با او معامله کنند. ممکن است بسیاری از خانواده‌ها هم از سر فقر برای جبران بخشی از کمبودهایشان و به خاطر نیاز حداقلی چون امکان دیگری برای تأمین نیازشان ندارند با اطلاع از افزایش وام ازدواج دختر را مجبور کنند که به یک ازدواج ناخواسته تن دهد. برخی هم معتقدند میزان قابل توجهی از ازدواجهای صوری هم در این بین برای دسترسی به این اعتبار ارزان (وام ازدواج) صورت پذیرفته است و یا می‌پذیرد. در هر حال ناگفته پیداست که ازدواج یک پیوند مقدس است که مهمترین عامل در شکل‌گیری آینده زن و مرد و به ویژه زن است و همه ما عواقب ازدواجهای تحمیلی و یا ازدواج در سنین نونهالی را می‌دانیم.

در اینجا بحث بر سر این نیست که سن مناسب ازدواج چه سنی است ممکن است در یک منطقه‌ای دختر در سن ۱۵ یا ۱۶ سالگی هم به بلوغ لازم رسیده باشد اما معمولاً چنین نیست و عوامل دیگری در چنین ازدواجهایی موثر هستند. بدون نگاه به میزان بلوغ دختر بسیاری از این ازدواجها بدون رضایت دختر صورت می‌گیرد و یا در آن مهمترین اصل که قبول طرفین است رعایت نمی‌شود.

از این منظر اگر به این مسأله نگاه کنیم بی‌تردید از وقوع چنین ازدواجهایی دفاع نمی‌کنیم چون آثار روحی و روانی فراوانی هم برای فرد و هم برای جامعه به دنبال می‌آورد.

اگر ازدواج بهانه‌ای باشد برای تأمین مشکلات خانواده یا رفع گرفتاری‌های مالی پدر یا استفاده از یک فرصت اعتباری و دریافت وام بی‌تردید نه شرع از آن دفاع می‌کند و نه عرف و نه جامعه... و با نگاه از این زاویه به نیکی درمی‌یابیم که شأن و حرمت زن نیز مورد خدشه و آسیب قرار می‌گیرد که نه توجیه شرعی دارد و نه عرفی و نه توجیه اخلاقی و انسانی! در همه این موارد شایسته است که کارشناسان اجتماعی و متولیان امر با ژرف اندیشی و با اصلاح قوانین در برابر هر اقدامی که ممکن است هم نهاد خانواده از طرفی و هم مقام و منزلت زن را در معرض تهدید قرار دهد ایستادگی کنند.

ضمن اینکه حتی اگر به هر ترتیب امکان ثبت اسامی افرادی که ماسک نمی‌زنند فراهم شود (همانطور که معاون وزیر بهداشت اعلام کرده و ادعا شده که دوربینهایی در سطح شهرها هست که با اسکن تصویر چهره افراد، کد ملی و نام ایشان را قابل دسترس می‌کند)، باز هم این جریمه ۵۰ هزار تومانی نه در لحظه تخلف بلکه قرار است در آینده و اگر یارانه‌ای دریافت می‌کنند و یا از طریق افزایش مبلغ قبض آب و برق برایشان اعمال شود آن هم در شرایطی که بسیاری از ایرانیانی که ماسک نمی‌زنند، نه یارانه‌ای مستقیم دریافت می‌کنند و نه پول قبض آب و برق خانواده را آنها پرداخت می‌کنند که از واهمه این جریمه، تصمیم به استفاده از ماسک بگیرند. گشتی کوتاه در کوچه و خیابان هم به هر عابری می‌فهماند که این روزها اتفاقاً بیشتر کسانی که از ماسک استفاده نمی‌کنند با تاسف فراوان، جوان ترها هستند که نه یارانه در جیبشان می‌رود و نه مسئول پرداخت قبض‌های مصرفی خانواده‌اند. اگر خدای نکرده این تصمیم‌گیری در مورد اعمال جریمه نقدی برای آنها که از ماسک استفاده نمی‌کنند، بخواهد به عنوان نمونه‌ای کوچک از مجموع تصمیمات این ستاد در مقابله با کرونا، دانسته شود، متأسفانه هیچ تصویر مطلوبی از اعضای این ستاد محترم به بیننده نمی‌دهد. البته تردیدی در زحمات فراوانی که اعضای این ستاد تحمل می‌کنند، نیست و بسته بودن دست دولت برای خرج کردن بیشتر برای نبرد با کرونا هم، کاملاً پیداست، ولی تصمیم‌گیری‌هایی که از ابتدا محکوم به شکست و این شکست برای بسیاری از ایرانیان، از امروز قابل مشاهده است، اعتبار و آبروی این ستاد را چنان می‌کاهد که در آینده کمتر ایرانی منتظر شنیدن مصوباتش بماند.

برای دولت که روزنه‌های درآمدی او هر لحظه کوچکتر می‌شود، چاره‌ای باقی نمی‌گذارد تا هزینه‌های ماهانه‌اش برای پرداخت حقوق میلیون‌ها کارمندش را با گران فروختن ارزهایی که در اختیار دارد، در بازار جبران کند و به امید روزهای خوش احتمالی آینده بماند.

در این روزهای بی‌سامانی اقتصادی که بهای برخی خودروهای ساخت داخل به بیش از نیم میلیارد تومان در بازار رسیده و البته هیچ خرید و فروش قابل ملاحظه‌ای هم به چشم نمی‌خورد، نمی‌توان از یاد برد که این حبابهای روی سر بهای خودرو و دلار و سکه، همانطور که به سرعت رشد می‌کنند، می‌توانند با سرعتی بیشتر، با انتشار یک خبر مساعد سیاسی، یا افزایش احتمال یک توافق یا تغییر چند سیاستمدار، ناگهان از بین بروند و دولت برای حفظ خود و جلب رضایت میلیون‌ها ایرانی، بهای ارزهای خارجی را بسیار کمتر از قیمت این روزها تعیین کند.

با در آمد نزدیک به "صفر" روبرو می‌شود و این یعنی بحران مطلق برای یک خانوار ایرانی.

این حرف غلطی نیست که در سال ۹۹، کیسه دولت از همیشه خالی‌تر بوده تا بتواند از مردم حمایت مالی انجام دهد ولی به نظر می‌رسد برخی کسب و کارها که تمام درآمد خود را به دلیل هجوم کرونا از دست داده‌اند، شایسته‌ترین ایرانیان هستند برای دریافت وامهای کوچکی که بتوانند، به حیات خود در دوره تاریک کرونا ادامه دهند تا چند ماه دیگر و در روزهایی که سایه کرونا از ایران دور شود، یک بار دیگر صنعت پر درآمد و پاک گردشگری و بومگردی ایران را زنده نگاه دارند، اگر خود، آن روز، زنده بمانند!

ساسنگ روستایی در دل جنگل‌های هیرکانی است که از هجوم ویلاسازی‌ها و ساخت و سازهای غیرهدفمند در امان مانده و حالا مقصد گردشگران شده است. روستایی با قدمتی چند صد ساله که اهالی آن اصالت، سادگی و مهربانی خویش را همچنان حفظ کرده‌اند. آثاری از قزلباش‌ها که در دوران صفویه زندگی می‌کردند در این روستا وجود دارد.

ساسنگی‌ها از دو طایفه مصطفی‌لو و قول هستند. بافت روستا سنتی است و هنوز پای بسیاری از امکانات و زندگی شهری به آن باز نشده است. همین نکته بسیار مهم، جذابیتش را برای شهرنشینان دوچندان کرده است. در هر فصلی از سال که به ساسنگ سفر کنید، زیبایی‌های منحصر به فردش شما را محصور می‌کند.

جاذبه‌ها و دیدنی‌های متعددی را می‌توان در منطقه ساسنگ مشاهده کرد. این روستا با گرگان حدود ۱۰۰ کیلومتر فاصله دارد. همچنین از ساسنگ تا پارک ملی گلستان که یکی از زیباترین پارک‌های کشورمان می‌باشد، لازم است فقط ۶۰ کیلومتر راه طی کنیم. با پیمودن ۳۵ کیلومتر مسافت، می‌توانیم

روستای ساسنگ

استان گلستان با جاذبه‌های گردشگری کم نظیر و تنوع اقوام به عنوان نگارستان ایران و رنگین کمان اقوام مطرح شده است و تردد مسافران در شرق استان به مراتب بیشتر است. روستای ساسنگ از توابع بخش مرکزی شهرستان مینودشت در استان گلستان ایران است و در فاصله ۲۳ کیلومتری شهر مینودشت واقع شده است. جمعیت روستا حدود ۲۶۰ نفر است. اهالی ساسنگ به شغل دامپروری، تولید محصولات دامی، زعفران، عسل و صنایع دستی مختلف از جمله پرورش پيله ابریشم و ابریشم‌بافی مشغول هستند.

دزفول نیز مشهور است. این روستا از شمال غربی به کوه لنگر و از غرب به دره کول محدود می‌شود و به دلیل قرار گرفتن در ارتفاع ۹۷۰ متری از سطح دریا، دارای آب و هوای معتدل کوهستانی است. با وجود گذشت سالیان زیاد از عمر این روستای تاریخی، در بافت کهن خانه‌ها هنوز هم شاهد نحوه معیشت، فرهنگ و سنن، گویش، آداب و رسوم و برپایی مراسم مختلف به شیوه کاملاً سنتی می‌باشیم.

این روستا در سال ۱۳۸۷ به عنوان یکی از روستاهای گردشگری استان خوزستان انتخاب و معرفی شد. از سوغات روستا می‌توان صنایع دستی زیبا و ترشی انار لذیذ آن را نام برد. از دیگر صنایع دستی مردم روستای لئوس، می‌توان کپو، چوقا، قالی، سیاه چادر و حصیر را نام برد.

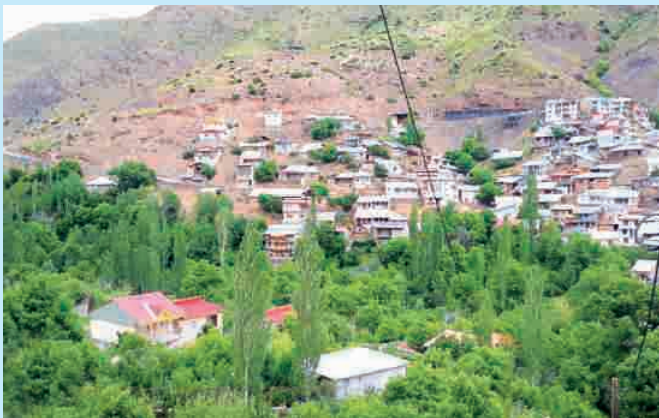
علاوه بر بافت زیبای تاریخی خانه‌ها، دارای جاذبه‌های گردشگری طبیعی و بکر شامل کوهستان، مراتع بسیار زیبا، بغ‌های میوه، رودخانه و آبشار می‌باشد. کوه لنگر از سلسله جبال زاگرس از جمله مناظر طبیعی منطقه است که چشم انداز بسیار زیبایی دارد و بعضاً به دلیل همجواری این کوه با روستا،

روستای لئوس

روستای لئوس یکی از روستاهای شهرستان دزفول در استان خوزستان ایران است. این روستا دارای یک سبک خاص معماری است به نحوی که از تمام بخش‌های موجود در یک ساختمان استفاده بهینه می‌شود. بافت کنونی روستای لئوس سابقه‌ای بیش از ۷۰۰ سال دارد و با وجود آسیاب‌هایی با قدمت دوره ساسانی، پیشینه این منطقه به دوره جنگ ایران و روم باز می‌گردد. از ستون‌های ساختمان به عنوان انبار گندم استفاده شده است یا طراحی و جنس مصالح ساختمان به گونه‌ای بوده که در فضاهای مختلف دمای مورد نیاز برای نگهداری اجناس و مواد مورد نظر را داشته باشد. درها و پنجره‌ها چوبی هستند و جهت گیری واحدهای مسکونی به منظور بهره‌گیری از حرارت و نور خورشید به سمت جنوب می‌باشد. از آنجا که اکثر مصالح به کار رفته در این روستا از سنگ است، روستای لئوس به روستای سنگی

روستای موج

موج روستای ییلاقی در بخش مرکزی شهرستان دماوند در استان تهران است. روستای موج مهمترین و فعالترین روستای منطقه ابر شیوه می باشد. زبان مردم روستای موج فارسی و لهجه آنان نیز طبری است. در گذشته، ساکنین این روستا به دلیل بهره مندی از زمین های کشاورزی، ضمن انجام امور کشاورزی که بسیار سخت بود به دامداری هم می پرداختند. از جمله جاذبه های طبیعی منطقه می توان به **نهر ده کیله** اشاره کرد. این نهر از بندسر در نزدیکی روستای ده نار شروع می شود و به تنگه وایزر در نزدیکی منطقه لی پشت منتهی می شود. طول این نهر نزدیک به ۱۰ کیلومتر است و با آبیاری بسیاری از باغات و مراتع در مسیر خود، سرسبزی و طراوت را برای منطقه به ارمغان می آورد.

منطقه **زرد بند، هلی یر،** ارتفاعات **قره داغ** و روستای **الگن** از جمله مناطق دیدنی اطراف روستا هستند.

همچنین دو مسجد امام حسین (ع) و صاحب الزمان (عج) جاذبه اصلی منطقه هستند. ساکنین روستای موج در ایام محرم و عزاداری، از سراسر ایران دور هم جمع شده و به برگزاری پر شور مراسم محرم می پردازند. این مراسم هر روزه از یکم محرم تا دهم محرم ادامه دارد و هر طایفه روستا، به نوبت وظیفه برگزاری این مراسم را بر عهده دارد. این مساجد مرکز برگزاری جشن های میلاد ائمه و پیامبر (ص) هم هستند و نیمه شعبان از زیباترین جشن های این روستا است. این روستا در فاصله ۱۳۰ کیلومتری شهر تهران واقع شده است. برای رسیدن به این روستا باید از مناطق **آب سرد، آینه ورزان، جابان، سربندان** و **سید آباد** عبور کرد. پس از این مسافتی نزدیک به ۵ کیلومتر طی می شود و یک خروجی از جاده اصلی تهران فیروزکوه به سمت منطقه باستانی **ابر شیوه** وجود دارد که روی تابلو آن نام روستاهای **کهنک، یهر، موج، ده نار و هویر** درج گردیده است. پس از روستای هویر نیز به دشت چمندا و دریاچه طبیعی و توریستی **تار** می رسید.

به گنبد کاووس که بنای تاریخی قابوس بن وشمگیر در آن واقع شده، سفر کنیم. ساسنگ با گورستان تاریخی و عجیب خالد نبی نیز تنها ۸۰ کیلومتر فاصله دارد.

اما در مورد طبیعت روستا باید بگویم همانطور که اشاره شد، جنگل های اطراف ساسنگ معروف به جنگل های **هیر کانی** است. پوشش گیاهی این جنگل ها درختان پهن برگ انجیری اند که در فصل پاییز به دلیل تنوع رنگی زیاد، زیباترین مناظر پاییزی را به نمایش می گذارند. آبشارهای پر آب و زیبایی در دل جنگل های هیر کانی قرار گرفته اند. اطراف ساسنگ دو آبشار با ارتفاع ۱۵ متر وجود دارد که به آبشارهای ساسنگ معروفند.

فاصله این آبشارها تا روستا حدود نیم ساعت پیاده روی است. در روزهای اقامت در این روستای ییلاقی حتماً طعم بی نظیر غذاهای محلی این خطه را بچشید. حتما چای آتشی و آتش آتشی را فراموش نکنید.

کوه لئوس نیز خوانده می شود. در مورد علت نامگذاری روستا گفته می شود که لئوس قسمتی از نام یک سردار رومی است که نامگذاری روستای همجوار آن به اسم سزار نیز با این موضوع همخوانی دارد. بقایای آسیاب های آبی از بناهای تاریخی روستاست که به دوره ساسانیان تعلق دارند و وظیفه آورد کردن گندمهای اهالی را داشته اند. در این روستا مراسم و آیین هایی خاص برگزار می شود که از جمله آنها می توان به عزاداری های سنتی و مذهبی در ماه محرم و صفر اشاره کرد. جشن اولین باران نیز از مراسم خاص این روستا است که هر ساله در آغاز فصل زمستان زمانی که برای اولین بار باران می بارد اهالی روستا به برکت نزول این رحمت الهی اقدام به برپایی جشن و مراسم شکرگزاری می پردازند.

برای رسیدن به این روستای زیبای تاریخی و دیدنی از جاده شمال شهرستان دزفول و مسیر **شهینون** بعد از گذر از روستاهای **صالح آباد** و گوشه به این روستا می رسید.

دنيس برگ كمپ يکي از ۱۰۰ بازيکن برتر تاريخ فوتبال جهان: زندگی مانند زمین فوتبال است، توپ را پیدا کنید!

دنيس نیکلاس برگ کمپ زاده ۱۰ مه ۱۹۶۹ در آمستردام، مربی فوتبال کنونی و مهاجم ملی پوش بازنشسته هلندی است. وی در سال ۲۰۰۴ میلادی از سوی فیفا به عنوان یکی از ۱۰۰ بازیکن برتر تاریخ فوتبال جهان انتخاب شد و در سال ۲۰۱۷، گل مشهور او به نیوکاسل یونایتد به عنوان بهترین گل لیگ برتر در ۲۵ سال اخیر این لیگ انتخاب شد. برگ کمپ از کلیدی ترین بازیکنان باشگاه آرسنال در ۱۰ سال دوره طلایی این باشگاه در سال ۲۰۰۶ بود که توانست به همراه این تیم ۳ عنوان قهرمانی لیگ برتر و ۴ قهرمانی در جام حذفی را از آن خود کند. همچنین او موفق شد دو بار پیاپی به همراه تیم ملی فوتبال هلند به مرحله نیمه نهایی جام جهانی راه پیدا کند. برگ کمپ از سال ۲۰۱۱ به عنوان کمک مربی فرانک دی بوئر در باشگاه آژاکس معرفی شد و تا اخذحافظی در دسامبر ۲۰۱۷ در این سمت مشغول به فعالیت بود. او حالا از تجربه هایش می گوید و رازهایی که در زندگی باعث موفقیتش شد و البته ماجراهایی که باعث شد تا او به عنوان فردی برتر شناخته شود، او معتقد است زندگی مانند زمین فوتبال است و اگر هدف مانند توپ شناخته شود می تواند تغییرات شگرفی در زندگی ایجاد کند ماجرای این هفته به رازهای موفقیت او اختصاص یافته است.

نابغه ای به نام برگ کمپ

هلندی ها متوجه نمی شوند که چرا گاهی ونگر او را از ترکیب بیرون می گذارد. وقتی بیست دقیقه به پایان برگ کمپ به زمین فرستاده می شود، چیزی شبیه یک هتک حرمت است. چیزی شبیه وقتی که یک نقاشی یوهانس فرمیر نقاش هلندی را در زیر زمین نگه دارید!

اولین بازی دنيس برگ کمپ در هایپوری بود. دیداری دوستانه برابر اینتر میلان در آگوست ۱۹۹۵. به تازگی از اینتر جدا شده بود. جایی که او را در رختکن دست می انداختند اما هشت سال بعد، دو روز پس از تولد سی و چهار سالگی اش، در حالی که آماده کسب دومین مدال قهرمانی جام حذفی می شود، می توان لحظه ای که سر نوشت، کارنامه ورزشی او را در دگرگون کرد، دید و حالا خیلی ها می گویند هیچ بازیکنی مانند او در هایپوری پیدا نشده است. یکی از خبرنگاران بعدها در کتاب خاطرات خود می نویسد، پس از بازی با اینتر، دو خبرنگار هلندی و من دزدکی وارد تونل هایپوری شدیم. خانواده برگ کمپ آنجا بودند، منتظر پسرشان که بیاید و لباس هایش را عوض کند. پدرش لوله کش بود و مقابل دیواری از بزرگان آرسنال، دست هایش را پشت سر قایم کرده بود. در حالی که مانند بسیاری از هم نسلان

خود، برگ کمپ پدرش را خیلی دوست دارد. برگ کمپ در هفده سالگی وقتی برای اولین بار به تیم اصلی فراخوانده شد. گفت: "می خواهم!". البته ترس او از سطح بازی در تیم اول نبود، او از این می ترسید که هیچکس را در تیم اصلی نمی شناخت. شروع کار حرفه ای او در فصل ۸۷-۱۹۸۶ بود. بیشتر به عنوان وینگر راست بازی می کرد و تا جای ممکن از مدافعان ترسناک دوری می کرد. او در حالی که حالا جزیی از زمین فوتبال شده بود هنوز به مدرسه می رفت و تکالیف خود را در راه سفرها با تیم انجام می داد. یک سال بعد در دوره خسته کننده و کوتاه بروس ریوج در آرسنال، او راهی هایپوری شد. برگ کمپ در این خصوص بعدها گفت: خوب بود که اولین مربی من در آرسنال، یک انگلیسی بود. ریوج به من فرهنگ فوتبال انگلیسی را یاد داد ولی همه ای اتفاقات آن روزها به تاریخ پیوسته است، ینسن کنار گذاشته شد، اما آرسنال با حضور کمپ موفق بود تا تیتیر روزنامه ها این شود:

«قدم گذاشتن به دنیای افسانه های برگ کمپ!»

برگ کمپ، آرسنال را خانه خود معرفی می کند و خارج از زمین نیز بسیار شادمان است. او حالا به یک انگلیسی با پاسپورت هلندی تبدیل شده است و در واقع لیگ برتر به برگ کمپ اجازه تغییر داد: او از یک گلزن تند و تیز در سایه، به مرد لحظه ها تبدیل شد. بخصوص روزی که توانست با پیراهن هلند، دروازه جام جهانی را در آخرین دقیقه بازی یک چهارم نهایی باز کند.

دیوید وینر طرفدار آرسنال و نویسنده کتاب «نارنجی فوق العاده: نابغه ای عصبانی از فوتبال هلند» در مورد او می گوید: هیچ کس بیش از برگ کمپ، خاطرات ماندگار برای هواداران آرسنال باقی نگذاشته است و شگفت آور است که می توان به او حق داد. صورت رنگ پریده برگ کمپ، موهای کم رنگ و یک شکنندگی

همیشگی. اما کسی که وینر درباره او می گوید دقت او به مانند یک ریاضی دان است. برای هموطنانش هم تجسم فوتبال هلندی است و جایی که سیدورف و رود گولیت هنگام بازی در آمستردام آرناهو می شدند، برگ کمپ ایستاده تشویق می شد!

هنک اسپان کارشناس ورزشی و نویسنده که فهرست صد بازیکن برتر تاریخ هلند را گردآوری کرده، او را در رده دوازدهم قرار داده است و حالا او در یکی از آخرین فصول خود است و خاطراتی خلق کرده که تا پنجاه سال بعد هم کسی نمی تواند فراموش کند!

پسر تمرین تو را کامل می کند

وقتی از برگ کمپ می پرسند راز موفقیت تو در زندگی چه بود می گوید: به عنوان بازیکن فوتبال، آئین من این بود: تمرین تو را کامل می کند و حالا به عنوان مربی و حتی در کل زندگی ام نیز همین طور فکر می کنم، ولی به دنبال دنيس برگ کمپ بعدی نیستم. من می خواهم بازیکنان پیشرفت کنند و به دنبال مربی گری برای نمونه جوان خودم نیستم، چون من بازیکنی بودم که می توانست خودش مشکلات را حل کند. به مربی نیازی نداشتم اما همیشه نسبت به این موضوع حرفه ای برخورد می کردم و همواره به اندازه کافی به سیستم و فلسفه مربیانی که برایشان بازی می کردم، احترام می گذاشتم. هیچ کدام از آنها مجبور نشدند از من بخواهند که شیوه بازی یا تمرینم را تغییر دهم.

البته فلسفه بعضی از آنها (برای مثال یوهان کرویف و آرسن ونگر) مثل فلسفه خودم بود و این به ماجرا کمک می کرد. ولی حالا که با بازیکنان کار می کنم، همواره ترجیح می دهم چالشی داشته باشم؛ مثلاً کسی که به هر دلیلی از من ناراضی باشد. تکنیکی یا تاکتیکی، و نداند چه کاری می خواهد انجام دهد و من در این موارد می توانم به او کمک کنم.

"دنيس برگ کمپ" در روز ازدواج با همسرش "هنریتا روزندال"

آرسن ونگر در حال صحبت با برک کمپ و تیمی آری در حالیکه رابرت پیرس هم در پس زمینه دیده می شود

برک کمپ سال ۱۹۹۵ از اینتر میلان به آرسنال پیوست و یازده سال برای این تیم بازی کرد

کاری که عاشقش هستم!

من دنیس بر کمپ هستم و از سال ۲۰۱۷ که آژاکس را ترک کردم، کار تمام وقتی نداشته‌ام و حالا هم تلاشی برای شغلی در فوتبال نمی‌کنم. اما بیشتر و بیشتر به این فکر می‌کنم که دوباره به زمین تمرین برگردم؛ چون این کاری است که بیشتر از هر چیزی عاشقش هستم.

من یقین دارم هر کاری که در آینده انجام دهم، باز هم دوست ندارم که سرمربی شوم. چون جاه‌طلبی این کار را ندارم و آزادی خود را به هر چیزی ترجیح می‌دهم. من می‌خواهم با خانواده‌ام وقت بگذرانم و خارج از فوتبال هم زندگی کنم و فکر نمی‌کنم به عنوان یک مربی کاملاً متعهد به یک باشگاه، شما بتوانید هر وقت که دلتان خواست گلف بازی کنید! مثلاً حالا به عنوان یک مربی هم، خودم را این گونه نگاه می‌کنم. دوست دارم در گیر تیم اصلی باشم اما فکر می‌کنم قدرت اصلی من، آوردن بازیکنان جوان به تیم اصلی است.

بعضی وقت‌ها تیم جوانان و تیم اصلی شبیه به دو جزیره جداگانه می‌شوند و حالا حرف من در مورد پستی است که پل بین این دو جزیره است؛ هر چند که می‌دانم نتیجه گرفتن هم اهمیت دارد. من معتقدم به صرف کار کردن نباید شغلی را انتخاب کنم و فقط سر کار بروم و به خانه برگردم چون من عاشق چالش هستم و خودم را مسئول پیشرفت بازیکنان می‌دانم.

پیشرفت کردن بازیکنان جوان بسیار ارزشمند است، چون برخلاف بیشتر بازیکنانی که می‌خرید، آن‌ها نیاز ندارند خودشان را با تیم یا کشوری جدید تطبیق دهند. بنابراین بخشی از این چالش، بهتر کردن بازیکنانی است که همین حالا دارید.

بسیاری از مربیان فکر می‌کنند که می‌توان ۴۰ یا ۵۰ درصد در بازیکنان تغییر ایجاد کرد، اما من قبول ندارم. به نظرم حتی در مورد بازیکنان جوان هم فقط چند درصدی می‌توان تغییر ایجاد کرد. اما همین هم کافی است، بخصوص در فوتبال سطح بالا.

تفاوت نگاه

بیشتر مردم به یک بازیکن نگاه می‌کنند و می‌گویند، "وای عجب تکنیکی!" یا "او خیلی سختکوش است." ولی مسأله فراتر از این حرف‌هاست. من این مسأله را سال‌ها پیش و زمانی که در آژاکس زیر نظر کرویف کار می‌کردم، آموختم.

در آژاکس ما یاد گرفتیم که بازیکن در چهار بخش ساخته می‌شود: جنبه تاکتیکی، جنبه تکنیکی، جنبه بدنی و جنبه ذهنی. اگر می‌خواهید یک فوتبالیست حرفه‌ای باشید باید در هر چهار جنبه سطح بالا باشید و گر نه موفق نخواهید شد.

تمام اینها برای من در آژاکس اتفاق افتاد و در واقع این اندیشه یوهان کرویف بود که من را قوی کرد. او به عنوان یک نوجوان یک بار من را به یک تیم سطح پایین‌تر آژاکس فرستاد تا واکنش‌م را ببیند. آن‌ها من را به عنوان آخرین بازیکن دیوار دفاعی قرار دادند تا مجبور شوم با دروازه‌بان ارتباط برقرار کنم. در هنگام بازی هم من را در پستی غیر از جایی که همیشه در آن بازی می‌کردم، قرار دادند و نتیجه بسیار شگفت‌انگیز بود. این روزها، اما اندیشه بیشتری پشت همه چیز است ولی به نظر می‌رسد که از خلاقیت کاسته شده است. وقتی فوتبال رده‌های پایه را نگاه می‌کنید، متوجه موضوعی می‌شوید که من آن را "مربی‌گری پلی استیشنی" می‌نامم: به نظر می‌رسد که بازیکنان کنترل از راه دور دارند و فقط چیزی که به آن‌ها گفته شده را انجام می‌دهند و از خودشان تفکری ندارند اما یکی از نشانه‌های بازیکنان خوب، خلاق بودن آن‌ها است. در حالی که این خصیصه تا ۱۸ سالگی مجال بروز پیدا نمی‌کند. به طور مثال من برای رقم زدن مهم‌ترین لحظات حرفه‌ای‌م، به پاهای سریع، توازن و

تکنیک احتیاج داشتم و این روزها به شاگردانم می‌گویم که تمام این‌ها را می‌توانید یاد بگیرید اینها ابزاری است که به آن نیاز دارید. ولی در کنار اینها خلاقیت این را داشتم که بدانم از هر کدام چه زمانی استفاده کنم و برای رسیدن به این هدف همیشه روی خودم کار می‌کردم.

داستان نسل ما

این داستان نسل من و نسل‌های قبل از آن بود. ما فقط توپ را برمی‌داشتیم، بیرون می‌رفتیم و همه چیز را به هم می‌ریختیم. حالا اما پای چیزهای دیگری وسط آمده است: موبایل، بازی‌های ویدئویی و این طور چیزها. بچه‌ها الان خیلی بیرون نمی‌روند. این تنها تفاوت فوتبال مدرن با قبل نیست. من ۱۴ سال پیش بازنشسته شدم و از آن زمان چیزهای زیادی تغییر کرده است. خارج از زمین به نظر می‌رسد که همه چیز بزرگ‌تر شده است: پول، پوشش مسابقات و شبکه‌های اجتماعی. در داخل زمین ولی به نظر می‌رسد که نسبت به زمان من، فوتبال کمی سریع‌تر شده است.

البته بعضی چیزها تغییر نکرده است. می‌توانید ببینید که تیم‌هایی مانند لیورپول و منچستر سیتی فلسفه مشخصی دارند و با کمک آن موفق می‌شوند. سایر تیم‌ها هم سعی می‌کنند که به آن‌ها برسند ولی یکی از بزرگ‌ترین مسائلی که این روزها تغییر کرده، رویکرد نسبت به آمار و چگونگی استفاده از آن برای تشخیص خوب یا بد بودن بازیکنان است.

من وقتی بازی می‌کردم، آمار خیلی ابتدایی بود و من مدت‌ها توجهی به آن نمی‌کردم. سنم از ۳۰ بالاتر رفته بود که یک بار آرسن به من گفت: "از روی آمار متوجه شده‌ام که سطح بازی تو بعد از دقیقه ۶۰ یا ۷۰ افت می‌کند و به همین دلیل هم بیشتر مواقع تعویضت می‌کنم..." من گفتم: "حرفی نیست رئیس، اما آمار شما تا ۸۰ درصد موارد نمی‌تواند اهمیت پاس‌های من قبل از گل را نشان دهد." من این را همیشه پاس قبل از "پاس گل" می‌نامیدم و معتقد بودم لحظه‌ای است که دفاع را باز می‌کند و منجر به گل می‌شود؛ حتی اگر پاس منجر به گل نباشد.

بقیه در صفحه ۵۵

روزی که یک "مرد" مُرد...

را خرد می کرد و می شکست، یا به خاطر استفاده از مواد مخدر و مخصوصاً "شیشه" به همه بدبین شده بود!

در آن روزهای جهنمی تنها کسی که به داد ما می رسید "آقا فرخ" بود که نه مانند گذشته هفته ای یک بار، که تقریباً هر روز به منزلان سر می زد تا مانع پدرم شود که مادر و من و خواهرم را کتک بزند. اوایل پدر به حرمت همان رفاقت قدیمی از آقا فرخ حرف شنوی داشت، اما الکل و مواد چنان مغز و قلب پدر را از بین برده بود که گاهی اوقات جوابهای تندی به رفیق قدیمی اش می داد و... تا آنروز که وقتی آقا فرخ دوباره آمده بود تا مانع کتک زدن مادرم شود، پدرم یک مرتبه دیوانه شد و گفت: اصلاً توجه کارهای که هر روز توی زندگی من دخالت می کنی؟ فکر می کنی نمی دونم که تو به من حسادت داری که با مریم ازدواج کردم؟ تواز اول هم دلت می خواست با مریم ازدواج کنی که چون نتوانستی عصبانی بودی، حالا هم معلوم نیست که با زن من چه رابطه ای داری که...

هنوز حرف پدر تمام نشده بود که مشت آقا فرخ نشست تو صورتش، پدر کف زمین پهن شد و آقا فرخ گفت: مریم خانم همیشه برای من خواهر بود و هست، اما تو یک خوک کثیف و نامردی، اگر بهت بگم "بیشرف" فقط برای یک دقیقه توهن،

فرخ رفیقش عصبانی شد. راستش رو بخوای فعلاً خدا نمی خواد آقا فرخ و ژاله خانم بچه دار بشن، اما انشاءالله آنها هم یک روز پدر و مادر میشن، فقط یادت باشه هیچ وقت در این مورد از آقا فرخ و ژاله جون چیزی نپرسی!

من هم با اینکه چند سال بعد فهمیدم ژاله خانم به خاطر بیماری هرگز نمی تواند بچه دار شود، اما از همان روزی که مادرم آن سفارش را کرد و پدرم عصبانی شد، دیگر چیزی نپرسیدم، مخصوصاً که آقا فرخ آنقدر من و برادر کوچکم را دوست داشت که به قول مادر "ما را مثل بچه هایی که نداشت دوست داشت"

هر چه بود آن روزها زندگی برایمان شیرین بود. اما افسوس که گاهی اوقات، همانطور که یک سیل ناگهانی می تواند خانه و کاشانه آدمها را با خود ببرد، خوشبختی نیز بعضی وقتها ناگهان با یک سیل از بین می رود. همه چیز از مرگ پدر بزرگم شروع شد که صاحب همان کارگاه بود. دو تا از دایی هایم که در خارج از کشور زندگی می کردند بعد از انحصار وراثت و گرفتن سهم الارثشان، سهم مادر را نیز دادند و به خارج برگشتند.

مادرمان نیز پیشنهاد پدر را پذیرفت و آنچه برایش از ارث پدر مانده بود به شوهرش داد تا بتواند یک کارگاه کوچک برای خودش راه اندازی کند و... و این آغاز روزهای سخت زندگی مان بود.

چرا که پدرم برخلاف آنچه که قرار بود، به جای راه انداختن یک کارگاه تولیدی، از آن جایی که همیشه دلش می خواست یک شبه راه صد ساله را برود، به پیشنهاد یکی از دوستانش آن پول را وارد یک کار خلاف کرد. وقتی مادر به او گفت: "جلیل مگه قرار نبود کارگاه بزنی؟" پدر پاسخ داد: "فقط یک سال صبر کن تا جای کارگاه، کارخانه بزنم!" ولی این ها همه رویاهای پدر بود که هرگز واقعیت پیدا نکرد! دوستی پدر با آن چند نفر، تنها چیزی که به همراه داشت عوض شدن پدر بود، حالا همان پدری که صبحها می رفت سر کار و شبها خسته اما خوشحال به خانه برمی گشت، تبدیل شده بود به مردی که زندگیمان را جهنم کرد. در کمتر از دو سال، پدر آدمی شده بود که یا آنقدر مست بود که تمام لوازم خانه

خاطراتی که از "آقا فرخ" در ذهن دارم به دو بخش تقسیم می شود؛ بخش اول که به دوران کودکی ام برمی گردد، مربوط به ایامی است که پدرم آدم خوبی بود، مانند هر پدر دیگری، مهربان بود و من و برادر و مادرم را دوست داشت و ما نیز با تمام وجودمان عاشقش بودیم و هر چه می گفت، همگی بدون معطلی می پذیرفتیم. شاید به همین علت بود که وقتی در مورد آقا فرخ آن حرفها را زد، قبول کردیم. پدر گفت:

-این آقا فرخ فقط رفیق من نیست، هم برادرمه، هم پدر و مادرمه. یعنی فکر کنی ما یک روح هستیم در دو بدن. اینها رو می گم که یادتون باشه اگر یک روز که من مسافرت هستم یا خانه نیستم، هر چی آقا فرخ میگه، انگار از زبان من شنیدید! آقا فرخ رفیق قدیمی پدرم بود و مادرم اینطور معرفی می کرد: فرخ و جلیل، جفتشان شاگرد پدر من در یک کارگاه فنی بودند. البته رفاقتشان به قبل از کارگاه برمی گشت، هر دو در یک محل و از بچگی با هم رفیق بودند. اول هم پدرتان "جلیل" آمد و در کارگاه مشغول شد و او بود که فرخ را هم به کارگاه آورد.

فرقشان این بود که فرخ فقط تابستانها که مدارس تعطیل بود برای کار می آمد پیش پدرم، اما جلیل که بعد از کلاس دهم ترک تحصیل کرد، شد کارگر دائمی کارگاه. اما با اینکه فرخ دیپلم گرفت و راهی دانشگاه شد، رفاقت این دو نفر همچنان ادامه پیدا کرد و حتی موقعی که جلیل آمد به خواستگاری من و شدم زنش، همین آقا فرخ ساقدوش جلیل شد. با آن حرفهای پدر و آنچه که مادرمان در مورد آقا فرخ گفته بود، خیلی عجیب نبود که من و برادرم او را "عمو فرخ" صدا کنیم. شاید بهترین ایام زندگیمان همان روزهایی بود که عمو فرخ و همسرش "ژاله خانم" به منزل ما می آمدند و یا ما، در روزهای آخر هفته به خانه آنها می رفتیم و چقدر خوشحال بودیم. فقط حیف که عمو فرخ و ژاله خانم بچه نداشتند تا همبازی ما شوند. یک بار که از خانواده ام همین سوال را پرسیدم، پدرم که بعضی وقتها عصبانی می شد، فریادی سرم کشید و زد توی سرم و با خشم گفت:

-دختره بی ادب، این فضولی ها به تو نیامده که چرا عمو فرخ و ژاله خانم بچه ندارند. یک دفعه دیگه از این حرفها بزنی گوشهات رو می برم نهال! آن روز -که هشت سالم بود- فکر کردم واقعاً سوال بدی کرده ام، ولی فردای آن روز که پدر رفت سر کار، مادرم مرا بغل کرد و با مهربانی گفت: "دخترم از پدرت ناراحت نشو، چون آقا

مردگان شریطی و سنگ قبر اقساطی

ما ایرانیها به علت مشکلات معیشتی و اقتصادی و گرانیهای لجام گسیخته و از همه مهمتر نبود مدیریت صحیح برای ساماندهی اوضاع بد اقتصادی کشور مجبوریم لوازم خانگی و حتی مایحتاج ضروری را بطور اقساطی تهیه کنیم. پارسال آجیل شب عید قسطی شده بود. هفته پیش داشتم مجله می خریدم، یک پیرمرد نیز مانند من دست دراز کرد و یک مجله برداشت و به ده که دار گفت آقا مجله قسطی میدی؟ کیوسک دار دلش سوخت گفت مجانی ببر، قسط نمی خواد.

گمان می کردم فقط در این دنیا مجبوریم گرانی را تحمل کنیم و کالای قسطی بخریم، اما در فضای مجازی اطلاعاتی ای توجهم را به خود جلب کرد. پیامی با این مضمون رسید: سنگ قبر اقساطی.

با دیدن آن دقایقی طولانی به تلفن همراهم خیره شدم و به فکر فرو رفتم و از این که برخی ها برای حالگیری یا از روی ترحم یا شاید ثواب، به فکر آخرت مردم افتاده اند، آفرین گفتم؛ آنان می خواهند به زندگان یا شاید مردگان کالای قسطی بفروشند و سودش - ببخشید -

خیرش را ببرند، چقدر برخیا به فکر آخرت مردم هستند. گناه سنگ فروش نیست که زیر بار سنگهای به فروش نرفته دارد استخوان خرد می کند؛ ولی سنگ قبر قسطی مردم را بیچاره تر می کند، آنان را که لنگ تهیه یک لقمه نهند و نمی دانند چگونه به دست بیاورند، به یاد مرگ و مردن و هزینه کفن و دفن سرسام آور می اندازد. این دیگر نهایت بدبختی است که کسی نتواند پولی برای پسر یا دخترش کنار بگذارد که در هزینه خاک کردنش لنگ نمانند. همچنان در فکر و خیال آن

بودم که این همه سخاوت سنگ فروشان از کجا می آید. آنان دارند سنگ را به کسی می فروشند که ممکن است از در مغازه آنان بیرون نرفته، از فشار گرانی سنگ بمیرد، بعد قسط را چه کسی خواهد پرداخت؟ اگر برونند یقه بستگانش را بچسبند آن ها ممکن است سنکوپ کنند. سؤالات فراوانی ذهنم را به خود مشغول کرده. آیا در گذشتگان آینده می توانند پس از مردن سنگ قبر قسطی بخرند؟ یا این که این آگهی دیواری برای کسانی است که نزدیکانشان مرده اند و پول نقد برای خرید سنگ قبر ندارند؟ پس آنان باید بشتابند و از فرصتی که سنگ قبر فروش مهیا کرده بهره مند شوند؛ اما کو پول پیش پرداخت؟ مسلماً سنگ قبر فروش ها که از دم قسط و بدون ضامن سنگ نمی دهند. چندی پیش دوتن از یک خانواده یک فامیل دور به فاصله یک روز از هم از کرونا مردند و بیچاره مجبور شد یکی از عزیزانش را در بیابان دفن کند. به هر حال به خوش فکری و خلاقیت و استعداد خیران سنگ فروش که به فکر مردگان آینده هستند باید دستمیز یاد گفت.

علی اکبر فرقانی - نویسنده مطبوعات

طوری کتکم زد که سه روز در بیمارستان بستری بودم. وقتی مادر بیچاره ام از ماجرا باخبر شد، در حالی که فقط اشک می ریخت گفت: "هنوز تو ی این دنیا یک مرد وجود داره که مراقب دختر رفیقش باشه!"

فریبش را خورد و به زندان رفت و شوهرم نه تنها به قولش عمل نکرد، که حالا دیگر می خواست از من برای رد و بدل کردن موادی که می خرید و می فروخت استفاده کند. وقتی هم به او "نه" گفتم، طوری کتکم زد که سه روز در بیمارستان بستری بودم. وقتی مادر بیچاره ام بعد از ترخیص شدنم از بیمارستان، از ماجرا باخبر شد و به دیدنم آمد، در حالی که فقط اشک می ریخت گفت: "هنوز تو ی این دنیا یک مرد وجود داره که مراقب دختر رفیقش باشه!" معنی حرف مادرم را فهمیدم، اما فکرش را هم نمی کردم که آقا فرخ بعد از آن همه جفایی که از پدرم دیده بود و پس از این همه سال، فقط با یک تلفنی که مادرم به او زد، فردای آن روز برای نجات من بیاید!

صبح بود و پیمان داشت بسته هایی را که باید آن روز به دست خریداران می رساندم آماده می کرد که زنگ خانه به صدا در آمد. مادرم پشت در بود، اما تنها نبود و آقا فرخ و زاله خانم نیز همراه مادر بودند. پیمان هاج و واج نگاهشان می کرد که آقا فرخ گفت: "دو تا کار می تونی بکنی، یا همین الان مثل یک آدم محترم میری و این دختر رو طلاق میدی و یا اینکه به جرم داشتن این همه مواد میری زندان و بعد زنت راحت طلاق می گیره، چطوری راحت تری؟"

ای کاش پیمان در آن لحظه آنقدر شیشه نکشیده بود که مغزش کار نکند. ای کاش مادرم آقا فرخ را خبر نکرده بود، ای کاش آقا فرخ به خانه مان نیامده بود و... اما انگار همه چیز دست به دست هم داده بود تا آن اتفاق تلخ رخ بدهد، پیمان شروع کرد به کتک زدن من، آقا فرخ جلو آمد تا مانعش شود، پیمان پارچ آب را برداشت و به گیجگاه او کوبید و... عمو فرخ در جا مُرد...

حالا ماههاست که تنها غمخوار "زاله خانم" مادر من است که به او می گوید "شوهرت به خاطر دختر من کشته شد!"

حالا ماههاست که پیمان در زندان است و منتظر اعلام حکم دادگاه به سر می برد. حالا ماههاست که پدرم بر ایم پیغام می فرستد که "به نهال بگویند بیاد ملاقاتم!" من اما هر شب جمعه برای ملاقات راهی بهشت زهرا می شوم تا برای آقا فرخ فاتحه بخوانم که آنقدر مرد بود که بخاطر من مُرد...

جلیل، دیگه نمی خوام ببینمت!

آقا فرخ همانطور که از خانه خارج می شد رو به مادرم گفت:

- آجی مریم، دیگه مصلحت نیست من به این خانه رفت و آمد کنم، اما هر وقت کاری داشتی بادت باشه یک برادر به نام فرخ داری که در خدمتت خواهد بود...

از آن روز به بعد - که من شانزده سالم بود - زندگی ما از جهنم هم بدتر شد. پدر که تا آن موقع شاید به خاطر آقا فرخ کمی مراعات حالمان را می کرد، حالا و در غیاب رفیق قدیمی اش، تبدیل به یک گرگ شده بود. فاصله شانزده تا بیست و سه سالگی من، تلخ ترین ایام زندگی ام بود. برادرم که دو سال از من کوچکتر بود، پس از پایان سربازی اش و برای فرار از این جهنم راهی خارج از کشور شد تا من بمانم و مادرم که جز خودمان هیچکس را نداشتیم. پدر روز به روز وحشی تر می شد و کاری از دست ما ساخته نبود و... تا موقعی که "پیمان" به خواستگاری ام آمد. او که پسر یکی از دوستان خلافکار پدرم بود، جوان خوشقیافه و جذابی بود و همین باعث شد من هم به او علاقه مند شوم. طفلک مادرم چقدر تلاش کرد مرا از این ازدواج منصرف سازد، ولی من حرفهای پیمان را قبول کردم که می گفت: "بهت قول میدم بعد از ازدواجمان، خودم آقا جلیل را ترک بدهم و زندگیمان شیرین بشه!" و من که تنها حسرتم داشتن یک زندگی آرام بود، با خودم فکر کردم با این ازدواج، دو هدف را با یک تیر می زنم، هم پدرم را دوباره به دست می آورم و هم خوشبخت می شوم. اما اشتباه کردم، این را موقعی متوجه شدم که فهمیدم پیمان یک دیو واقعی است. یک نامرد تمام عیار که خودش مواد فروش بود و پدر نیز این را می دانست و شاید به همین خاطر بود که به ازدواج من و پیمان رضایت داد، فقط به این امید که دیگر برای تهیه مواد، نیاز نداشته باشد که به دیگران التماس کند! ولی پدر هم اشتباه کرده بود. چون پیمان اولین چاهی را که در خانواده ماحفر کرد، پدرم در آن چاه گیر افتاد. شوهر نامردم که حتی برای سلام کردن به کسی، ابتدا به منفعت خودش فکر می کرد آنقدر گرگ بود که به پدرزنش جنس مجانی ندهد!

قرارشان این بود که پدرم برایش مواد پخش کند و در عوض دستمزد، به او جنس بدهد. نزدیک به یک سال این زندگی سگی به همین شکل ادامه داشت تا روزی که پدرم را با نیم کیلو تریاک گرفتند و راهی زندان شد. پیمان به او وعده داد که اگر اسمی از او نبرد و خودش جنس را به گردن بگیرد، هر طور شده او را آزاد می کند. پدر من هم که مواد کاملاً مغزش را از بین برده بود، دوباره

هفته گذشته بحث واگذاری شرکت بزرگ کشت و صنعت مغان و مشکلات و تخلفات این واگذاری مجدداً داغ شده بود. مجتمع بزرگی که از بزرگترین مجموعه‌های کشاورزی منطقه است و چهارشنبه گذشته هیأت داورى در مورد ابطال واگذاری آن که بر اساس اصل ۴۴ صورت گرفت اما نوع واگذاری آن به بخش خصوصی همواره محل سوال بود، تصمیم گرفت و آن را ابطال کرد.

هفته گذشته خبر گزاری فارس گزارشی در این باره منتشر کرد که بخشهایی از آن را می‌خوانید:

وسعت این مجموعه هفتاد هزار هکتار است. با خاک بسیار حاصلخیز و امکانات قابل توجه از جمله نیم میلیون اصله درخت میوه، ۱۵ هزار رأس دام سنگین، کارخانه بزرگ لبنیات، بزرگترین کارخانه بذر و خوراک دام کشور، حقاً به اختصاصی از سد ارس، دانشگاه جامع علمی کاربردی، فرودگاه اختصاصی و بزرگترین کارخانه قند ایران... این مجموعه همچنین قطب مهم تولید محصولات کشاورزی در کشور است. اما ابهامات واگذاری مجموعه به قرار زیر است.

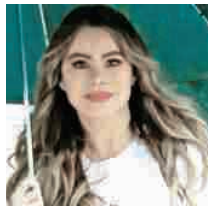
متراژ این مجموعه ۲۷ هزار هکتار تعیین شده که درست نیست. قیمت کل مجموعه ۱۸۰۰ میلیارد تعیین شده که با قیمت واقعی آن فاصله دارد، نکته دیگر روش پرداخت است که خریدار تنها موظف به پرداخت ۶ درصد مبلغ به صورت نقد در مرحله اول شده است با مهلت تنفس یک ساله و در اقساط ۹ ساله... و دیگر آنکه هیچ تعهدی دایر بر رعایت مقررات تنظیم کشت از جمله در محصولات استراتژیک مثل گندم اخذ نشده و به همین خاطر مالک نسبت به کاهش چشمگیر کشت گندم در اراضی آن اقدام کرده است و تنها بخش کوچکی به این کالای استراتژیک تخصیص یافته که محصول آن هم فقط در اختیار کارخانه شیرین عسل قرار گرفته است که متعلق به مالک جدید مجموعه است.

همچنان زنان نیمی از مردان

طی سالهای اخیر جنجال بزرگی در اروپا و آمریکا تحت عنوان حمایت از زنان و بویژه جلوگیری از آزار و اذیت آنان و برابری حقوق زن و مرد در گرفته و به افشاگری‌ها و جنجالهایی هم کشیده است اما با این وجود و علیرغم این ادعاها و تلاشها همچنان تبعیض جنسیتی و عدم برابری در غرب استمرار دارد. از جمله درباره تعیین حقوق مساوی کارکنان زن و مرد و دستمزد برابر آنان.

اخیراً مجله فوربس گزارشی از درآمدهای ستارگان زن جهان تهیه کرده که به خوبی نشانگر تفاوت فاحش درآمدهای بازیگران زن و مرد در به اصطلاح دموکرات‌ترین مراکز سینمایی و تلویزیونی جهان است. بر اساس این گزارش مجموع درآمد ده بازیگر پردرآمد زن سینما و تلویزیون ۲۵۴ میلیون دلار و مجموع دستمزد ده بازیگر پردرآمد مرد در این عرصه بالای ۵۱۰ میلیون دلار یعنی بیش از دو برابر ستارگان زن بوده است.

در فهرست ده ستاره زن جهان، **سوفیا ورگارا**، ستاره تلویزیونی با ۴۳ میلیون درآمد در طول یک سال بیشتر از بقیه ستارگان درآمد

داشته آن هم نه از سینما بلکه بیشتر به خاطر بازی در یک سریال تلویزیونی (خانواده مدرن)، **آنجلینا جولی** بازیگر معروف سینما با ۳۵ میلیون دلار درآمد نفر بعدی این فهرست است و البته در این فهرست نامهایی چون **میل استریپ** و **الن پامیتو** (بازیگر سریال) هم دیده می‌شود و البته نامی از **اسکارلت جوهانسون** که سال قبل بیشترین درآمد را داشت در فهرست ده نفر اول امسال دیده نمی‌شود. یکی از گرانترین ستارگان این فهرست هم **الیزابت مکاس** بازیگر سریال پرتعدادار ندیمه است که برای بازی در هر قسمت سریال یک میلیون دلار دستمزد می‌گیرد.

چند خط، چند غلط

سازمان لیگ فوتبال ایران در تاریخ ۹۹/۷/۱۴ با ارسال یک اطلاعیه که تیتردرشت "جهش تولید" را در بالای خود داشت تاریخ شروع لیگ برتر و لیگ یک و مسابقه سوپر جام را ابلاغ کرد... همانطور که در تصویر می‌بینید در این اطلاعیه چند خطی چند غلط دیده می‌شود که البته از فدراسیون پر از اشتباه و غلط فوتبال ایران عجیب نیست.

۱- ریاست محترم هیأت فوتبال استانهای لیگ

برتر و لیگ یک...
یعنی چه؟ عنوان درست این است:
روسای محترم هیأت‌های فوتبال استانهای کشور
۲- مدیر عامل محترم باشگاه

فرهنگی ورزشی لیگ برتر / لیگ یک...
این هم به سیاق بند یک غلط است و باید می‌نوشتند: مدیران عامل محترم باشگاههای فرهنگی و ورزشی حاضر در لیگ برتر و لیگ یک.
۳-... بدینوسیله شروع مسابقات لیگ برتر و لیگ یک را به شرح ذیل اعلام می‌گردد.
"را" در این جمله چه جایگاهی دارد؟
حالا چون انعقاد قراردادهای خارجی با مربیان خارجی نیازمند تسلط کامل حقوقی و قضایی و البته نگارشی آن هم با زبان بین المللی است از رئیس سازمان لیگ و از رئیس فدراسیون انتظاری نیست تارنشان خارجی با یک کلمه "OR" بلایی مثل بلای ویلموتس سر ورزش ما بیاورند و خلقي را به خاطر این بلاهت بخندانند و بگریانند و همه را گرفتار کنند اما در نگارش یک اطلاعیه سه خطی که قاعدتاً برای دهها رئیس از جمله رؤسای هیأت‌ها و مدیران عامل باشگاهها ارسال می‌شود هم باید چنین گافهایی بدهند؟
تو خود حدیث مفصل بخوان از این مجمل...

قیمت گذاری به بهانه کمک به افشار محروم

بانک مرکزی اعلام کرده است که سال جاری تا سقف ۸ میلیارد دلار ارز با نرخ ۴۲۰۰ تومان به منظور تأمین کالاهای اساسی به تفکیک ۵/۵ میلیارد دلار برای اقلام کالاهای اساسی، ۱/۵ میلیارد دلار برای دارو و یک میلیارد دلار برای تجهیزات پزشکی در نظر گرفته شده است که تا به حال ۴ میلیارد دلار به منظور واردات کالاهای اساسی و یک میلیارد دلار برای واردات دارو و تجهیزات پزشکی تأمین ارز شد. حالا به این اقلام دقت کنید: ذرت یک میلیارد و ۴۴۶ میلیون، دانه‌های روغنی ۷۱۴ میلیون، جو ۲۰۲ میلیون، روغن خام ۷۵۷ میلیون، کنجاله ۵۰۹ میلیون، کود ۴۰ میلیون، کاغذ ۱۵ میلیون، تجهیزات و ملزومات پزشکی ۵۴۴ میلیون، دارو و مواد اولیه

محمد جعفر جوادی

۸۸

حقوق شهروندی

متأسفانه رشوه، اختلاس، باندبازی، سوءاستفاده در معاملات دولتی، ربادر بانکها و امثال آن نشان از آن دارد که یادستگاههای نظارتی به وظایف خود آشنا نیستند، یا به آن به درستی عمل نمی کنند و یا دست در دست متخلفین و سوءاستفاده گران داشته و بدینوسیله بسیاری از حقوق مسلم شهروندی در دستگاههای دولتی رعایت نشده و تضییع می شود. حفاظت از محیط زیست در اسلام آنقدر مهم و حیاتی است که در قانون اساسی جمهوری اسلامی اصل مستقلى بدان اختصاص یافته است، اصل پنجاهم قانون اساسی موارد مهمی از حقوق شهروندی را مورد توجه قرار داده است.

۱- حقوق شهروندی برای نسل امروز در بهره‌مندی از محیط زیست فرح بخش و سالم

۲- حقوق شهروندان نسلهای بعد، از این محیط

۳- حق حیات اجتماعی رو به رشد جوامع در محیط زیست پاک

۴- وظیفه و تکلیف عمومی برای شناسایی و رعایت و مراقبت از این حقوق

۵- ممنوعیت هر گونه فعالیت اقتصادی و غیراقتصادی که موجب آلودگی یا تخریب جبران ناپذیر محیط زیست شود.

۶- تکلیف و وظیفه دولت در اجرای این اصل مهم. بر اساس این اصل، حفظ محیط زیست یک وظیفه عمومی تلقی می شود، یعنی حقوق همه جانبه همه آحاد و ارکان موثر و موجود در یک جامعه در آن لازم الرعایه است، فقط حقوق شهروندان بر گردن دولت و یا حقوق دولت بر گردن شهروندان و یا شهروندان بر گردن یکدیگر نیست، بلکه حقوقی همه جانبه است که همه بر گردن یکدیگر و نسبت به یکدیگر دارند،

مقام معظم رهبری در دیدار با متولیان و فعالان زیست محیطی گفتند: مسأله محیط زیست، مسأله این دولت و آن دولت نیست. مسأله طولانی مدت است، مسأله زید و عمر نیست، مسأله این جریان و آن جریان نیست، مسأله همه کشور است. همه باید دست به دست هم بدهیم.^(۱) اهمیت محیط زیست در آن حد است که باید بدانیم، اگر امروز ما به خاطر انواع بیماریه‌های شناخته شده و نشده که محصول آلودگی هوا، تشدید گرمای هوا، آلودگی آب، کمبود آب، آلودگی خاک، تغییر ژنتیک محصولات دامی و کشاورزی، انواع آلودگیهای صوتی، تغییرات اقلیمی، تحدید یا نابودی گونه‌های حمایت شده گیاهی و جانوری و تهدیدهای زیستی و مخاطرات جانی که به واسطه نادیده گرفتن اصول زیست محیطی ما را در بر گرفته، گذشتگان خود را محاکمه کرده و مقصر می دانیم آیندگان نیز ما را محاکمه کرده و مورد لعن و نفرین قرار خواهند داد.

(۱) دیدار رهبری با فعالان و متولیان محیط زیست - اسفند ۹۳

خریدم اما حالا قیمت آن شده بالای هفتصد میلیون تومان.

یکی از مسئولان بخش مسکن هم می گوید در حال حاضر قیمت یک متر زمین تجاری در خیابان کاشانی شهر کرد چهل میلیون تومان است. یعنی برای یک واحد تجاری سی متری باید بالغ بر یک میلیارد و دویست میلیون تومان پرداخت.

پول را خودم به برانکو می رسانم

علی کریمی معروف است به صراحت لهجه. البته گاهی هم این روحیه برایش در درس ساز می شود. اخیراً او پست جالبی

منتشر کرد و در جواب مدیرعامل پرسپولیس که گفته بود پول برانکو آماده است اما نمی توانیم آن را به دستش برسانیم نوشت:

مگه نمی گید نمیشه پول جابجا کرد؟ شما اگه راست می گین پول برانکو رو بدین به من خودم می رسونم به دستش. مرده و حرفش. شما اگه مدیر خوبی بودی ۱۵۰ میلیون به ترابی می دادی تا ۴۰۰ هزار دلار برای باشگاه درآمذزایی می شد. آقای پیروانی که در مورد همه چیز نظر میده چرا در مورد ترابی چیزی به مدیر نگفت که یه پول خوب گیر باشگاه بیاد؟ گذر زمان خیلی چیزها رو مشخص می کنه. البته مقصر شما نیستین. اونیه هست که شما رو انتخاب می کنه...

ده برابر تورم در سه سال

پیش فروش سکه در سال ۹۶ یادتان هست؟ زمستان ۹۶ سکه به قیمت ۱/۵ میلیون تومان پیش فروش شد و خیلی ها صدا تا هزار تا خریدند. اوایل هفته که قیمت سکه از ۱۵ میلیون فراتر رفت با عجیب ترین افزایش قیمت این کالای قیمتی روبرو شدیم. ده برابر شدن قیمت در عرض کمتر از سه سال شاید در اقتصاد کشور بی بدیل باشد. حالا حساب کنید آنها که مثلاً هزار سکه خریدند و بابت آن یک و نیم میلیارد پرداخت کردند حالا چه حالی با ۱۵ میلیارد در آمد می کنند! چه سرمایه گذاری از این پر منفعت تر؟ و آنها که همین مقدار را در تولید صرف کردند چقدر گیرشان آمد؟ حالا سرمایه گذاری در کشاورزی به کنار... با این حساب کسی در تولید سرمایه گذاری می کند؟

دارو ۷۵۰ میلیون دلار.

با نگاهی به این فهرست به خوبی می توان دریافت که با این روش و با این قیمت گذاری برای ارز به بهانه کمک به اقلشار محروم و با منت گذاری به سر مردم چه ظلم بزرگی به بخش کشاورزی و تولید و اشتغال کشور و چه رانت قابل توجهی برای مافیاهای واردات به ویژه متولیان واردات نهاده‌های دامی و دانه‌های روغنی فراهم آمده است. قیمت ارز بالای ۳۰ هزار تومان است آن وقت این موارد با ارز ۴۲۰۰ تومانی وارد می شود! با این حساب انتظار دارید کشاورز ایرانی بتواند مزیت نسبی تولید داشته باشد؟ با تولید کننده ایرانی دارو و تجهیزات پزشکی قادر به ادامه فعالیت و توسعه و کسب و کار خود خواهد بود؟ اصلاً مبنای قیمت گذاری و استمرار تخصیص ارز ۴۲۰۰ تومانی چیست؟ اصلاً فروش ارز به بهای کمتر از یک پنجم قیمت واقعی آن چیزی جز ایجاد بستر یک رانت عظیم و حیف و میل گسترده منابع ارزی توسط گروهی خاص هست؟ بخصوص به رانت گسترده‌ای که نصیب وارد کنندگان دانه‌های روغنی و نهاده‌های دامی می شود فکر کرده‌ایم؟ آیا با این روش می خواهیم در تولید کشاورزی و محصولات استراتژیک به خود کفایی برسیم؟

در شهرستانها هم وضع همین است

اگر گمان می کنید تنها در تهران و چند شهر بزرگ یا در مناطق شمالی کشور قیمت زمین و آپارتمان افزایش شدید داشته سخت در اشتباهید. در برخی موارد افزایش قیمت‌ها در برخی شهرها بسی بیشتر از تهران بوده است. اخیراً ایسنا گزارشی از وضعیت مسکن در شهر کرد چهارمحال و بختیاری ارائه کرده که بد نیست بخشی از آن را که تابناک هم آن را روی سایت قرار داده بخوانید:

در حال حاضر برخی از خانه‌ها در مناطق روستایی چهارمحال و بختیاری میلیاردری شده است. سخنان یکی از شهروندان شهر کردی هم جالب است که می گوید دو سال پیش خانهم را برای خرید خانه‌ای بزرگتر فروختم و به دلایلی نتوانستم خریدی انجام بدهم و حالا پس از گذشت دو سال با پول فروش خانه خودم تنها می توانم یک خانه رهن کنم!... یکی دیگر از شهروندان می گوید: حدود ۴ سال قبل یک واحد آپارتمان را در محله امیرکبیر شهر کرد به قیمت ۱۸۰ میلیون تومان

گزارشی جالب و خواندنی از ماجرای زندگی افراد بسیار ثروتمندی که روزگاری نه چندان دور با فقر دست و پنجه نرم می کرده و مثل همه آدمهای دنیایک زندگی کاملاً معمولی داشته اند...

آنها که از فرش به عرش رسیدند

رفاهی مشغول شد. در اواسط دهه ۱۹۶۰ با احداث یک کارخانه نساجی، به کار خود رنگ جدی تری داد.

امروزه این شرکت، نه تنها تولیدکننده منسوجات است، بلکه مواد اولیه خود را برای تولید از پالایشگاه و کارخانه پتروشیمی خود، تأمین می کند. او در این استراتژی توانست ۶۰ گونه جدید از مواد پتروشیمی را تولید کند که در حد استانداردهای جهانی باشند و ظرفیت تولید رلیانس را از نیم میلیون تن در سال به ۱۲ میلیون تن برساند. جوان ترک تحصیل کرده هندی آن روز، هم اکنون رهبری بزرگترین واحد صنعتی تولید مواد شیمیایی جهان را بر عهده دارد که روزانه ۶۶۰ هزار بشکه مواد

شیمیایی تولید می کند. وی اکنون یکی از مردان ثروتمند هند بوده و کار آفرینی موفق در جهان به شمار می آید.

✱ باز هم از چین

از کارگری در شرکت ساخت بند ساعت تا رقابت با ثروتمندان در سراسر دنیا "لی کاشینگ" بازرگان، سرمایه گذار و نیکوکار هنگ کنگی است که در چین به دنیا آمده است و در حال حاضر، به عنوان ثروتمندترین فرد آسیا شناخته می شود. این مرد شرقی در کودکی طعم بی پدری را چشید و با مرارت های زیاد رشد کرد. خانواده او علاقه فراوانی به علم و دانش داشتند و از همین رو تمام فرزندان را از همان سنین کودکی به فراگیری علوم مختلف تشویق می کردند.

در سال ۱۹۴۰ هنگامی که ۱۲ ساله بود، پدرش تصمیم گرفت تا محل زندگی خانواده را به هنگ کنگ منتقل کند، اما سه سال بعد پدر، در بستر بیماری افتاد و جان سپرد. با مرگ پدر،

دارایی او تقریباً ۵۶.۷ میلیارد دلار (معادل ۴۴.۶ میلیارد پوند) برآورد می شود، پیشی گرفته است. آقای ژونگ، از شهرهانگژو در استان ژجیانگ، پیش از کارآفرینی، به عنوان کارگر ساختمانی و خبرنگار روزنامه کار می کرد. ثروت این کارآفرین چینی در ماه های اخیر به طرز چشمگیری افزایش یافته است، و این ناشی از پذیرفته شدن یک شرکت داروسازی موسوم به "پکن وانتای بیولوژیکال فارمسی اینترپرایز" در آوریل گذشته در بازار بورس اوراق بهادار شانگهای است، که آقای ژونگ کنترل سهام آن را در اختیار دارد.

این شرکت در حال حاضر مشغول کار بر روی تولید واکسن کرونا است. در سپتامبر گذشته، هنگامی که شرکت نوگ فو اسپرینگ - که محبوب ترین نشان تجاری آب معدنی در چین است - در بورس اوراق بهادار هنگ کنگ پذیرفته شد، سهام آن در اولین روز معاملات ۵۴ درصد جهش کرد. همین امر، آقای ژونگ را به این دومین فرد ثروتمند چین تبدیل کرد.

✱ از نفت فروشی در کنار جاده تا ...

شاهزاده "پلی استر" کسی نیست جز "دیروبهایی آمبانی" - مرد ثروتمند هندی که به عنوان تاجر، سرمایه دار، صنعتگر و مدیر ارشد اجرایی هندی شناخته می شود. مردی که سال ۱۹۶۶ شرکت ریلیانس را تأسیس کرد. خانواده آمبانی تا دهه ۱۹۷۰ در یک آپارتمان دوخوابه، در شهر بمبئی روزگار می گذراندند. دیروبهایی فرزند یک تاجر خرد بود که در سال ۱۹۳۲ در گجرات متولد شده، اما او از همان کودکی به تجارت علاقه داشت و گاهی اوقات در کودکی با خرید نفت و روغن و فروش آن در کنار جاده امرار معاش کرده است. دیروبهایی پس از اتمام مدرسه در دانشگاه مومبای (بمبئی) به تحصیل در رشته مهندسی شیمی پرداخت. سپس برای تحصیل در رشته ام بی ای، وارد دانشگاه استنفورد شد، اما پس از یک سال دانشگاه را رها کرد. نخستین فعالیت او در یک شرکت تجاری غربی، در یمن و فروش فرآورده های نفتی بود، ولی در سال ۱۹۵۸ به بمبئی بازگشت و به فروش منسوجات و وسایل

نشریه فوربس چند وقت پیش لیست ۴۰۰ فرد پولدار آمریکا را منتشر کرد که البته فقط یک لیست ساده با اعداد و ارقام نبود. فوربس داستان فرصت ها را بازگو می کند چون بسیاری از این افراد موفق با تنگدستی و امکانات کم دست و پنجه نرم می کردند. از جان کوم، موسس نرم افزار همه گیر واتس آپ بپرسید که زمانی با کوپن های غذا زندگی می کرد و پس از فروش کمپانی اش به فیسبوک در ماه فوریه، به مبلغ ۱۹ میلیارد دلار، ثروتی ۷.۷ میلیارد دلاری کسب کرد. پس از آن لری الیسون، کسی که به مدت ۸ سال عجیب ترین کارهای ممکن را انجام می داد تا بالاخره "اوراکل" را افتتاح کرد. وی سال گذشته ۹ میلیارد دلار به ثروتش افزود. این فقط یک رویا نیست، چندین و چند کارآفرین از سراسر دنیا در چنین موقعیت هایی بوده اند و حالا در دسته اقلیت پولدارها هستند. جک ما، موسس علی بابا واضح ترین نمونه است. داستان

این ثروتمندان نشان می دهد که تلاش، پشتکار و اندکی شانس می تواند بر شرایط بد غلبه کند و موفقیت های باورنکردنی پدید آورد.

✱ آب معدنی فروشی که ثروتمندترین فرد چین و قاره آسیا شد و گوی سبقت را از موسس علی بابا گرفت!

یک آب معدنی فروش چینی به نام ژونگ شان شان که وارد کار تولید واکسن کرونا نیز شده است، با ربودن گوی سبقت از جک ما، بنیان گذار علی بابا، ثروتمندترین مرد چین شد. ژونگ شان شان که در سال ۱۹۹۶ شرکت آب معدنی نوگ فو اسپرینگ را راه اندازی کرد، اکنون ۵۸.۷ میلیارد دلار (معادل ۴۶.۲ میلیارد پوند) ثروت دارد و بر اساس شاخص میلیاردرهای نشریه بلومبرگ، در حال حاضر هفدهمین فرد ثروتمند جهان است.

با این اندازه ثروت، او با فاصله کمی از کارآفرین حوزه فن آوری آقای جک ما که

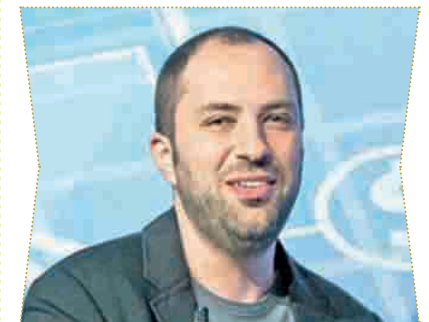

لیکا که فرزند ارشد خانواده بود ناچار به ترک تحصیل و یافتن شغلی مناسب برای امرار معاش خانواده شد. پسر ۱۵ ساله ابتدا در یک کارخانه بند ساعت‌سازی با روزی ۱۶ ساعت فعالیت مشغول به کار شد. چندی بعد در یک فروشگاه لوازم پلاستیکی فروشنده‌گی کرد.

اندکی بعد به خاطر سختکوشی، لیاقت و تیزهوشی که از خود به نمایش گذاشته بود، به‌عنوان مسئول فروش منصوب شد و به سرعت مدیریت فروشگاه را بر عهده گرفت. او در سال ۱۹۵۰ با سرمایه نسبتاً قابل قبولی که خود پس‌انداز کرده بود یک کارگاه ساخت لوازم پلاستیکی، برای خودش دست و پا کرد و نام آن را چونگ کنگ گذاشت. دیری نپایید که کارگاه کوچک چونگ کنگ به یک کمپانی بزرگ ساخت اسباب بازی و گل‌های پلاستیکی تبدیل شد. در ۳۰ سالگی نیز در کنار کمپانی و کارخانه، اقدام به خرید زمین و املاک در کشورش کرد به طوری که در عرض مدت کوتاهی پس از دولت حاکم بر هنگ کنگ، او بزرگ‌ترین زمیندار این منطقه شناخته شد.

✱ نظام‌تچی که واتس آپ را ساخت!

یکی از مهمترین کارآفرینان تاریخ یک مهاجر اوکراینی است. "کوم" در کی‌یف اوکراین زاده شد. او فرزند یک زن خانه دار و یک کارگر ساختمانی بود. او در سال ۱۹۹۲ به همراه مادر و مادر بزرگش به مانتین ویونقل مکان کرد که در آن هنگام ۱۶ ساله بود. مادرش به عنوان پرستار بچه و خود او به عنوان نظام‌تچی در یک

خواربار فروشی کار می‌کردند. او تا ۱۸ سالگی به برنامه‌نویسی علاقه‌مند و یک هکر حرفه‌ای شده بود، سپس در دانشگاه ایالتی سن خوزه ثبت‌نام کرد تا اینکه در سال ۱۹۹۷ میلادی به عنوان مهندس زیر ساخت در شرکت یاهو استخدام شد. در سال ۲۰۰۹، وی و بری‌ان اکتون، یکی دیگر از مؤسسين، اپلیکیشن برقراری ارتباط "واتس آپ" را برای ارتباط بهتر مردم در سراسر جهان راه انداختند که به طور کلی جایگزین ارسال پیامک شد. این اپلیکیشن حالا بیش از ۶۰۰ میلیون مخاطب در سراسر جهان دارد و اوایل امسال با مبلغ ۱۹ میلیارد دلار به فیس‌بوک فروخته شد و عاقبت "کوم" را نیز میلیاردر کرد.

✱ از شیر دوشی تا میلیاردری!

در آغاز راه، این مرد تنها کاری که می‌کرد دوشیدن شیر گاوها و عرضه به مشتریان فروشگاه کوچک خودش بود

"ساموئل والتون" کارش را از شیردوشی آغاز کرد و تاجایی پیش رفت که مالک فروشگاههای "وال مارت" شد. این زحمات منجر به آن شد که ثروتی با بیش از ۲۳ میلیارد دلار سود در سال برایش به ارمغان آورد. ساموئل مردی است که فروشگاه مواد غذایی کوچک خود را به سوپر مارکت‌های زنجیره‌ای غول پیکر و گسترده تبدیل کرد.

در آغاز راه، این مرد تنها کاری که می‌کرد دوشیدن شیر گاوها و عرضه به مشتریان فروشگاه کوچک خودش بود. پس از مدتی کارهای مختلفی را امتحان کرد، به عنوان مثال برای یک روزنامه کلمبایی مقاله می‌نوشت. پس از جنگ جهانی دوم با ۲۶ سال سن مدیریت یک فروشگاه را بر عهده داشت.

سپس برای خرید فروشگاه وامی از بانک گرفت و به لطف نوآوری‌های ساده در کارش خیلی زود دومین فروشگاه خود را نیز افتتاح کرد. او ظرف مدت ۳ سال حجم فروش خود

را به مبلغ ۲۲۵ هزار دلار رساند. وی در سال ۱۹۶۲ فروشگاه خود را در آرکانزاس افتتاح کرد و رفته رفته کارش را توسعه داد.

✱ آواره ای که میلیاردر شد!

"لری الیسون" هم با مصائب زیاد دوره کودکی را سپری کرد. پدرش خلبان نیروی هوایی آمریکا بود و بعد از به دنیا آمدن لری، او و مادرش را در نیویورک ترک کرد. وقتی ۹ ماهه بود مبتلا به ذات‌الریه مزمن شد. در این زمان مادرش با این استدلال که توانایی مراقبت از فرزندش را ندارد، لری را به عمه و عموش سپرد و او تا ۴۸ سالگی، به هیچ عنوان مادرش را ندید. سال‌ها بعد لری یکی از بنیانگذاران و مدیرعامل "اوراکل" شد که یکی از شرکت‌های عمده در زمینه نرم‌افزارهای پایگاه داده است.

بر اساس گزارش مجله فوربس کودک آواره دیروز در رده پنجم ثروتمندترین افراد دنیا قرار دارد و ارزش دارایی‌هایش در حدود ۴۰ میلیارد دلار است. الیسون استعداد زیادی در ریاضیات داشت گرچه در مدرسه دانش آموز مستعد امایی توجهی بود. در درس‌های علوم و ریاضی استعداد درخشانی داشت و موفقیت او در این درس‌ها باعث شد در زمان دانشجویی به عنوان دانشجوی برتر رشته علوم دانشگاه "ایلی نویز" انتخاب شود.

او در آستانه امتحانات پایان سال دوم دانشگاه بود که به علت فوت نامادری تحصیل را نیمه کاره رها کرد و پس از مدتی دوباره وارد دانشگاه شیکاگو شد. جایی که با نخستین طراحی‌ها و برنامه نویسی کامپیوتری آشنا شد. در ۲۲ سالگی هم در شمال کالیفرنیا شرکت خود را پایه‌گذاری کرد. در سال ۱۹۸۹ شرکت الیسون هشت کارمند بیشتر نداشت و درآمد آن هم کمتر از یک میلیون دلار بود. اما یک سال بعد که شرکت آی بی‌ام به استفاده از راهکارهای شرکت الیسون روی آورد، درآمد آنها هر سال دو برابر قبل می‌شد. این روند، تا هفت سال ادامه یافت و شرکت چندمیلیون دلاری آن‌ها، تحت مدیریت الیسون به درآمدهای میلیاردی دست یافت.

آقای سعید مجیدی نژاد
وکیل پایه یک دادگستری و
کارشناس ارشد حقوق خصوصی
مشاوره تلفنی چهارشنبه‌ها
از ساعت ۱۴/۳۰ تا ۱۶

امکان رجوع از وقف؟

سوال: مادر بزرگم حدود ۸۰ سال دارد. او چند سال پیش یک خانه بزرگ را که در روستا داشت وقف حسینیّه روستا کرد. برای این منظور وقف نامه ای نوشته شد که توسط اعضای شورای روستا تأیید شده و به امضاء و مهر آنان رسید. این وقف نامه به سازمان حج و اوقاف هم ارسال شد که در این خصوص پرونده ای در سازمان اوقاف وجود دارد. اینک مادر بزرگم از این کار پشیمان شده و تصمیم دارد این خانه را برای فرزندانش به ارث گذارد. آیا اومی تواند از وقفی که کرده رجوع کند؟ چگونه می تواند این کار را انجام دهد؟

رسول هادی زاده - قزوین

در صورت فقدان شرایط قانونی

پاسخ: اطلاعاتی را که در نامه خود ابراز کرده اید برای اظهار نظر دقیق کافی نیست. مثلاً برای من نوشته اید که آیا آن خانه روستایی توسط متولی یا شخصی از طرف اداره اوقاف تحویل گرفته شده و در آن تصرف شده است یا خیر؟ همچنین در خصوص سلامت عقلی و روانی مادر بزرگتان در هنگام وقف و در حال حاضر چیزی ننوشته اید. در حالی که دانستن این نکات برای پاسخگویی ضروری است. بنابراین به صورت کلی مطالبی را در این خصوص معروض می دارم.

الف - اگر فرض کنیم که مادر بزرگ شما در کمال سلامت و صحت عقل خانه خود را وقف حسینیّه کرده و سند وقف هم به نحو صحیح تهیه و تنظیم شده و به امضای شهود رسیده باشد این وقف صحیح و معتبر است و قابل رجوع نیست. منظوری از اینکه وقف به نحو صحیح منعقد شده

باشد رعایت مفاد ماده ۵۶ قانون مدنی است که مقرر داشته: "وقف واقع می شود به ایجاب (اعلام اراده) از طرف واقف به هر لفظی که صراحتاً دلالت بر معنی آن کند و قبول طبقه اول از موقوف علیهم یا قائم مقام قانونی آنها در صورتی که محصور باشند مثل وقف بر اولاد و اگر موقوف علیهم غیر محصور یا وقف بر مصالح عامّه باشد در این صورت قبول حاکم شرط است."

بنابراین چنانچه هر یک از شروط مقرر در ماده یاد شده محقق نشده باشد وقف مزبور صحیح نبوده و می توان ابطال آن را تقاضا کرد. از جمله این شرط که اگر وقف بر مصالح عامه باشد قبول حاکم شرط است. در قانون مدنی مفهوم حاکم معین نشده است اما با توجه به اینکه تصدی کلیه امور وقف به سازمان حج و زیارت واگذار شده به نظر می رسد منظور از حاکم، همان سازمان و نمایندگان آن باشد که مقام صالح دولتی است.

ب - به موجب ماده ۵۹ قانون

مدنی اگر واقف عین موقوفه را به تصرف وقف ندهد وقف

محقق نمی شود و هر وقت به قبض داد وقف تحقق پیدا می کند. با استناد به این مقرر قانونی مشخص می شود که شرط صحت وقف انجام شده این است مال مورد وقف به قبض افراد ذیصلاح (موقوف علیهم یا قائم مقام قانونی آنها یا نماینده اداره اوقاف) رسیده باشد. یعنی این افراد مال موقوفه را تحویل گرفته باشند. در غیر این صورت اگر مال موقوفه به تصرف کسی داده نشود وقف تحقق و تولد نیافته و آنچه انجام شده بی اعتبار است.

بالحاظ مطالبی که گفته شد چنانچه مقررات قانونی در این خصوص رعایت نشده و یا مورد وقف به قبض نرسیده باشد می توان وقف انجام شده را غیر محقق و قابل رجوع دانست و از طریق رئیس سازمان اوقاف و یا دادگاه های صالحه رجوع واقف یا اعلام عدم تحقق وقف را مسجل کرد.

دانستنیهای حقوقی

آیا می دانید؟

در صورت فوت پدر، حضانت طفل با مادر زنده است هر چند این طفل جد پدری یا قیم داشته باشد مگر در صورت عدم صلاحیت مادر.

□ فرزند دختر تا ۹ سال قمری و فرزند پسر تا ۱۵ سال قمری تحت حضانت والدین خود هستند.

□ فرزند دختر پس از اتمام ۹ سالگی و فرزند پسر پس از اتمام ۱۵ سالگی در تعیین محل زندگی خود (نزد پدر یا مادر) مختار هستند.

□ پدر یا مادری که حضانت طفل به آنها داده شده حق ندارد طفل را به محلی غیر از محل اقامت طرفین یا خارج از کشور ببرد یا بفرستد مگر با کسب اجازه از دادگاه.

□ اگر در صورت انحطاط اخلاقی پدر یا مادری که طفل در حضانت اوست سلامت روانی و جسمی طفل دستخوش خطر قرار گیرد این دادگاه است که برای حضانت طفل تصمیم لازم را خواهد گرفت.

□ مادر در قبال قبول حضانت و نگهداری طفل نمی تواند مطالبه اجرت کند چرا که نگهداری اطفال هم حق و هم تکلیف ابوبن است، لکن نفقه فرزند بر عهده پدر و سپس جد پدری است.

□ چنانچه پدر یا مادری که حضانت طفل بر عهده وی است به بیماری لاعلاج و واکیر دار دچار شود حق حضانت ساقط می شود مگر اینکه شخص بتواند در این خصوص پرستار بگیرد.

□ اگر کسی که حضانت طفل به او عهده اوست پس از اتمام زمان حق حضانت، از دادن طفل به شخصی که قانوناً حق مطالبه دارد خودداری کند بر ابر قانون به مجازات ۳ تا ۶ ماه حبس و یا جزای نقدی محکوم خواهد شد.

□ شوهر مکلف به پرداخت نفقه همسرش می باشد.

□ نفقه شامل تأمین هزینه زندگی زن که شامل خانه - اثاثیه منزل - غذا و لباس و دارو و درمان از زمان عقد دایم بر عهده شوهر است.

□ تمکین به معنای اطاعت زن از شوهر در ادای وظایف زوجیت، حسن معاشرت و سکونت با شوهر است.

آقای دکتر بیژن عمویان

مشاوره پزشکی، ترک اعتیاد
مشاوره تلفنی: دوشنبه‌ها
از ساعت ۱۳ تا ۱۴:۳۰

شماره مشاوره تلفنی: ۲۹۹۹۳۲۳۸

مشاوره حضوری با تعیین وقت قبلی

آقای اکبر خوبکر دار

وکیل دادگستری
مشاوره تلفنی شنبه‌ها
از ساعت ۱۵ تا ۱۶

آقای سید محمد حسینی
کارشناس ارشد مشاوره، تخصصی
فرزندپروری، خانواده، اضطراب و
ترس، وسواس و افسردگی
مشاوره کتبی و حضوری

خانم سیما میرلو پزشک عمومی و
روانشناس بالینی، تخصص در فرزندپروری،
خانواده، ازدواج و واقعیت درمانی
مشاوره تلفنی شنبه‌ها از ساعت ۱۱ تا ۱۳

خانم الهام سادات طباطبایی
وکیل پایه یک دادگستری
کارشناس ارشد حقوق خصوصی
مشاوره تلفنی چهارشنبه‌های
اول هر ماه از ساعت ۱۳ تا ۱۴

زندگی خنده دار ما

نفت هم ندارید، بالاترین حداقل حقوق در جهان، یعنی ۲۵ دلار در ساعت (حدود ۷۵۰ هزار تومان در ساعت) به کارگران تان حقوق می‌دهید؟! وبعد در بوق و کرنا می‌کنید که "برای ارج نهادن به کرامت انسانی" این حقوق را می‌دهید، آخر شما از کرامت انسانی چه می‌فهمید؟! نمی‌گویید فردا کارگران ما می‌فهمند و توی ذهنشان می‌گویند این درست که خودشان انتخاب کرده‌اند که چطوری زندگی کنند، ولی یهو می‌مقایسه می‌کنند و هزار جور ناله و نفرین به کاخ سفید و واشنگتن دی سی می‌فرستند؟!!

الو ظرفی! حواست به حرفهای من هست؟! که! راوی می‌گوید، در این لحظه ظریف بانا راحتی می‌گوید؛ بله ولی می‌شود لطفاً می‌نگویید خودمان انتخاب کرده‌ایم! چون دیگر من هم به این جمله حساسیت پیدا کرده‌ام و!!...

حما برای ما دعا گرفته اند!

این درست هست که بعد از اینکه رییس جمهوری تقاضا کرد سر لوله نفرین‌هایمان را سمت آمریکا بگیریم، ترامپ به کرونا مبتلا شد و هنوز هم نمی‌داند از کجا این ویروس را خورده، اما آنها هم بیکار نمی‌نشینند و یقیناً برای ما دعایی و سر کتابی چیزی گرفته‌اند و گرنه چطوری می‌شود که دلارها گم بشود، شمشهای طلایی که ونزوئلایی‌های بابت بنزین بدهند، ناپدید بشود و همه مسئولان از روی شرمندگی بگویند؛ ما از ونزوئلا طلا نکرشته‌ایم و حالا هم کار بجایی بکشد که مدیر عامل اتحادیه مرغداران گوشتی بیاید جلوی دوربین تلویزیون و در مقابل چشمهای هزاران نفر بگوید مرغ گران شد چون نهادهایی که باید تحویل مرغدارها می‌دادیم تا لب مرز خطش را زدیم و بعد از وارد شدن به کشور، همان حوالی لب مرز، غیب شده!

حالا شما بگویید، ما می‌که از نظر اقتصادی از آلمانهای جلوتریم، چطور نمی‌توانیم یک نهاده را از مرز وارد کرده و به مرغدارها بدهیم؟! پس قبول کنید یا مارا با همین واکسن، ماکسنهای روسی رایگان چیز خور کرده‌اند، یا اینکه هنوز هم بخشی از نفرینهای مردم به آدرس واشنگتن دی سی نمی‌رود و به دلیل اشتباه نوشتن آدرس، صاف می‌آید به سمت خودمان و گرنه نهاده و کنجاله به درد چه کسی می‌خورد جز مرغدار؟!!

آلمانی‌ها بروند بمیرند!

رییس دولت تدبیر چند روز پیش وقتی در جلسه ستاد ملی مقابله با کرونا بود، با وجود مخالفت شدید اعضا بخصوص معاون اولش که می‌گفت آقا حداقل بپذیرید که این حرفها ربطی به جلسه کرونا ندارد و همگی التماس می‌کردند نگو آقا نگو، فردا آلمانیها نارحت می‌شوند بالاخره سکوت راشکست و گفت:

درست است که در کشور ما تخم مرغ گران شده مرغ گران شده و شیر گران شده اما وضعیت اقتصاد ما خیلی بهتر از آلمانی‌هاست و گفتن همین جمله کافی بود تا آلمانیهای نژاد پرست وزیر امور خارجه مان را صدا بزنند و بگویند؛ حالا در شرایط بحرانی ما وضعیت اقتصادیمان خراب تر از شما شده این درست هست که بیایید و رسانه ای‌اش کنید؟

یعنی آن روزها که ما بنز تولید می‌کردیم و شما پراید خوب بود در بوق و کرنا کنیم که ایرانیها رابه ایی بنام پراید تولید می‌کنند که در کشور خودشان به آن می‌گویند رابه مرگ؟! کره زمین که مدرسه نیست تايک کشوری مثل ایران وضع اقتصادش خوب شد، بیاید بگوئید ما از آلمانی‌ها سرتیم و....

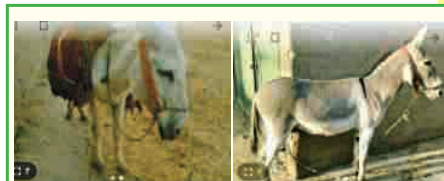
حاضران می‌گویند بعد از این صحبتها یکدفعه وزیر امور خارجه آلمان می‌زند روی شانه ظریف و می‌گوید؛ حالا خودمانیم شما چکار کرده اید که وضع اقتصادتان اینقدر درخشان شده ما که داریم از تورم می‌میریم و کمرمان زیر بار گرانی خم شده که می‌گویند؛ ظریف هم انگشت اشاره‌اش را بالا برده و گفته خودتان انتخاب کرده‌اید که اینطوری زندگی کنید....

حالا خودمان را با سوریس مقایسه می‌کنیم!

رابط مادر وزارت خارجه می‌گوید، هفته پیش بیچاره ظریف هنوز از سفر آلمان پایش به تهران نرسیده بود که ساعت یازده شب جمعه آقای روحانی موبایلش را می‌گیرد و می‌گوید؛ سلام، زدی تو دهن آلمانیها؟ و هنوز ظریف جواب نداده که ادامه می‌دهد، پس حالا زنگ بزنی به آن سوییسی‌های.... بگو این درست هست که ما اصلاً از مقایسه خوشمان نمی‌آید، ولی حالا که مابه شما گفتم رمز موفقیتمان در مبارزه با کرونا چیست، شما هم به ما بگویید چطوری با وجود اینکه یک چاه

ممنون، پاسخمان را گرفتیم!

از وقتی طلا گران شده و وضعیت اقتصادی مردم به شدت تحت تأثیر گرانی دلار قرار گرفته هر روز صبح که پلک باز می‌کنیم باید قبل از شستن صورت تان قیمت تخم مرغ و کره و بقیه مواد غذایی مان را سرچ کنیم و بعد زندگی را شروع کنیم به همین خاطر هم مردم دست به کار شده‌اند تا برای نجات سفره‌هایشان که از این همه تدبیر خالی شده طلاهای دست دومشان را بفروشند اما این کار به این سادگی‌ها هم امکان پذیر نشد و طلا فروشی‌ها از خرید طلای بدون کاغذ خرید و دست دوم اجتناب کردند و در این شرایط بود که مردم دست به دامن مسئولان شدند و پرسیدند؛ چه کنیم؟ و جناب رئیس جمهور هم برای جلوگیری از لعن و نفرین اعلام پاسخ را به مسئولان مربوطه ارجاع دادند تا کار تخصصی و بدون اشکال پیش برود و رئیس اتحادیه طلا و جواهر تهران هم در یک بعد از ظهر پاییزی تمام خبرنگاران را دعوت کرد تا یک بار برای همیشه این مشکل مردم حل شود و حداقل بتوانند مال خودشان را بفروشند و تخم مرغ بخرند! پاسخ رئیس اتحادیه طلا و جواهر تهران هم بعد از سلام و تشکر از حضور رسانه‌ها این بود: مردم می‌توانند طلای دست دوم خود را بفروشند، ولی خرید طلای دست دوم ممنوع است! بعد از به زبان آوردن این جمله و ختم جلسه هم خبرنگاران سرشان را پایین انداختند و بیرون آمدند و این مشکل هم برای همیشه حل شد!

الاغ (خر) نر جوان و آرام	حیوانات
نوع آگهی	نوع آگهی
فروشی	فروشی
قیمت ۴۵۰۰۰۰/تومان	قیمت ۴۵۰۰۰۰/تومان

طنز بر عکس

* در خواص یونجه نوشته شده؛ تقویت کننده اعصاب و اینجاست که متوجه می‌شویم، چرا الاغ‌ها با وجود زندگی پر فشار اینقدر نسبت به مسایل بی تفاوت هستند، البته علت انتخاب این تصویر فقط جهش قیمت الاغ در عرض چند ماه از ۴ میلیون تومان به ۴۵ میلیون تومان بوده!

* نکته: اگر دقت کنید، جسم الاغ‌ها، همراه جهش قیمت افت کرده است!

ایستگاه آخر بدبختی من...

از بهداری که بیرون آدم سرگیجه شدیدی داشتم. تلو تلو خوران خودم را به بند رساندم. سرگیجه و خواب آلودگی و منگی وادارم کرد تا گوشه بند روی زمین دراز بکشم. نمی دانستم این وضع تا چه مدت ادامه دارد و نمی دانستم تا کی می توانم این وضع را تحمل کنم. اگر تسلیم می شدم برمی گشتم به اول خط بدبختی و من نمی خواستم دوباره آن روزهای سیاه را تکرار کنم. به اندازه کافی در آن سالهای سیاه، بدبختی کشیده بودم، نه به اندازه کافی، باید بگویم بیشتر از حد توانم بیشتر از آنچه حتی سزاوارش بودم. به این فکر می کردم که دیگر حق دارم زندگی سالم و با آرامشی داشته باشم، فقط خودم باید انتخاب می کردم. انتخابی که باید سختی هایش را به جان می خریدم. به گذشته برمی گردم، به اینکه چه شد که من به اینجا رسیدم.

پدرم آدم بدی نبود. کاسب بود. یک مغازه لوازم التحریر داشت. جای خوبی هم بود. دقیقاً سر راه چند مدرسه. همیشه مشتری داشت. مردمدار بود. بچه ها دوستش داشتند چون هر بچه ای که از او خرید می کرد حتماً یک جایزه می گرفت. بچه ها برای گرفتن جایزه هم که شده، از او خرید می کردند. آدم شوخ و دل زنده ای بود. همیشه می خندید و با همه مزاح می کرد. اما یک مشکل داشت و آن هم این بود که تریاک مصرف می کرد. از وقتی یاد دارم پدرم تریاک مصرف می کرد. می گفت اگر مصرف نکند می میرد. من با مواد، یعنی تریاک در خانه خودمان آشنا شدم. کاش حداقل پدرم جلوی چشم من و برادرم استفاده نمی کرد. یادم هست مادرم همیشه به او خرده می گرفت که مَرَد نکن... از جلو چشم بچه ها بساطت را جمع کن... اما نمی دانم چرا پدرم اهمیتی نمی داد. یعنی همیشه ما را می ترساند که شما من را نگاه نکنید، این کار خوبی نیست و از این جور حرفها اما دلپش را نمی گفت. یا نمی گفت که خودش چرا وابسته تریاک شد. شاید به همین دلیل بود که اثر حرفها و نصیحت هایش زود از بین رفت، خیلی زود.

برادرم از من سه سال بزرگتر بود. بچه درس خوانی بود. امیدهای زیادی در سرش بود، اما نشد. دیپلم که گرفت بلافاصله کنکور شرکت کرد. امیدوار بود همان سال دانشگاه دولتی قبول شود، البته دانشگاه آزاد هم شرکت کرد. خودش خوب می دانست پدرم نمی تواند از پس شهریه های دانشگاه بر بیاید، فقط می خواست شانسش را امتحان کند. از بد حادثه،

روز بحث و جنگ و جدل، البته بی فایده... برادرم همچنان در گیر مصرف مواد بود. با کسی کاری نداشت. اتفاق کوچکی برای خودش درست کرده بود و دائم در آنجا خودش را حبس می کرد. احساس می کردم خودش هم ناراحت است، خجالت زده و شرمند، ولی انگیزه و توان کافی برای نجات خودش را ندارد. من چند ماهی بعد از دیپلم بیکار گوشه خانه مان ماندم اما دیدم فایده ای ندارد. با خانه نشینی من مشکل هیچ کس حل نمی شود. این شد که به کلاسهای آموزشی رفتم.

همیشه دوست داشتم پرستار شوم، وقتی متوجه شدم نمی توانم به دانشگاه بروم، تصمیم گرفتم بعضی کارها و اصول اولیه را در کلاسهای آموزشی یاد بگیرم. از آنجا که همیشه به فکر روز مبادا بودم، پول توجیبی هایی که از پدرم می گرفتم را پس انداز می کردم، برای همین هم بدون آنکه از پدرم درخواست پول کنم در کلاسهای آموزشی امداد و نجات و آموزش کمک های اولیه شرکت کردم.

در همان کلاسها، از تزیینات تا پانسمان زخم و سوختگی را یاد گرفتم. دوره پرستاری از سالمنده و کودک را تجربه کردم. خلاصه سعی کردم کاری یاد بگیرم تا بتوانم از قبل آن پولی در بیاورم و خرج زندگی خودم را تأمین کنم. دلم نمی خواست سربار پدرم بمانم، آن هم با شرایطی که محسن، برادرم داشت.

وقتی دوره کارآموزی ام تمام شد، به یکی از این شرکت های خدمات پرستاری در منزل مراجعه کردم و مدارکم را به آنها دادم و گفتم می توانم کار کنم. البته چون تجربه نداشتم ترجیح دادم نگهداری از افراد را قبول کنم که شرایط حادی نداشتند و بیشتر به مراقبت نیاز داشتند تا پرستاری.

این کار برایم چند حسن داشت. اول آنکه از محیط خانه دور می شدم. برای چند ساعت برادرم را

دانشگاه دولتی قبول نشد، در عوض با رتبه خوب در دانشگاه آزاد پذیرفته شد. آن شب بدترین شب زندگی او و من بود. دلم برای تنها برادرم خیلی سوخت. خیلی تلاش کرد تا گریه نکند. آن شب او همه امیدها و آرزوهایش را بر باد رفته می دید. دلداری دادن من هم اصلاً فایده نداشت. اینکه می گفتم غصه نخور نهایتاً دوباره کنکور می دهی! خودم خوب می دانستم که او آدمی نیست که یک سال در خانه بماند و دستش در سفره پدرم باشد فقط به این خاطر که باید درس بخواند. البته تلاشش را کرد. دو - سه ماه در خانه ماند و وقتی نتوانست دوام بیاورد، رفت خدمت. گفت وقتی برگردد دوباره شانسش را امتحان می کند. فرصتی که هیچ وقت برایش پیش نیامد. من نمی دانم در دوران خدمت دقیقاً چه بر سر برادرم آمد. اما او به شدت دچار افسردگی شد. شاید چون تحصیلات دانشگاهی نداشت تحقیر شد و شخصیتش بارها و بارها له شد. شاید سختی های زیادی را تحمل کرد، شاید مدام خودش را با آنها که شرایط بهتری داشتند مقایسه می کرد. به هر حال هر چه بود، سربازی از برادرم مرد نساخت، مُرده ساخت. دلمرده ای که وقتی برگشت به اعتیاد پناه برد.

من آن سالها دبیرستان را تازه تمام کرده بودم و داشتم برای کنکور آماده می شدم. اما وقتی برادرم معتاد شد، مجبور شدم قید کنکور را بزنم.

چرا؟ چون فکر می کردم یکی از دلایل اعتیاد برادرم همین کنکور و دانشگاه لعنتی باشد. شاید اگر او همان سال قبول شده بود، شاید اگر پدرم از پس هزینه های دانشگاه آزاد برمی آمد، الان برادر من هم روی یکی از صندلی های کلاس های دانشگاه نشسته بود نه پشت بساط پدرم! دعاوهای پدر و مادرم آن موقع واقعاً اعصاب خرد کن شده بود، هر

نمی دیدم. شاهد دعاوهای پدر و مادرم نبودم، کمتر غصه می خوردم و فرصت فکر کردن داشتم، دوم اینکه با افراد و آدمهای جدید آشنا می شدم و این خودش فرصتی بود که شاید بتوانم پنجره‌ای برای نجات برادرم پیدا کنم. سوم و از همه مهمتر در آمد خوبی بود که از این کار به دست می آوردم. من می توانستم علاوه بر کارهای پرستاری کارهای منزل را هم انجام بدهم. از کار کردن نه بدم می آمد، نه خجالت می کشیدم پس بدون آنکه خم به ابرو و بیاروم اعلام می کردم و به این ترتیب دستمزد جداگانه‌ای هم برای رسیدگی به امور خانه می گرفتم. شاید برای یک دختر جوان اینکه برود جایی کلفتی کند، ناراحت کننده باشد، اما من واقعاً به کار و پول احتیاج داشتم. پدرم خرج اعتیاد برادرم را نمی داد. برادرم به خاطر اعتیادش نمی توانست جایی کار کند. یک چرخه بیمار، اعتیاد و بیکاری، بیکاری و اعتیاد، دور تسلسل باطل... من کار نمی کردم تا خرج اعتیاد برادرم را بدهم، نه، من می خواستم کار کنم تا هزینه درمان او را جمع کنم. قصدم این بود که در یک مرکز ترک اعتیاد خوب، حتی گران قیمت او را بستری کنم. او باید اعتیادش را ترک می کرد و به زندگی برمی گشت آن هم در شرایطی که مدت زیادی از اعتیادش نمی گذشت و اگر فرصت را از دست نمی دادیم خیلی زود می توانست برای همیشه از شر اعتیاد راحت شود. اولین بار برادرم را در یک بیمارستان خصوصی در شمال تهران بستری کردم. آن زمان حدوداً دو-سه میلیون تومان هزینه کردم. فکر می کردم ترک می کند. فکر می کردم خودش هم دوست دارد به زندگی عادی برگردد، اما اشتباه می کردم. محسن ترک کرد ولی فقط چند ماه پاک بود و بعد از چند ماه باز شروع کرد. یک بار دیگر پول جمع کردم و او را در یک کلینیک بستری کردم اما محسن از آنجا فرار کرد.

آلودگی محسن از تریاک به شیشه و کراک رسیده بود. پدرم گفت بهتر است هیچ کاری به او نداشته باشیم. امیدوار بود خودش سرش به سنگ بخورد و برگردد اما به قول مادرم اگر سنگی بود باید اول به سر پدرم می خورد که باعث شد تا قیح مصرف مواد در کودکی برای ما بریزد. جنگ و جدلهای پدر و مادرم، مادرم را به کشتن داد. همیشه می گفت بالاخره یک روز سکنه می کنم. قلب بیماراش تحمل دیدن نابودی محسن را نداشت. شب در خواب سکنه مغزی کرد. روز بعد او را به بیمارستان بردیم. اما خونریزی آنقدر شدید بود که درمان نتیجه نداد و مادرم از دنیا رفت.

بعد از فوت مادرم شرایط به مراتب بدتر شد. من مانده بودم و پدر و برادری که حالا خوب همدم هم شده بودند. پدرم مغازه را کرایه داده بود و کنار برادرم در خانه لم می دادند کنار منقل و گاز پیکی نیکی و پایپ و بقیه کوفت و زهرماری هایشان.

من هم دیگر به خانه نمی آمدم. پرستاری ها را می پذیرفتم که بخواهند شب هم مراقب باشم. شبانه روزی کار می کردم. دیگر حتی به برادرم هم پول نمی دادم ظاهر آ بعد از مرگ مادرم، با پدرم به توافقاتی رسیده بودند!

کاش ماجرا به همین جا ختم می شد. کاش اوضاع از این بدتر نمی شد، اما انگار گاهی بدون اینکه خودت بخواهی درگیر ماجراهایی می شوی که زندگی ات را لحظه به لحظه سخت تر می کند. ماجرای شروع سختی های زندگی من وقتی آغاز شد که یک روز وقتی برای کار سوار ماشین شدم، از بد حادثه تصادفی اتفاق افتاد و من که جلو نشسته بودم، شدیداً دچار آسیب شدم. دو-سه ماهی در بیمارستان بستری بودم، چند عمل جراحی سنگین داشتم و بعد هم که به خانه رفتم، درد و لنگش در پایم هنوز وجود داشت. پزشک ها معتقد بودند به تدریج و با فیزیوتراپی و کار درمانی شرایطم بهتر می شود. در آن شرایط، فقط آرزو می کردم کاش مادرم زنده بود. خیلی سخت بود برایم که مدتها خودم از بیماراران پرستاری می کردم حالا نیازمند این بودم که یک نفر دستم را بگیرد و به من کمک کند، آن هم در شرایطی که آن یک نفر را نداشتم. قسمت بد ماجرا این بود که باید شرایط اسفناک خانه را تحمل می کردم. پدر و برادری که روز به روز شرایطشان بدتر می شد. پدرم به خاطر کهولت سن و مصرف زیاده از حد مواد، دچار فراموشی شده بود. یعنی هم درگیر آلزایمر بود هم واقعاً سلولهای مغزش به خاطر مصرف مواد، دچار آسیب های شدید شده بودند.

خود او با آن شرایط به مراقبت دائمی نیاز داشت. من حتی از فکر کردن به آن خجالت می کشم، اما حقیقت دارد. خوب یادم هست همان روزها آرزو می کردم یا شرایطش بهتر شود یا واقعاً خدا از او راضی شود و او را ببرد. از عاقبتش می ترسیدم. از آن همه فراموشی هایش، از کارهای خطرناکی که می کرد. مثلاً پیچ گاز را باز می کرد و بعد می رفت کبریت بیاورد و بعد فراموش می کرد که گاز را باز گذاشته و اصلاً دنبال چه می گردد. یک بار نزدیک بود خانه را به آتش بکشند... یک بار هم فراموش کرد گاز را خاموش کند و کتری سوخت و قوری روی آن منفجر شد!

می دانستم سیر طبیعی آلزایمر کند و به سمت بدتر شدن پیش می رود و این یعنی سالها مراقبت مدام، آن هم در شرایطی که برادرم هم به شدت عصبی، پر خاشاک و ستیزه جو شده بود. با کوچکترین حرفی از کوره به در می رفت و شیشه های خانه را می شکست، به سختی او را راضی کردم به کمپ برود. اما دقیقاً دو هفته بعد از آنکه ترک کرد، دوباره شروع کرد. یعنی سه-چهار ماه زحمت کشید، آن هم برای دو هفته پاک! شرایط زندگی من روز به روز بدتر می شد، یک روز دیگر کاسه صبرم لبریز

شد و به آنها گفتم یا شما ترک می کنید یا من هم پا به پای شما مواد می کشم. آنها اول ترسیدند. بعد فکر کردند شوخی می کنم و به من خندیدند و آخر هم تهدیدم را جدی نگرفتند. اما من واقعاً قصد داشتم پا به پای آنها مواد مصرف کنم. برای همین دقیقاً بعد از یک هفته که هیچ کدام برای ترک کردن کاری نکردند، یک شب نشستم کنار دست برادرم و پایپ را از او گرفتم و شروع کردم به کشیدن شیشه... اگر همه از سیگار و تریاک و حشیش شروع کردند و به کراک و شیشه رسیدند. من، من بدبخت از خود شیشه شروع کردم و این سر آغاز راهی بود که الان من اینجا هستم.

اما تصور نکنید اینجا ایستگاه آخر قطار بدبختی من بود، من نمی دانستم هنوز به نیمه راه هم نرسیده و این خود آغاز ماجرای جدیدی از فصل دیگری از بدبختی های پایان ناپذیر من است. آن روزها من نمی دانستم نباید روی دیوار سفید و تمیز با لجن بنویسی لطفاً نظافت را رعایت کنید! من روی دیوار سفید و تمیز روح و روان و جسمم، با دست خودم لجن سیاه و بدبو را مالیدم تا پدر و برادرم را از لجن پاک کنم، اما نه تنها آنها پاک نشدند که من هم آلوده شدم، مثل آنها... نه بدتر از آنها...

روزگار... سرنوشت... زندگی... بخت... شانس... خدا... طبیعت یا خودم، هر چه بود با من خوب تا نکرد. اوضاع من روز به روز بدتر می شد... تابه خودم بیایم معنادار شده بودم. خانه مان نکبت سرا شده بود برادرم هم مصرف کننده بود هم فروشنده. پدرم را از خانه بیرون نمی فرستادیم که خودش تابلو بود. من هم گاهی در پارکها ساقی می شدم. مشتری های خودم را داشتم. در لجنزاری فرو افتاده بودیم و روز به روز بیشتر غرق می شدیم.

همه فامیل، چه پدری، چه مادری با من قطع رابطه کرده بودند مثل جذامی هایی بودیم که دیگران با دیدنمان وحشت می کردند. همسایه ها دیوارهای خانه شان را بلندتر کرده بودند. هر کس ما را می دید از ما رو برمی گرداند. از خودم، پدرم، برادرم از زندگیمان بدم می آمد.

حالم به هم می خورد. خدا از سر تقصیراتم بگذرد. پدرم را مقصر می دانستم و آرزوی مرگش را داشتم. فکر می کردم اگر او بمیرد، من و برادرم ترک می کنیم و به زندگی سالم برمی گردیم، کار می کنیم، ازدواج می کنیم، بچه دار می شویم و رویایی مثل این که باعث شد وقتی که جنازه پدرم را کنار اجاق گاز پیدا کنم که اور دوز کرده، نه تنها ناراحت نشدم که خوشحال هم باشم. حتی خدا را شکر کردم و فکر کردم دیگر نجات پیدا کردیم... اما آیا واقعاً مرگ پدرم، آخر بدبختی ما بود یا فصل جدیدی از بدبختی ما از راه رسیده بود.

ادامه و پایان ماجرا در شماره بعد

ارثیه نداده خوشبختمان کرده

دایی عباس جهیزیه هر سه خواهرم را داد. خرج عروسی مرا هم داد و همه ما سر و سامان گرفتیم ولی مادر تا آخر عمرش از ارثیه‌ای حرف می‌زد که به او ندادند

رفته بودم ملایر دیدن دایی‌هایم. مادر مرا فرستاده بود. گفت راضی‌شان کنم سهمی از ارثیه‌اش را به من بدهند تا بتوانیم دخل و خرج زندگی مان را بدهیم. پدرم از کار افتاده شده بود. سه خواهر دم بخت داشتیم و هزینه زندگی در تهران سرسام آور بود. من فقط ۱۹ سال داشتم. نمی‌دانستم با دایی‌هایم چطور باید صحبت کنم. سهم ارثیه مادر را سال‌ها بود که از او دریغ می‌کردند. به نظر آنها دختر ارثی نمی‌برد. آن هم از کار و کاسبی که پسرها آن را حفظ کرده‌اند. نمی‌دانستم چه باید بگویم که آنها راضی به این کار شوند. تمام راه فکر کردم. هزار بار سبک و سنگین کردم و حرف‌هایم را آماده کردم. اما وقتی رسیدم آنجا انگار همه را از یاد برده بودم. دایی عباسم مرا برد توی یکی از اتاق‌های خانه‌اش و به من گفت:

"برای چه کاری به ملایر آمدمی؟"

گفتم: "برای کار... می‌خواهم پیش شما کار کنم..."

نمی‌دانم چرا این حرف را زدم. فقط گفتم که کار می‌خواهم. خیره نگاهم کرد. گفت همه برای کار می‌روند تهران و تو از آنجا بلند شدی و آمدمی اینجا در تراشکاری ما کار کنی؟ از وضعیت حال پدرم گفتم و این که سه خواهر دم بختم جهیزیه می‌خواهند و مادر دست تنه‌است. دایی عباس آنقدرها با هوش نبود که منظور مرا بفهمد ولی دایی ناصر همان روز به من گفت که نباید به فکر ارثیه و یا سهمی برای مادرم باشم. گفتم چرا؟

همین جا بود که بحث شروع شد. از سختی کار گفتند از روزهایی که پدر بزرگم از دایی‌هایم سخت کار کشیده بود و از این که در آن سالها مادرم حتی حاضر نبوده یک شب آنها را در خانه‌اش مهمان کند.

حرف‌ها زده شد. من هم گفتم فقط کار می‌خواهم. از روز بعد در کارگاه مشغول شدم. قرار شد من با یکی از کارگرهای کارگاه زندگی کنم. دایی‌ها هر کدام دختر دم بختی در خانه داشتند که صلاح نمی‌دانستند من با آنها زندگی کنم.

به مادرم تلفن کردم و گفتم آخر ماه برایت

تا این که یک روز زنگ زد و گفت برای یکی از خواهرهایم خواستگار آمده. دایی همراه من به تهران آمد. در مراسم خواستگاری شرکت کرد و به خواهرم قول داد جهیزیه‌اش را تهیه می‌کند. در راه برگشت دایی برایم توضیح داد که سهم مادر را آنها هیچ وقت نادیده نگرفته‌اند ولی می‌دانستند اگر به مادر بدهند به ماه نکشیده همه را خرج می‌کند برای همین این سهم سرچایش مانده تا خرج عروسی من و خواهرهایم شود.

همین طور هم شد. دایی عباس جهیزیه هر سه خواهرم را داد. خرج عروسی مرا هم داد و همه ما سر و سامان گرفتیم ولی مادر تا آخر عمرش از ارثیه‌ای حرف می‌زد که به او ندادند. و من خوشحال بودم که دایی‌هایم دوراندیشی کرده بودند.

حالا من صاحب کارگاه تراشکاری خودم هستم و خواهرهایم هم سر زندگی‌شان هستند. من هنوز به مادر کمک می‌کنم تا زندگی راحتی داشته باشد ولی این زن همیشه ناراضی است و حس می‌کند سهمش از دنیا بیشتر از اینها بوده. اما من و دایی‌ها هنوز مراقب او هستیم تا با عزت زندگی کند و ولخرجی نکند.

مقداری پول می‌فرستم که بتوانی اجاره خانه را بدهی. مادر سرم داد کشید و گفت بیشتر از اینها قرار بود بگیری و من گفتم فعلاً همین است.

ماندم و کار کردم. هر ماه برای مادر پول می‌فرستادم می‌دانستم که اگر حساب و کتابش خوب باشد پول من و پول بازنشستگی پدرم مشکلاتش را رفع می‌کند. اما دایی عباس می‌گفت اشتباه می‌کنی مادرت حتی یک ریال پول جمع نمی‌کند. همین طور هم شد که دایی می‌گفت وقتی بعد از چند ماه به تهران برگشتم دیدم مادر حتی یک ریال پس‌انداز نکرده و هر چه پول فرستادم خرج کرده. بهانه می‌آورد که دخترها خیلی خرج دارند و خرج مریضی پدرم هم سرسام آور است.

وقتی برگشتم ملایر به دایی گفتم چه کنم؟ گفت با بقال محل قرار بگذار مادرت هر خرجی می‌کند خودت با او حساب کن. پول اجاره خانه را هم خودت مستقیم به صاحب خانه بده اما پولی دست مادرت نده.

همین کار را کردم. مادر هر دفعه که به من تلفن می‌کرد دادش بلند بود که زندگی خیلی سخت شده و من باید به او بیشتر کمک کنم.

ولی نعمت ها

بانو معصومه تابشی، داستان شما، عنوانی نداشت، امیدوارم داستانهای پر مهر بعدی شما را با عنوان دریافت کنم. تغییری در متن نوشته شما بخصوص حذف ضمیر ملکی، داده ام که اگر با متن اصلی مقایسه شود، متوجه موضوع خواهید شد. بنابراین برای صفحه خودتان، باز هم بنویسید و سعی داشته باشید از زبان گزارش نویسی فاصله بگیرید.

سیاس.

بعد از زلزله ۵/۲ ریشتری روز چهارشنبه که افکار و اعصاب مردم را به هم ریخت و باعث شده عده ای خانه هایشان را رها کنند و به پارکها و جاهای امن پناه ببرند، وقتی که صدای پایهای همسایه ها را در راه پله ها شنیدم که با عجله پایین می رفتند به یاد کسانی افتادم که بر اثر کھولت و سالخوردگی نمیتوانند با این سرعت پله ها را پایین بروند. در ورودی را باز کردم که بیرون بروم این افکار مخدوشم باعث شد که قدرت رفتن به بیرون را از دست دادم و برگشتم به اتاقم. ترسیده بودم. فکر و خیال دست از سرم برنمی داشت.

از ماه قبل با دوستان هم گروه قرار گذاشته بودیم، روز اول دی، به خانه سالمندان شهرمان برویم و از این عزیزان از یاد رفته جامعه دیدار کنیم و برای آمدن اون لحظه دقیقه شماری می کردم. شب گذشته، مصادف با شب یلدا بود. گروه تصمیم گرفته بودند، برای این عزیزان روز اول دی جشن یلدا برپا کنند. هر خانمی سعی کرده بود خوراکی هایی که به جشن یلدا مربوط می شود تهیه کند. قرار ما حدود ساعت ۳ بعد از ظهر جلوی در خانه سالمندان بود. یک گروه

دو نفره از "دی جی" هم برای اینکه به این عزیزان بیشتر خوش بگذرد با گروهمان همراه شدند که برای آنها موسیقی بنوازند!

وارد حیاط که شدیم چند تن از

پرسنل آنجا به استقبال ما آمدند که ما را راهنمایی کنند. حیاط کوچک بود، اما باغچه و گل های آن، حیاط کوچک را زیبا و دلچسب نشان می داد. ساختمان دو طبقه ای بود که در طبقه اول، عزیزان سالخورده آقا و در طبقه دوم خانم ها زندگی می کردند. ما را به سالی در طبقه دوم راهنمایی کردند. گروه "دی جی" و خانم ها با هم با هدیه هایی که آورده بودیم، سالن را مرتب کردیم. وقتی گروه "دی جی" آماده شد، از پرسنل آنجا خواهش کردیم، عزیزان سالخورده را به سالن بیاورند.

اولین بار است که توفیق زیارت سالخوردگان تنها و بی کس نصیب می شود. وقتی مربیان یکی یکی خانم ها یا آقایان سالخورده را می آوردند با دیدن آنها که اغلب بدون کمک مربی حتی راه رفتن برایشان سخت بود، من را به یاد آن شب زلزله انداخت، خدای من!

مادر خدا بیامرزم بارها می گفت: یک مادر هفت، هشت بچه را می تواند دور خود جمع کند و به همه رسیدگی کند اما هفت هشت فرزند نمی تواند یک مادر را نگه دارد! آن زمان درک سخن ارزشمند مادرم برایم دشوار بود، اما حالا خیلی خوب و آشکارا سخن مادرم را می فهمم!

دیدن سالمندان و صمیمت با آنها که دور از خانه و خانواده های خود در آسایشگاه ها به سر می برند، کمی به من آرامش می دهد.

به تازگی عده ای انسانهای مهربان در بعضی از شهرها به صورت گروهی و به نام (حامیان سالمندان تنها) گروه تشکیل داده اند که اول هر ماه، با هم از خانه سالمندان شهر خود دیدار می کنند و سعی دارند، بیشتر از نظر عاطفی با سالمندان ارتباط برقرار کنند. این گروه ها از افراد و موقعیت و گروه های سنی مختلف هستند و همه می توانند با این گروه ها همکاری کنند، هدف مهم این گروه ها این است که به مشکلات عاطفی سالمندان رسیدگی کنند. هر کس می تواند عشق بورزد و محبت کند. محبت کردن به این قشر از جامعه که خود روزی کانون عشق و محبت به فرزندان شان بودند و حالا مورد بی مهری و فراموشی همان ها قرار گرفته اند نوعی عبادت است.

چه خوب بود همه با اینکه مشغله های زندگی زیادی داریم، طوری برنامه ریزی می کردیم که هر از گاهی به این جمع فراموش شده تنها مانده، سر می زدیم و هر کس به اندازه وسع خودش از نظر مادی و معنوی تا حدودی از مشکلاتشان را حل می کردیم. سالمندان خیر و برکت اجتماع و هر خانواده هستند. احترام و اکرام به آنها موجب سعادت معنوی خواهد بود.

سلما

جناب عطایی، ممنونم که داستان کوتاه و ساده خود را برای ما فرستادید. دنیای کودکان زیباست

ماسکش را در آورد و روی میز بغل کامپیوتر گذاشت. خط کش فلزی که دستش بود را محکم روی میز زد و گفت: بچه ها، دفتر هاتون را باز کنید، می خواهم املا بگویم. سلما، سلما! سلما، در حالی که عینکش را جابجا می کرد دیکته را ادامه داد. دوباره سلما، سلما! صدای مادرش بود: چیه! دوباره معلم بازی را شروع کردی؟! "چیه مامان" گفت و خودش را به مادرش رساند.

مادر گفت: ماسکت را بزن، بریم از عمو حکیم شیر تازه بخریم. آزادی چیز خوبی بود. او چندین هفته در قرنطینه بود. برای همین سریع رفت تا ماسکش را بر دارد و از این آزادی محدود استفاده کند. عبدالوکیل عطایی - گنبد کاووس

برای رفتن نذر می‌گردیم

سرش توی کتاب و دفترش بود. اما خاله پری تنها عضو خانه بود که تکلیفش برای کسی روشن نبود. منتظر بود یک خواستگار خوب برایش پیدا شود و برود سر خانه و زندگی اش. این انتظار تنها کاری بود که او انجام می‌داد. در امور خانه اصلاً کمک نمی‌کرد. یک بند هم غر می‌زد که چرا هیچ چیز سر جایش نیست. چرا غذاها چرب هستند چرا صدای تلویزیون اینقدر بلند است. خلاصه همه را کلافه کرده بود و هر خواستگاری که می‌آمد همه خدا خدامی‌گردیم که این یکی دست خاله را بگیرد و ببرد.

آن شب را به خوبی به یاد دارم. خاله چادر سفید گلدارش را پوشید و طبق رسم همیشه برای مهمان‌ها چای برد. من توی آشپزخانه داشتم مشق می‌نوشتیم و دعا می‌کردم خاله پری هر چه زودتر شوهر کند. به برادرم گفتم اگر این ازدواج سر بگیرد ده هزار صلوات نذر می‌کنم. برادرم که یک سال از من کوچکتر بود گفت فکر نمی‌کنم کسی این خاله ما را بگیرد.

گفتم فکرش را بکن اگر خاله شوهر کند چقدر به ما در این خانه خوش می‌گذرد. دیگر کسی نیست که یک بند غر بزند که چرا سر و صدا

بزرگم نقل مکان کرده بودیم. سه تادایی مجرد و خاله پری هم در آن خانه قدیمی زندگی می‌کردند. پدر بزرگم یکی از اتاق‌های طبقه بالا را به من و برادر و مادرم داده بود و دایی‌ها و خاله پری هم در دو اتاق دیگر زندگی می‌کردند.

مادر شب و روز مشغول تمیز کردن و غذا پختن و رسیدگی به امورات همه ما بود. مادر بزرگ و پدر بزرگم به اندازه کافی پیر شده بودند که از عهده کارهای خانه بر نیایند. دایی‌ها هم هر کدام سرشان به یک کار گرم بود. همه جوان بودند و پر شور... یکی ورزشکار بود و شب و روز در این باشگاه و آن باشگاه بود. آن یکی مهماندار هواپیما بود و مرتب در سفر و دایی کوچکم هم درس می‌خواند و

آن شب تا صبح چشم روی هم نگذاشتم. هم عذاب وجدان داشتم و هم این که امیدم برای ازدواج خاله از بین رفته بود

قرار بود برای خاله پری خواستگار بیاید. خدا خدامی‌گردیم همه چیز خوب پیش برود و خاله هم روانه خانه و زندگی خودش شود.

خانواده پر جمعیتی بودیم. از وقتی پدرم فوت کرده بود من و برادرم همراه مادرم به خانه پدر

حفره‌های خالی زندگی ما

می‌گردیم این بچه به زندگی مان معنا داده است و همه چیز خوب پیش می‌رود.

اما زندگی بدون عشق و علاقه همیشه پر از حفره‌های خالی است که هر آن می‌تواند با چیز دیگری پر شود. همین اتفاق هم افتاد. چند سال

در آمدیم. پدرم طبقه بالای خانه‌اش را به ما داد و خانواده سهیلا هم خانه را با جهیزیه او پر کردند و ما هم وارد یک زندگی حاضر آماده شدیم. نه عشقی در این زندگی بود و نه شوری. به سه ماه نکشید که سهیلا باردار شد. یک بارداری سخت و پر خطر. بیشتر نه ماه را در خانه پدرش سپری کرده بود. من که هنوز همسرم را به خوبی نمی‌شناختم ناگهان پدر شده بودم. بعد هم زندگی روال عادی‌اش را پیدا کرد. من از صبح تا غروب سر کار بودم و آخر هفته‌ها هم به خانه پدر و مادرهایمان می‌رفتیم. تنها حرف مشترک من و سهیلا همین بچه بود. فکر

راشین
مختاری

در پیچ و خم دادگاه

برای اولین بار طعم عاشقی را می‌فهمیدم و آن هم یک عشق ممنوع. نمی‌توانستم علاقه‌ام را ابراز کنم. چون متاهل بودم و قاعدتاً نباید درگیر چنین احساساتی می‌شدم

به سهیلا قول داده‌ام که حتی بعد از طلاق هم زندگی‌اش را تأمین می‌کنم. گفتم خیالش راحت باشد که بی‌پناه نمی‌ماند. فقط می‌خواهم این حکم زودتر صادر شود. این زندگی پا در هوا، هم من و هم سهیلا را خسته کرده است. سیزده سال زندگی مشترک بی‌حاصل داشتیم. شاید سهیلا بخواهد کتمان کند ولی من که می‌دانم این زندگی هیچ وقت روح و جان نداشت. حتی داشتن یک بچه هم نتوانست رابطه من و سهیلا را به هم نزدیک کند. وقتی ازدواج کردیم بیشتر به خواست خانواده‌ها این وصلت انجام شد. مادرم سهیلا را دید و پسندید و من که از سر بازی برگشتم رفتم خواستگاری‌اش و به هفته نکشید که به عقد هم

شکوفه های زندگی

یسنا قاسمی

راز میرزایی

نیوشا فضلی

باران نادری

رونیکا و رایان فروتن فر

کای بلوکی (استرالیا)

ترنم کریمیان

محمدرضا مشایخی

نرگس علی قورچی

بعد را گذاشتند. برادر مدام به من می گفت باید به یکی بگویم که ما چه کردیم و من هم اصرار داشتم کلمه ای حرف نزنم.

خلاصه این وصلت به سرانجام رسید و بعدها فهمیدیم مردی که همه حرف های ما را شنیده بود پدر داماد بود. مردی خوش صحبت و مهربان و تا حد زیادی بذله گو...

بعدها این ماجرا بر ملا شد. یک داستان قدیمی که همه به آن می خندیدند. برخلاف تصور ما خاله پری زن کدبانو و خوبی برای همسرش بود. خانه ای پر از گل و گیاه داشت و بچه های خوبی تربیت کرد. پدرشوهرش هر وقت مرا می دید صدایش را آرام می کرد و می گفت: "نذرت را ادا کردی؟... صلوات ها را فرستادی؟"

من سرخ می شدم. خجالت زده خودم را جمع می کردم و صدای بلند خنده پیر مرد بلند می شد. بعدها وقتی بزرگتر شدم خاله پری گوشم را می گرفت و می گفت: ای بلاتو برای راحت شدن از دست من نذر هم کرده بودی؟

زندگی در آن خانه روز به روز سوت و کورتر می شد. دایه های یکی ازدواج کردند. مادر بزرگم خیلی زود به رحمت خدا رفت و همیشه دلم برای آن روزهایی که از هر اتاقی و هر گوشه ای از این خانه صدایی بلند می شد تنگ شده است...

عاطفه وجود نداشت. این را همه در او دیده بودند. نه نسبت به والدینش محبت خاصی داشت نه نسبت به بچه اش و نه من. زن سرد و بی روحی بود. سرش فقط توی کار خودش بود. یک نوع تنبلی ذاتی داشت. حوصله سفر و مهمانی رفتن و مهمانی دادن را نداشت. ولش می کردیم شب و روز پای تلویزیون می نشست و فیلم و سریال می دید. آنقدر که من دلوپس درس و مشق بچه بودم او نبود. نمی توانستم شماتش کنم او از روز اول همین بود و هیچ وقت تغییر نکرده بود. اما من انگار داشتم زندگی را جور دیگری می دیدم. کنار آن زن احساس می کردم خوشبختی در انتظارم است. هر آنچه سهیلا نداشت او داشت.

بالاخره راضی اش کردم که از هم جدا شویم. گفتم خانه و زندگی را برای او می گذارم و من فقط با یک چمدان از خانه می روم. گفت دست بچه را هم بگیر و با خودت ببر. قبول کردم. مهریه اش را خواست قبول کردم و حتی بهش قول دادم بعد از طلاق هم مراقب زندگی اش هستم. حالا به یک توافق رسیده ایم. احتمالاً امروز حکم طلاق صادر خواهد شد.

می کنیم. برادر م هم گفت دیگر راحت با دایه منصور توی حیاط فوتبال بازی می کنیم و خاله نیست که داد بکشد که گلدان هایم را شکستین و سرمان غر بزنند.

گفتم خدا کند گلدان هایم را هم همراه خودش ببرد...

خلاصه من و برادر م یک بند داشتیم رویا پردازی می کردیم و ریز می خندیدیم. ناگهان صدای کش دار در دستشویی آمد و یکی از مهمان ها از آن بیرون آمد. من و برادر م سر جایمان خشکمان زده بود. دستشویی درست کنار آشپزخانه بود و بی شک همه حرف هایمان را شنیده بود. یخ زدم. یادم است صدای ضربان قلبم را توی گوشم می شنیدم. برادر م زل زده بود به من و مدام می پرسید یعنی حرف های ما را شنیده؟

شنیده بود. بی شک شنیده بود. من و برادر م بی پروا داشتیم بلند بلند حرف می زدیم. همانجا از او قول گرفتم که موضوع را به کسی نگوید و مطمئن شدیم که این وصلت به سرانجام نمی رسد. با بدگویی هایی که ما از خاله مان کرده بودیم محال بود کسی او را انتخاب می کرد.

آن شب تا صبح چشم روی هم نگذاشتم. هم عذاب وجدان داشتم و هم این که امیدم برای ازدواج خاله از بین رفته بود. در عین ناباوری خانواده آن پسر، خاله پری را پسندیدند و قرارهای

پیش در محل کارم با خانمی آشنا شدم که روحیه و خلق و خویش خیلی شبیه من بود. به خودم که آمدم دیدم شب و روزم با فکر و ذکر این دختر می گذرد. اولش نمی دانستم دارد چه اتفاقی می افتد به خودم که آمدم دیدم یک دل نه صد دل عاشقش شده ام. برای اولین بار طعم عاشقی را می فهمیدم و آن هم یک عشق ممنوع. نمی توانستم علاقه ام را ابراز کنم. چون من یک مرد متاهل بودم و قاعدتاً نباید در گیر چنین احساساتی می شدم. اما اتفاق افتاده بود و دیگر نمی توانستم جلوی آن را بگیرم. حرف دلم را به آن زن گفتم و او هم همان جوابی را داد که انتظارش می رفتم. گفت تا وقتی اسم یک زن دیگر در شناسنامه ات هست حتی یک کلمه راجع به علاقه ات به من حرف زن.

به سهیلا گفتم که برای اولین بار در زندگی ام فهمیدم که چه می خواهم و چه نمی خواهم. سهیلا حرفم را جدی نگرفت گفت شما مردها تنوع طلب هستید. گفتم صحبت از تنوع طلبی نیست. من احساسی را تجربه کرده ام که تا به حال نداشته ام. سهیلا هیچ وقت نتوانسته بود همسر ایده آلی باشد. در پوست و استخوان این زن چیزی به اسم

سرما را می خورند کرونا را می گیرند

کلمات قصار هفته: بستن دکمه زیر گلو به شرطی خوبه که جلوی رد شدن لقمه حروم رو بگیره/ از شیخ هادی نجم آبادی پرسیدن کدوم موسیقی حرومه؟ گفت آن موسیقی حرام است که از صدای کشیده شدن کفگیر بر ته دیگ پلو همسایه غنی برخیزد و به گوش اطفال گرسنه همسایه فقیر برسد.

اخبار بد: رئیس کمیته شورای شهر تهران گفت "روز گذشته (شنبه) در تهران کرونا جان ۱۳۶ نفر را گرفت که از اول کرونا تا کنون این بالاترین میزان مرگ است در تهران." از این آمار می فهمیم که آماری که هر روز برای مرگ ایرانی ها منتشر می کنند، فیکه چون وقتی که در تهران بالای ۱۳۰ نفر فوت می کنن، چطور ممکنه در کل کشور دویست و خرده ای فوت کرده باشن؟ طبق آمار مرکز آمار ایران از دو سال و نیم پیش تا حالا ببینن قیمت کالاها چقدر گرون شده: چای خارجی ۲۰۲ درصد، رب گوجه ۲۰۰ درصد، شکر ۱۷۶ درصد، عدس ۱۸۹ درصد، قند ۱۶۱ درصد، لوبیا ۱۳۱ درصد، شیر پاستوریزه ۱۵۵ درصد، مرغ ۱۱۵ درصد... این آمار از دو و نیم سال پیش نه از چهل سال پیش اونوقت جناب روحانی می فرمایند اقتصاد ما از اقتصاد اروپا بهتر است و تورم مؤرم نداریم / خانوارهایی که در تهران زندگی می کنن، اگه بخوان خونه بخرن باید بین هشتاد تا صد سال همه حقوق خودشونو پس انداز کنن تا بتونن به واحد مسکونی پنجاه متری بخرن... بزک نمیر بهار میاد کمبزه با دلار میاد

درد دل: باز خوبه شما بالا شهر یا صبح جمعه با صدای وانتی ها بیدار میشین. ما پایین شهر یا خودمون باید صبح زود جمعه بیدار شیم با وانث و بلند گو بیایم بالا شهر شماها رو بیدار کنیم و بگیریم ضایعات آهن آلات، اثاث منزل، بچه گربه پرشین می خریم!

تنها جایی که هرگز خالی نمی مونه سینک ظرفشویی.

نکته: ای عزیزی که به پراید داری و از اینکه پرایدت روز به روز گرون تر میشه خوشحالی. حواست هست که اگه بخوای واسه پرایدت لاستیک بخری پولت نمی رسه؟

خبر جالب: یه بیمارستانی تو مهاباد چهل نفر مریض بهبود یافته کرونا رو گروگان گرفته و اجازه ترخیص نداده چون هزینه درمان بیمارها بالا بوده و شرکت بیمه هم فعلا گفته ما خودمون کلی گرفتاریم. قبلا می ترسیدیم بریم بیمارستان مبادا کرونا بگیریم حالا می ترسیم بریم هم کرونا بگیریم هم گروگانگیر مون کنن.

✂ رفته بود دندونپزشکی واسه جراحی دندون عقل. دکتر هی می گفت نترس سعید این فقط یه جراحی ساده س. آخرش گفتم آقای دکتر اسم من سعید نیست من حمیدم. دکتر گفت می دونم حمید چون اسم خودم سعیده.

نکته تلخ: می دونین چرا کرونا بیشتر از یک میلیون نفر رو کشته؟ چون جامعه متمدن جهانی قادر نبود و نیست دو هفته قرنطینه بذاره. به همین سادگی این همه آدم کشته شد.

زبان شناسی: سرما رو می خورن اما آنفولانزا و کرونا رو می گیرن. فعل های خوردن و گرفتن کاربردها و معنی های زیادی داره. مثال واسه خوردن: غذا خوردن، گول خوردن، گل خوردن، حقه خوردن، جا خوردن، زمین خوردن... در دو معنی افتادن و تصاحب کردن زمین، وول خوردن، غل خوردن، آب خوردن در معنی نوشیدن آب و بالا کشیدن پول به راحتی یا کلا انجام دادن هر کاری به راحتی، سر خوردن در معنی دلسرد شدن و در معنی زیاد حرف زدن و سر مردم رو خوردن، سر خوردن، سیر خوردن در معنی به اندازه کافی خوردن و به معنی زیاد خوردن، بر خوردن، غم و غصه و حسرت خوردن، بهش بر خورد، و یه عالمه خوردنی دیگه.

مثال واسه گرفتن: جا گرفتن، مریضی گرفتن، دست گرفتن در معنی کمک و در معنی حقیقی گرفتن دست کسی که بهتره اگه دست دوستی رو گرفتی، دور از چشم منکرات باشه، دست گرفتن در معنی ایسگا کردن و مسخره کردن، گرفتی مارو؟ سر راه ماست بگیر در معنی خریدن، بگیر بخواب که معلوم نیست آدم باید چه چیزی را بگیرد و بخوابد، جنسش ناب بود مارو که گرفت در معنی مست شدن یا نشئه شدن، چشاش ما رو گرفت در معنی جذاب بودن، تحویل گرفتن،

هنوز ماست نگرفته در معنی سفت نشدن یا شدن ماست، بگیر بیا در معنی ادامه دادن، دستگیری در معنی بازداشت کردن، یک بگیر بگیر بود... در معنی مأمور بازار، گرفت و گیر در معنی رونق بازار مخصوصا بازار عاشقی، ما را به آن بگیر در معنی ما رو با فلان چیز قضاوت نکن یا فکر نکن ما هم اونجوری هستیم، گرفتی؟ به معنی فهمیدی... گرفتیم که تو پولداری در معنی فرض کردن... فرض کنیم که تو پولداری... و یه عالمه گرفتن دیگه که اگه برین توفکرش و بهش میخ شین، پیداشون می کنین.

✂ الان که دلار شده سی تومن آقای روحانی میاد میگه قیمت بنزین تو ایران از همه جا ارزون تره چون شده لیتری ده سنت.

✂ قراره هر کس از دم خونه شون ماسک نزنه و بیاد بیرون جریمه نقدی بشه... مثالی برای هفته بعد: جلومو گرفتن گفتن چون ماسک نزدی، ده هزار تومن جریمه میشی. گفتم من اگه ده هزار تومن داشتم، یه ماسک می خریدم سه تومن با هفت تومنشم ساندویچ فلافل و نوشابه می زدم تورگ...

عجایب شهر: تهرون رو یک هفته تعطیل می کنن ولی جاده ها رو باز می ذارن دو هفته بعد میان تو اخبار میگن اگه مرگ و میر رفته بالا مردم مقصرن.

دنایای عجایب: آذربایجان می خواد قره باغ رو آزاد کنه و نجات بده ولی قره باغ به آذربایجان حمله می کنه میگه لازم نکرده مارو نجات بدین! / ایرانیا رفتن دم مرز جنگ آذربایجان و ارمنستان واستادن جای می خورن و سیگار می کشن و جنگ رو تماشا می کنن. در تفسیر این خبر میشه گفت بعضیا از جنگ و ریسک نمی ترسن پس دشمنان مراقب سلامتی شون باشن. میشه گفت از بس تلوزوزون فیلم سانسوری و تکراری گذاشته، بعضیا رفتن لب جنگ فیلم اکشن ببینن. میشه گفت برخی ایرانیا اصولا تماشاچای های خوبی هستن. میشه گفت از بس ببکاریم و شغل مُغل نداریم، یه عالمه وقت اضافی داریم و میرم جنگ تماشا می کنیم. میشه گفت هم جنگ تماشا می کنیم هم کرونا می گیریم هم هیچی مون نمیشه. میشه هیچی نگفت.

فرمانهای خوردن و آشامیدن

از دیدگاه طب سنتی، معده عضو مهمی از بدن است و سلامتی اعضای بدن به‌ویژه کبد و قلب وابسته به این عضو است. با توجه به این که این روزها به دلیل شیوع ویروس کرونا خیلی‌ها همچنان مجبور به خانه‌نشینی و به دنبال آن پرخوری و کم‌تحرکی هستند برای بسیاری از افراد اختلالات گوارشی به‌خصوص مشکلات

معده ایجاد شده است. همان‌طور که در طب ایرانی پیشگیری بر درمان مقدم است دستوراتی ساده اما موثر مختص خوردن و آشامیدن ارائه شده است که با رعایت آن می‌توان با حفظ سلامت معده تا حدود زیادی از بروز بیماری‌های گوارشی و علائم رنج آور آن جلوگیری کرد.

در زمان اشتباهی واقعی، غذا بخورید

در طب ایرانی تاکید زیادی بر مصرف غذا در زمان "اشتهای صادق" یا گرسنگی واقعی شده است. اشتهای صادق زمانی ایجاد می‌شود که سنگینی غذای قبلی از بین رفته و فرد میل زیادی به خوردن غذا داشته باشد. از مهم‌ترین علائم گرسنگی واقعی، سبک شدن قسمت فوقانی شکم، تمایل نداشتن به خواب، خشکی دهان، خروج فضولات قبلی غذا و نداشتن احساس طعم و بوی غذای قبلی در بادگلو است.

در مقابل اشتهای صادق، اشتهای کاذب قرار دارد. این اشتها نوعی خوردن براساس عادت است و نه به اندازه حاجت و نیاز بدن. غذا خوردن در حالت سیری در هضم صحیح غذا اختلال ایجاد می‌کند. عقیده بر این است که ورزش و فعالیت شدید بلافاصله پس از صرف غذا از علل هضم سخت و بروز نفخ است.

قبل از مصرف غذا توجه کنید

در طب ایرانی، معیار اصلی میزان مصرف غذا را وضعیت اشتهای هر فرد در نظر گرفته‌اند و توصیه شده زمانی که به میزان یک‌سوم از اشتها، باقی مانده دست از غذا خوردن کشیده شود زیرا عقیده دارند در خلال هضم بین اجزای غذا فاصله ایجاد می‌شود و باید از قبل برای این افزایش حجم جایی در معده باقی باشد. لازم است بدانید از عوامل اصلی تضعیف معده پر شدن بیش از حد آن است که بیشتر از خالی ماندن شکم برای سلامت ضرر دارد. معیار مقدار غذای مناسب در هر انسان سالم تا حدی باید باشد که پس از غذا خوردن، سنگینی، کشیدگی در پهلوها، نفخ، تهوع، ترش کردن و بی‌خوابی عارض نشده و در بادگلو طعم غذا حس نشود.

از خوردن غذا در حالات روانی نامناسب پرهیز کنید

مصرف غذا در حالت اضطراب و عصبانیت و خشم در هضم غذا اختلال ایجاد می‌کند. زیرا معده در این حالت ضعیف است و نمی‌تواند غذا را به خوبی هضم کند. خوردن غذا در افرادی که روزانه اشغال فکری زیادی دارند سبب اختلال هضم و خواب‌آلودگی آنها می‌شود. به این افراد توصیه می‌شود قسمت عمده غذایشان را در وعده شب پس از پایان کارهای روزانه مصرف کنند.

تفاوت تغذیه در تابستان و زمستان

عقیده بر این است که در تابستان غذاهای خنک با طبیعت سرد و هضم سبک میل شود و در زمستان غذاهای با طبع گرم و حرارت بالا و کمی غلیظ و سنگین. توجیه بر این است که در تابستان به دلیل هوای گرم، حرارت غریزی بدن میل به خارج و قوت هضم معده کاهش می‌یابد و برعکس در زمستان حرارت بدن میل به درون و احشا دارد و قوت هضم معده بالاست.

غذاهای موافق با معده بخورید

از مصرف غذاهای چرب، تند، غلیظ، سنگین، نمک‌سود، فرآوری شده و غذاهایی که فرد به خوردن آن عادت ندارد پرهیز کنید اما در میان سبزیجات، کرفس، شاتره، کاهو و نعنا برای معده مفید و در میان میوه‌ها، انگور، انجیر و به‌خصوص مویز سبب التیام سوزش خفیف معده می‌شود. مصرف روزانه شربت‌های کم‌شیرین مانند سکنجبین، انار، زرشک، ترنج، غوره، شربت لیمو و غذاهایی همچون کباب کبک و جوجه‌خروس و ماهی همراه با دویه‌های گرم مثل زیره، دارچین، هل و همچنین مصرف زعفران و زنجبیل برای تقویت معده توصیه شده است. دکتر الهام پارسا پزشک و متخصص طب سنتی

انار برای شما ممنوع است!

■ انار یک میوه پاییزی است که نام آن ریشه در کلمه یونانی به معنای سیب با دانه‌های درشت دارد. این میوه پرطرفدار دارای طبع سرد و خشک است.

■ انار دارای ویتامین‌های فراوان، آهن و آنتی اکسیدان است که به میزان ترشی آن مزاج سرد و خشکی‌اش هم متغیر خواهد بود.

■ میوه انار علی‌رغم فواید بی‌ظنیری که دارد برای برخی از افراد مضر است و در صورت مصرف عوارضی را برای آن‌ها خواهد داشت.

■ طبق نظر متخصصان افراد دارای مزاج سرد به دلیل نفخ زیاد و سست شدن معده باید از مصرف انار پرهیز کنند. همچنین مبتلایان به زخم معده در صورت استفاده از انار دچار تشدید معده درد می‌شوند.

■ به گفته متخصصان هسته‌های انار موجب تشدید یبوست می‌شوند، بنابراین افراد دچار یبوست باید از مصرف این میوه خودداری کنند.

■ انار به علت وجود آهن فراوان در آن باعث ایجاد حالت تهوع و درد شکم خواهد شد؛ بنابراین استفاده از این میوه برای افراد دچار اختلالات هضم توصیه نمی‌شود.

■ افرادی که دچار اضافه وزن هستند باید از مصرف انار پرهیز کنند؛ چراکه انار دارای کالری‌های زیادی است که ممکن است وزن افراد را تا دو برابر افزایش دهد.

■ گفتنی است؛ مبتلایان به فشار خون بالا از خوردن انار به دلیل افت ناگهانی فشار به طور جدی باید دوری کنند. همچنین از خوردن انار تا دو هفته قبل از عمل جراحی باید پرهیزید.

■ به عقیده متخصصان خوردن انار به علت داشتن قند بالا برای افراد دارای دیابت توصیه نمی‌شود.

■ افرادی که هنگام خوردن میوه انار دچار اختلالات پوستی، بلعیدن دردناک، درد و ورم در دهان می‌شوند یا مبتلا به آلرژی هستند باید از خوردن این میوه اجتناب کنند. همچنین استفاده از این میوه برای افراد دچار مشکلات کلیوی توصیه نمی‌شود؛ زیرا وجود آنزیم‌های موجود در آن مانع عملکرد صحیح کبد خواهد شد.

هر وقت خانواده معبودی به خانه باغ می آمدند، خدیجه را هم که خدمتکار قدیمی آنها بود، با خودشان می آوردند اما این بار مریض بود و بی او آمدند. پسر بزرگ معبودی به یکی از شرکت های خدماتی تلفن کرد و برای سه روز در خانه باغ خدمتکار خواست و تقاضا کرد خدمتکار چند ساعت زودتر برود و اتاقها را گردگیری کند و حشره کش بپاشد. کلید و آدرس خانه باغ را به آنها داد.

مرجان زن جوانی بود که در شرکت خدماتی به تر تمیزی و فضول نبودن و نجابت معروف بود برای همین بود که او را به خانه باغ فرستادند. مرجان پس از رسیدن به مقصد افتاد به جان اتاق ها و بدون لحظه ای استراحت همه جا را تمیز و برق کرد. از باغ یک بغل گل خودرو چید و در دو ظرف سفالی گذاشت و سالن پذیرایی را دلچسب تر کرد. چای دم کرد و بیرون از خانه منتظر آمدن خانواده معبودی شد.

معبودی ها از اعیان شهر بودند. پدر خانواده پیر مردی خوشحال بود که سر پیری دوست نداشت خودش را در گیر کاسبی کند. ریاست خانواده و کسب و کار را به میلاد، پسر بزرگش داده بود. میلاد مجرد بود ولی خواهر و برادرش ازدواج کرده بودند و بچه داشتند. حسین حرص زیادی برای اندوختن ثروت داشت. در این کار هم موفق بود. او در خانه پدر و مادرش زندگی می کرد و تقریباً خرجی نداشت. نمایشگاه ماشین های مدل بالا داشت در کار خرید و فروش ملک هم بود. یکی از علاقه هایش جمع کردن انواع سکه های طلا بود. کلکسیون او ارزش زیادی داشت. مجموعه او تعداد زیادی هم سکه های خیلی قدیمی و عتیقه ایرانی و خارجی داشت. برادر و خواهرش بر عکس او بودند. پول خود را خرج لحظه های زندگی می کردند و خوش می گذرانند. پدر و مادرش هم با اینکه پیر و خسته شده بودند، از خوش گذرانی پرهیز نمی کردند.

مرجان لباس فرم شرکت را پوشیده بود و جلو ساختمان منتظر آنها بود. وقتی که آمدند، به استقبال رفت، خودش را معرفی کرد، ساک های آنها را داخل برد. در سینی تمیز و فنجان های برّاق چای ریخت و به آشپزخانه رفت. آقای معبودی به حسین گفت: "کلفت تمیز و کار کشته و مودبیه. از خدیجه خیلی بهتره." کسی جواب نداد. جرعه ای چای خورد و گفت "چه چایی خوبی! میگم چطوره حالا که خدیجه پیر و مریض شده، حق و حقوقش را بدیم و این کلفت رو استخدام

حسین را کشف کرد. درخشش برّاق و زرد رنگ سکه ها خوش را به خارش انداخت. آهی عمیق کشید و در گنجینه را بست و مشغول کارش شد اما فکر آنهمه سکه قیمتی هوشش را مدهوش کرده بود. شب خواب دید که حسین عاشقش شده و از او خواستگاری کرده. مرجان به حسین گفته بود اگه زنت بشم بهم چی میدی؟ حسین همه سکه ها را به پایش ریخته بود... آه چه خواب شیرینی بود آن خواب!

مرجان با خودش کلنجار می رفت. سکه ها را بردارد و به جای دوردستی فرار کند؟ دل حسین را ببرد و زنش شود؟ نه! این غیر ممکن بود. حسین هیچ نظری به او نداشت. مرجان دلشوره داشت. می ترسید برود سراغ سکه ها و درست همان وقت کسی برسد و دستش رو شود. می ترسید نتواند جلو وسوسه اش را بگیرد. و آخرش وسوسه پیروز شد.

بعد از ظهر بود. آقا و خانم معبودی خواب بودند. حسین بیرون بود. باغبانی که هفته ای یک بار می آمد، ته باغ داشت سیب های درخت را می چید و در سبد می گذاشت. مرجان جعبه های سکه ها را در ساکش گذاشت و از ساختمان بیرون آمد. یکهو با باغبان چشم در چشم شد. کامیار پرسید: "این ساک چیه؟" مرجان: "مگه فضولی؟" وسایل خودمه. برو کنار رد شم." کامیار به او راه داد. مرجان به اتاق خودش رفت که سویت کوچکی بود در ته باغ کنار درخت های میوه. کامیار دنبال او رفت. داخل اتاق او شد و گفت: "من بیست ساله باغبون این خونواده ام. شنیدم تو چند روزه اومدی اینجا. ساک رو باز کن داخلشو ببینم." مرجان ساک را دستش گرفت: "بریم بیرون تا بازش کنم." کامیار: "چرا همین جا بازش نمی کنی؟"

کنیم." خانم معبودی کمی چای خورد. دهانش سوخت. فنجان را روی میز گذاشت: "آه چقدر داغه! دهنم سوخت." آقای معبودی: "نظرت چیه؟ اینواستخدام کنیم؟" دخترش فرنگیس به مادرش نگاهی کرد و به پدرش گفت: "ما به خدیجه اعتماد داریم. این خانم رو نمی شناسیم." حسین یک هورت چای خورد: "بابا راست میگه این چایی خیلی خوش طعمه. خدیجه عمر آبتونه همچین چایی خوش رنگی دم کنه. منم معتقدم این خانم رو استخدام کنیم. بحث اعتماد هم حله چون ما به شرکت اعتماد می کنیم نه به کارگزارش. اگه فردا طوری بشه، شرکت باید جوابگو باشه. کارگزارشون صد بار امتحان پس دادن."

در روزهای بعد مرجان چنان حرفه ای و عالی رفتار کرد که فرنگیس و مادرش هم به او حس خوبی پیدا کردند مخصوصاً که خشک و رسمی رفتار می کرد، حجابش هم خوب بود. روز آخر به او پیشنهاد کردند به طور تمام وقت خدمتکار آنها باشند، حقوق و مزایا و بیمه هم دریافت کنند. مرجان خیلی خوشحال شد و به جان خانم معبودی دعا کرد.

خانواده معبودی از انتخاب خودشان پشیمان نشدند. مرجان انرژی زیادی داشت. هر روز همه جای خانه را گردگیری می کرد. ظرف ها را با وایتکس می شست. لباس ها را به موقع در لباسشویی می ریخت و خشک و اتومی می کرد. دستپخت خیلی خوبی هم داشت. سرش به کارش بود و در کارهایی که به او ربط نداشت، هرگز فضولی نمی کرد. صبح از همه زودتر بیدار می شد و کارش را شروع می کرد. شب هم از همه دیرتر می خوابید.

روزی وقتی که گردگیری می کرد، گنجینه

عشق سینما

سلام بر توای سینما، عشق ابدی و همیشه جاوید من. در همه این سال‌ها، هر وقت از تماشای فیلمی لذت برده‌ام و از آن جایی که همیشه با تو زندگی کرده‌ام، از خودم می‌پرسیدم که مردم دنیا، در سال‌ها، دهه‌ها و قرن‌های قبل از تو چگونه زندگی می‌کردند؟ چه می‌کردند؟ دلخوشی‌هایشان چه بود؟ و آیا اصلاً زندگی برای آن‌ها معنا داشته است؟ واقعاً مردم، قبل از پیدایش تو چگونه زندگی می‌کردند؟ زندگی، بدون حضور تو باید خیلی دلگیر و خسته کننده بوده باشد. من قطعاً و یقیناً باید فرد خوشبختی باشم که در کنار تو و به یاد تو زندگی می‌کنم. و از این که در این سال و زمانه زندگی می‌کنم، احساس بسیار خوب دارم. دنیا دوستی یکی از غرایز بشری است. به جز آدم‌های استثنایی، بیشتر مردم در همه قرون و اعصار، هر کدام به دلایلی دلشان می‌خواست بیشتر عمر کنند، اما من فقط به عشق و یاد تو نمی‌خواهم به این زودی‌ها بمیرم. دلم می‌خواهد ده‌ها و صدها سال دیگر را فقط به خاطر گل روی تو زنده بمانم. دوست دارم روزی فرا برسد که بشود فقط با فشار دادن دکمه ضبط، خواب‌هایی را که هر شب به یاد تو می‌بینم صبح به صبح تماشا کنیم و لذت ببرم. شاید باور نکنی که در طی نزدیک به نیم قرن که از آشنایی من با تو می‌گذرد، بدون استثنا تمام خواب‌هایی که دیده‌ام و می‌بینم فقط مربوط به تو هست. چون شب‌ها فقط به یاد تو می‌خواهم و به یاد تو بیدار می‌شوم. ای عشق من، ای تمام هستی و وجود من. اطمینان کامل داشته باش که اگر روزی بخواهی از من جدا شوی. مرگ من هم همان روز فرا می‌رسد.

(لازم به یادآوری است از سال ۶۳ به بعد هر فیلمی که در سینمایی دیدم برای مجله محبوبم در صفحات هنری نقد و نظر کردم)

نادر حیدری

کرده؟"نوبخت: "فعلماً لازم نیست. با هر کس تنهایی حرف می‌زنم."

نوبخت از حسین و پدر و مادرش نتوانست اطلاعاتی به دست بیاورد حسین بیرون بود و تازه برگشته بود، پدر و مادرش هم وقت قتل خواب بودند اما مرجان حرف‌های جالبی به آنها زد: "تو رو خدا به کسی نگین بهتون چی میگم. من توی اتاقم بودم. همونی که نزدیک درختای میوه‌س. از پنجره دیدم که باغبون با یه ساک اومد. بعد زنگ در رو زدن. باغبون با ساک رفت و در رو باز کرد. وقتی برگشت، ساک دستش نبود. فهمیدم ساک رو به همون کسی داده که زنگ زده بود. بعد یه سیب درشت برداشت. با آستینش پاک کرد و گاز بزرگی زد. همین‌طور که داشت سیب می‌خورد، قاتل اومد باهاش یه خورد حرف زد و با چاقو زدش. "نوبخت پرسید: "قاتل رو شناختی؟" مرجان: "صورتش رو بسته بود. نشناختم ولی هم هیکل حسین آقا بود. دکتر رعنائی: "شما معتقدی حسین معبدی باغبون رو کشته؟" مرجان: "به خدا نمی‌دونم اما هم‌قواره حسین آقا بود. من خیلی ترسیده بودم. تا نیم ساعت زبونم بند بود و تنم می‌لرزید. "یکی از مأمورهای تجسس به آن اتاق آمد و آهسته به نوبخت گفت: "حسین معبودی میگه کلکسیون سکه‌هاش سرقت شده. "نوبخت سری جنباند و پیش مرجان برگشت: "قاتل سکه‌های حسین رو هم دزدیده. شما خبر داشتین توی این خونه کلکسیون سکه داشتن؟" مرجان: "من از چیزی خبر ندارم. "نوبخت به دکتر رعنائی گفت: "نظرت چیه که این خانم رو به جرم قتل دستگیر کنیم؟" مرجان یکه خورد: "من؟ چرا من؟ من خودم شاهد بودم و صحنه قتل رو دیدم دیواری کوتاه‌تر از یه کلفت بینوا پیدا نکردین؟" نوبخت مأمور صدا کرد به دست او دستبند زدند و گفت: "حسین شاهد داره که بعد از قتل وارد خونه شده. تصویرش توی دوربین مدار بسته ضبط شده. پدر مادرش هم خواب بودن. انگیزه‌ای هم واسه قتل نداشتن. کامیار چند ساله براشون باغبونی می‌کنه. شما هم چند تا دروغ گفتی که من رو به فکر میندازه چرا دروغ گفتی. بقیه مسائل هم تو بازجویی‌های بعدی و جواب آزمایشگاه و بررسی قتل کامیار معلوم میشه."

در بررسی‌های بعدی، دی‌ان‌ای مرجان را در سیب پیدا کردند و معلوم شد او به سیب گاز زده و سندی شد بر یکی دیگر از دروغ‌های مرجان. او ناچار شد اعتراف کند.

هوش آزمایی

دروغ‌های مرجان چه بود؟ به یک دروغ هم اشاره کنید، کافی است. یکی از دروغ‌ها مخصوص افراد خیلی باهوش است.

مرجان با خودش کلنجار می‌رفت. سکه‌ها را بردارد و به جای دور دستی قرار کند؟ دل حسین را ببرد و زنش شود؟ نه! این غیرممکن بود. حسین هیچ نظری به او نداشت

مرجان: "بریم بیرون خودت می‌فهمی. " و راه افتاد. کامیار هم دنبالش رفت. زیر درخت سیب ساک را زمین گذاشت. به کامیار گفت: "خودت بازش کن. " کامیار نشست. گیره زیپ ساک را گرفت. مرجان چاقو داشت. آن را به پشت کامیار فرو کرد. کامیار به پهلوی افتاد. خون بالا آورد. ریه‌اش سوراخ شده بود. مرجان مطمئن شد خواهد مرد. یکی از سیب‌ها را برداشت. چند گاز زد و سیب را کنار کامیار انداخت. داشت می‌مرد. مرجان ساک را برداشت و به اتاق خودش رفت. اسنپ رفت و برگشت گرفت. ساک را به خانه خودش برد و جایی پنهان کرد و سریع برگشت. به پلیس تلفن کرد و نفس زنان گفت: "با چشمای خودم دیدم که یه نفر باغبان رو کشت. من خدمتکارم. نمی‌خوام معلوم بشه به شما تلفن کردم. ممکنه شغل من رو از دست بدم."

خانم و آقای معبودی هنوز خواب بودند. حسین تازه برگشته بود و از ماجرا خبر نداشت. نوبخت و گروهش به محل جنایت آمدند و در زدند. مرجان به آیفون جواب داد و به حسین گفت: "می‌کن از کلانتری اومدن. " حسین ابرویی بالا انداخت: "بپرس چکار دارن. " مرجان دکمه در باز کن را زد و گفت: "می‌کن گزارش شده اینجا یه نفر کشته شده. " حسین پوز خند زد: "چه حرف مسخره‌ای! از ساختمان بیرون آمد و گروه نوبخت را دید. پرسید: "کمکی می‌تونم بکنم؟" نوبخت: "یکی از افراد این خونه به پلیس تلفن کرده گفته باغبان شما کشته شده. " حسین با خنده: "کامیار؟ تو حیاطه. داره سیب‌ها رو جمع می‌کنه. بریم نشونتون بدم. " نوبخت: "خودمون میریم بررسی می‌کنیم. لطفاً کسی از ساختمان بیرون نیاد"

نوبخت و عکاس و دکتر رعنائی حیاط را گشتند. کامیار زیر درخت سیب جان داده بود. دکتر رعنائی کنار جسد نشست "دندون مصنوعی این بیچاره از شدت درد بیرون افتاده. از پشت با یه چیزی مثل چاقوی تیغه بلند بهش ضربه زد. چاقو از لای دنده‌ها گذشته و ریه رو پاره کرده. از شدت خونریزی و کمبود اکسیژن مرده. " نوبخت به زمین محل قتل دست زد: "خاکش سفته. جای پای قاتل نقش نیست. بریم از اهالی خونه چند تا سؤال کنیم شاید سر نخ پیدا کنیم. " دکتر رعنائی: "نمی‌خواهی بهشون بگی خدمتکار شون به ما تلفن

لوه کباب

مواد لازم:

* گوشت گوسفندی	۴۰۰ گرم
* آلو بخارا	۶ عدد
* پیاز	۲ عدد بزرگ
* رب آلو	۱ قاشق غذاخوری
* زرشک	۲ قاشق غذاخوری
* زعفران دم کرده	۲ قاشق غذاخوری
* شکر	۱ قاشق مرباخوری
* دارچین	۲/۱ قاشق چایخوری
* نمک و فلفل سیاه	به مقدار کافی
* روغن و فلفل قرمز	به مقدار کافی

گوشت با حرارت ملایم بپزد. در همین حین زرشک را به همراه زعفران دم کرده کمی تفت دهید، سپس کنار بگذارید. پس از اینکه گوشت به طور کامل پخت، آلو بخارا را آبکشی کنید، سپس به قابلمه اضافه کنید. در ادامه فلفل قرمز را به همراه شکر اضافه و به خوبی مخلوط کنید تا شکر به طور کامل حل شود. در این مرحله طعم غذا را بچشید و به مقدار دلخواه نمک اضافه کنید، سپس درب قابلمه را بگذارید تا آلو بخارا به طور کامل بپزد و نرم شود. این خورش به صورت کم آب سرو می شود، پس باید صبر کنیم به روغن بیفتد. پس از اینکه خورش به روغن افتاد، آن را در ظرف مورد نظرتان بکشید، سپس با زرشک تزیین کنید. این خورش با زرشک فراوان سرو می شود، در صورت تمایل می توانید مقدار بیشتری زرشک اضافه کنید. در پایان خورش را به همراه برنج سرو کنید.

صورت خلالي درشت خرد کنید و به همراه کمی روغن در یک قابلمه مناسب تفت دهید تا پیاز طلایی شود. در این مرحله گوشت گوسفندی را به تکه های کوچک مانند گوشت خورشتی تقسیم و به قابلمه اضافه کنید. حالا گوشت را کمی تفت دهید تا تغییر رنگ دهد، سپس پودر دارچین و رب آلو را اضافه و کمی تفت دهید، سپس ۱ لیوان آب اضافه شود و اجازه دهید

لوه کباب یکی از انواع غذاهای خوشمزه ایرانی است که اصالت آن متعلق به استان مازندران است.

طرز تهیه:

ابتدا آلو بخارا را در یک کاسه آب قرار دهید تا به خوبی خیس بخورند. در ادامه پیازها را به

مواد لازم:

* شیر پر چرب	۴ پیمانه
* گلاب	۲/۱ پیمانه
* خامه	۱۰۰ گرم
* ثعلب	۲ قاشق چایخوری
* خلال پسته	۲ قاشق غذاخوری
* زعفران	۱ قاشق غذاخوری
* شکر	۲ پیمانه
* اسانس هل	به مقدار دلخواه

داخل بستنی بریزید و با بستنی مخلوط کنید. سپس خلال پسته را نیز به بستنی اضافه کنید و در صورت علاقه، هل را نیز در این مرحله به بستنی بیافزایید و بستنی را به مدت ۲ ساعت در فریزر قرار دهید تا خوب منسجم شود. بستنی آماده شده را در پیاله بریزید و نوش جان کنید.

نکات تهیه بستنی سنتی

اگر توجه کرده باشید بستنی های سنتی کشدار هستند و این کش آمدن بستنی به دلیل وجود ثعلب است. می توانید بستنی را بدون ثعلب درست کنید ولی خب دیگر نباید انتظار داشته باشید بستنی شما کشدار شود.

ثعلب چیست؟

ثعلب نوع آرد گیاهی است که از ساییدن غده ریشه های انواع گونه های مختلف گیاهان خانواده ثعلبیان به دست می آید و دارای خاصیتی مانند نشاسته بوده و به همین دلیل باعث کشدار شدن و قوام آمدن بستنی سنتی می شود.

اضافه و با قاشق خوب آنها را مخلوط کنید و بعد به مخلوط شیر کم کم بیافزایید و با قاشق هم بزنید تا شکر در شیر کاملاً حل شود و ثعلب نیز باعث قوام مایه شود.

همانطور که مایه بستنی را هم می زنید به قوام آن باید دقت کنید و هر زمان که به غلظت مورد نظرتان رسید قابلمه را از روی شعله بردارید و کنار بگذارید و مایه بستنی را در کاسه ای بریزید و در کاسه ای بزرگتر تکه هایی از یخ بریزید. سپس کاسه محتوی مایه بستنی را در کاسه یخ بگذارید و با همزن برقی مداوم مایه را هم بزنید تا کشدار شود و کاسه مایه بستنی را داخل فریزر به مدت ۳۰ دقیقه قرار دهید تا کمی یخ بزند و بعد از گذشت این مدت کاسه بستنی را از فریزر بیرون آورید.

حالا مجدداً با همزن برقی بستنی را هم بزنید تا کشدار شود و دوباره در فریزر به مدت ۳۰ دقیقه بگذاریم تا یخ بزند. این کار را چندین مرتبه انجام دهید (۴ الی ۵ بار کافی است) تا بستنی سنتی کاملاً کشدار شود.

خامه یخ زده را از فریزر بیرون آورده و با چاقو به خامه ها برش بزنید. می توانید مربع های کوچک روی خامه ایجاد کنید. بعد از گذشت ۳۰ دقیقه بستنی را مجدداً از فریزر بیرون آورید و از تکه خامه های یخ زده

بستنی سنتی

بستنی سنتی یکی از دسرهای خوشمزه و بسیار پرطرفدار ایرانی است که از سالیان گذشته جزء محبوب ترین دسرهای ایرانیان بوده است.

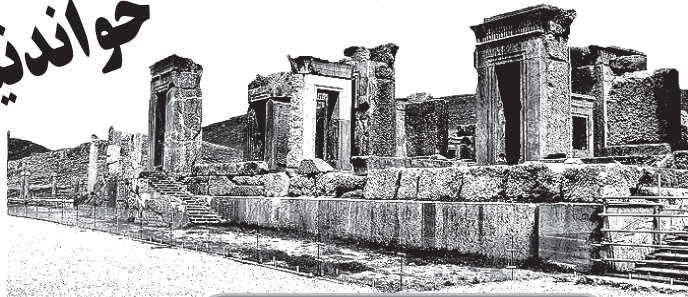
طرز تهیه:

ابتدا در سینی بزرگ و دارای لبه خامه (خامه کم چرب بهتر است) را بریزید و با پشت قاشق خامه را در سینی پخش کنید و روی آن را صاف کنید تا به قطر حدوداً ۲ میلیمتر برسد و در فریزر قرار دهید تا زمانی که خامه یخ بزند سپس شیر را در قابلمه ای بریزید و روی حرارت ملایم قرار دهید و صبر کنید تا به جوش بیاید و بعد حرارت را کم کنید و زعفران، گلاب را به آن اضافه کنید و با قاشق مواد را آرام مخلوط کنید تا شیر کاملاً زرد شود. شکر را در کاسه ای بریزید و ثعلب را به آن

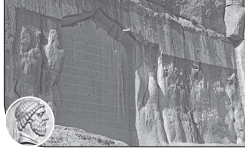
خواندنیهای تاریخی

به انتخاب: م. حسن بیگی

عالی و شاهکارهای ممتاز اصفهان را که موجب حیرت جهانیان بود، نابود کرد و استدلالش هم این بود که وقتی نمی تواند چنان بناهایی بسازد، بهتر است آن بناها ویران شود، تا مردم نگویند شاهان صفوی چنین و چنان کرده اند.

* ادب، نشانه خرد است

در تاریخ آمده است که: در زمان سلطنت مهرداد اشکانی، پیرمردی نزد وی

رفت و برای تامین معاش خانواده اش کمک خواست و استدعا کرد اگر ممکن است، شغلی به فرزندانش رجوع شود. مهرداد از او پرسید: چند فرزند داری؟ پیرمرد پاسخ داد: سه فرزند پسر دارم. پسر بزرگم بسیار قوی است و توانایی انجام کارهای بسیار سخت را دارد. فرزند دوم اهل زن و زندگی و او موجودی بی آزار است، اما سومین فرزند بسیار با ادب است. مهرداد اشکانی، گفت: آخرین فرزندت را نزد من بفرست. چند سال بعد، شهرت آبادانی شهر باستانی تمیشه (در استان گلستان فعلی) در همه جای ایران بر سر زبان ها افتاده بود و همه از نیک رفتاری و دادگری فرماندار آن شهر سخن می گفتند و او کسی نبود جز آخرین فرزند همان پیرمرد.

* حرف حساب جواب ندارد

در کتاب "جوامع الحکایات و لوامع الروایات" تالیف سدیدالدین محمد عوفی آمده است: بازرگانی غریب، در زمان انوشیروان می زیست و پس از آن که مالی فراوان گرد آورد، تصمیم گرفت به شهر و دیار خودش برگردد. اما بدخواهان، نزد پادشاه بدگویی کردند که فلان بازرگان، از برکت شما و سرزمین شما، صاحب چنین مال و مکتبی شده و اگر اجازه بدهی که برود، ممکن است بقیه بازرگانان هم روش او را در پیش بگیرند و اندک اندک رونق اقتصادی این سرزمین نابود شود.

انوشیروان رأی و نظر آنها را پسندید، بازرگان را احضار کرد و گفت: اگر می خواهی بروی، مختاری. اما بدون اموال اجازه رفتن داری. بازرگان گفت: آنچه پادشاه فرمود، منطقی است و از مصلحت دور نیست، اما آنچه را آورده بودم و در شهر شما به باد رفت، به من برگردانید، در مقابل تمام دارایی هایم را می گذارم و می روم.

انوشیروان گفت: مگر به این شهر چه آورده بودی؟ جوانی ام را آوردم و این مال را با صرف آن کسب کرده ام. جوانی مرا به من بازگردانید و آنچه را دارم از من بگیرید.

انوشیروان از شنیدن آن جواب لطیف متحیر شد و اجازه داد تا به سلامت برود.

در آغاز شروع مجدد این حرکت، حدود دو تاسه میلیون نفر در آن حضور داشتند، اما در سال های بعد تعداد زیران به بیش از ۱۰ میلیون نفر رسید و آمار موجود دلالت دارد بر این که در سال های ۱۳۹۳ و ۱۳۹۴ بالغ بر ۲۲ میلیون نفر زائر در این سفر روحانی حضور داشتند و حتی عده ای از اهل تستن، مسیحیان، ایزدی ها و افراد سایر ادیان نیز بین راه پیمایان دیده می شدند.

* مجنونی به نام ظل السلطان

مسعود میرزا، فرزند ارشد ناصرالدین شاه قاجار و ملقب به ظل السلطان حدود سال ۱۲۲۸ خورشیدی و سه سال زودتر از برادرش مظفرالدین شاه به دنیا آمد، اما چون مادرش از خاندان قاجار نبود، به ولایت عهدی منصوب نشد و پدرش ابتدا او را با لقب یمین الدوله، به حکومت مازندران و استرآباد و سپس فارس گماشت. وی در زمان حکومت بر فارس به دلیل ظلم فراوان، عزل شد، اما مدتی بعد به اصفهان رفت و مدت ۳۴ سال با ستم در آنجا حکمرانی کرد. ظل السلطان، قشون مجهز و منظمی مرکب از ۲۱ هزار سرباز برای خود ترتیب داده بود و توسط آنان، به وسیله باج گیری و دریافت مالیات های سنگین از مردم، ثروتی گرد آورده که به اعتراف خودش، برای ده نسل پس از او هم کافی بود.

حدود سال ۱۲۵۹ خورشیدی، زمانی که در اوج قدرت بود، به پشتوانه ارتشی که داشت، بسیاری از اوامر حکومت مرکزی را نادیده می گرفت و در سال ۱۲۶۱ به پدرش پیشنهاد کرد که حاضر است در ازاء دریافت مقام ولیعهدی، مبلغ هنگفتی پیشکش کند، که البته، پیشنهادش پذیرفته نشد. ناچار تقاضا کرد که پدرش وزارت جنگ را به او واگذار کند. چنان که معروف است، ناصرالدین شاه، با شنیدن آن پیشنهاد به شدت بر آشفته شد و در صدد سفر به اصفهان بر آمد و ظل السلطان که بیمناک شده بود به تهران آمد و به شاه و درباریان هدایای نفیسی تقدیم کرد.

با این همه، شاه پس از مدت کوتاهی، او را از سراسر قلمرو حکومتی (غیر از اصفهان) برکنار کرد. ظل السلطان، که از عقده های روانی بسیار رنج می برد بسیاری از کاخهای

* تاریخچه راه پیمایی اربعین

بر پایه حدیثی، از امام حسن عسکری (ع)، زیارت اربعین از نشانه های مؤمن معرفی

شده و همچنین زیارت نامه یی برای روز اربعین از امام صادق (ع) نقل است، که شیخ عباس قمی در کتاب شریف مفاتیح الجنان آن را نقل کرده است. به نوشته پژوهشگران، راه پیمایی اربعین از زمان امامان معصوم بین شیعیان رایج بوده و از جمله سید محمدعلی قاضی طباطبایی در کتاب تحقیق، زیارت امام حسین در روز اربعین را سنت و رفتار مداوم شیعیان از زمان ائمه دانسته که در زمان بنی امیه و بنی عباس نیز بر گزار می شد، اما پس از دوره شیخ انصاری رو به فراموشی رفته بود که محدث نوری آن را احیا کرد. نویسنده کتاب "ادب الطف" در گزارشی از مراسم اربعین سال ۱۳۸۸ قمی، که به نوشته او بیش از یک میلیون نفر در آن شرکت داشتند، اجتماع شیعیان را به اجتماع مسلمانان در مکه تشبیه کرده و با اشاره به حضور هیئت های عزاداری متعدد در آن مراسم نوشته برخی زائران به ترکی، عربی، فارسی و اردو مرثیه می خوانند. پس از رواج استفاده از اتومبیل، پیاده روی به شکل گذشته تعطیل شد و مسافرت های اربعینی به کربلا شکل جدیدی پیدا کرد، اما به اهتمام سید محمود حسینی شاهرودی از استادان و مدرسان با نفوذ حوزه علمیه نجف و اصرار او در پیاده رفتن به کربلا، بار دیگر موضوع پیاده رفتن به کربلا به عنوان یک سفر مقدس بین طلاب نجف رایج شد، ضمن این که بعضی از ایرانیان نیز در سفر عتبات آنان را همراهی می کردند. از اواخر قرن ۱۴ قمی و به قدرت رسیدن حزب بعث در عراق، با برگزاری مراسم راهپیمایی اربعین مخالفت شد و از آنجا که عوامل حکومتی با راهپیمایان به خشونت رفتار می کردند، این مراسم رونق گذشته اش را از دست داد، اما بعد از سقوط حزب بعث در سال ۱۳۸۲ شمسی، این مراسم بار دیگر در عراق احیا شد و از آن سال به بعد هر ساله جمعیت بیشتری نسبت به سال قبل در آن مراسم شرکت می کنند.

دعوت به مهمانی

دعوتنامه پسر بچه‌ای که به همکلاسی‌های مهد کودک خود فرستاد به دلیل مضمون جالب نامه‌اش توجه همه همکلاسی‌هایش را به خود جلب کرد. او دعوتنامه‌اش را با کمک مادرش در اینترنت منتشر کرد و در آن نوشت: "میشه لطفاً به خانه ما بیایید؟ بیاید با هم بازی کنیم. بنظر من همه شما مهربان و مانند کفش‌دوزک زیبا هستید. به خانه ما بیایید تا با هم پنیر بخوریم. همه شما رادوست داریم و دیشب یکی از دندان‌هایم افتاد. می‌خواهم یک نمایش شعبده بازی برایتان اجرا کنم و می‌توانید وقتی بازیات با هم بازی می‌کنم، بازی را تماشا کنید." او این متن جالب و مهربان را به تنهایی نوشت. مادرش فقط آنها را تایپ و منتشر کرد. به گفته مادر این پسر بچه ۸ ساله، او همیشه از دوستانش تعریف می‌کند و تم شوالیه و شاهزاده را برای تولد ۵ سالگی‌اش انتخاب کرده است. ظاهر آ این پسر بچه برای تولدش بسیار هیجان زده است. این پسر بچه باهوش، در ۶ ماهگی مشخص شد به سرطان مبتلا است. بچه‌های کلاس همگی برای شرکت در این جشن مشتاق هستند و والدین تمام بچه‌ها از این میزبان مهربان برای دعوت منحصر به فردش تشکر کردند.

درخت نصفه

هنوز زمان زیادی تا رسیدن کریسمس باقی است اما فروشگاه‌ها با ارائه ایده‌ها و محصولات و تزئینات مختلف، خود را برای آن آماده می‌کنند. از جمله موارد جالبی که توجه بسیاری از مشتریان را به خود جلب کرد، فروش درخت کریسمس نصفه بود! عموم مردم مشتاق برگزاری این جشن و تزئین کردن درخت کریسمس هستند. اما هر قدر این تزئینات رادوست دارند، اینکه مجبورند پشت درخت کریسمس راهم تزئین کنند اصلاً برایشان جالب نیست. چه کسی حوصله دارد قسمت‌هایی از درخت را تزئین کند که هیچ کس نخواهد دید؟ همین دلیل بود که چندین فروشگاه از جمله چند فروشگاه آن‌لاین اقدام به فروش درخت‌های کریسمس نصفه کرده‌اند. این درخت‌ها نه تنها از هزینه‌ای که باید برای درخت بپردازید کم می‌کنند، بلکه دیگر لازم نیست نیمه پشت آنها را هم تزئین کنید. فقط کافی است آنها را در کنار دیوار قرار دهید. یک سمت درخت بطور کاملاً مسطح برش خورده است تا مشتریان بتوانند از آنها در هر قسمت خانه خود استفاده کنند. این ایده با استقبال فراوانی روبرو شد و بسیاری از فروشگاه‌های لوکس، اقدام به خرید این درخت‌ها در تعداد بالا کرده‌اند. اما افراد می‌توانند با مبلغی کم در حدود ۴۰ پوند، یک درخت برای خود تهیه کنند. استقبال به حدی بوده که خیلی افراد از الان درخت‌های خود را سفارش داده و تزئینات را شروع کرده‌اند.

در زمان‌های ماقبل تاریخ، انسان‌ها ابزاری خاص برای شکار و بعضاً هیچ وسیله‌ای نداشتند. اما با این وجود دهها و حتی صدها حیوان در چند روز شکار می‌کردند. یکی از تکنیک‌هایی که مطالعات انجام شده و بعضی نقاشی‌ها به کشف شدنش انجامید، سقوط بوفالوها است. مردم قبیله سعی می‌کردند با ترساندن بوفالوها آنها را به حرکت وادارند و سپس دنبالشان کرده و آنها را به لبه یک صخره بلند هدایت کنند. سپس سعی می‌کردند با نزدیک شدن و اعمال فشار روی گله کاری کنند که بوفالوها خودشان به پایین بپرند. البته این برنامه بسیار خطرناک و حساس بود، اما اگر موفق به انجامش می‌شدند ثمره کارشان بی‌نظیر بود. حتی یک بار اجرای موفق این برنامه می‌توانست تا چندین ماه، خوراک و آذوقه و مواد مورد نیاز یک دهکده بزرگ را فراهم کند. ظاهر خطرناک و خشونت‌زایی بوفالو این کار را سخت‌تر می‌کرد و در بیشتر موارد، یکی از شکارچیان خود را در پوست بوفالو می‌پیچاند و سعی می‌کرد کله را فریب دهد و سپس آنها را به سوی صخره هدایت می‌کرد. بعضی از بوفالوها کشته می‌شدند و آنهایی که مجروح می‌شدند نیز توسط افراد شکار می‌شدند. بعد از آن، بلافاصله مرحله پوست‌کندن آغاز می‌شد و بخشی از گوشت تازه برای خوراک جدا می‌شد. استخوانها، شاخ‌ها، دم‌ها و همه سایر قسمت‌های بدن حیوان به نحوی مورد استفاده قرار می‌گرفتند. این فرآیند گاهی چند هفته طول می‌کشید، اما در عوض منبعی غنی از گوشت‌های خشک شده و لباس و چادر و سایر وسایل فراهم می‌شد. این تکنیک از ۱۲ هزار سال پیش و حتی تا ۱۵۰۰ سال قبل از میلاد هم ادامه داشت، تا اینکه استفاده از اسب‌ها در شکار رونق گرفت. صخره‌ای که در تصویر می‌بینید نیز یکی از محل‌هایی است که استخوان‌های فراوانی از بوفالوها در پایین آن کشف شده‌اند.

فنون اساتید شکار

بمب قلابی

عده‌ای از کارگران در حال نصب پنل‌های خورشیدی شناور در آب‌های دریاچه‌ای در نیوجرسی بودند که بایک شیء شناور روی آب مواجه شدند. آن شیء شبیه بادکنکی بود که جعبه کوچکی به آن متصل شده بود و صدایی عجیب از خود ساطع می‌کرد. کارگران که تصور کردند بایک بمب و حمله تروریستی روبرو هستند، بشدت وحشت کردند و از آن دور شدند. پلیس محلی هم تمام منطقه اطراف دریاچه و ماهیگیران را تخلیه کرد و درخواست اعزام تیم خنثی کردن بمب داد. هر قدر زمان می‌گذشت سوالات بیشتری درباره اینکه چه کسی این بمب را فرستاده و قصد حمله به کجا را داشته بیشتر می‌شد. امواج دریاچه این بسته مشکوک را به جهات مختلف هدایت می‌کرد. اما بالاخره بعد از اتخاذ تمام اقدامات امنیتی و پیشگیرانه، دو نفر متخصص خنثی‌سازی بمب به محموله نزدیک شدند و در همان چند دقیقه اول، متوجه پیامی شدند که در قسمت زیرین بسته قرار داشت. در پیام نوشته شده بود: "دستگاه آزمایش آب و هوایی ناسا. این بسته بمب نیست! لطفاً در صورت یافتن آن با سازمان ناسا تماس بگیرید. اگر این بسته در نزدیکی کاخ ریاست جمهوری فرود آمده است، سلام ما را به رئیس‌جمهور برسانید!". مشخص شد این یک بالن متصل به دستگاه کنترل وضعیت آب و هوا و غلظت اوزون بوده است که دچار نقص شده و در آب دریاچه سقوط کرده بود.

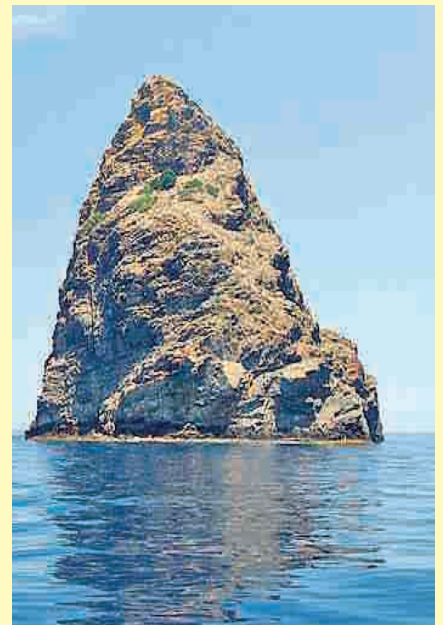
خرچنگ نارنجی

چندی قبل بود که رنگی بسیار نادر از نوعی خرچنگ به نام لایستر بطور اتفاقی کشف شد. باید اشاره کرد که لایسترهای نارنجی به قدری کمیاب و نادر هستند که در هر ۳۰ لایستر، فقط یکی از آنها به این رنگ است و اکثر آن‌ها تیره دارند. ماهیگیری به نام استیو آتکینسون بطور اتفاقی آن را درون گودالی در کانادایافت و سپس آن را به ماهیگیران لنتشایر تحویل داد. او گفت که رنگ لایستر به قدری چشمگیر بود که متوجه اهمیت آن شدم و بلافاصله با همکارانم تماس گرفتم تا آن را به موزه حیات دریایی انتقال دهند و هم اکنون هم در آکواریومی در آن محل نگهداری می‌شود. مسئولان آکواریوم آن را یکی از نادرترین گونه‌های جانوری که می‌توانید به عمر خود ببینید خواندند. لایسترها معمولاً قهوه‌ای یا خاکستری رنگ هستند و به راحتی در کف دریا پنهان می‌شوند. اما وقتی پخته می‌شوند به رنگ نارنجی روشن درمی‌آیند. به همین علت آقای آتکینسون از دیدن یک لایستر نارنجی زنده تعجب کرده بود!

جزیره اسرارآمیز جابوکا

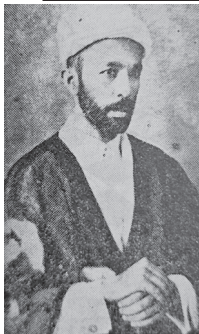

جابوکا جزیره دیگری به نام **بروزنیک**، دو جزیره کشور کرواسی هستند که تماماً از سنگ‌های آتشفشانی ساخته شده است. جزیره سومی هم به نام **پالاگرو** در آن نزدیکی قرار دارد که به هر سه‌تای آنها "مثلث آتشفشانی آدریاتیک" می‌گویند. اما جابوکا از همه آنها معروف‌تر است. شکل جالب آن که همچون ستونی تا ارتفاع ۹۷ متری بالا رفته است و قدمت ۲۰۰ میلیون ساله‌اش، در همه جا معروف است. اما ویژگی دیگر آن، خاصیت مغناطیسی جزیره است. جابوکا دارای سنگ‌هایی از نوع مگنتیت است، نوعی سنگ ساخته شده از اکسید آهن که بصورت ذاتی خاصیت مغناطیسی دارد و به دلیل وجود مقادیر زیادی از آن در جزیره، جابوکا نیز میدان مغناطیسی قابل توجهی پیدا کرده است. بطوری که خیلی از کشتی‌ها و قایق‌ها از ترس اینکه قطب نماهایشان از کار نیفتد و راهشان را گم نکنند، از آن دوری می‌کنند. حقیقتاً هم سفر به این جزیره دشوار است. از آنها که جزیره‌ای در مجاورتش وجود ندارد، ورزش باد در مسیر رسیدن به جزیره بسیار شدید است و مهارت و شهامت زیادی می‌خواهد تا بتوانید از میان امواج بلندی که با کوچکترین بادها هم در این مناطق شکل می‌گیرند، عبور کنید و به جزیره هم بر خور نکنید. ساحل جزیره هم برای کناره‌گیری قایق مناسب نیست، چون مساحتی ندارد و دیواره صخره‌ای آن هیچ پناهگاهی برای شما نخواهد بود و به سختی می‌توان گیره‌ای را در آن محکم کرد. همچنین عمق ۲۰۰ متری آبهای اطراف جزیره، امکان لنگر انداختن را هم ندارد. اما با همه اینها، جابوکا طرفداران زیادی دارد. آبهای دور جزیره محلی عالی برای ماهیگیری است و بسیاری از ماهیگیران شجاع را بسوی خود می‌کشد. یک گونه گیاهی به نام نپوید و یک نوع مارمولک سیاه که منحصر این جزیره هستند نیز، میزبانان آن هستند. ویژگی‌های زمین‌شناسی و محبوبیت آن باعث شد که در سال ۱۹۵۸، جزیره جابوکا به عنوان یک بنای یادبود طبیعت زمین‌شناسی ثبت شود.

شوخیه (صفحه ۳۷)

مردی نزد پزشک رفت و گفت آقای دکتر چند شب است خواب عجیبی می بینم، خواب می بینم آهسته در اتاقی که چند دختر زیبا در آن استراحت می کنند وارد می شوم اما وقتی که من وارد می شوم دخترها از خواب بیدار شده و از در دیگر فرار می کنند... دکتر: حالا می خواهی چه کار کنم؟ می خواهم دوایی به شما بدهم که دیگر از این خوابها نبینی؟... مرد: خیر، می خواهم کاری کنید که دیگر دخترها در خواب من فرار نکنند!

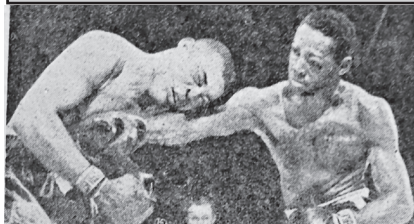
نخستین روزنامه فارسی (صفحه ۳۸)

نخستین روزنامه فارسی که با حروف سری چاپ شد. حبل المتین کلکته بود که سال ۱۳۱۱ قمری آغاز انتشار آن است و تا سال ۱۳۱۰ شمسی در هندوستان به طور هفتگی منتشر و در واقع یگانه علمدار زبان فارسی در اقلیم هند به شمار می رفت. روزنامه

حبل المتین را به لحاظ نگارش مقالات اساسی و اظهار نظر در سیاست کشور و انتقاد از اوضاع می توان پیشوا و راهنمای مطبوعات فارسی دانست و علت تقدّم آن هم این بود که مر حوم سید جمال الدین مویدا اسلام مدیر حبل المتین در بندر عباس به دیدار سید جمال الدین اسد آبادی نائل شد و سید که او را جوانی باهوش سرشار و معلومات وسیع و زبانی صریح و نقاد یافت توصیه فرمود برود در محیط آزاد هند و در آنجا هر چه می خواهد بنویسد تا از خطر محفوظ ماند. سید جلال الدین دو سال در بمبئی روزنامه نوشت و سپس به کلکته رفت و تا پایان عمر آنجا زیست.

شکست جولویی (صفحه ۲۳)

مسابقه هیجان انگیز جولویی قهرمان سنگین وزن جهان با آزارت چارلز یکی از صحنه های عالم ورزش بوده است. قریب سی هزار تن زن و مرد هفته گذشته در میدان ورزشگاه یانکی جمع شده بودند. چارلز قهرمان سنگین وزن بوکس شناخته شد و از سمت اداره تربیت بدنی نیویورک ۱۹۰ هزار دلار جایزه دریافت نمود. عکس بالا یک صحنه مهیج از جریان مسابقه است.

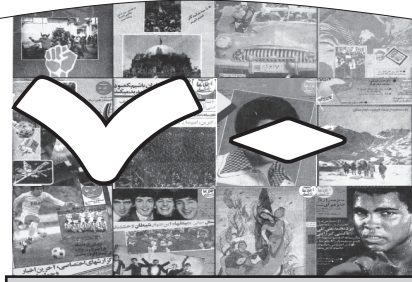
جشن نامزدی ملکه آینده ایران (صفحه ۳۶)

ملکه آینده ایران تاده ماهگی در اصفهان بود و پس از آن به برلن رفت و ۵ سال بعد مجدداً به اصفهان برگشت در ۷ سالگی برای تحصیل به مدرسه بهشت آیین رفت و تا کلاس چهارم متوسطه را در آنجا گذراند. در ۱۳۲۵ به اتفاق پدر و مادر و برادر کوچکش به سوئیس رفت و یکسال بعد در مدرسه لاروژ اسم نوشت. ملکه آینده ایران حالا به غیر از زبان فارسی، فرانسه و آلمانی و اسپانیایی را خوب حرف می زند. به شنا و اسکی و تنیس علاقه فراوانی دارد. اسب سواری حرفه اجدادی ایشان است. مادر دوشیزه ثریا اسفندیاری اصلاً آلمانی است و او نام دارد و آلمانی را نزد مادر آموخته است. همسر آینده شاهنشاه سالها مشق پیانو هم کرده اند. تالار بسیار است اما

شاهنشاه مخصوصاً تالار آئینه را برای مراسم نامزدی خویش انتخاب کرده بودند. سر ساعت ۵ بعد از ظهر اتومبیل حامل ملکه جلوی کاخ توقف کرد و در سرا گروهی از مدعوین در انتظار ورود ملکه ایستاده بودند اعلیحضرت و خاندان سلطنت در تالار آئینه حضور داشتند. پیش از همه حاضران ملکه مادر پیش آمدند و بر صورت عروس آینده و بعد از آن شمس هم ایشان را بوسیدند. در یک سینی طلا آقای بهبودی خدمتکار قدیمی دربار انگشتی نامزدی را که نگین برلیان درشتی داشت نزدیک شاهنشاه آورد. انگشتی را از سینی برداشته و در حالی که لبخندی بر لب داشتند آن را در انگشت دست چپ ملکه جای دادند و صدای کف زدن حضار سکوت را در هم شکست و این گونه بود که طی مراسمی باشکوه، نامزدی شاهنشاه با دوشیزه ثریا اسفندیاری انجام گرفت.

هفتاد سال پیش در خمین هفتک

جشن سالگرد بنگاه اطلاعات (صفحه ۴)

دوشنبه ای که گذشت روزنامه اطلاعات بیست و پنجمین سال تاسیس خود را جشن گرفته بود. یک ربع قرن پیش در یک اتاق کوچک یک مرد فعال تصمیم گرفت در صف مطبوعات ایران روزنامه آبرومندی به وجود بیاورد و حالا ۲۵ سال از آن روز گذشته و مسعودی که آن زمان خیلی جوانتر از حالا و تمام موهایش سیاه بود حالا بیشتر موهایش خاکستری شده است و البته از آن روزها چاق تر هم شده. روز دوشنبه آقای مسعودی لباس مشکی پوشیده و دم در ایستاده و برادرانش آقای حسن و جواد مسعودی در کنارش ایستاده بودند. پسر برادرهای آقای محمدعلی خان و قاسم محمودی هم چند قدم آنطرف تر از مهمانها پذیرایی می کردند. جشن روز دوشنبه مال بنگاه اطلاعات بود و بنا بر این همه کارمندان و نویسندگان و کارگران اطلاعات میزبان بودند. آقای حکیمی وزیر دربار شاهنشاهی و نخست وزیر اسبق خیلی زود آمد. بعد از او آقای باقر کاظمی که سالها سفیر ایران در کشورهای اسکندیناوی بود و حالا سناتور است و چند روز پیش به تهران وارد شده بود به محض ورود با آقای حکیمی احوالپرسی گرمی کرد. کمی بعد آقای فرامرزی مدیر روزنامه کیهان هم وارد شد و آقای سپهبدی رئیس تشریفات دربار هم از جمله میهمانان بود. دکتر معظمی نایب رئیس مجلس، حاج مخبر السلطنه هدایت، دکتر صورتگر، جمال امامی، ظهیرالاسلام، شوشتری، دکتر متین دفتری از جمله دیگر میهمانانی بودند که رفته رفته در جشن حضور یافتند. نزدیکی های آخر جشن بود که آقای نخست وزیر به همراه چند نفر از وزرا وارد شدند. در این جشن جدای مقامات بسیاری از کارکنان نشریات و افراد سرشناس و نمایندگان پارلمان حضور داشتند.

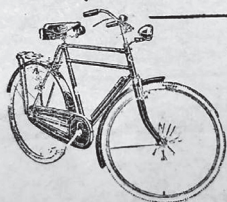

آگهی صفحه ۲۰

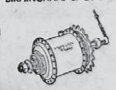
Hercules

بهترین دوچرخه که امروز در جهان ساخته شود

مردم محترم! هرگاه بخواهید

تیم برای کارهای تعمیراتی در خدمت شماست

هرگاه بخواهید بدانید که چگونه می توانید این دوچرخه را بخرید

۲۵/۱۰/۲۵

مکانیک حرفه‌ای دزد حرفه‌ای شد

مرد مکانیکی که بعد از شیوع کرونا کار و کاسبی‌اش کساد شده بود و برای درآمد بیشتر اقدام به سرقت کامپیوتر خودروهای داخلی می‌کرد، دستگیر شد. این مرد جوان که به اتهام سرقت ۵۰۰ دستگاه کامپیوتر به دام افتاده بود در بازجویی‌ها گفت: من از کودکی در مکانیکی کار می‌کردم و با همه قطعات خودرو و آشنایی کامل داشتم. وقتی بزرگتر شدم برای خودم مغازه‌ای اجاره و کار مکانیکی می‌کردم، تا اینکه سال گذشته ازدواج کردم و بعد هم کرونا آمد و کار و کاسبی و دخل و خرجم جور درنیامد. از طرفی دنبال این بودم که خانه‌ای بخرم و زندگی راحتی داشته باشم و این امر باعث شد که به فکر سرقت افتادم. اوایل امسال تصمیم گرفتم کارگری استخدام کنم تا او مغازه را بچرخاند و خودم به دزدی بروم و هر روز صبح به بهانه‌ای از مغازه می‌آمدم بیرون و تا ساعت ۹ شب با موتورسیکلت در خیابانها پرسه می‌زدم و ماشینهایی که در مناطق خلوت شهر پارک شده بودند را انتخاب و از آنجا که در شناسایی کامپیوترها و برق خودرو حرفه‌ای بودم، در مدت خیلی کوتاهی کامپیوتر آنها را سرقت می‌کردم و روزانه ۴ تا ۷ خودرو را شکار می‌کردم و درآمد خوبی داشتم. کامپیوترهای سرقتی را هم پس از تنظیم دوباره از طریق اتوبوس‌های بین شهری برای مالخرانی که به آنها در یک کانال تلگرامی آشنا شده بودم در استانهای دیگر می‌فرستادم. وی ادامه داد: کامپیوترها را از ۵۰۰ تا سه میلیون تومان می‌فروختم. ارزش تقریبی سرقت‌ها بالغ بر ۵۰۰ میلیون تومان برآورد شده و به دنبال اظهارات سارق، یکی از خریداران اموال مسروقه در تهران دستگیر و به جرم خود اعتراف کرد. بدین ترتیب متهمان با صدور قرار قانونی برای انجام تحقیقات تکمیلی و دستگیری سایر متهمان پرونده در اختیار کارآگاهان پلیس آگاهی تهران قرار گرفت.

کار چاق کن به دام افتاد!

مأمور قلابی با این ادعا که با مقامات عالی رتبه کشوری ارتباط نزدیک دارد، از افرادی که به مجتمع‌های قضایی می‌رفتند با وعده برطرف کردن مشکلاتشان پولهای کلان می‌گرفت.

چندی پیش به دو نفر به پلیس امنیت عمومی مراجعه و با ارائه شکایتی، گفتند: فردی به بهانه ارتباط نزدیک با مقامات عالی رتبه کشوری ما را اغفال کرده و مبالغ کلانی از ما دریافت و متواری شده است.

با آغاز تحقیقات مأموران پی بردند متهم با عناوین قضایی و نظامی از افراد زیادی کلاهبرداری کرده بدین ترتیب مأموران برای دستگیری او راهی مخفیگاهش در حکیمیه تهرانپارس شدند و وی را در یک عملیات پلیسی دستگیر کردند.

هم ۷ نفر از شاکیان این فرد شناسایی شده‌اند و کارشناسان ارزش اموالی را که متهم با این شیوه به دست آورده، بیش از دو میلیارد تومان برآورد کرده‌اند.

دختران جوان بخوانند

کارگر رستوران، به بهانه خواننده کردن دختر جوان، از او ۴۰۰ میلیون تومان کلاهبرداری کرد!

چندی پیش دختر جوانی با مراجعه به پلیس از یک خواننده زیرزمینی شکایت کرد و گفت: من پدر و مادر ثروتمندی دارم و از آنجا که علاقه زیادی به خوانندگی دارم، در دانشگاه رشته موسیقی را انتخاب کردم و خیلی دلم می‌خواست خواننده شوم، تا اینکه مدتی قبل در

اینستگرام، کلیپی دیدم که پسری جوان در حال نواختن گیتار و خواندن بود. از صدایش خوشم آمد و درخواست دوستی به او دادم و بعد از آن با هم آشنا شدیم و او گفت: خواننده زیرزمینی است و در مجالس عروسی و میهمانی می‌خواند و در ترکیه هم استودیوی مجهزی دارد. پسر جوان که کیانوش نام داشت، به من گفت که در خارج از کشور با خواننده‌های زیادی آشناست و می‌تواند کلیپ‌های زیادی از من درست کند. از آنجا که من آرزویم رسیدن به چنین جایی بود، به او اعتماد کردم چون او پسری خوش تیپ بود که با خودروهای گرانقیمت به محل قرار می‌آمد. کیانوش در دیدارهایمان به من گفت: می‌تواند در ایران از من کلیپ بسازد و در شبکه‌های ماهواره‌ای پخش کند، اما این کار نیاز به دستگاههای مجهز دارد و او گفت: چون در ترکیه سرمایه‌گذاری کرده، پولی بابت خرید دستگاه ندارد و من به او گفتم می‌توانم طلاها و دلارهایی که متعلق به پدرم هست را بیاورم و او هم قبول کرد و روز حادثه من با کیفی از طلاها و دلارها که حدود ۴۰۰ میلیون تومان بود، به محل قرار رفتم، سوار خودروی کیانوش شدم تا با هم به طلافروشی برویم، در بین راه او گفت: هوا چقدر گرم است و دلش نوشیدنی می‌خواهد و در مقابل سوپرمارکتی دوبله توقف کرد، چرا که جا پارکی وجود نداشت و از من خاست تا پیاده شوم و آمیوه بخرم و من هم قبول کردم، اما وقتی برگشتم خبری از کیانوش و طلاها نبود و هر چه با تلفنش تماس گرفتم جواب نداد و تازه فهمیدم همه اینها نقشه برای کلاهبرداری از من بوده و...

با شکایت دختر جوان، تحقیقات برای دستگیری کیانوش آغاز و پس از چند روز پیگیری، وی دستگیر شد. پسر جوان هم به محض دستگیری به جرم خود اعتراف کرد و گفت: من در رستوران کار می‌کنم و از آنجا که صدای خوبی دارم گاهی اوقات در رستوران می‌خوانم و گاهی هم به میهمانی‌ها می‌روم و خوانندگی می‌کنم. اما با شیوع کرونا و تعطیلی رستورانها و مجالس کار و بارم کساد شد و وقتی فرونش به من پیام داد و دیدم وضع مالی خوبی دارد، تصمیم گرفتم از طریق او برای خودم استودیویی بزنم و کار و کاسبی راه بیندازم و این بود که نقشه‌ام را اجرا کردم. وی ادامه داد: من برای جلب اعتمادش هر بار با یک خودروی کرایه‌ای به سر قرار می‌رفتم و به دروغ می‌گفتم وضع مالی خوبی دارم و خانواده‌ام همگی در ترکیه هستند و حتی از او خواستگاری کردم که مطمئن شود دل به او بستم.

بدین ترتیب پسر جوان با صدور قرار قانونی بازداشت شد و تحقیقات بیشتر در این پرونده ادامه دارد.

مکافات عمل

ترانه شکيبا

- من تنها پسر پدرم هستم، دار و ندارم از اوست و اگر بخواهم از این جا بروم، معنایش پشت کردن به اوست و شغل و درآمد را از دست می‌دهم. به اضافه این که ممکن است عصبانی شود و از ارث محروم کند. گذشته از همه اینها، مادرم دلبستگی عمیق و عجیبی به من دارد و اگر چنین حرفی را به زبان بیاورم، در جا سخته می‌کند!

خواهران عزت، برخلاف من که با اکره حرفهای مادر شوهرم را قبول می‌کردم و چاره‌ی جر سوختن و ساختن نداشتم، مطیع محض مادرشان بودند و طبق خواسته و سلیقه او زندگی می‌کردند... هر روز که می‌گذشت، دایره نفوذ ملوک توی زندگی من بیشتر می‌شد و حتی وقتی فرزندانم به دنیا آمدند، اجازه نداد خودم یا شوهرم اسمشان را انتخاب کنیم، بعد هم نگذاشت بچه‌ها تحت نظر خودمان تربیت شوند و چنان تأثیری روی بچه‌هایم گذاشته بود که او را مادر خودشان می‌دانستند و هیچ اعتنایی به من نداشتند.

مهتاب، آهی کشید و بعد از مکثی طولانی دنباله حرفش را گرفت:

- خوبی آدمیزاد این است که انعطاف‌پذیری دارد و بعد از مدتی با بدترین مصیبت‌ها کنار می‌آید، همچنان که من هم کم کم با شرایط انس گرفتم و اگرچه گاهی از عصبانیت به مرحله انفجار می‌رسیدم، اما دیگر مثل سابق در ظاهر

خودش بودند و هر دو کسب و کارهای روبه‌راهی داشتند، اما عزت برای پدرش کار می‌کرد و پدرش به او دستمزدی می‌داد که متناسب با دستمزد شوهران خواهرهایش باشد و به قول معروف، در برابر آنها کم نیاورد، اما هم خود احسان خان، هم دامادها و پسرش، به شدت تحت نفوذ مادر شوهرم ملوک بودند و بدون اجازه و اراده او، حتی نمی‌توانستند آب بخورند. من هم از همان روزهای اول شروع زندگی مشترک متوجه شدم پیش از آن که با هویت خودم یا همسر عزت شناخته شوم، عروس ملوک به حساب می‌آیم و آشنایان و اقوامشان ترجیح می‌دهند با عنوان "عروس" از من یاد کنند و مخاطب قرارم بدهند.

خانه بزرگ پدر شوهرم چند تا کلفت، نوکر، آشپز، باغبان و... داشت که خیلی زود فهمیدم آنها هم چشم و گوش بسته، تابع ملوک هستند و من در آن خانه، هیچ کاره هستم. ملوک تعیین می‌کرد باید چه بخوریم. آشپزی و بخت‌ویز را طبق نظر او انجام می‌دادند و کلفت و نوکرها هر زمانی که او لازم می‌دید، سفره را پهن می‌کردند و من، که با هزار امید و آرزو به خانه شوهر رفته بودم و دلم می‌خواست مثل تمام زن‌های دیگر، خودم اختیاردار زندگی ام باشم، بارها از عزت خواستم خانه دیگری برای اقامت خودمان تهیه کند و از آن جا برویم، اما هر بار جواب شنیدم:

- من، وقتی تازه هفده سالگی را پشت سر گذاشته بودم، به اولین خواستگاری که برایم پیدا شد، بله گفتم و عروس شدم.

- لابد خاطر خواه شد بودی و از این اتفاق خیلی هم خوشحال شدی؟

- خاطر خواهی کدام است دختر؟ زمان جوانی ما که این چیزها باب نبود. حالا جور شده که جوان‌ها خودشان همسر انتخاب می‌کنند و بعد پدر و مادرشان را در فشار می‌گذارند که ترتیب ازدواج آنها و فرد مورد علاقه‌شان را بدهند. در زمان جوانی من، دخترها مجبور بودند در خانه بمانند تا خواستگار برایشان پیدا شود. منتهی به این جهت با اولین خواستگارم ازدواج کردم که پدر و مادری جاه طلب داشتم و وقتی شنیدند خواستگار پسر یکی از ملاک‌های بزرگ است، طوری ذوق زده شدند که بدون مشورت با من، به خواستگار جواب مثبت دادند و حتی لازم ندیدند در باره او و خانواده‌اش کوچکترین تحقیقی بکنند. البته، تحقیق ضرورتی هم نداشت. خواستگار را عمه‌ام معرفی کرده و گفته بود خودش و خانواده‌اش را از سال‌ها پیش می‌شناسد و کاملاً مورد تأییدش هستند. البته، اگر راستش را بخواهی، خودم هم از جاه‌طلبی خانواده‌ام نصیبی برده بودم و از این که چنان خواستگاری داشتم، احساس رضایت می‌کردم و وقتی پدر و مادرم موضوع را با من در میان گذاشتند، در جوابشان گفتم شما صاحب اختیار من هستید و حتماً خیر و صلاح مرا خوب می‌دانید و پای سفره عقد هم، با عشق و اشتیاق زیادی "بله" گفتم.

مهتاب، نفسی تازه کرد و ادامه داد:
- فاصله مراسم خواستگاری عزت از من، به دو سه ماه هم نکشید و بعد از ازدواج قرار شد در خانه پدر شوهرم زندگی کنیم.

- ظاهراً آن وقت‌ها، چنین چیزی مرسوم بود، خانواده‌ها خانه‌های بزرگ داشتند و اغلب مایل بودند دختر یا پسرشان بعد از ازدواج در همان خانه و کنار آنها زندگی کنند.

- درست می‌گویی. خانه پدر شوهرم باغ بزرگی بود در گلابدره، با چند ساختمان وسیع که در یکی از آنها پدر و مادر عزت سکونت داشتند، در دو تا از ساختمان‌ها خواهران عزت با شوهر و بچه‌هایشان زندگی می‌کردند و یکی از آنها را هم در اختیار من و عزت گذاشتند. دامادهای احسان خان از تیپ و طایفه

شکوه و شکایتی نمی کردم، اما در باطن، خودم را می خوردم و آرزوی روزی را می کشیدم که بتوانم انتقام تمام آزار و اذیت های ملوک را بگیرم و اگر چه آن فرصت خیلی دیر گیر آمد، اما بالاخره نوبت به من هم رسید و زمانی که ۴۵ ساله شده بودم، پدر شوهرم احسان خان، در خواب سکنه کرد و از دنیا رفت و ملوک که خیلی به اشرافیت خانواده اش فخر می فروخت، مجالس ترحیم متعددی برای شوهرش برگزار کرد و تا چهل روز، همه مان مشغول عزاداری بودیم، اما بعد از برگزاری مراسم چهلیم احسان خان، دامادهايش، که ظاهراً آن ها هم دل خوشی از ملوک نداشتند و سال ها دندان روی جگر گذاشته و تحمل کرده بودند، همسرانشان را در فشار قرار دادند که ارثیه پدرشان را مطالبه کنند و من هم با دختران ملوک همدلی می کردم و ته دلم خوشحال بودم که وقتی ارثیه احسان خان بین بچه هایش تقسیم شود، چیز زیادی به ملوک نمی رسد، آن وقت دیگر اقتداری ندارد و وقتی ذلت او را ببینم، دلم خنک می شود.

ملوک تحت فشار دخترهایش، حاضر شد ارثیه احسان خان تقسیم شود و به این ترتیب، کارهای مربوط به انحصار وراثت، خیلی زود انجام گرفت و سهم هر کدام از ورثه مشخص شد. منتهی، وقتی نوبت به تقسیم باقی رسید که در آن زندگی می کردیم، ملوک عنوان کرد چون تمام سال های زندگی مشترکش با احسان خان در آن باغ گذشته و همه خاطرات بد و خوب زندگی به آن باغ بستگی دارد، حاضر نیست آن را واگذار کند و مایل است بقیه سال های عمرش را نیز در همان جا بگذراند. دامادها و دخترهایش هم موافقت کردند آن باغ سهم الارث ملوک و قسمتی از سهم الارث شوهرم عزت باشد، سهم خودشان را از بقیه املاک و مستغلات احسان خان گرفتند و بعد از یکی دو سال هم، با پول کلانی که دستشان را گرفته بود، مهاجرت کردند و از ایران رفتند، عزت هم متکفل نگهداری از مادر پیرش شد و در نتیجه، من همچنان مجبور به زندگی در کنار ملوک شدم، اما چه ملوک؟ دیگر اقتدار گذشته را نداشت و کسانی در اطرافش نبودند تا به آن ها امر و نهی کند و من، که دیگر خودم را ملزم به اطاعت از او نمی دیدم، از اولین روزهایی که دخترانش رفتند، سعی کردم سر رشته امور را خودم به دست بگیرم و در اولین اقدام، عنوان کردم حالا که زندگیمان کوچک شده و فقط خودمان دو نفر هستیم، نیازی به کلفت و نوکر نداریم و با این استدلال،

ملوک، دوسه سال بعد از مرگ شوهرش مرد و شوهرم سهم الارث خواهرهایش از آن باغ را خرید و تازه آن موقع بود که احساس کردم راحت شده ام، دیگر کسی نبود که از دستش عذاب بکشم و سعی در عذاب دادنش داشته باشم.

تمام مستخدم ها را جواب کردم. خودم فرمانده خانه شدم و دیدم زمان مناسبی است تا تمام رنجیدگی هایم طی ۲۸ سال زندگی در آن خانه را تلافی کنم و با این نیت، در طول روز، خیلی کم به او سر می زدم، هر غذایی را خودم دلم می خواست تهیه می کردم و اغلب روزها، غذایش را دو سه ساعت بعد از وقت برایش می بردم تا گرسنگی بکشد، هر موقع چیزی می گفت، خودم را به نشنیدن می زدم، یا جوابی سربالا به حرفش می دادم و مطمئن بودم از دستم عذاب می کشد، اما در عین حال که پیدا بود گاهی از شدت عصبانیت به مرحله جنون می رسد، هرگز نزد شوهرم گله یی نکرد، فقط دو سه بار، وقتی از بی مهری هایم به ستوه آمده بود، زیر لب زمزمه کرد:

"از مکافات عمل غافل مشو..." که منظورش را نفهمیدم، تا یک روز که باز همین حرف را زد، گفتم یعنی چی؟ و جواب شنیدم که: با من این جور رفتار نکن، دنیا دار مکافات است، از هر دست که بدهی، از همان دست پس می گیری.

از شنیدن حرفش با صدای بلند خندیدم و گفتم؛ یعنی الان داری فکر می کنی تقاص رفتارهایت با مرا پس می دهی؟ گفت شاید، اما مطمئن همین کارهایی را که با من می کنی، فردا عروس هایت با خودت می کنند. با صدای بلندتری خندیدم و جواب دادم؛ اگر جوری با آن ها رفتار کنم که شما در ۲۸ سال گذشته با من رفتار کردی، البته حق دارند همین کارها را بکنند، اما من، چون خودم همیشه عذاب کشیده ام، وقتی صاحب عروس شوم، نمی گذارم آب توی دلشان تکان بخورد، چه رسد به این که بخواهند کارهایم را تلافی کنند.

پرستار جوان خانه سالمندان، با وجودی که خیلی کار داشت و بعد از اسکان دادن مهتاب در اتاقش باید می رفت و به بقیه کارهایش می رسید، همیشه حرف های زنان سالمند و تنهایی را که به خانه سالمندان سپرده می شدند، با صبوری می شنید و اعتقاد داشت این تنها کاری است که از دستش بر می آید.

به همین جهت منتظر شنیدن بقیه حرف های مهتاب ماند و او ادامه داد: سرت را درد آوردم دختر جان! اما می خواهم این را بگویم که هر زنی، ده بیست سال عروس یک خانواده است و بعد، تا پایان عمرش مادر شوهر زنان دیگری باقی می ماند. ملوک، دو سه سال بعد از مرگ شوهرش مرد و شوهرم سهم الارث خواهرهایش از آن باغ را خرید و تازه آن موقع بود که احساس کردم راحت شده ام، دیگر کسی نبود که از دستش عذاب بکشم و سعی در عذاب دادنش داشته باشم.

بعد، نفسی تازه کرد و ادامه داد:

– من دو تا فرزند پسر دارم، که بعد از ازدواج راضی نشدم از خودم دور شوند و در همان ساختمان هایی که قبلاً اقامتگاه عمه هایشان بود، زندگی می کردند و من هم اگر چه سعی داشتم کاری به کار عروس هایم نداشته باشم، اما گاهی حرف هایی می زدند یا کارهایی می کردند که مجبور به دخالت می شدم، اما آن ها صبوری مرا نداشتند، هر حرفی می زدم، شب کف دست شوهرشان می گذاشتند و پسرهایم هم که تحت تربیت ملوک بزرگ شده و هیچ وقت محبتی از من ندیده بودند، طرف همسرشان را می گرفتند و با من، مثل یک غریبه عتاب و خطاب می کردند، با این حال، تا وقتی شوهرم زنده بود، خدا را شکر می کردم که پسرهایم تحت حمایت من هستند و من نیازی به آن ها ندارم، اما بالاخره پیمانه عمر شوهرم هم یک روز پر شد و از دنیا رفت. شاید باورت نشود که هنوز چهلیم شوهرم نرسیده بود که عروس ها زیر پای پسرانم نشستند تا سهم الارث پدری خود را مطالبه کنند. پسرهایم نیز عنوان کردند که از زندگی در آن باغ بزرگ و بیرون از شهر خسته شده اند و علاقمندند در جایی نزدیک به محل کارشان زندگی کنند و از من، و کالت گرفتند که خودشان دنبال کارهای انحصار وراثت و فروش باغ و بقیه دارایی های پدرشان بروند و قول دادند از محل سهم الارث من، در نزدیکی خانه خودشان برایم یک آپارتمان بخرند و با بقیه پولش هم کار کنند و هزینه های زندگی مرا بپردازند، اما چند سال برای خریدن آپارتمان امروز و فردا کردند و من، از روی اجبار گاهی سربار زندگی این پسر و گاهی سربار زندگی آن پسر بودم، تا بالاخره، پسرهایم مرا به این جا آوردند تا مدتی میهمان باشم و سر حوصله برایم خانه یی بخرند، اما می دانم که عزم وفا نمی کند چنان روزی را ببینم.

فروش خشک میشه میفته

ناصر پوریوسف این عکس را از محوطه خانه‌های فرودگاه آبادان انداخته و گفته "دو هفته است به این شکل است." ناصر جان اگر این سطل زباله در تهران ما بود، زباله گردهای ما در سه سوت همه چیش رو جمع می‌کردن. اینا که زباله نیست. اینا پوله. یه عالمه بطری داره. یه سبد بزرگ پلاستیکی، کلی کیسه زباله بی‌رنگ، نون خشک، بادمجون و یه عالمه ظرف ماست و چیزای پلاستیکی دیگه. ظرف یه بار مصرف جوجه کباب هم داره. معلوم میشه زباله گردهای آبادان وضع شون خویه که دو هفته‌س این اسکناس‌ها رو جمع نکردن و نبردن. این از این. اما اینکه میگی چرا اونجا رو تمیز نمی‌کنن، به من و شما ربط نداره. فعلاً این به ما ربط داره که فصل مفید تزریق واکسن آنفلوانزا داره تموم میشه و هنوز بین ملت توزیع نشده ولی بین نمایندگان ملت توزیع شده. ضمناً طبق گفته آقای رئیس‌جمهور اگر خواستید شهرداری آبادان رو نفرین کنین، نفرین نکنین و نفرین رو نثار کاخ سفید کنین چون ایشان معتقدند این نابسامانی‌های گرونی و فلاکت تقصیر آمریکاس. پس اگه کسی آشغال‌های اونجاتون رو جمع نمی‌کنه، آمریکا رو نفرین کنین. به یارو معتاده گفتن مُف دماغ تو پاک کن. گفت خودش خشک میشه میفته.

زیاده عرضی نیست

این پدر مهربان در چشم دخترش قهرمان است. بزرگترین مخترع دنیاست. برایش یک تراکتور چوبی ساخته. دماغه‌اش را با یک قوطی حلبی درست کرده. برای چرخها گلگیر گذاشته. تراکتورش سقف دارد تا راننده‌اش از آفتاب و باران نیابد بگذرد. چرخ عقب یک بار از وسط شکسته. دختر هیچ نگران نشده چون می‌دانسته پدر هنرمندش آن را درست می‌کند. و می‌بینید که پنجری‌اش را چطور گرفته. این عکس چقدر خوب است. این پدر می‌ارزد به هزار تا پدر که فقط برای بچه خودشان پول خرج می‌کنند و یک ریال وقت برای بچه نمی‌گذارند. راستی آقای مسؤولین مملکت حالتان که خوب است؟ ملالی که ندارید ان‌شاءالله دماغ مماغ چاق است و شکم میکم میکم حالش خوب است. رودل مودل که ندارد؟ ریفلاکس معده چطور؟ بعد از غذا یه خورده آبغوره بخور. یادت نرود که یاد راننده‌ات بیندازی پای کوجولوی طفلی را ببرد کلینیک سگها. حواست باشد برایش چند جعبه غذای سگ احتکار کنی چون ممکن است دیگر واردات نداشته باشیم. زیاده عرضی نیست فقط خواستم مزاحم شوم که نشد.

مرد یعنی گنجیشک نر

مبارک است. این عکس، خانم و آقای کارتن‌خوابی هستند که در یک نگاه عاشق شدند و به سلامتی عروسی کردند. واقعاً مبارکشان باشد. عکس آنها در رسانه‌ها و مجازی منتشر شده و واکنش‌های زیادی داشت اما چیزی که می‌خواهم بنویسم به آنها ربط ندارد. مخاطبم دانشمند مجلس است: در مملکتی که ملت و دولت تأیید می‌کنند که جوانان شاغلش هم نمی‌توانند ازدواج کنند، چطور امکانش هست یک زن و مرد کارتن‌خواب ازدواج کنند؟ گنجیشک قبل از اینکه به خواستگاری گنجیشک اشی‌مشی برود، اولش ثابت می‌کند قوی است و می‌تواند از زنش حمایت کند. بعد نشان می‌دهد که می‌تواند ملخ و سنجاقک و مگس شکار کند پس جوجه‌هایش گرسنه نمی‌مانند. در مرحله بعدی نامزدش را می‌برد و لانه‌اش را نشان می‌دهد بعد زن و شوهر می‌شوند. آیا ما آدمها از گنجیشک کمتریم که بی‌آنکه شرایط و امکانات داشته باشیم، ازدواج کنیم؟ اگر کسی کارتن‌خواب باشد، به این معنی است که خانه و شغل ندارد. بچه‌ای که خواهند ساخت، با کدام پول بچه بزرگ خواهد شد؟ "جایی که عقاب پر بریزد / از پشه لاغری چه خیزد؟" آدمی که بالای خط فقر است در خرج و برج بچه‌اش مانده است. کفشش اگر پاره شود با چسب قطره‌ای می‌چسباند چون کفش گران شده. اگر بچه بگوید بستنی، به او می‌گوید بستنی سلامتی‌ات را به خطر می‌اندازد. آنوقت تله‌وزون تبلیغ می‌کند بروید ازدواج کنید؟ کنار گود ایستاده است می‌گوید لنگش کن!

پرواز در خواب

تعبیر

علت دیدن این خواب همان تنهایی و غریب بودن شما بوده. دلتان می‌خواسته دیده شوید بنابراین در خواب پرواز کردید اما باز هم مردم شما را ندیدند که به این معنی است از پیدا کردن دوست و همدم ناامید و دلسرد شده بودید.

چند سال در کشوری دیگر زندگی کرده‌ام. آنجا خیلی تنها بودم. بارها خواب دیدم دارم بالای شهر پرواز می‌کنم. مردم را می‌دیدم اما آنها مرا نمی‌دیدند. اولین بار که خواب دیدم، اینطور بود که پام را به زمین زدم. به حالت جهش و پرش از زمین بلند شدم. باز هم پام را به زمین کوبیدم و پرواز کردم.

راشا س. ۲۹ ساله، متأهل، نیمه شاغل

استرس گیر نیارودن ماشین

سپما کاظمیان، ۵۷ ساله، بازنشسته، مجرد

بیشتر شبها خواب می‌بینم شب است. در روستایی پر درخت هستم. هی می‌گویم شب شد و ماشین گیرم نیامد بروم شهر. توضیح می‌دهم که زمانی که شاغل بودم محل کارم در روستا اما خانه‌ام در شهر بود. خواب دیگری هم می‌بینم: بالای شبستان هستم. ایستاده‌ام نگاه می‌کنم. قبری می‌بینم و با یک جن ظاهر می‌شود.

تعبیر

ناخودآگاه شما برای اینکه سناریوی ترس‌ها و استرس‌های شما را بنویسد، از زندگی دوران شاغل بودن شما الهام گرفته. شاید در بیداری آن قدرها نگران پیدا کردن ماشین نبوده‌اید اما در خواب آن را پررنگ تر می‌بینید. علتش ترس و دغدغه‌هایی است که در بیداری دارید. شب شدن، جای تاریک و پر درخت و پیدا نکردن ماشین به این معنی است که نگران آینده هستید و ممکن است فکر کنید امکانات مناسبی ندارید که آینده مد نظر شما را تضمین کند. در خواب دوم که شبستان و قبر و جن هست، باز هم به ترس‌ها و آرزوهای شما اشاره می‌کند. شاید در ذهن شما این باشد که بخشی از زندگی شما طلسم شده. وجود جن همین معنی را می‌دهد و شاید جن به این معنی باشد که شبها می‌ترسید مبادا موجودی بیاید و شما را اذیت کند. بهتر است به روانکاو مراجعه کنید تا موضوع ترس‌ها و خوابهای شما را ریشه یابی و درمان کند.

زن بگیر

مرتضی فخاری، ۵۹ ساله، بازنشسته، مجرد

یک سال پیش همسر عزیزم به رحمت خدا رفت و مرا تنها گذاشت. فرزند ندارم. کس و کاری هم ندارم که بشود با آنها رفت و آمد کنم. بعد از زن نازنینم تنهای تنها مانده‌ام. خیلی به او فکر می‌کنم. مدام با او حرف می‌زنم. حتی مثل وقتی که زنده بود، با هم دعوایمان می‌شود. چند شبی است خواب می‌بینم در دو متری من نشسته. می‌روم جلو تا پیشش بنشینم. هر چه جلو می‌روم، فاصله دو متری ما کم نمی‌شود. می‌گویم تو بیا پیشم من که هر کار می‌کنم نمی‌شود. می‌گویند من دیگر نمی‌توانم پیش تو بیایم بهتر است تعارف را کنار بگذاری و بروی زن بگیر. من با گریه بیدار می‌شوم.

تعبیر

تسلیت می‌گویم. تعبیر خواب شما این است که به مرحوم همسران علاقه زیادی دارید و تنهایی دارد شما را اذیت می‌کند. در خواب به شما حرف درستی زد که گفت دیگر نمی‌تواند پیش شما بیاید. این را هم بگویم که این خواب ساخته ذهن شما و آرزوهای شماست. حدس می‌زنم از تنهایی خسته شده‌اید و مایلید همسری اختیار کنید تا کمتر غصه بخورید. در این خواب خواسته‌اید از مرحوم همسران مجوز بگیرید و چون خواب در ذهن شما ساخته شده، همسران مجوز می‌دهد. این مجوز را در حقیقت خودتان به خودتان داده‌اید. پیشنهاد می‌کنم اگر کسی را زیر سر دارید، برای ازدواج اقدام کنید فقط هوشیار باشید و در انتخاب همسر دقت کنید. مبارک است.

پرنده در قفس

تعبیر

صمد گرای، باغبان، ۵۰ ساله از همدان

برگشتن شما به آن خانه در خواب به این معنی است که دلتان برای خاطرات آن خانه تنگ شده. اگر در واقعیت در آن گوشه خانه مطبخ بوده، در این خواب مطبخ تعبیری ندارد اگر مطبخ نداشته به این معنی است که در زندگی واقعی خود در زمینه عاطفه و همسر و زندگی خانوادگی مشکلاتی دارید. ببلبل در این خواب نماد شادی است. پرنده دومی نماد امدادهای غیبی است. هر دو پرنده در قفس هستند پس نتیجه می‌گیریم در زمینه شادی هم مشکلاتی دارید. پرنده دوم که احتمالاً مرغ حق یا شباهنگ بوده، به ما می‌گوید حاجتی دارید که دور از دسترس است و کار را به کرام الکاتبین سپرده‌اید تا آن را بر آورده کند. نتیجه بعدی این است که از رسیدن به آن حاجت ناامید شده‌اید. چاره ناامیدی کوشش کردن برای آرزوهایی است که قابل به دست آوردن هستند. وقتی که برای آرزویی کوشش کنید، هدفمند می‌شوید. آدم هدفدار معمولاً نه ناامید می‌شود نه افسرده. پیشنهاد می‌کنم فعالیت خود را بیشتر کنید، از بیکار نشستن گریزان باشید، خودتان برای خودتان شادی خلق کنید و زندگی را متنوع کنید.

قبلاً خانه‌ای داشتیم که فروختیم. بعد از مدتی در خواب به آن خانه رفتیم. گوشه آن خانه یک اتاق داشت که مطبخ بود. روی دیوارش دو قفس بود. در هر یک پرنده‌ای بود. از آقایی که خانه را از ما خریده بود، اسم پرنده‌ها را پرسیدم. ایشان گفتند در یک قفسش بلبل هست در قفس دیگر از آن پرنده‌هایی هست که شب‌ها در آسمان پرواز می‌کنند و می‌گویند هو یاعلی مدد.

شعله آواز

حجم گلو
وسعت آواز تو را نداشت
داوود
پژواک پیچیده
در حنجره تو بود
و بلبل
شعله آواز تو بر لب
گرم بلبله می شد
بهاریه ها را
هان!
ای روح و رایحه شراب و ارغوان
بعد از این در اوج بخوان
گوشه های شرقی آواز را
در کوچه های شرعی باران
بلند آوازه آواز ایران
مرتضی دهقان آزاد-کرج

دست

تنها تو وقتی صدا می زنی
نامم دهان به دهان می چرخد
ماه کامل می شود
و با ده انگشت می تابد
بلبلی پشت سنگ می خواند
بارگه هایی از طلا
دست
مثل یک شعر سیاسی
گرم است
زنده یاد غلامرضا بروسان

قفس

چه خوش است حال مرغی که قفس ندیده باشد
چه نکوتر آنکه مرغی ز قفس پریده باشد
پروبال ما بریدند و در قفس گشودند
چه رها چه بسته مرغی که پرش بریده باشد
من از آن یکی گزیدم که بجز یکی ندیدم
که میان جمله خوبان به صفت گزیده باشد
عجب از حبیبم آید که ملول می نماید
نکند که از رقیبان سخنی شنیده باشد
اگر از کسی رسیده است به مادی بماند
به کسی مباد از ما که بدی رسیده باشد
صادق سرمد

دو شعر کوتاه از سعید
فلاحی (زانا کردستانی)

دو شعر کوتاه از لیلا طیبی (رها)

(۱)

از تو
بتی ساختم ام بزرگ و مقدس
محال است بگذارم
ابراهیمی در من
مبعوث شود

(۲)

و ماهی
به قلاب پناه برد
از
هجوم تنهایی

(۱)

چه کسی گفته
تحریم اثر ندارد؟
بین!
بوسه هایم
ته گرفته است

(۲)

به دندان کشیده
بره خیالم را
کفتار
نام دیگر تنهایی ست

روح آسمان

غم با دل تاریک زمان همزاد است
گفتند که روح آسمان جان داده است
شاید که در امتداد این تاریکی
خورشید به روی نیزه ها افتاده است
فریدون شایان نیا - اندیمشک

پنجره فولاد

به ضریحش دخیل می بندم
با نیابت شبیه دستانت
تاریف دلم شود امشب
بی بهانه تمام ایمانت

می نشانم شکوه عشقت را
روی بال کبوتران حرم
شاید آرام گیرد این احساس
گل کند عاشقانه بستانت

درس اعجاز و عشق می خوانم
با صدای نقاره ها امشب
اقتدا می کنم به حضرت دوست
با شروع نماز بارانت

دل به اعجاز وحی می بندم
تا تجلی معرفت با تو
امتحان خلوص خواهم داد
انت های کلاس قرآنت

پای دل می کشاندم این بار
تا رسیدن به پنجره فولاد
نایب عاشقانه خواهم شد
با سلامی که خوانده چشمانت
نرگس درکی - مشهد

هر صبح

هر صبح چشم باز نکردم به هیچ سو
جز عکس یک تبسم شیرین
در قاب خسته ای
هرگز مرا نبوده بجز غم
هرگز مرا نبوده بجز بغض
در چشم و در گلو
ای عشق دور مانده غمگین
ای راز سالخورده دیرین
ای قصه مگو
ای عمق رنج کهنه دیوار روبرو
با من سخن بگو

پاییز رحیمی

شکستم

همین که چشم گشودم پس از هبوط شکستم
به خود نیامده بودم که پیش روت شکستم
تو کوهی و منم آن شاخه‌ای که در دل باد است
تو در سکوت نشستی و من به فوت شکستم
تمام خاطره‌های تو را در آینه خواندم
هزار مرتبه در بین این خطوط شکستم
شب که اشک، مرا ناگهان ز چشم تو انداخت
کسی ندید که من پیش از آن سقوط شکستم
چنان شدم که نمی‌دانم از خدا چه بخواهم
نماز را وسط گریه در قنوت شکستم
چه حرف‌ها که درونم نگفته ماند و نبودی
چه بغض‌ها که غریبان در سکوت شکستم
لیلا مهذب - اصفهان

گل اشک

تنهایی
تنهایی
تنهایی همخانه‌ام شد
و روزهایم
همسایه با گل اشک
رفت و رفت
و نمی‌آید
نمی‌آید
و نیامدنش رنج‌ها را می‌کشد
بر دوش‌هایم
و انگار قرار است
بی‌تابی‌ام
آینه‌ای روبه‌رویم باشد
فرامرز محمدی پور - لنگرود

بلا تکلیف

دو چشم: از ظلمات دو نیمه شب، شب تر
دو جام: از قدح لب به لب، لبالب تر
دو تا تمشک به تأویل سرخ یک بوسه
شبانه از رگ گردن به من مقرب تر
تو مو تکاندی و چشمان شپ سیاهی رفت
تو رو نمایاندی، ماه شد معذب تر
□ □ □
قدم زدی و زمین با تو شد مطمئن تر
تو پلک بست و شد آسمان مورب تر
میان روز و شبش آسمان بلا تکلیف
ستاره‌ها همه یک در میان مذبذب تر
ندیده بود چنین تا به حال در عمرش
زمانه وضعیتش را قمر در عقرب تر
□ □ □

دوباره از هیجان، جان گرفت قلب جهان
به عشق شد ضریان زمان مرتب تر
و عشق معجزه کرد و به لطف شاعرها
دوباره شد عطش لایقه از مرگب: تر
سپس به مکر مخاطب فریبی چشمش
قلم نوشت غزل‌های پر مخاطب تر
تو... نه! شما، که اگر "تو" ضمیر باشد شعر -
به احترام شما می‌شود مودب تر
حمید چشم‌آور

گنجشک‌ها

گنجشک‌ها
دل ناز کی دارند
گمان نمی‌کردند
می‌شود روی قنداق تفنگی هم
عاشق شد
خدیجه صفالو منزله (عاتکه) - شهریار

پاییز

پاییز را
چه به آمدن
که سوژه تمام نیمکت‌های شهر شدم
با چشم‌هایی
که تبانی کردند
با درخت‌ها
وقتی پلک زدن‌های آوار شد
روی دست خیابان
جا ماند
از ملودی این فصل
آنقدر
که از ماندن لای این رنگ‌ها
ابایی ندارم

مهری ذبیحی اترگله - ساری

جوانه‌های ادب

رم دل در = فعلاتن
حرم یا = فعلاتن
ر بماند = فعلاتن
وان که این کا = فاعلاتن
ر ندانس = فعلاتن
ت در انکا = فعلاتن
ر بماند = فعلاتن

*** خانم شیوا صاحبی - تهران**
اشعار متقدمان و متاخران را به دقت
بخوانید و تمرین کنید و فعلاً از ارسال
شعر خودداری کنید، یافتن مضمون نو
و تازه و خلق تصاویر بکر باید برای شما
در اولویت باشد.

با تو

با تو
جهان زیباتر است
و ابرها همه بارانی‌اند
و دریاها موج
و باغها پر از لاله و ریحان
با تو
عشق رنگ و بوی دیگری دارد
و از هر پنجره‌ای
می‌توان خدا را دید
و برایش دست تکان داد
لاله صابری - رشت

*** خانم افسانه ملکیان - کرج**
دود با کلماتی چون رود، زود و بود... قافیه
می‌شود.

*** خانم رعنا حسنی - شیراز**
مهدی اخوان ثالث از پیروان نیمامحسوب
می‌شود و اشعار نیمایی و کلاسیک خوبی
دارد.

*** آقای سیاوش ربانی - تهران**
قسمتی از سروده‌های بهر تان می‌مانیم و
منتظر سروده‌های بهر تان می‌مانیم:
رودها

پشت سر دریا می‌روند
تا مثل او بی‌کرانه شوند
و مثل آسمان، آبی
کاش من هم
رود بودم

*** آقای سیامک عبدی - دماوند**
بیتی از حافظ را تقطیع می‌کنیم:
هر که شد محرم دل در حرم یار بماند
وان که این کار ندانست در انکار بماند
وزن این بیت:
"فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن" است.
"بماند" ردیف است و "یار و انکار"
قافیه‌اند.

هر که شد مح = فاعلاتن

درس مادر

هیچ وقت عادت نداشته‌ام و ندارم موقعی که دو نفر با هم گپ می‌زنند، گوش بایستم، ولی یک شب که دیر وقت به خانه آمدم و داشتم از حیاط رد می‌شدم، به طور اتفاقی صدای گفت و گوی همسرم و کوچک ترین پسر را شنیدم.

پسر م کف آشپزخانه نشسته بود و همسرم داشت با او صحبت می‌کرد. من آرام ایستادم و از پشت پرده به حرف‌های آنها گوش دادم.

ظاهر آ چند تا از بچه‌ها در مورد شغل پدرشان لاف زده و گفته بودند که آنها از مدیران اجرایی بزرگ هستند و بعد از باب من، پرسیده بودند که پدرت چه کاره است؟ باب در حالی که سعی کرده بود نگاهش به نگاه آنها نیفتد، زیر لب گفته بود:

"پدرم فقط یک کارگر معمولی است."

همسر خوب من منتظر مانده بود تا آنها بروند و بعد در حالی که گونه خیس پسرش را می‌بوسید، گفت: پسر، حرفی هست که باید به تو بزنم.

تو گفتی که پدرت یک کارگر معمولی است و درست هم گفتی، ولی شک دارم که واقعاً بدانی کارگر معمولی چه جور کسی است، برای همین برایت توضیح می‌دهم.

- در همه صنایع سنگینی که هر روز در این کشور به راه می‌افتند.

- در همه مغازه‌ها، در کامیون‌هایی که بارهای ما را این طرف و آن طرف می‌برند.

- هر جا که می‌بینی خانه‌ای ساخته می‌شود.

- هر جا که خطوط برق را می‌بینی و خانه‌های روشن و گرم، یادت نرود که کارگرها و متخصصین معمولی این کارهای بزرگ را انجام می‌دهند! درست است که مدیران، میزهای قشنگ دارند و در تمام طول روز، پاکیزه هستند، این درست است که آنها پروژه‌های عظیم را طراحی می‌کنند، ولی برای آن که رویاهای آنها جامه حقیقت به خود بپوشند، پسر م فراموش نکن که باید کارگرهای معمولی و متخصصین دست به کار شوند.

اگر همه روسا، کارشان را ترک کنند و برای یک سال برنگردند، چرخ‌های کارخانه‌ها همچنان می‌گردد، اما اگر کسانی مثل پدر تو سر کارش نروند، کارخانه‌ها از کار می‌افتند. این قدرت زحمتکش‌هاست. کارگرهای معمولی هستند که کارهای بزرگ را انجام می‌دهند.

من بغضی را که در گلو داشتم، فرو بردم، سرفه‌ای کردم و وارد اتاق شدم. چشم‌های پسر من از شادی برق می‌زدند. او با دیدن من از جا پرید و بغلم کرد و گفت: "پدر! به این که پسر تو هستم، افتخار می‌کنم، چون تو یکی از آن آدم‌های مخصوصی هستی که کارهای بزرگ را انجام می‌دهند."

زینب یآوری - گرگان

تأمی توانی هوای خودت را داشته باش؛ خودت را دوست داشته باش؛ غذای خوب بخور؛ عطر بزین؛ سفر برو... تفریح کن و لذت ببر؛ باور کن تو ای دنیا کسی بهتر از خودت نمی‌تواند حال را خوب کند. و... حال خوبت را به هیچکس گره نزن "یاد بگیر بدون نیاز به دیگران شاد باشی؛ بخندی و امیدوار باشی... باور کن مردم حوصله خودشان را هم ندارند؛ باید خودت دلیل اتفاقات خوب زندگی باشی.

اصغر شاهنظری - رامسر

چارلز بوکوفسکی:

عده‌ای می‌گویند دروغ عامل بسیاری از جدایی‌هاست...

اما نه این حقایق هستند که انسان‌ها را از هم دور می‌کنند!!!

مازیار اوریمی

قبل از اینکه صحبت کنید،

کلمات را از سه دروازه عبور دهید

اولین دروازه، از خود بپرسید:

آیا این حرفی که می‌خواهم بزنم حقیقت است؟

دومین دروازه بپرسید:

آیا لازم است الان مطرح کنم؟

سومین دروازه بپرسید:

آیا حرفم نیش و کنایه ندارد که کسی را برنجاند؟

مرضیه موسوی - قم

بدان که هر چیزی را کاریست از اعضای بدن آدمی؛ دیده را دیدن و گوش را شنیدن. کار دل عشق است.

تا عشق نبُود بی‌کار بُود.

احمد آسیابی - ساوه

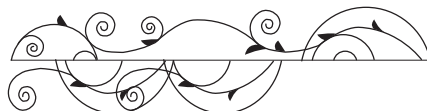

دیدم به آتش بازی ات شوق تماشایی به سر آتش زدم در خود بیاگر خود تماشا می‌کنی

وی - بی‌تی اس

سنگ آسمانی
Neveshte_Nab@yahoo

ارسال متن تلگرامی و پیامک
فقط با ذکر نام: ۰۹۳۵۶۹۲۰۳۴۹

نازنینم، خوبم!

خوش‌تر از فاطره،

در فاطر من

باداری

بوسه‌گر نیست،

دل‌افسته

به پیغام، خوش است!...

سنگ آسمانی

مشترک تلفن همراه پیامی از شرکت مخابرات دریافت کرد. وقتی فهمید برنده مکالمه رایگان بمدت ۲۴ ساعته، خوشحال شد. کد مربوطه را ثبت و فوراً سراغ لیست مخاطبین رفت، هر چه جستجو کرد نبود اهل دلی... تازه فهمید چقدر تنه‌است... پیامی دیگر دریافت که نوشته بود سخاوت به پول داشتن نیست، به دل بزرگ داشتن است.

بهروز مظفری - تهران

لبخند بزین، به همه

وقتی می‌گویم همه فقط دوستان و خیرخواهان نیست. همه یعنی تمام آدم‌ها

می‌دانم خواهی گفت چگونه لبخند بزینم به آنهایی که دلم را شکستند به آنهایی که هزار تکه‌ام کردند به آنهایی که می‌توانستند لبخند به لبانم هدیه کنند اما اشک مهمان چشمانم کردند به آنهایی که قدرم را ندانستند و ناشیانه قضاوت کردند اما... تو انسانی و فطرت هر انسانی شریف است

می‌دانی شریف یعنی چه؟! یعنی از خودت نخواه بد باشی، بد بینی و بد بیندیشی تو معجزه زمین باش معجزه یعنی هر کجا رنجیدی بگذری و رد شوی به همین سادگی....

نسیم - خوب - آیند. دهلران

هی بخند و غصه را شرم‌نده کن

لحظه را از خنده‌ها آکنده کن

خنده کن چون خنده بهتر از طلاست

خنده بر هر درد بی‌درمان دواست

فریال عباسی - جل‌اکبر

جدول متقاطع

جدولها زیر نظر: داود باز خو
BAZKHOO @ yahoo.com

حرف (م) چه تعداد است؟

قابل توجه خوانندگان عزیز: برای حل جدول متقاطع اعلام تعداد حروف درخواست شده در هر شماره به همراه ارسال تصویر حل شده آن به تلگرام (در ساعت های ۸ تا ۱۶:۳۰ روزهای شنبه تا چهارشنبه) یا از طریق پست به آدرس مجله، در هر شماره ضرورت دارد. البته همراه نام و نام خانوادگی و ذکر شماره تماس در قرعه کشی شرکت داده می شود.

اسامی برندگان جدول ۳۸۹۱

- ۱- پوریا اسفندیاری - تهران
- ۲- مریم محمدی - مشهد
- ۳- شهناز رسولی - اردبیل

افقی:

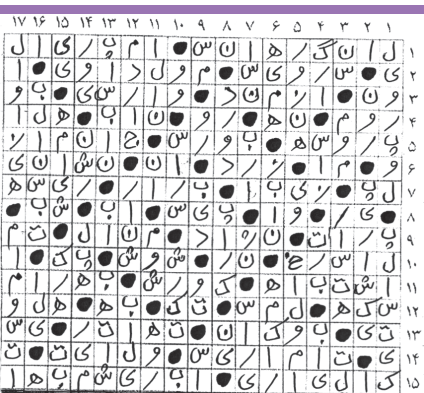
۱. اتمام حجت - از صنایع دستی ایران
۲. قاضی ورزشی - سخن بی معنی - زنگ کلیسا
۳. شهری در آلمان - جوز - راه، گذار - هواپیمای عجلو
۴. واحد تنیس - چین ملی - مجاز آبه آدم خبر چین و جاسوس می گویند
۵. استانی در جنوب - توسری خور چکش - عضو بویایی
۶. آدرس - نوعی طبل کوچک - مال
۷. لوله گوارشی - حرف همراهی - وقت، هنگام - فرمان خودرو
۸. یار رامین - کنجد سوده - علامت
۹. برد معروف - ناخوشی - یکی از عوامل بیماری ها
۱۰. نجات دهنده - چیره دست - اسب قاصد
۱۱. پشته - ساکن دیر - بالا آمدن آب دریا - شهر آرزو
۱۲. دریاچه حمام - خبر نامه - مداخل
۱۳. وسیله ای در مطبخ - نزدیک نیست - دست افزار
۱۴. راهنمایی - در جای در ارتش - عدد نفس کش
۱۵. حرف تعجب خانم ها - اجداد - کشوری عربی - جغد
۱۶. صمغ مغناطیسی - اسب ترکی - گرو گذارنده
۱۷. نوعی ورزش رزمی چینی شبیه به کاراته - کشوری در اروپا

عمودی:

۱. بزرگترین مخترع جهان - خالق رمان مشهور
- آخرین روزهای یک محکوم به اعدام
۲. بار کش کوچک - بوی خوش - یازدهمین حرف الفبای یونانی
۳. پرچم - از شهرهای چهار محال و بختیاری - بانگ، آواز - از مر تعین
۴. نوعی شیرینی - درنگ کردن - آتش - جار و جنجال
۵. ارا به - واجب کردن - درخت افکن
۶. جزیره ای در اقیانوس هند - خشکی - دین قوم بنی اسرائیل - شتر
۷. زبان مردم پاکستان - پشیمان - آشوب - وی
۸. یار عذرا - حجمی هندسی - مسیحی
۹. درخت زبان گنجشک - حاجت - کفیل - ابرار بنایی
۱۰. مادر وطن - هاله ماه - ضربه با سر در فوتبال - براندازی حکومت توسط نظامیان
۱۱. ماه - شیوه ای در نقاشی برای نشان دادن سایه روشن
- تصاویر - امیر نشینی در حاشیه خلیج فارس

۱۲. میدان اسب دوانی - لوله تنفسی - دیوار یا سقف
۱۳. فرور یخته - از جاشنی های غذایی
۱۴. سست - آیین - پدر سام - از شاهزادگان ساسانی
- از نسل قباد
۱۵. حیوان - حاکم - همسر زن
۱۶. ماده گرایی - قرار دادن اسلحه روی شانه هنگام رژه

حل جدولهای شماره ۳۸۹۱

آن دسته از خوانندگانی که نسبت به جدول های این صفحه پیشنهاد و یا انتقادی دارند می توانند فقط به شماره تلفن همراه ۰۹۳۰۴۷۴۰۲۸۹ پیامک نمایند.

ازبین عزیزی که هر هفته جدول شرح در متن مجله را حل کرده و تعداد حرف خواسته شده را با ذکر شماره مجله، اسم شهر، نام و نام خانوادگی (در ساعت‌های ۸ تا ۱۶:۳۰ روزهای شنبه تا چهارشنبه) به شماره سامانه ۰۲۸-۴۴۴-۰۹۳۴ پیامک نمایند، یک نفر به قید قرعه انتخاب و هدیه ای به رسم یادبود تقدیم می‌شود. البته به شرطی که تنها یک بار پیامک زده شود و کدیستی، نشانی و نام نویسنده با قید توضیح داده باشد.

توضیح ضروری اینکه بار سال پیش از یک پیامک نام شما به طور اتوماتیک از سامانه حذف می‌شود

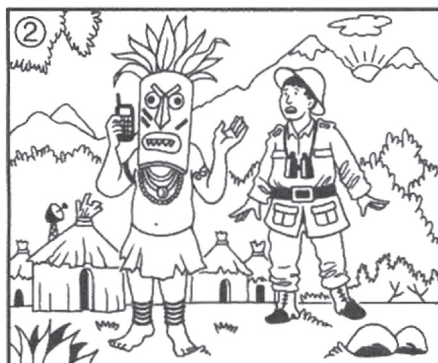
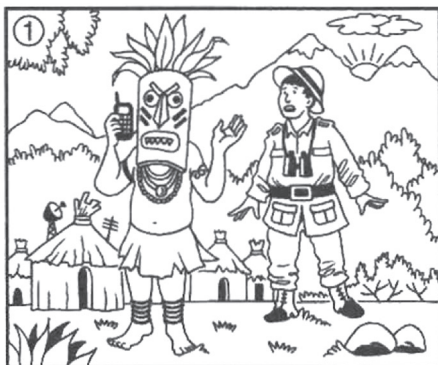
رسانه بر تو	↓	مقابل رفتن	↓	نفس خسته	↓	جدمادری
استانی در عراق		از انبیاء الهی		گوشت آذری		رسول اکرم (ص)
←		↓		↓		گلی معطر
یگانگی	←			ریش آب از بلندی	←	
رسم				فرمان خودرو		
←				خاک سرخ	←	
				جمع قبیله		
زندگی	←	درخت جوان	↓			
نوعی خط کش		رازاها				
←		مایع آبادانی	↓	بوی رطوبت	←	
		صداقت		ضمیر انگلیسی		
←		↓		↓		ملاحظه
←						نام قدیم کشور کنگو
به پزشک هم می گویند	سنه	←		جنس مونث	↓	
	سراپنده پادشاهانه			چاپگر عریض		
←	↓			↓		
				ساز کامل	←	
				واحد پرواز هواپیما		
←		طبع	↓	↓		
		بزرگترین رود ایتالیا				
←		↓				
		کارگاه داستان های آگاتا کریستی لایستر	←			
←		↓				
شور	←					دارایی
شهر نیروگاهی مازندران						فکر
←						↓
		جزیره ای در یونان	←			
		تن پرور				
←		↓				
رام	←			ناس		
مویز						
←				باب روز	←	
				بازنده شطرنجی		
←				↓		
حرف ندا	←	لوله گوازشی	←			
کشوری در آسیا		از اقوام دلیر ایرانی				
←		↓				
←						
چهار نعل رفتن اسب	←					

اعداد ۱ تا ۹ را در هر سطر و ستون و مربع‌های کوچک 3×3 طوری قرار دهید که هر عدد فقط یک بار درج شود.

	۷	۴	۶	۹			۳	
	۱			۸	۵			
۳			۴				۸	۱
		۱					۵	
۲	۸		۱	۶	۳			
		۶		۵			۱	۲
				۳				
	۲	۳			۶	۹	۷	
۱	۹			۴	۷			۳

هشت جزء حذف شده در تصویر کشف قبایل متمدن

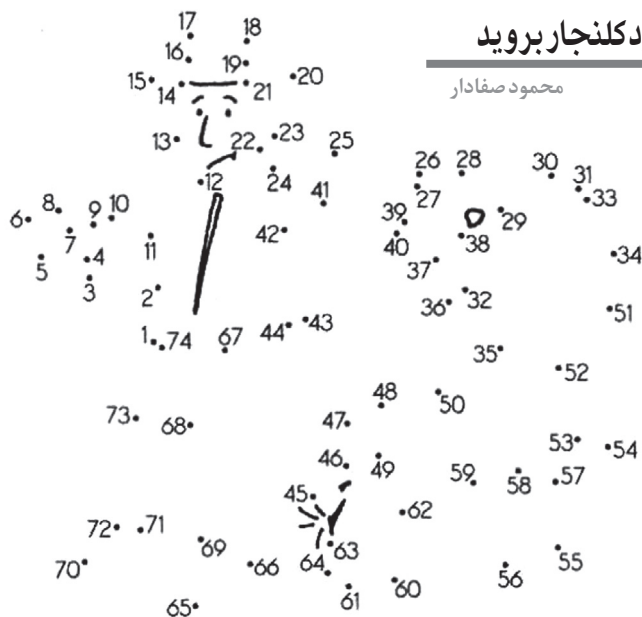
این دانشمند مردم شناس برای کشف قدیمی ترین قبایل به دل جنگلهای مخوف آمده اما در کمال تعجب مردم این قبیله را در حال صحبت با تلفن همراه می یابد. البته از این صحنه ۴ تصویر تهیه شد ولی در بازبینی متوجه شدیم تصویرهای ۲، ۳ و ۴ هر کدام با تصویر شماره یک، هشت اختلاف دارند.

باهوش خود کلنجار بروید

محمود صفادار

پایمختیار
مشق ۹۲

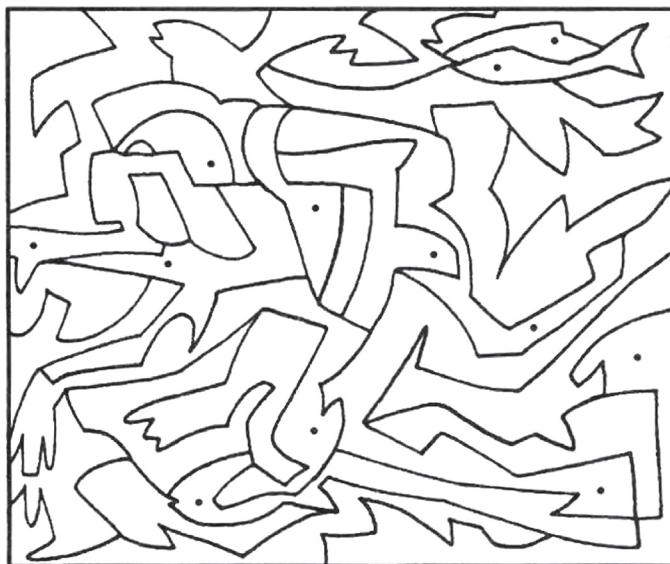

نقطه به نقطه

در میان این نقاط و اعداد به هم ریخته یک نقاشی پنهان شده است. برای یافتن آن کافی اعداد را از شماره یک تا ۷۴ به هم وصل کنید.

نقاشی پنهان

در میان این خطوط کج و معوج یک نقاشی زیبا نهفته است. برای یافتن آن کافی است مداد یا خودکاری برداشته و خانه های نقطه دار را رنگ کنید. البته برای بهتر شدن کار دقت کنید تا هنگام رنگ کردن از خطوط بیرون نروید. پس از پایان کار ناگهان یک نقاشی زیبا مقابل چشمانتان ظاهر می گردد.

شبیه اما بی شباهت

در اینجا دو تصویر می بینید. در یکی گلف باز برای رسیدن به محل بازی خود سوار یک خودرو شده و در دیگری دراکولا به جای گرفتن حمام آفتاب، حمام مهتاب می گیرد. با اینکه این دو تصویر هیچ شباهتی به هم ندارند ولی در ۷ مورد با یکدیگر شبیه هستند. آن موارد کدامند؟

– من دوست ندارم دخترم با فامیل وصلت

کنه...

این را مادرم گفت. همین حرف او کافی بود تا پدرم به سکوت عمیقی فرو برود...

لیوانم را از چای تازه دم که پر کردم، عطر خوش چای لاهیجان در تمام جانم دودید. نم نم باران تازه شروع شده بود. بعد از مدتی که نه، بعد از سالها، امروز اولین روزی بود که احساس آرامش می کردم. بالاخره بعد از چهل و شش سال از آن خانه لعنتی بیرون زدم. بیرون که نه، فرار کردم.

چند جرعه از چایم را تلخ نوشیدم و چشم‌هایم را بستم تا تلخی چای به عمق جانم نفوذ کند. خانه پدری با همه ابهت و بزرگی‌اش مقابل چشمانم شکل گرفت. همه اجداد پدری‌ام در آن شهرستان کوچک نزدیک تهران متولد شده بودند. مادرم اما از شهر دیگری آمده بود و بر حسب اتفاق با پدرم آشنا شده و ازدواج کرده بود و در همان شهر پدرم و همان خانه بزرگ پدرشهرش ساکن شده بود. البته فقط پدر من نبود که ساکن آن خانه بزرگ بود. خانه پدری پدرم، یک خانه روستایی قدیمی بزرگ بود که مساحتش به هشتصد متر می رسید. دورتادور حیاط بزرگ، اتاق بود و یک حوض بزرگ وسط حیاط قرار داشت.

شکل زندگی...

انواع درخت‌های میوه در دو باغچه دو طرف حوض سر به آسمان داشتند. پشت این خانه بزرگ، زمین کشاورزی و دامداری پدر بزرگم قرار داشت. قسمت گاوداری دامداری را عموی کوچکترم اداره می کرد و قسمت گوسفندها را عموی دیگرم. بقیه هم روی زمین کشاورزی، همراه پدر بزرگم مشغول بودند.

خورد و خوراک خانواده یک جا بود اما محل خواب و استراحت‌ها فرق داشت. پدر بزرگم با اینکه مرد بی سواد بود اما خدایبارم ز مدیر خوبی بود. خوب بلد بود چطور پنج پسر و دو دخترش را در یک خانه کنار هم اداره کند بدون آنکه هیچ حرف و حدیثی از جایی در بیاید. همه از او حساب می بردند. هیچ کس عزیز کرده اش نبود. بیشتر اوقات ساکت بود و در حال گفتن ذکر زیر لب، پدر بزرگم اجازه نمی داد اختلافی بین بچه‌هایش شکل بگیرد. به آنها یاد داده بود که تحت هر شرایطی باید حرمت همدیگر را حفظ کنند و هر اختلافی را بدون سروصدا حل کنند.

مرام و مسلکی که پدر بزرگ برای اعضای خانواده تعیین کرده بود، بعد از مرگش همچنان پابرجا بود. من هفت، هشت سال داشتیم که پدر بزرگ را از دست دادیم. خوب یادم هست که یکی دو روز اول انگار همه سرگردان بودند اما عموی بزرگم خیلی زود جای پدر بزرگ را گرفت و به همه نشان داد که بعد از پدر بزرگ می تواند نظم و نظام خانواده را حفظ کند.

تاسه چهار سال بعد از مرگ پدر بزرگ باز هم در همان خانه قدیمی زندگی کردیم اما فکر کنم سال چهارم بود که بعد از یک جلسه خانوادگی، تصمیم گرفتند ارث و میراث باقی مانده از پدر بزرگ را تقسیم کنند اما با یک شرط. سهم الارث عمه‌هایم را برادرها به صورت نقدی دادند و زمین سهم آنها را به زمین‌هایشان اضافه کردند.

عمه‌هایم در چند کوچه این طرف و آن طرف تر برای خودشان خانه خریدند و کمی از ما دور شدند. خانه پدر بزرگ کلاً بین پنج پسر او تقسیم شد و با توافق آنها، پنج خانه متوسط از دل آن خانه ساخته شد. به این ترتیب برادرها باز هم کنار هم بودند

اما مستقل و در خانه‌های جداگانه. بالاخره بعد از سال‌ها به نوعی استقلال رسیده بودند. خانه جدید ما دقیقاً وسط قرار گرفته بود. یعنی دو همسایه سمت چپ و دو همسایه سمت راست ما عموهایم بودند.

نمی دانم از کی نگاه "محسن" پسر عمو "رضا" و نگاه "حمید" پسر عمو "محمد" نسبت به من عوض شد. تا وقتی در این خانه بودیم، همه فقط همبازی بودیم نه چیز بیشتر. باغچه‌های کنار حوض بین دخترها و پسرها تقسیم شده بود. یک باغچه مال دخترها بود و یک باغچه مال پسرها. کمتر پیش می آمد همه با هم همبازی شویم. وقتی هم به سن مدرسه رسیدیم سرمان گرم درس و مدرسه شد. بعد هم که خانه‌هایمان از هم جدا شد. تا وقتی دیلم نگرفته بودم، اصلاً فکر نمی کردم که محسن و حمید مرا دوست دارند اما درست سال آخر دبیرستان بودم که یک شب عمو رضا و زن عمو به خانه مان آمدند و بعد از کلی مقدمه چینی مساله خواستگاری را پیش کشیدند. من از خجالت به اتاقم خزیدم اما متوجه بودم که پدرم در تمام مدت سکوت کرده. مادرم هم به گل‌های قالی خیره شده بود و لام تا کام حرف نمی زد.

بعد از اینکه عمو حرف‌هایش را زد، پدرم گفت: "باید ببینیم نظر دخترم چیه؟ بالاخره این دو تا باید با هم زندگی کنن!" در نهایت قرار شد چند روز بعد پدرم به عمویم خبر بدهد.

بعد از رفتن آنها پدرم در حالی که سیگارش را روشن می کرد با ناراحتی به مادرم گفت: "حتماً رضا فهمیده که محمد می‌خواه برای حمید بیاد خواستگاری. برای همین هم پیش دستی کرده تا زودتر جواب بگیره. نمی‌شد بگم دو سه روز قبل محمد دخترم رو برای حمید خواستگاری کرده. حالا چیکار کنیم؟" مادرم خیلی آرام زیر لب گفت: "من دوست ندارم دخترم با فامیل ازدواج کنه!" همین حرف او کافی بود تا پدر به سکوت عمیقی فرو برود.

روز بعد وقتی از دبیرستان به خانه آمدم، مادرم از نبود پدرم استفاده کرد و کلی برایم حرف زد و در آخر گفت: "اصلاً نباید خودت رو مجبور کنی که جواب مثبت بدی. مساله یه عمر زندگیه و تو فرصت‌های زیادی داری..."

از مادرم تعجب می کردم که فقط نصیحتم می کرد اما حتی یک کلمه نپرسید که اصلاً نظر تو چیست و برای آینده ات چه تصمیمی داری!

عمو رضا و عمو محسن هنوز منتظر جواب ما بودند که چند شب بعد عمو محمد و همسرش با یک دسته گل و یک جعبه شیرینی و حلقه به خواستگاری من آمدند. عمو محمد آنقدر از

جواب مثبت ما مطمئن بود که حلقه نامزدی هم خریده بود!

زن عمو هم از سرش قربان صدقه ام می رفت و مرا عروس گلم صدا می کرد. با همه سفارش هایی که پدرم به مادر کرده بود، بالاخره وسط مراسم، مادر سر درد را بهانه کرد و بعد از عذرخواهی به اتاق من آمد و زد زیر گریه و گفت:

"اگه همین طور ادامه پیدا کنه عمو ت همین امشب تو رو برای پسرش عقد می کنه!" به مادرم گفتم: "هیچ کس نمی تونه جای من بله بگه و من هم راضی به این وصلت نیستم..."

کمی بعد از آمدن مادر به اتاق من، عمو و زن عمو رفتند اما حلقه را کنار دسته گل گذاشتند. چه شبی بود آن شب! برای اولین بار در عمرم جر و بحث شدیدی بین پدر و مادرم در گرفت که البته حق با مادرم بود چرا که پدرم نباید اجازه می داد آنها حلقه را عمداً آنجا بگذارند و برونند!

روز بعد مادرم حلقه را داخل سینی که پر شده بود از گل های پرپر شده از دسته گل دیشب عمو محمد و زن عمو، قرار داد و با احترام پس فرستاد و گفت: "دخترم فعلاً قصد ازدواج نداره!" اگر چه دلخوری شدیدی بین دو خانواده به وجود آمد اما برای مدتی دیگر خبر از خواستگاری نبود و باز هم هیچ کس از من نپرسید که: "نظر تو چیه؟ چه برنامه ای برای آینده ت داری!" پدر و مادرم تحصیل را بهانه کردند و روزی که من در رشته زبان و ادبیات فرانسه قبول شدم به همه گفتند که قصد دارم از ایران بروم!

من دل در گرو "مرتضی" داشتم. مرتضی پسر خاله ام بود. کسی که شاید در سال یکی دو بار همدیگر را می دیدیم و جز سلام و علیک هیچ حرفی بینمان رد و بدل نشده بود. کسی که فقط و فقط با نگاه کردن به او ضربان قلبم هزار برابر می شد و گونه هایم آتش می گرفت و می دیدم که مرتضی هم محجوبانه نگاهش را از من می دزدد و سرش را پایین می انداخت تا نگاه پرده دری نکند و رازمان برملا نشود و در این میان هیچ کس نمی دانست که بین ما چه می گذرد.

از اینکه مادرم مقابل عموهایم ایستاده بود خوشحال بودم اما هر بار که می گفت با ازدواج فامیلی مخالف است، دلم می لرزید. آنقدر هم خجالت می کشیدم که هرگز نمی توانستم به او بگویم من مرتضی را دوست دارم.

سال آخر دانشگاه بودم که پدرم گفت: "می خوام بخشی از زمین زراعی ام رو به "ناصر" -عموی بزرگم- بفروشم و پول جور کنم تا اگه قصد رفتن از ایران رو داشته، دست خالی نباشی." پدر و مادرم هر دو برای من برنامه ریزی کرده بودند بدون اینکه حتی یکبار از من سوال کنند نظر من

چیست؟

آخرین امتحان ترم دانشگاه را که دادم در تمام طول مسیر باز گشت حرف هایی را که باید به پدر و مادرم می گفتم، با خودم مرور کردم. دیگر وقتش شده بود تا قفل سکوت را بشکنم.

همین که رسیدم خانه، مادرم پرسید: "اتفاقی افتاده دخترم؟ چرا رنگت پریده؟" در جواب گفتم: "شب می خوام با شما و بابا صحبت کنم. تا موقع شام هم توی اتاقم می مونم و استراحت می کنم." همه آنچه را می خواستم بگویم تیتروار روی یک تکه کاغذ نوشتم. شب، بعد از شام، چای را که آوردم شروع به صحبت کردم. از پدر و مادرم گله کردم. از اینکه چرا همیشه بدون توجه به حضور و نظر من، برای من تصمیم گرفته اند! چرا بدون اینکه از من بپرسند به خواستگاری عمو رضا و عمو محمد جواب منفی دادند! چرا در حضور فامیل مدام از مخالفت با ازدواج فامیلی دم می زنند! چرا می خواهند علی رغم میل باطنی ام، مرا به غربت بفرستند و چرا اجازه نمی دهند خودم در مورد زندگی ام تصمیم بگیرم!

در تمام مدت پدر و مادرم هاج و واج نگاه می کردند. آنها عادت نداشتند که فرزندشان اینطور رک و صریح و به قول پدری بی پروا با آنها صحبت کند. همیشه در مورد همه بچه هایش خودشان بریده و دوخته بودند اما من نمی خواستم این کار را در مورد من انجام دهند!

پدرم آن شب برای اولین بار سیلی محکمی به گوشم زد و مادرم گفت که به خاطر یاد گرفتن زبان خارجی اینطور بی حیا شده ام! نمی دانم چه شد و چه اتفاقی افتاد که دو سه روز بعد عمو ناصر به خانه مان آمد که تنها نبود. عمو محمد هم همراهش بود. زن عموها هم بودند. به اسم شب نشینی آمده بودند.

ناگهان عمو محمد حرف خواستگاری چند سال قبل را پیش کشید. عمو ناصر هاج و واج نگاه می کرد. کاملاً معلوم بود از جریان آن شب و خواستگاری امشب بی خبر است. عمو محمد گفت: "امشب با عمو ناصر که جای پدر رو داره اومدم تا برای بار دوم دخترت رو ازت خواستگاری کنم!"

پدرم حرفی نزد. به آشپزخانه رفت و کارد آشپزخانه را آورد و گفت: "جواب خواستگاری شمارو به بار دادیم اما اختیار مرگ و زندگی دخترم دست داداش ناصره. این کارد رو خودم اوردم تا اگه می خواد همین الان سرش رو ببره. نامردم اگه حرف بز نم. هر چی داداش ناصر بگه!" عمو ناصر در مانده و مستاصل نگاهی به من انداخت. اشک گوشه چشمانم حلقه زد. عمو ناصر بعد از آنکه عمو محمد به خاطر کار بدی که کرده بود و مراسم شب نشینی را به خواستگاری تبدیل

کرده بود گله کرد، گفت:

"من باید با برادرزاده ام حرف بزنم. باید ببینم نظرش چیه و چه تصمیمی داره!"

اولین بار بود که نظر من برای زندگی ام مهم شده بود و کسی به جای من تصمیم نمی گرفت. آن شب من همه حرف هایم را به عمو ناصر گفتم. حتی گفتم که مرتضی را دوست دارم! گفتم که به خاطر همین حرف ها از پدرم سیلی خوردم و از مادرم ناسزا شنیدم. عمو ناصر همه حرف هایم را با دقت گوش داد و در نهایت گفت:

"می تونم جواب محمد و رضا رو بدم اما نمی تونم مرتضی رو برات خواستگاری کنم! فقط می تونم با گوشه و کنایه به پدر و مادرت بفهمونم که تو یکی دیگه رو دوست داری اما آبروت رو حفظ می کنی و اسم نمی بری. در ضمن کار خوبی کردی که به خاطر حرف دیگران خودت و یه نفر دیگه رو بدبخت نکردی..."

عمو ناصر همان شب یکی دو ساعتی با پدر و مادرم صحبت کرد و بعد به خانه اش رفت. نمی دانم آن شب چه حرف هایی بین پدر و مادرم و عمو ناصر رد و بدل شد، اما صبح روز بعد عمو ناصر دیگر چشم هایش را باز نکرد!

عمو محمد و زن عمو، من و پدر و مادرم را باعث مرگ عمو ناصر می دانستند. پدرم مرا کتک مفصلی زد و در اتاق زندانی کرد و گفت: "اجازه نمی دم با هیچ مرد دیگه ای ازدواج کنی!" و سال های سخت زندگی من شروع شد.

بیست و چهار سالم بود که زندانی پدرم شدم و امروز در چهل و شش سالگی دقیقاً یک سال بعد از فوت پدرم عطای خانه پدری را به لقایش بخشیدم. دیگر برایم مهم نیست پشت سرم چه می گویند. چرا که در این بیست و دو سال زندانی بودنم، هیچ کس سراغم نیامد. مادرم بهانه می کرد که من بیمارم و افسرده ام. دیگر خودم هم باور کرده بودم که من باعث مرگ عمو ناصر شده ام نه فشار خون بالا و سکنه قلبی! از پدر و مادر و اطرافیانم جز سرزنش هیچ چیز نشنیدم. همیشه دلم می خواست از خانه مان فرار کنم اما نه جراتش را داشتم و نه پول و سرمایه ای. بعد از فوت پدر وقتی مجبور شدم سهم الارثم را بدهند تصمیم گرفتم مستقل و جدا زندگی کنم. خانه ای در یکی از روستاهای دورافتاده شمال خریدم و مابقی سهم الارثم را در بانک گذاشتم تا با سودش گذران زندگی کنم. الان اینجا در این روستای دورافتاده، تنها نشسته ام و فقط به این فکر می کنم اگر با مرتضی ازدواج کرده بودم الان زندگی ام چه شکلی داشت؟ چه کسی باعث شد من به آرزویم نرسم؟... خودم؟ پدرم؟ مادرم؟ عموهایم؟ کدام...

از بازی در "پسر کشی" استقبال کردم

دل آرام صادقی

زیر نظر: مجید فلاح شجاعی

✖ فیلم سینمایی "پسر کشی" این روزها به صورت آنلاین در پلتفرم‌ها اکران شده و شما نقش مادر شوهری را در این فیلم ایفا می‌کنید از لحاظ شخصیتی از خودتان دور است. چطور برای ایفای نقش، با این کاراکتر انس گرفتید؟ آدم‌هایی شبیه به کاراکتر مادر شوهر در فیلم "پسر کشی"، تنها در تاریخ نبوده‌اند و من فکر می‌کنم هنوز هم افرادی با خصیصه‌های این کاراکتر در جامعه امروزی زندگی می‌کنند و از زندگی ما دور نیستند. بنابراین پیدا کردن مابه‌ازای بیرونی چنین شخصی برای من سخت نبود و زمانی که با دکتر کریمی (کارگردان فیلم) درباره انتظاراتش از نقش گفت و گو کردیم، به توافق رسیدیم و نتیجه‌اش چیزی شد که در فیلم مشاهده کردید.

✖ از همان ابتدا که بازی در این فیلم به شما پیشنهاد داده شد، توانستید با این نقش ارتباط برقرار کنید؟

زمانی که آقای کریمی این نقش را به من پیشنهاد داد به دلیل این که کاراکتر از من فاصله زیادی داشت، دوست نداشتم آن را ایفا کنم اما پس از گفت و گو با کارگردان، به ایده فیلم علاقه‌مند شدم و بازی در فیلم را قبول کردم.

✖ بازی در فیلم "پسر کشی" نخستین تجربه همکاری شما با محمد هادی کریمی بود. کمی از تجربه بازیگری در فیلم این کارگردان برای ما بگویید.

دکتر کریمی با توجه به کارنامه کاری‌اشان برای همه شناخته شده هستند و در فیلم "پسر کشی" سبکی متفاوت را پیش گرفتند که برای من هم تازگی داشت. برای مثال فیلمنامه کامل را در اختیار بازیگر قرار نمی‌دادند و به بازیگری نیاز

داشتند که بداهه‌گوی خوبی هم باشد و به دلیل این که من از صحنه تئاتر وارد سینما شدم؛ چنین سبک کاری برای من جالب است. فکر می‌کنم هر بازیگری که تجربه کاری با او را داشته، به شخصیت و اخلاقی علاقه‌مند است و من هم در ابتدا شخصیتشان را بسیار پسندیدم. تجربه کار کردن با آقای کریمی بسیار خوب بود.

✖ پس از همه‌گیری ویروس کرونا در کشور و تعطیلی سینماها، بسیاری فیلمسازان در چنین شرایطی تصمیم گرفتند فیلم‌هایشان را به شیوه آنلاین و مجازی اکران کنند و دو فیلم "پسر کشی" و

نسیم ادبی بازیگری است که کار خودش را در دهه هفتاد، با تئاتر آغاز کرده است. او همین روند را دهه هشتاد هم ادامه داد و گه‌گداری هم در تلویزیون و سینما نقش‌هایی را ایفا کرد. نسیم ادبی در دهه ۹۰ فعالیتش را در سینما و تلویزیون گسترش داده و مخاطبان عام او را با نقش "حمیرا سعادت" در سریال "شهرزاد" به یاد می‌آورند. البته ادبی در این میان تئاتر را رها نکرد و همچنان به این مدیوم وفادار مانده است و هنوز هم نمایش‌های بسیاری را اجرا می‌کند و حتی تجربه کارگردانی تئاتر را هم داشته است. او در کنار حرفه بازیگری به تدریس این هنر هم می‌پردازد. "پسر کشی" به کارگردانی محمد هادی کریمی در سی و هشتمین جشنواره ملی فیلم فجر سال ۹۸ به نمایش گذاشته شد و چند وقتی است به صورت آنلاین اکران شده است. به بهانه اکران این فیلم گپی با نسیم ادبی زدیم که در ادامه می‌خوانید.

پرده انجام داده بسیار با شیوه اکران آنلاین تفاوت دارد.

✖ پس شما مخالف اکران آنلاین هستید؟ باید بگویم که خیلی موافق اکران آنلاین نیستم اما در این شرایطی که از فیلم‌ها و سینماها استقبال نمی‌شود، تعداد اندکی از مردم جرئت دارند که با وجود ویروس کرونا به سالن‌های سینمایی برای تماشای فیلم بروند و فیلمی که اکران عمومی می‌شود به اصطلاح می‌سوزد، فیلمساز چاره‌ای جز اکران آنلاین ندارد. البته آن نوع اکران مزیت‌هایی هم دارد برای مثال افرادی که در خانه به سر می‌برند و کسانی که زمانی برای سینما رفتن ندارند، می‌تواند از طریق اکران آنلاین به فیلم‌ها دسترسی داشته باشند. به عقیده من اکران آنلاین، فرهنگی دارد که هنوز در جامعه ما شکل نگرفته است ضمن آن که در سال‌های اخیر پلتفرم‌های موجود و سریال‌های نمایش خانگی تأثیرات مثبتی در جهت به وجود آوردن این فرهنگ داشته‌اند اما هنوز به طور کامل این فرهنگ را نداریم و حتی بسیاری از مردم هستند که نمی‌دانند اکران آنلاین چیست و چگونه باید به آن دسترسی پیدا کنند.

✖ با توجه به این که دو فیلم شما به صورت آنلاین اکران شدند، بازخوردهایی که از مردم دریافت می‌کردید مانند زمانی بود که فیلم‌هایتان در سینما اکران می‌شدند؟

تماشای فیلم در سالن سینمایی با پلتفرم‌ها بسیار متفاوت است و برای من هم تأثیری که از دیدن از یک فیلم در سینما می‌گیرم با شیوه مجازی تفاوت دارد اما این نکته جالب است؛ فیلم‌هایی که اکران آنلاین می‌شوند، دیده هم می‌شوند و قشر وسیعی از مردم آن‌ها

"مهمانخانه ماه نو" که شما به عنوان بازیگر در آن حضور داشتید، به همین شیوه اکران شدند. این اتفاق در جامعه هنری، نظرهای مخالف و موافقی را در پی داشت. نظر شما در جایگاه یکی از اهالی هنر چیست؟

زمانی که شیوه جدیدی برای رویدادهای فرهنگی پدید می‌آید، عده‌ای موافق و عده‌ای هم مخالف هستند و همیشه ما شاهد این روند هستیم. در نتیجه هیچ زمان نمی‌توان به صورت صد در صد موافقت و یا مخالفت همه را جلب کرد. اکران به شیوه آنلاین نیازمند گذر زمان است و امتحان خودش را پس دهد تا ببینیم چه اندازه برای نیازهای ما پاسخگوست کما اینکه معتقدم فیلم برای پرده سینما ساخته شده و اگر غیر از آن بود که از همان ابتدا فیلمسازان برای تلفن همراه یا قاب‌های تلویزیونی می‌ساختند. تأثیری که نمایش فیلم روی پرده سینما دارد، حسی که ما از لحظه‌های فیلمی دریافت می‌کنیم و تلاشی که کارگردان برای ساخت فیلم و نمایشش روی

چهره‌های سیاسی در سریال با هنر

"راز ناتمام" عنوان سریالی تلویزیونی به کارگردانی مشترک امین امانی و علی امانی و تهیه‌کنندگی امین امانی با درجه کیفی الف است که از اوایل مرداد ماه وارد مرحله پیش تولید شده و بر اساس برنامه ریزی‌های صورت گرفته با انتخاب کامل بازیگران و عوامل پشت دوربین اواخر پاییز مقابل دوربین خواهد رفت.

بخش عمده لوکیشن‌های این سریال در تهران و در شهرک سینمایی غزالی قرار دارد و بخش‌هایی از کار نیز در کشور ترکیه تصویربرداری می‌شود. این سریال با مضمونی تاریخی و سیاسی در دو فاز گذشته و حال تولید خواهد شد و پخش آن نیز در نیمه اول سال آینده از شبکه اول سیما خواهد بود. تصویر و تیزر حاضر مربوط به رونمایی از اولین تست گریم یکی از کاراکترهای اصلی این پروژه در نقش شهید دکتر محمد بهشتی با طراحی گریمی از محسن دارسنج است.

سایر کاراکترهای این سریال که همگی مربوط به چهره‌های مطرح سیاسی دهه‌های پنجاه و شصت هستند بزودی معرفی و از گریم آنان نیز رونمایی خواهد شد.

"راز ناتمام" به نویسندگی سید جلال‌الدین دری با محوریت روایت زندگی دکتر محمدجواد باهنر به زندگی پرفراز و نشیب این شهید گرانقدر و اتفاقات سال‌های پس از جنگ و نفوذ دشمن در ارکان دولت در زمان حال می‌پردازد.

عوامل اصلی این پروژه که به سفارش معاونت امور استان‌ها و مرکز کرمان تولید می‌شود عبارت هستند از نویسنده: سید جلال‌الدین دری، مشاور فیلمنامه: رحمان سیفی‌آزاد، مدیر تولید: سعید شرفی‌کیا، مدیر برنامه‌ریزی: محمد شریفی، دستیار اول کارگردان: حمیدرضا الیاسی، طراح گریم: محسن دارسنج، طراح صحنه و لباس: رامین غفوری و مشاور رسانه‌ای: امین اعتمادی‌مجد.

در تصویر تست گریم شهید بهشتی را ملاحظه می‌کنید.

✖ آیا باز هم تصمیم دارید این تجربه را تکرار کنید؟

بله. به فکر ادامه دادن این مسیر هستیم و امکان این که مجدد یک نمایش آنلاین دیگر را اجرا کنم، وجود دارد.

✖ ویژگی‌های اصلی تئاتر؛ اجرا روی صحنه و هنرپیشه‌گی مقابل چشمان مخاطب است. از نظر شما نمایش آنلاین، معنا و خصلت‌های اصلی تئاتر را دچار دگرگونی نمی‌کند؟

در واقع تئاتر انواع مختلفی مانند تئاتر خیابانی، تئاتر تاکسی و... دارد که به شکل‌های گوناگونی هم اجرا می‌شود و از نظر من تئاتر باید روی صحنه اجرا شود. به همین دلیل اجرای آنلاین را نمی‌توان گفت تئاتر آنلاین! نمایش آنلاینی که من در خانه اجرا کردم به نوعی جزو performance (هنر نمایش گونه) است و تئاتر به آن معنای حقیقی نیست. این موضوع هم درست مانند اکران آنلاین است؛ یعنی ما در سینما فیلم نمی‌بینیم اما یک فیلم سینمایی تماشا می‌کنیم.

✖ در این مدتی که با وجود ویروس کرونا زندگی می‌کنیم، شما چطور روزهایتان را گذرانید؟

در تمام این مدت من مشغول بازی بودم. بازی در سریال "سرزده" به کارگردانی بهادر اسدی را که برای شب‌های محرم است، به اتمام رساندیم. پس از آن نمایش "خانم آنلاین" را اجرا کردم و فیلمی در ژانر کودک و نوجوان بازی کردم. در فصل ششم "شام ایرانی" به کارگردانی سعید ابوطالب حضور دارم که برای من تجربه جالبی بود و همه این‌ها با رعایت نکات بهداشتی بود که شکر خدا به خیر گذشت. ضمن آن که به دلیل همه‌گیری ویروس کرونا کلاس‌های بازیگری‌ام را به فضای باز منتقل کردیم.

✖ نکته آخری اگر باقی مانده بفرمایید. امیدوارم خطر از زندگی همه مردم رفع شود و هر کدام مان، به زندگی طبیعی خود بازگردیم.

را در خانه تماشا می‌کنند. نظرهای بسیاری در اینستاگرام از مردم دریافت می‌کنم که فیلم‌های "پسر کشی" و "مهمان خانه ماه نو" را تماشا کرده‌اند البته فکر می‌کنم فیلم "پسر کشی" به دلیل تبلیغات گسترده‌ای که داشت، بیشتر هم دیده شد.

✖ در روزهایی که به دلیل شیوع ویروس کرونا در قرنطینه به سر می‌بردیم، شما نمایشی با عنوان "خانم آنلاین" را به صورت آنلاین و مجازی اجرا کردید. با توجه به این که سال‌هاست در صحنه تئاتر، روبه‌روی مردم اجرا کردید، این نمایش چه چالش‌هایی برایتان به همراه داشت؟

همیشه در حرفه‌ام به دنبال چالش و تجربه‌های تازه هستم و همان‌طور که اشاره کردم مخالفتی با اکران و نمایش آنلاین ندارم و به عقیده من باید از هر اتفاق جدیدی استقبال کنیم. در تمام سال‌هایی که تئاتر کار کرده‌ام، نمایش آنلاین نداشته‌ایم و با تمام این اوصاف از اجرای نمایش "خانم آنلاین" بسیار استقبال کردم.

✖ اجرای نمایش آنلاین تأثیری در کیفیت، حس و نحوه بازی شما به وجود نیاورد؟

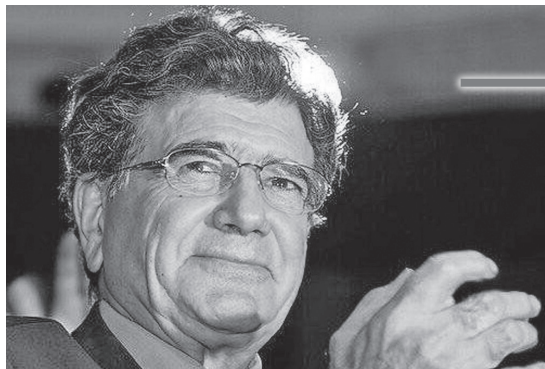
از نظر حسی با زمانی که مقابل تماشاگران اجرا می‌کردم، برای من تفاوتی نداشت. در نمایش آنلاین من تماشاگر نداشتم؛ تمام مدت تنها بودم، روبه‌روی من یک رایانه بود و حتی کارگردان هم کنار من نبود و ما به صورت تلفنی با همدیگر هماهنگ می‌شدیم. عده‌ای در خانه خودشان در حال تماشای اجرای زنده من بودند به همین دلیل اتفاق جالبی برای من بود.

البته هنگامی که نمایش به پایان می‌رسید احساس ناراحتی و تنهایی به سراغم می‌آمد؛ به هر حال ما همیشه در شرایط عادی پس از اجرا، با تماشاگرانی که به دیدن تئاتر آمده بودند گفت‌وگو می‌کردیم و به ما انرژی منتقل می‌شد. البته پس از اجرای "خانم آنلاین" کسانی که نمایش را دیده بودند در فضای مجازی نظرآتشان را برای من ارسال می‌کردند.

به عقیده من اکران آنلاین، فرهنگی دارد که هنوز در جامعه ما شکل نگرفته است ضمن آن که در سال‌های اخیر پلتفرم‌های موجود و سریال‌های نمایش خانگی تأثیرات مثبتی در جهت به وجود آوردن این فرهنگ داشته

خاموشی خسرو آواز ایران

علیزاده، جلال ذوالفنون و داود گنجهای، مرکز حفظ و اشاعه موسیقی را به سرپرستی داریوش صفوت بنیان نهاد. در آن زمان شجریان تصنیف "داروگ" را که مربوط به آهنگی از محمدرضا لطفی روی شعری از نیما یوشیج بود اجرا کرد.

شجریان شیوه‌های آوازی قمرالملوک وزیری، اقبال السلطان، تاج اصفهانی، میرزا ظلی، ادیب خوانساری، حسین قوامی و غلامحسین بنان را روی صفحات و نوارها به دقت دنبال کرد. او از سال ۱۳۵۴ تدریس هنر جوان را در رشته آواز در دانشکده هنرهای زیبای دانشگاه تهران آغاز کرد و در سال ۱۳۵۸ با تعطیلی این رشته کار تدریس خود را پایان داد. اجرای زنده "راست پنجگاه" در سال ۱۳۵۴ در جشن هنر شیراز به همراه محمدرضا لطفی و ناصر فرهنگ‌فر که بعدها در یک آلبوم موسیقی با همین نام منتشر شد، بسیار مورد استقبال واقع شد. شجریان در سال ۱۳۵۶ در مسابقه تلاوت قرآن کشوری، رتبه نخست را به دست آورد. و در اسفند ۱۳۵۷ شرکت دل آواز را بنیان گذاری کرد.

محمدرضا شجریان در ۱۳۵۷ مانند بسیاری از هنرمندان آن زمان همکاری خود را با سازمان‌های دولتی مثل رادیو، به دلیل "پخش آهنگ‌های مبتذل و تشویق به فرهنگ کاباره‌ای" ادامه نداد. پس از این اتفاق محمدرضا لطفی کانون چاووش را با حمایت هوشنگ ابتهاج بنیان گذاری کرد. بیش تر اعضای کانون چاووش همان اعضای گروه‌های شیدا و عارف بودند. در آن زمان شجریان به همراه شهرام ناظری در چند آلبوم مشترک از کانون چاووش آواز خواندن را بر عهده گرفتند که بیشتر محتوای آن‌ها انقلابی و میهنی بود. از میان آلبوم‌های مشترک شجریان و ناظری، می‌توان به "چاووش ۲" اشاره کرد که شامل دو سرود بسیار معروف شب نورد (برادر نوجوونه، با صدای شجریان) و

با احمد عبادی آشنا شد و از همان سال در کلاس اسماعیل مهرتاش شرکت کرد. همچنین برای آموختن خوشنویسی در انجمن خوشنویسان نزد ابراهیم بوذری رفت. او از سال ۱۳۴۷ خوشنویسی را نزد حسن میرخانی ادامه داد و در سال ۱۳۴۹ درجه ممتاز را در خوشنویسی به دست آورد.

شجریان تا سال ۱۳۵۰ به خاطر اینکه پدرش می‌خواست خانواده آنها بیش تر با قرائت قرآن و چهره مذهبی شناخته شود، با نام مستعار **سیاوش بیدگانی** با رادیو همکاری می‌کرد، ولی بعد از آن پدرش به او اجازه استفاده از نام اصلی‌اش را داد. او تا سال ۱۳۴۷ در استخدام آموزش و پرورش بود و پس از مدت زمانی تدریس و مدیریت مدارس به وزارت منابع طبیعی منتقل شد. او در مدت خدمت در آموزش و پرورش در رادکان از توابع چناران به تدریس پرداخت و مدتی در این شهر سکونت داشت. شجریان در ۱۳۵۰ با فرامرز پایور آشنا شد و یادگیری سنتور و ردیف‌های آوازی را نزد وی دنبال کرد. او در سال ۱۳۵۱ در برنامه "گل‌ها" با **نورعلی خان برومند** آشنا شد و شیوه آوازی سید حسین طاهرزاده را نزد او آموخت. او از سال ۱۳۵۲ نزد عبدالله دوامی کلیه ردیف‌های موسیقی و شیوه‌های تصنیف‌خوانی را فرا گرفت.

در همان سال، به همراه گروهی از هنرمندان همچون محمدرضا لطفی، ناصر فرهنگ‌فر، حسین

محمدرضا شجریان استاد بی بدیل آواز و از برجسته‌ترین هنرمندان موسیقی سنتی ایرانی، بعد از سال‌ها مبارزه با بیماری سرطان، پنجشنبه ۱۷ مهر در سن ۸۰ سالگی در بیمارستان جم تهران از دنیا رفت. همایون شجریان پسر محمدرضا شجریان در صفحه خود در اینستاگرام نوشت:

خاک پای مردم ایران به دیار معشوق پرواز کرد. شجریان در ماه‌های اخیر به خاطر مشکلات ریوی و قلبی و افت سطح هوشیاری به طور مکرر در این بیمارستان بستری و ترخیص می‌شد.

محمدرضا شجریان متولد اول مهر ۱۳۱۹ در مشهد بود. او از کودکی با توجه به استعداد و صدای خوبش، تحت تعلیم پدر که خود قاری قرآن بود، مشغول به پرورش صدای خویش شد. در سال ۱۳۳۱، برای نخستین بار صدای تلاوت قرآن شجریان از رادیو خراسان پخش شد. او در سال ۱۳۳۸ به دانشسرای مقدماتی در مشهد رفت و از همان سال برای نخستین بار با یک معلم موسیقی آشنا شد. پس از دریافت دیپلم دانشسرای عالی به استخدام آموزش و پرورش درآمد و به تدریس مشغول شد و در این زمان با سنتور آشنا شد و فراگیری این ساز را نزد جلال اخباری شروع کرد. شجریان در سال ۱۳۴۰ با فرخنده گل‌افشان ازدواج کرد که حاصل آن سه دختر و یک پسر (همایون) است. او در سال ۱۳۴۶ به تهران رفت و

نامه ای به استاد محمد رضا شجریان

ما را ببخشید اگر به شما بی مهری کردیم!

مجید فلاح شجاعی

سلام استاد عزیز، ما چقدر خوشبخت هستیم که هم عصر شما زندگی کردیم و می‌کنیم. می‌دانم شاید نتوانستیم درک تان کنیم، آخرش موسیقی اصیل ایرانی را باور نکردیم، همیشه غر زدیم که موسیقی ایرانی یعنی موسیقی اندوه و غصه! به انتخاب اشعارتان پی نبردیم، از دستگاه‌های موسیقی ایرانی سردرنیابورديم، ندانستیم چرا مناجات "ربنا" را با گزینش آیاتی خاص از قرآن مجید اجرا کردید، "مرغ سحر" چه

حالا می‌دانیم چرا در موسیقی ایرانی اندوهی خاص و جهت دار نهفته، چرا که از دل مردمش بر آمده است. حالا که شما رفتید و خیال برخی راحت شد، دیگر مشکلی نیست و تصویرتان و صدایتان از رسانه ملی پخش می‌شود. اتفاقا خبر مرگ شما را با گزارش تصویری هم پخش کردند.

حالا دیگر نگران نباشید بدون شک ربناي شما دوباره میهمان سفره‌های مردم در ماه مبارک رمضان خواهد شد! دلمی دانم چه بگویم ولی آیا در همه جای دنیا با مفاخرشان چون ما می‌کنند؟! آقای شجریان متأسفیم با اینکه شما نماینده فرهنگ اصیل ایرانی و اسلامی، سفیر اصالت، فرهنگ و مهربانی ایرانیان بودید، این سالها در

حکایتی از سحرگاه دارد، "بیداد" تان برای کدام "همایون" بود و "بر آستان جانان" شما چه غوغایی داشت و... اگر شما را ندانستیم، نفهمیدیم، در کتان نکردیم که "خاک پای مردم ایران" بودن یعنی چه، ما را ببخشید! اگر سال‌ها به شما اجازه ندادند برای مردم ایران کنسرت برگزار کنید، ببخشید! اگر نگذاشتیم تصویرتان و صدایتان از رسانه ملی پخش شود پوزش می‌خواهیم، اگر به شما بی مهری کردند و سکوت کردیم، اگر خانه نشین برخی مسئولین بی تدبیر شدید، ما را ببخشید.

ما را ببخشید که برخی از مسئولین کج سلیقه برای فعالیتهای هنری شما تصمیم گرفتند! ما را ببخشید اگر به شما بی مهری کردیم!

۱۳۷۴ منتشر شد.

شجریان در سال ۱۳۷۸ جایزه پیکاسو را از طرف سازمان یونسکو دریافت کرد.

استاد شجریان در سال ۱۳۸۱ دو آلبوم "بی تو بسر نمی‌شود" و "فریاد" را منتشر کرد که با همکاری عزیزاده، کلهر و همایون اجرا شده بودند. این گروه چهارنفره در زمستان ۱۳۸۲ برای کمک به زلزله‌زدگان بم در تهران کنسرتی برگزار کردند که با نام "همنا با بم" برگزار شد. او درآمد حاصل از فروش دی‌وی‌دی این کنسرت را به پروژه باغ هنر بم که خودش آن را تأسیس کرده بود، اختصاص داد. پس از دهمین دوره انتخابات ریاست جمهوری ایران، به دنبال موضع‌گیری‌های شجریان پخش دعای "ربنا" در رسانه ملی ممنوع شد! فعالیت‌های موسیقایی استاد شجریان بسیار گسترده است و متأسفانه در این مطلب نمی‌گنجد. او همواره برای فرهنگ و هنر اصیل ایرانی احترام زیادی قائل بود.

سرانجام جمع‌های که گذشت تشییع و با حضور خانواده و جمعی از هنر دوستان و دوستان استاد، حجت الاسلام والمسلمین سید محمود دعایی بر او نماز گزارد و آنگاه پیکر استاد از تهران به مشهد منتقل شد. جمعیت انبوه مردم با حزن و اندوه فراوان، خسرو و آواز ایران را تا آرامگاه ابدی‌اش در جوار فردوسی بزرگ تشییع کردند.

را برای جمع‌آوری کمک از سرتاسر دنیا به‌منظور حمایت از زلزله‌زدگان رودبار برگزار کرد. در این کنسرت‌ها تصنیف‌های قدیمی بازخوانی و تصنیف‌های جدید عمدتاً توسط خود استاد ساخته شدند. آلبوم‌های "دل‌مجنون" و "آسمان عشق" با همکاری گروه آوا و نیز "دلشدگان" با آهنگسازی حسین عزیزاده در این سال‌ها منتشر شدند. تمامی قطعات مجموعه "دلشدگان" در فیلمی به همین نام به کارگردانی علی حاتمی به کار رفتند.

استاد شجریان پس از جدایی از همسر اول خود در ۱۳۷۱ با کتابخوانساری ازدواج کرد که حاصل این ازدواج پسری به نام رایان است. او در سال ۱۳۷۱ با همکاری گروه آوا آلبوم "آسمان عشق" را منتشر کرد. مدتی بعد آلبوم مربوط به کنسرت پاریس سال ۱۳۷۲ شجریان به همراه محمدرضا لطفی و مجید خلیج در قالب آلبوم "چشمه نوش" به بازار عرضه شد.

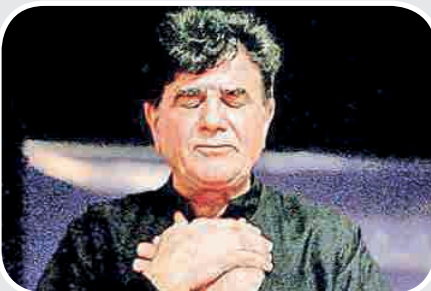
شجریان مدتی بعد آلبوم‌های "بهاریه"، "جان عشاق" و "گنبد مینا" را که حاصل همکاری او با پرویز مشکاتیان در سال‌های دهه ۱۳۶۰ بود، منتشر کرد. آلبوم "قاصدک" که آخرین همکاری شجریان با مشکاتیان است نیز در همین دوران اجرا شد. آلبوم "یاد ایام" که حاصل کنسرت آمریکا در تابستان ۱۳۷۱ و اولین همکاری مشترک شجریان با پسرش همایون بود، در سال

آزادی (آن زمان که بنهادم، با صدای ناظری) است. یکی از سرودهای شناخته‌شده، "چاووش ۶" (امروزه با نام سپیده شناخته می‌شود) است که مربوط به کنسرت گروه شیدا با آواز شجریان و به سرپرستی لطفی است. این کنسرت در آذر ۱۳۵۸ در دانشگاه ملی (شهید بهشتی) اجرا شد که یک اجرا با محتوای انقلابی بود. او از آن زمان به بعد در خانه به تحقیق و تدوین ردیف‌های آوازی پرداخت و به آموزش شاگردان قدیمی‌اش همت گماشت. برخی از آلبوم‌های "چاووش" تصحیح شدند و با تغییر نام توسط مؤسسه فرهنگی و هنری آوای شیدا زیر نظر محمدرضا لطفی بازنشر شدند. از این آثار چاووش‌های ۱ (به یاد عارف)، ۶ (سپیده) و ۹ (جان‌جان) با حضور شجریان تصحیح و با تغییر نام بازنشر شدند. شجریان در سال ۱۳۵۸ دعای "ربنا" و مناجات مثنوی افشاری را به‌صورت بداهه و بدون تمرین خواند. ابتدا به‌قصد اینکه به هنرجویان آموزش دهد و بهترین را در ماه رمضان برای افطار پخش کند؛ اما رادیو همان اجرای خودش را پخش کرد و این دعا به مدت ۳۰ سال از اصلی‌ترین برنامه‌های رادیو در ماه رمضان بود. شجریان در سال‌های دهه شصت، همکاری گسترده‌ای را با پرویز مشکاتیان آغاز کرد که حاصل آن آلبوم‌هایی چون "بیداد"، "آستان جانان"، "سر عشق (ماه‌ور)"، "نوا"، "دستان"، "گنبد مینا" و "جان عشاق" بود. در این سال‌ها به همراه گروه عارف به سرپرستی مشکاتیان کنسرت‌هایی را در خارج از ایران اجرا کرد. از میان این آثار، آلبوم "بیداد" در میان عموم مردم مورد استقبال قرار گرفت.

شجریان پس از سال ۱۳۶۸ به همراه داریوش پیرنیاکان و جمشید عندلیبی به اجرای کنسرت در آمریکا و اروپا پرداخت. آلبوم‌های "پیام نسیم"، "سرو چمن"، "یاد ایام" و... حاصل این همکاری بود. این گروه در سال بعد، کنسرت‌هایی

وطن خویش غریب ماندید.

شرمند ایم، با این همه که بر شمردم و حکایت‌های تلخ دیگر، شما ما را ببخشید، بدانید که ما همیشه افتخار خواهیم کرد که هم عصر شما بودیم.

نصرت‌الله وحدت در گذشت

نصرت‌الله وحدت کارگردان و بازیگر تئاتر و سینما که چند روزی در بیمارستان ایرانمهر تهران بستری بود، سه‌شنبه ۱۵ مهر ماه در سن ۹۵ سالگی درگذشت. وحدت متولد ۱۳۰۴ در اصفهان و یکی از پیشکسوتان تئاتر این شهر بود. او از ۱۸ سالگی در تئاتر حرفه‌ای حاضر شد و با شیرینی بیان و کلام خود به دنیای کمدی روی آورد. نخستین نمایش او "خلیفه یک روزه" در تئاتر المپ بود و پس از آن سال‌ها به همراه رضا ارحام‌صدر در این تئاتر و تئاتر سپاهان فعالیت کرد. او پس از مدتی وارد سینما شد. وحدت در مصاحبه‌ای گفت: از زمانی که به عرصه سینما راه

یافتم روزها روی صحنه فیلمبرداری بودم و شب‌ها ساعت شش به تئاتر می‌رفتم و تا ساعت هشت تمرین می‌کردم چون ساعت هشت موقع اجرای عمومی بود... او تا پیش از انقلاب در بیش از ۴۰ فیلم بازی کرد و علاوه بر بازیگری در عرصه کارگردانی نیز فعال بود. فیلم "عروس فرنگی" ساخته سال ۱۳۴۳ یکی از کارهای مطرح اوست. وحدت پس از انقلاب دیگر فعالیت نکرد و تا پایان عمر در تهران زندگی کرد. در ۱۳۹۷ در جشن بازیگر خانه تئاتر از او تقدیر به عمل آمد.

قضیه ختم به خیر نشد...

برای او هم سنگین است، اما به هر حال حرفی زده بود و نمی‌شد حرفش را پس بگیرد.

زن سالمند، غیر از ضعف جسمانی مفرطی که داشت، یک پایش هم می‌لنگید و خیلی کند راه می‌رفت و ارسلان هم، خواه ناخواه مجبور بود پا به پای او حرکت کند و همین موجب می‌شد سنگینی بسته‌ها را بیشتر احساس کند. به این جهت، زمانی که حسایی خسته شده بود، از زن پرسید: تا خانه‌تان، راه زیادی مانده؟

نه... توی همان کوچه خودتان است.

مگر شما مرا می‌شناسی؟

وای مادر! چطور می‌شود آدم همسایه خودش را نشناسد؟ مگر شما آقا ارسلان، شوهر اقدس خانم نیستی؟

چرا، اما با وجودی که سال‌هاست ساکن این محله هستیم، چرا تا حالا شما را ندیده بودم؟

برای این که آدم سر به زیری هستی، سابق بر این، صبح‌ها که از خانه بیرون می‌رفتی، عجله داشتی، زودتر خودت را به سر خیابان برسانی و هیچ توجهی به اطراف نمی‌کردی، وقتی هم برمی‌گشتی، می‌چپیدی توی خانه و تا صبح روز بعد، بیرون نمی‌آمدی، خب معلوم است که نباید همسایه‌ات را بشناسی، تا زگی‌ها هم انگار کارت زیاد شده، چون دیده‌ام که خروس‌خوان از خانه بیرون می‌روی و معمولاً همین وقت‌ها برمی‌گردی.

ارسلان با تردید پرسید: شما این چیزها را از کجا می‌دانی؟ نکند همسرم چیزی به شما گفته؟

نه مادر جان! من کجا فرصت دارم با همسرت هم‌کلام شوم؟ واقعیت این است که من تک و تنها هستم، شوهرم سال‌ها پیش مرحوم شده و تنها دخترم هم شوهر کرده و سر زندگی خودش رفته. به این جهت، صبح تا غروب، کنار پنجره رو به کوچه می‌نشینم، رفت و آمد مردم را

"کلوخ‌انداز را پاداش سنگ است. وقتی او به من محل نمی‌گذارد و وجود مرا در خانه‌اش ندیده گرفته، دلیلی ندارد من به او محل بگذارم. من هم مثل خودش می‌شوم تا بفهمد یک من ماست چقدر کره دارد."

به این ترتیب، اقدس هم رو به ارسلان را پیش گرفت و حتی در مواردی که واجب بود در جواب شوهرش چیزی بگوید، مثل او پاسخ‌های سر بالا می‌داد. به این ترتیب، آرامش بر زندگی زن و شوهر حکمفرما شد و طی ساعاتی که ارسلان در خانه حضور داشت، زن و شوهر، هر دو ساکت می‌ماندند و فقط همدیگر را نگاه می‌کردند.

ارسلان، روزهای اولی که زود از خانه بیرون رفت، به خودش گفت: "الان که وقت اداره رفتن نیست. بهتر است قدم زنان بروم، تا هم وقت کشی کرده باشم، هم معطل تا کسی و اتوبوس نمانم و پولی که همیشه بابت کرایه ماشین می‌پرداختم، صرفه جویی شود و..."

بعد از چند روز صرفه جویی صبحگاهی به سرش زد صرفه جویی عصرگاهی را هم شروع کند و یک روز گرم اواخر تابستان، هنگامی که خسته و عرق ریزان به سر کوچه خانه‌اش رسید، همزمان با وی، پسرزن فوتوتی هم که چند بسته بزرگ به دست داشت، از اتوبوس پیاده و لنگ‌لنگان وارد پیاده‌رو شد. ارسلان که در تمام سالهای زندگیش هیچ کار خیری انجام نداده بود، خواست به راهش ادامه بدهد، اما خودش هم نفهمید چه شد که دیگ غیرتش به جوش آمد و به زن سالمند گفت: - اجازه می‌دهید کمکتان کنم؟

زن هم، از خدا خواسته، بسته‌ها را روی زمین گذاشت، دستش را به کمرش گرفت، قد راست کرد، نفس بلند و صدا داری کشید و گفت: - خیر ببینی جوان. از کت و کول افتادم. ارسلان، بسته‌ها را برداشت و احساس کرد

ارسلان و همسرش اقدس، غیر از این که اسم هر دو نفرشان با "الف" شروع می‌شد، هیچ وجه تشابه دیگری نداشتند، بهتر است بگویم عین کارد و پنیر بودند و هر وقت ارسلان توی خانه حضور داشت، یکی از آنها، موضوع کم‌اهمیت و پیش پا افتاده‌ای را بهانه می‌کرد و بعد ساعت‌ها به قول معروف اره می‌دادند و تیشه می‌گرفتند و به جان همدیگر نق می‌زدند و از بخت بد اجاق کور هم بودند و لااقل یک الف بچه نیز نداشتند که رسیدگی به او، دقایقی از وقتشان را بگیرد و واز راه رفتن روی اعصاب همدیگر خلاص شوند.

طفلک‌ها، به توصیه اقوام و آشنایان، چند بار هم نزد مشاور خانواده رفتند و کلی حق‌المشاوره پرداختند، اما مشکانشان همچنان لاینحل ماند.

ارسلان، که از دست اقدس چان به لب شده بود، بعد از مدت‌ها سوختن و ساختن، بر اثر راهنمایی دوستان و همکارانش راهی پیدا کرد تا کمتر همسرش را ببیند و در مقیاس محدودتری غرولند بشنود و در این راستا! صبح‌ها، یک ساعت زودتر از خانه خارج می‌شد و بعد از پایان کارش هم، یکی دو ساعت دیرتر به خانه برمی‌گشت. دوستانش این را هم یادش داده بودند که در برابر حرفهای همسرش مدتی دندان روی جگر بگذارد و بلافاصله جواب او را ندهد، تا شاید، پس از مدتی، از رو برو و تصمیم به تصحیح رفتارش بگیرد.

ارسلان هم که برای بر خورداری از آرامش در زندگی زناشویی آمادگی داشت تا به هر توصیه و پیشنهادی عمل کند، نصایح دوستانه را به گوش جان شنید و چند هفته‌یی این رو به رای گرفت و وقتی همسرش حرفی می‌زد، فقط با کلمات آره، نه، نمی‌دانم، شاید و... جوابش را می‌داد.

اقدس که همان روزهای اول، با دیدن رفتار ارسلان شصتش خبردار شده بود شوهرش قصد دارد به او کم محلی کند، با خودش حساب کرد:

ماجرای واقعی خارجی

بقیه از صفحه ۱۳

پس درست است که حتی با در نظر گرفتن این مسائل هم شما می‌توانید اطلاعاتی از آمار بدست آورید، بخصوص آمار بدنی و این که مثلاً یک بازیکن چند کیلومتر دویده است. ولی در حالت ایده‌آل باید این را با هوش و قدرت تکنیکی بازیکن هم ترکیب کنید، هر چند که هنوز هم انجام چنین کاری بسیار سخت به نظر می‌رسد.

پس اگر آن چیزی که قبلاً گفتیم را انجام دهید (تمرین کردن و شروع تمرین از سن پایین)، این مهارت بخشی از طبیعت زندگی شما می‌شود. گاهی در لیگ برتر مسابقاتی را می‌بینم که بازیکنان در هر ضربه‌ای که می‌زنند، چشم‌شان به توپ است.

بازیکنان خوب و بهترین بازیکنان، همیشه می‌دانند توپ کجاست. آنها به جای توپ به فضا نگاه می‌کنند که مهمترین مسأله در فوتبال است. به نظرم دلیل این موضوع این است که آنها در سنین پایین خیلی با توپ بازی می‌کنند. این برای من جواب داده و من به هر بازیکن جوانی هم همین توصیه را می‌کنم: تمرین، تمرین و تمرین.

من همیشه معتقد بودم که می‌توانم پیشرفت کنم و بدون شک شما هم می‌توانید. حالا به عنوان مربی هم یک لحظه یاد گرفتن را متوقف نکرده‌ام و همیشه دنبال جمع‌آوری ایده‌های جدیدی هستم که می‌توانند من را به آدمی متفاوت تبدیل کنند.

درس آخر

پس حالا که شما این ماجرا را می‌خوانید، بهتر است بدانید در زندگی هم باید مثل فوتبال عمل کرد و باید بدانید توپ (هدف) کجای زندگی شماست و بعد به جای اینکه به توپ نگاه کنید به فضای اطرافتان نگاه کنید. به امکانات و شرایط و موقعیت‌هایی که پیش می‌آید و آن وقت است که متوجه می‌شوید دروازه پیش روی شماست و کافیت خودتان را بهترین بازیکن بدانید و ضربه بزنید و مطمئن باشید که پیشرفت در مقابل شما قرار می‌گیرد و زندگی در برابر شما زانو می‌زند.

"دنيس برگ کمپ" پدر در کنار "میشل برگ کمپ"

شوهرم پول خوبی برایم به ارث گذاشت، آن پول را از همان موقع، به جریان انداخته‌ام، به افراد مستحق و کسانی که نیاز مالی دارند، قرض می‌دهم و با نزولی که می‌گیرم، تا حالا زندگیم را گذرانده‌ام...

پایین پرید و چفت پشت در را باز کرد. زن، کلی دعایش کرد و ارسلان گفت: اما حالا دیگر، در بسته نمی‌شود، چون زبانه قفل بیرون است.

اشکالی ندارد، به دامادم تلفن می‌کنم تا کلید را برایم بیاورد... ارسلان که اولین کار نیک زندگیش را انجام داده بود، با بدرقه دعاهاى مکرر پیرزن از او خداحافظی کرد و به‌خانه خودش رفت، اما مصلحت ندید به همسرش چیزی بگوید، چون می‌دانست اگر یک جمله بگوید، اقدس آب هزار دره را تسوی یک کوزه می‌ریزد و دوباره مرافعات شروع می‌شود.

بعد از گذشت ده پانزده روز، در حالی که ارسلان کاملاً قضیه کمک به پیرزن را از یاد برده بود، همین که به‌خانه برگشت و مشغول لباس عوض کردن بود، زنگ در خانه‌اش به صدا درآمد و زن و شوهر که در آن زمان انتظار آمدن کسی را نداشتند، با تعجب نگاهی به هم انداختند و اقدس رفت تا در را باز کند. ارسلان هم دنبالش رفت و سرک کشید تا ببیند کیست که زنگ زده، با دیدن پیرزن همسایه، گل از گلش شکفت و پرسید:

خوبی مادر جان؟

بعد جلوتر رفت تا بهتر چاق سلامتی کند و وقتی دید یک مأمور انتظامی هم همراه زن همسایه است، دلش به شور افتاد و پرسید:

اتفاقی افتاده مادر جان؟

زن به جای پاسخ سؤال ارسلان، به مأمور گفت: همین است سر کار. تنها کسی که راه خانه مرا بلد شده، این آقااست، تنها کسی هم که می‌دانست من توی خانه‌ام قدری پول و طلا دارم، همین شخص است، لطفاً جلبش کنید!

البته، شما دلواپس ارسلان نشوید و دلتان برایش نسوزد، چون قضیه ختم به‌خیر شد و هنگامی که ارسلان را برای بازسازی صحنه سرقت به لوکیشن! بردند، پیرزن یادش افتاد زمانی که قصد داشته از خانه بیرون برود، خودش جای صندوقچه پول و زیورآلات را عوض کرده و بعد، یادش رفته آن را کجا گذاشته، اما دلتان بسوزد برای این که قضیه در زندگی خصوصی ارسلان ختم به‌خیر نشد و اقدس بهانه جدیدی پیدا کرد تا شوهرش را به پنهان کاری و کتمان واقعیت متهم کند و طبعاً ارسلان هم برای دفاع از خودش مجبور شد جواب‌هایی بدهد و دوباره، آب به آسیاب بگومگوهای آنان افتاد و هنوز هم ادامه دارد.

نگاه می‌کنم و حسرت روزهایی را می‌خورم که پر و پا داشتم و همه جا می‌رفتم.

خیلی بیخشنید که این را می‌پرسم... مخارج زندگیتان چه جوری تأمین می‌شود؟

از خدا پنهان نیست، از شما هم پنهان نباشد که شوهرم وقتی به رحمت خدا رفت، پول خوبی برایم به ارث گذاشت، آن پول را از همان موقع، به جریان انداخته‌ام، به افراد مستحق و کسانی که نیاز مالی دارند، قرض می‌دهم و با نزولی که می‌گیرم، تا حالا هم زندگیم را گذرانده‌ام، هم دارایی‌هایم را افزایش داده‌ام.

یعنی نزول خوری می‌کنی؟

کار من اسمش نزول خوری نیست، دستگیری از درماندگان است.

خب؟ چه جوری به درماندگان اعتماد می‌کنی؟

به‌عنوان وثیقه طلا می‌گیرم. نصف قیمت طلاها وام می‌دهم و شرط می‌کنم اگر به موقع بدهی خودشان را نپردازند، حق دارم طلاها را بفروشم.

جسارت نباشد، اما این جور پول‌ها خوردن ندارد. اگر از من می‌شنوی، پول‌هایت را در یک بانک سپرده گذاری کن تا سودی که می‌گیری قانونی باشد!

ای جوان! من کجا پر و پای رفت و آمد به بانک را دارم؟ گذشته از این، اگر پول‌هایم زیر سرم نباشد، خواب نمی‌برد.

این که می‌گویند حرف زدن طی سفر، راه را کوتاه می‌کند، دروغ نیست. چون ارسلان و پیرزن، چنان غرق صحبت بودند که ارسلان اصلاً طول مسیر و سنگینی بار را احساس نکرد و یک جایی پیرزن گفت: قربان دستت، خانه‌ام همین جاست. ارسلان بسته‌ها را روی زمین گذاشت و زن در کیفش به جستجوی کلید پرداخت، اما یک دفعه، سیلی نه چندان محکمی به صورت خودش زد و گفت: خاک عالم... حواس که ندارم، کلید را توی خانه دخترم جا گذاشته‌ام.

حالا می‌خواهی چکار کنی؟

نمی‌دانم. دفعه قبل که این اتفاق افتاد مجبور شدم به خانه دخترم برگردم، اما امروز دیگر از نفس افتاده‌ام و رمق رفتن و برگشتن ندارم.

ارسلان، دلش برای زن درمانده سوخت. نگاهی به ساختمان یک طبقه و دیوار نسبتاً کوتاه خانه زن انداخت و پرسید: می‌خواهی از دیوار بالا بروم و در را برایت باز کنم؟

خیر ببینی اگر چنین کاری بکنی.

با صدور اجازه از سوی زن صاحبخانه، ارسلان معطل نکرد، با یک دور خیز جانانه، لبه دیوار را چسبید، خودش را بالا کشید، از آن طرف دیوار

یادها و خاطره‌ها

ثبت تصاویری می‌تواند با خاطره‌های خوش همراه باشد به خصوص اگر بتوانیم در تصاویرمان بزرگترها را هم داشته باشیم. بنابراین شما هم می‌توانید با آر سال عکسهای خود همراه کودکان و یا افرادی که مشاغل خاصی دارند مانند رانندگان تاکسی، دکه داران، قصابها، سوپری ها و... در این صفحه حضوری فعال داشته باشید اما لطفا عکس انفرادی نفرستید

از راست جعفر مرفاوی، سجاد منصوری، امیر پور صالح، امیر جواد زمانی و امیر معرفي

نعمت الله خیرمند با بیش از ۵۰ سال سابقه فروش مطبوعات در شهرضا در کنار غلامعلی قاضی شهرضا خبرنگار اطلاعات هفتگی.

زنده یاد اقدس نظری و حمیده اخوان - روستای قلعه ازرج از توابع خنداب استان مرکزی

از چپ نفر دوم فواد مهنایی از استان ایلام - ۱۳۹۸

علی علالدین در حال چیدن سیب

سیب چینی غلامرضا موید عبدی - استان البرز

از راست عباس ملوح زاده، علی جادری و فرزاد مشهور زاده - ۱۳۹۷

از راست: سید حسین، سید یوسف و سید محمد علی موسوی تبار

□ وصال شیرازی

میرزا ابوالقاسم فرهنگ شیرازی، ادیب و شاعر و نویسنده، مترجم و فرهنگ نویس، خطاط و صورتگر چیره دست عصر قاجار متخلص به وصال شیرازی می‌باشد. او در خوشنویسی و زیبایی خطوط مختلف به پدرش اقتدا کرده بود، وی همچنین شاعری توانا بود که به فارسی و عربی شعر دارد. ولادت او در شیراز می‌باشد.

ارسالی فوآنده

طالب گلیاگانی

طنز گرانی و...

گرانی را به شهرستان چه چاره
چنان یک گول بر دوشم سواره
تلف شد عمر رفته در گرانی
به یغما رفت، دوران جوانی
زارزانی کالاها خبر نیست
کسی فکر گرانی شکر نیست

مهربانی بهتر است

حسن فضیلت خواه

آفتی برخواست از ووهان چین
فتنه‌ای چون او ندیده این زمین
عرصه بر پیر و جوان گردیده تنگ
گویی از هفت آسمان باریده سنگ
این بلا از هر بلایی بدتر است
مرگ و میرش از همه افزون تر است
آفت جان و بلای روح ما
شد بلای جان و خلق و خوی ما

گرچه بر من ز عنایت نظری نیست تو را
لیک شادم که نظر، بر دگری نیست تو را
ترسم آینده‌ی حُسن تو ز خط گیرد رنگ
ای که از آه ضعیفان خبری نیست تو را
حاش لله که من از پای تو بردارم سر
با من بی سر و پا، گر چه سری نیست تو را
وه که یک باره (وصال) از غم هجر تو بسوخت
وز غم سوخته جانان خبری نیست تو را

در برخی از منابع آثاری طنز آمیز یا سراپا طنز
به فرهنگ نسبت داده شده است اما نگارنده از
بُن تردید دارد که فرهنگ به فکاهه و طنز هم
پرداخته باشد.

داد چشمان تو در گشتن من دست به هم
فتنه برخاست چو بنشست دو بد مست به هم
هر یک ابروی تو کافی است پی گشتن من
چه کنم با دو کماندار که پیوست به هم؟
شیخ پیمانه شکن، تو به به ما تلقین کرد
آه از این توبه و پیمانه که بشکست به هم
عقلم از کار جهان رو به پریشانی داشت
تیر دیگر زد و بر دوخت دل و دست به هم
هر دو ضد را به فسون جمع توان کرد (وصال)

غیر آسودگی و عشق که ننشست به هم

وصال شیرازی همچنین ریاضیات و علم جفر
و رمل و زبال فرانسه هم درس گرفته بود او با
صاحبان فن و شعرای معاصرش پیوندهای
مستحکمی داشت.

ای که می‌پرسی که را خواهی که مینالی چنین
تا به کی پرسی و من گویم نگار خویش را
ای که گفتی به جوانی ز چه خم گشته قدی
عشقبازی ست که پشت همه عالم خم اوست
از بس هجوم کرده به چشم خیال دوست
چندان مجال نیست که بینم جمال دوست
من طیبی ز تو بر خویش خبردارترم
که مرا سوز فراق ست و تو گویی که تب است
سخت می‌کوشی طیبی در مداوای دلم
کاش آن دردی که درمانش تو می‌دانی بود
از ازل سینه ما وقف غم جانان بود
بروای عیش که این خانه، نه جای طرب است

کتابهای وصال به نام مثنوی بزم وصال و صبح
وصال در کتابخانه‌ها موجود می‌باشد.
وصال شیرازی در شیراز فوت کرد و در شاهچراغ
دفن شد.

دو چشم خود به یکباره بیستم
چه پیش آمد که ما اینگونه گشتیم
چه شد سر رشته الفت گسستیم
صفا و همزبانی‌ها کجا رفت
چرا از قلب‌ها مهر و وفا رفت
نه نامحرم نه محرم می‌شناسد
گروهی بهر شهوت کم حواسند
چرا فرهنگ ما اینگونه‌ای دل
چرا پا همچنان خر مانده در گل
حواشی (طالب) از نان حرام است
برای اهل معنا یک پیام است

برادر با برادر در ستیز است
چه آنکه بر زگر یا پشت میز است
چرا دیگر کسی فکر کسی نیست
دلیل بی‌کسی‌های بشر چیست
نگاه مردمان گردیده خیره
چرا مخلوط گشته ماست و شیره!
صفا دیگر خریداری ندارد
محبت هیچ بازاری ندارد
شده داماد نامحرم به خانه
نمانده از مسلمانی نشانه
نمک خوردن نمکدان را شکست

ای که بر ما می‌نمایی افتخار
دیدنی آن ثروت تو را نامد بکار
در مصاف این بلای روزگار
آمداینک گاه و فصل امتحان
پس بیا بهتر بده خود را نشان
گر تو هم ظلمی نمایی ناروا
جان آنان را بگیر بی صدا
دست بگیریم تا نیفتیم در گلی
بگذریم زین گردنه باهمدلی
همدلی از هم زبانی بهتر است
گاه سختی مهربانی بهتر است

بس که مرموز است این ویروس ریز
کاشفان در مانده‌اند اندر تمیز
می‌کشند پیر و جوان را بی‌امان
بی صدا و بی علامت بی‌نشان
تا خدا راه علاجش را دهد
جان آدمها ز جورش وارهد
پس توای آدم کمی اندیشه کن
بعد از این رسم وفا را پیشه کن
کم بکن در حق هم نوعان جفا
بر حذر از خشم و از قهر خدا
کار فرما، مالک و سرمایه دار

اختصاصی با مژده مردانی اولین زن ایرانی قهرمان المپیک ناشنوایان:

یک مدال طلای المپیک دیگر می خواهیم

جنس گفت و گوی ما با مژده مردانی کمی متفاوت بود. من سوال هارامی نوشتم و او همزمان، پاسخ هارا. امکان ارتباط شنیداری نداشتیم و شاید زیبایی اش هم، به همین ارتباط از راه دوری بود که صرفاً بانوشتن ممکن می شد. در این میان یکی، دوبار هم، خواهر مژده، همراهی مان کرد و با ارسال فایل صوتی رابط ما شد... اوایل مهر ماه روز جهانی ناشنوایان بود و این مناسبت بهانه ای شد برای آشنایی من و مژده، عضو تیم ملی کاتای کشورمان که عنوان اولین قهرمان زن ایران در المپیک ناشنوایان را در کارنامه ورزشی خود دارد. او متولد خرداد ۱۳۶۷ در مرودشت فارس است و بر اثر بیماری در کودکی، دچار اختلال شنیداری شد.

مربیگری افراد شنوا سخت نیست؟

می نویسد: من کم شنوا هستم و در لب خوانی هم مهارت دارم بنابراین در انتقال مفاهیم به افراد شنوا مشکلی ندارم.

فکر می کردی یک روز نام مژده مردانی، به عنوان اولین زن قهرمان ایران در تاریخ المپیک ناشنوایان ثبت شود؟

در کودکی و نوجوانی ام چنین تصویری نداشتم. اما وقتی برای اولین بار عضو تیم ملی کاراته شدم، به خودم گفتم، فقط باید قهرمان شوم. دو سال تلاش و تمرین کردم و بالاخره سال ۲۰۱۳ در اولین مسابقه رسمی ام و در المپیک بلغارستان طلا را گرفتم. من با همه ی وجودم برای قهرمانی به صوفیه رفته بودم. وقتی هم فهمیدم با این مدال، عنوان اولین قهرمان زن ناشنوای ایران در المپیک به من رسید شادی ام مضاعف شد.

ظاهر آموزش کاراته را طبق روش خانواده با افراد شنوا شروع کردی؟

بله. در این سال ها خانواده ام در هر مقطعی از زندگی در کنارم بوده و مدام تشویقم کرده اند که شجاع باشم و با قاطعیت مسیرم را ادامه بدهم. من همیشه به دلیل این طرز تفکر سپاسگزار آنها هستم و امیدوارم بتوانم فداکاری شان را جبران کنم. آنها معتقد بودند می توانم ورزش را با افراد شنوا یاد بگیرم. از سال ۸۵ مربی من در شهر خودمان خواهرم بود. آسیه سالهاست که سابقه مربیگری و داوری کاراته را دارد. البته من در تیم ملی مربی دیگری هم دارم ولی آسیه همراه همیشگی ام است. من ۱۵ سال در رقابت های کشوری کاراته افراد شنوا شرکت کردم. مقامها و مدال های زیادی از آن روزها دارم. بعد از طریق هیئت فارس به فدراسیون ورزشهای کم شنوایان و ناشنوایان معرفی شدم. با من تماس گرفتند و سال

۱۳۹۰ هم به اردوی تیم ملی کاتا دعوت شدم. درس خواندن در مدرسه و در کنار افراد عادی، با برچسب کم شنوا سخت نبود؟

سخت بود اما از نظر خانواده مشکل شنوایی ام حاد محسوب نمی شد. من یک فرد عادی بودم، به همین دلیل فقط دو سالی که مرتبط به تغییر مقطع تحصیلی ام بود در مدرسه استثنایی ثبت نام شدم و بقیه سال ها را در مدارس عادی گذراندم. در بیشتر موارد معلم ها روش بر خورد با دانش آموز کم شنوا را نمی دانستند و همین مسأله باعث ناراحتی و مشکلات زیادی در سال های اولیه تحصیل شد. خاطرات خوبی از آن دوران ندارم. کلاس اول بودم، مسواک را که بخش کردم، معلم یک سیلی به صورتم زد و گفت تو چیزی نمی شوی! هنوز هم نتوانسته ام آن معلم را ببخشم اما بعدها که به هنرستان رفتم از شاگردان برتر و بسیار موفق

دختر بلندپرواز ایران، رکورد دار پرش بانیزه بانوان ایران:

نمی گذارم نادیده گرفته شوم

مهسا میرزاطیبی از روزهایی می گوید که شناخته شده نبود اما انگیزه زیادی برای پیشرفت و دیده شدن داشت. این تازه شروع راه بلندپروازترین دختر ایران است؛ او در سه مسابقه اخیر قهرمانی باشگاه های کشور سه بار رکورد ملی را جابه جا کرد، برای اولین بار در تاریخ پرش بانیزه زنان ایران از مانع ۴ متری عبود کرد و در آخرین مرحله مسابقات رکورد ۴۰۲ متر را به ثبت رساند. هرچند این ورزشکار از رکورد آسیا (۴۰۷ متر) و جهان (۵۰۶) فاصله دارد، اما به قول خودش حدی تعیین نکرده و تاجایی که بتواند پیش می رود و حالا تمرینات خود را ادامه می دهد برای رکوردشکنی های آینده.

در حال نزدیک شدن به رکوردهای مدنظرم هستم

در مرحله نهایی قهرمانی باشگاهها هم چون دو مرحله قبل رکورد ملی را جابه جا کردم و به رکوردهای بالاتر از ۴ متر که مدنظرم است، نزدیک می شوم. امیدوارم در مسابقات بعدی هم این روند را درپیش بگیرم. اکنون هم به فصل آماده سازی وارد شده ایم و تقریباً هیچ مسابقه ای بر گزار نمی شود، با این حال تمریناتم را ادامه می دهم و امیدوارم رییس فدراسیون که بیستم مهر انتخاب می شود، برای دوومیدانی کاران برنامه های خوبی داشته

هستم یعنی هیچگاه حد خاصی برای خودم در نظر نگرفته ام و راضی نبوده ام، بلکه همیشه هدف و برنامه ام این بوده که به بهترین جای ممکن برسم.

مردم در فضای مجازی من را دیدند

رکوردشکنی هایم در فضای مجازی خیلی دیده شد و مردم لطف داشتند. در این سه مسابقه هر بار رکورد زده ام و بقیه نباید انتظاری جز این داشته باشند. البته هر مسابقه شرایط خاصی دارد، مثلاً در جایزه بزرگ نتوانستم پرش خوبی ثبت کنم و حذف شدم اما در قهرمانی باشگاهها رکورد زدم. خوشبختانه

باشد و حمایتان کند. در این مدت هم فدراسیون دوومیدانی بابت هر رکوردشکنی به من ۵ میلیون تومان پاداش داد. کمیته ملی المپیک هم از من و چند ورزشکار دیگر تقدیر کرد و باشگاه پلیمر خلیج فارس هم حمایت کرد. یعنی این سه حامی را داشتم.

بلندپروازترین دختر ایران؛ لقبی که دوستش دارم

قشنگ ترین لقبی که بیش تر از همه هم تکرار شد، بلندپروازترین دختر ایران بود. البته خودم این را روی خودم نگذاشته ام و بقیه برایم انتخاب کرده اند اما از آن استقبال می کنم. در اهدافم هم بلندپرواز

کلاس اول بودم، مسواک را که بخش کردم، معلم یک سیلی به صورتم زد و گفت تو چیزی نمی‌شوی! هنوز هم نتوانسته‌ام آن معلم را ببخشم

ملی، نوعی یادآوری و آگاه‌سازی است و تأثیرات خود را خواهد داشت اما کاش به یک روز یا هفته اکتفا نکنیم. ما هم مانند افراد شنوا عضو همین جامعه هستیم و ایجاد فرصت‌های برابر زندگی توقع زیادی نیست. من به عنوان یک ورزشکار برای ماندن در سطح قهرمانی خیلی تلاش می‌کنم. تمرینات، آسیب‌های ورزشی، زمان هزینه‌ها و انرژی‌ام با ورزشکاران شنوا تفاوتی ندارد. علی‌رغم این مسائل برای رسیدن به محل تمرین و خیلی موضوعات دیگر در جامعه با موانع بیشتری هم روبه‌رو هستم اما جوایز ورزشی ما با افراد شنوا یکسان نیست! و خب این تبعیض‌ها در خیلی مسائل وجود دارد.

❖ **در دو المپیک ناشنوایان مدال آوردی، بعد از رقابت‌ها بر خورده‌ا و اهدای جوایز به چه شکلی بود؟**
بعد از قهرمانی در المپیک ۲۰۱۳ بلغارستان و در بازگشت از مسابقات، چند ماه بعد، جوایز ما پرداخت شد، البته متفاوت با افراد شنوا. المپیک ۲۰۱۷ هم سوم شدم که به دلیل نوسان سکه، جوایز مان نهایتاً به کارت هدیه تبدیل شد و خب وعده‌ها را فراموش کردند.

❖ **با توجه به کرونا، تمرینات چطور است؟**
کرونا همه چیز را تغییر داده، شرایط سخت شده است ولی چاره‌ای نیست. با رعایت بهداشت و

مدرسه بودم، در دانشگاه هم اوضاع خوب بود و این روزها مشغول آمادگی برای شرکت در مصاحبه دکتری مدیریت ورزش هستم.

❖ **حالا که خودت خانم مربی شدی، ارتباطات با شاگردانت چطور است؟**

خیلی خوب. با هم دوست هستیم. در رده بزرگسالان پنجاه شاگرد دارم و در رده‌های سنی دیگر هم کاراته درس می‌دهم ولی از آموزش به نونهالان لذت می‌برم. دلم می‌خواهد همه خاطرات ناخوشایند کودکی در مدرسه را با مهربانی به بچه‌های کاراته جبران کنم.

❖ **برای انتقال مفاهیم به ورزشکاران شنوا مشکلی نداری؟**

مهارت خوبی در لب‌خوانی دارم و همین مهارت کم‌شنوایی را جبران می‌کند. در پاسخ دادن هم مشکلی ندارم و در مجموع ارتباط خوبی برقرار کرده‌ایم. حتی یک‌بار در حین آموزش در باشگاه، شارژ باتری سمعک تمام و ارتباطم با بچه‌ها قطع شد. تجربه‌ی متفاوتی بود که تنها از طریق لب‌خوانی آموزش دادم.

❖ **این که ناشنوایان و کم‌شنوایان، در تقویم جهانی، یک روز خاص دارند و در کشور ما هم به رسمیت شناخته می‌شود، به نظرت چه تأثیری در زندگی این افراد دارد؟**

گرامیداشت و ثبت روزها در تقویم جهانی و

بدنم در سه مسابقه اخیر خیلی خوب بود و رکورد زدم. انتظارات هم بالا رفته و من سعی می‌کنم انتظار مردم و بیشتر انتظار خودم را برآورده کنم.

❖ **دوست ندارم گله و شکایت کنم**
سه رکورد زده‌ام، آنقدر دیده شد و خوشحال هستم که دوست ندارم از کسی گله و شکایت کنم اما آن اوایل که مسابقه می‌دادم خیلی از رکوردهایم دیده نشد، در خیلی از اعزام‌های بین‌المللی نادیده گرفته شدم و اسم من در فهرست خیلی از اعزام‌ها نبود اما اکنون با توجه به رکوردی که زده‌ام خوشحال و امیدوار هستم که در مسابقات و اعزام‌های آینده نه تنها جز اعزامی‌ها باشم بلکه به این چشم نگاه کنند که شانس کسب مدال هستم.

پروتکل‌ها هفته‌ای سه جلسه در باشگاه شهر خودمان تمرین می‌کنم. امیدوارم بالاخره این وضعیت تغییر کند. المپیک ناشنوایان آذر ماه سال آینده در برزیل برگزار می‌شود. من از وقتی با نادآوری میزبان در قرعه و قضاوت بر سکوی سومی المپیک ۲۰۱۷ ترکیه ایستادم، تلاشم بیشتر شد. در این سالها برای کسب یک مدال خوش‌رنگ دیگر خیلی زحمت کشیده‌ام و تا قهرمانی دوباره ادامه می‌دهم.

❖ **نهایت خواسته‌ات در کاراته چیست؟**

من با کاراته بارها طعم قهرمانی تجربه کرده‌ام. ورزش اعتماد به نفسم را که در سال‌های ابتدایی تحصیل آسیب دیده بود بهبود بخشید، بالا برد و باعث شد خودم را باور کنم. در میان افراد شنوا و جامعه جایگاه خودم را پیدا کردم. اما من یک مدال طلای دیگر از المپیک می‌خواهم و دوست دارم بعد از خداحافظی از تیم ملی به عنوان ورزشکار، بتوانم مربیگری آن را نیز به کارنامه‌ام اضافه کنم.

انگیزه زیادی به من می‌داد. البته هنوز به جایی که می‌خواهم، نرسیده‌ام اما پتانسیل زیادی در خودم می‌بینم، تازه شروع راه است و امیدوارم که بهتر از این کار کنم. در پایان از کسانی که حمایت کرده‌اند تشکر می‌کنم؛ دیده شدن توسط مردم، حس جدیدی بود، خیلی خوشحال شدم و انگیزه زیادی گرفتم. از آقای ربانی و کسانی که همیشه همراه بودند و حمایت کردند هم تشکر می‌کنم.

مهسا میرزا طیبی در کنار سپیده توکلی بانوان دوندۀ ایرانی

❖ **قشنگترین خاطره‌ام پایان خوب لیگ است**
با وجود خستگی و فاصله کمی که بین مسابقات بود، توانستم لیگ را با یک رکورد خوب به پایان برسانم. تا به حال اتفاق نیفتاده بود که سه مسابقه را با سه رکورد ملی پشت سر بگذارم به همین دلیل در مراسم اختتامیه مسابقات حس خیلی خوبی داشتم. از طرفی آقای محسن ربانی (مربی میرزا طیبی) هم به گونه‌ای نتیجه زحمات‌هایش را دید که از این نظر هم خیلی خوشحال بودم. یکی از شانس‌های من حضور آقای ربانی کنارم بود که من را بدون هیچ چشمداشتی در این مسیر همراهی کرد. وقتی تازه شروع کرده بودیم کسی من را جدی نمی‌گرفت و دیده نمی‌شدم اما آقای ربانی با توجه به پتانسیلی که در من دید، تلاش کرد و در این پنج سال از هیچ زحمتی دریغ نکرد تا به اینجا برسیم.

❖ **تازه این شروع راه است**
از اول راه می‌دانستم که برایم اتفاقات خوبی می‌افتد و رکوردهای خوبی ثبت می‌کنم که همین

سخنی با شجاع متعصب تیم پرسپولیس

حرفه‌ای است تا از محل

فروش بازیکن در میانه

قرارداد پولی هم به باشگاه برسد... اصولاً کمتر باشگاهی با بازیکن قرارداد یک ساله می‌بندد جز باشگاههای دولتی خودمان که اصولاً فرسنگها با باشگاه و فوتبال حرفه‌ای فاصله دارند و از جیب مبارک خودشان خرج نمی‌کنند. ما از مدیر عامل فعلی پرسپولیس دفاع نمی‌کنیم و او را پسر پیغمبر نمی‌دانیم اما به اعتراف خود او در حال حاضر همه انرژی باشگاه صرف تأمین هزینه‌هایی می‌شود که از سر ندانم کاری از گذشته بر دوش باشگاه تحمیل شده و دهها میلیارد پول صرف آن شده است.

یادمان نرود که علی علیپور هم که امسال از باشگاه جدا شد چند سال حتی زمانی با یک سوم قرارداد بازیکنان جدید به خاطر داشتن قرارداد با باشگاه در تیم بازی کرد و خوب هم بازی کرد و حال نمره آن را با انتقال به یک باشگاه خارجی و با قرارداد نسبتاً خوب می‌بیند. مطمئن باشید شما هم با احترام به قرارداد و با توجه به عملکرد درخشانی که در زمین دارید و با تعصب و غیرت مثال زدنی، ثمره همه این تلاشها را در آینده خواهید دید و باشگاه هم می‌تواند از طریق برقراری پادشاهی خاص از جمله میزان حضور در زمین و نمره‌ای که بازیکن از هر بازی می‌گیرد و مسایلی از این قبیل به جبران مافات بپردازد اما نه از راه اصلاح قرارداد که سنت غلطی است و حرفه‌ای هم نیست.

شجاع خلیلزاده یکی از بهترین و متعصب‌ترین بازیکنان تیم پرسپولیس است. در همین لیگ قهرمانان آسیا هم خوش درخشید و از بهترین بازیکنان این جام بود. در اینکه سهم قابل توجهی هم در پیروزی تیم داشت حرفی نیست و حالا حق دارد که اگر نسبت به او کم لطفی شده و یا در حد زحمتی که می‌کشد قدر ندیده گلیه کند ورنجیده خاطر باشد و بی‌تردید اگر مدیر عامل تیم چنین کرده است ملامت است. حال با این توضیحات مشکل او با پرسپولیس چیست؟ شجاع خلیل زاده یک قرارداد سه ساله با پرسپولیس دارد که هنوز این قرارداد تمام نشده است امسال که قراردادها بسیار افزایش داشته، او چون سال گذشته با مبلغ کمتری قرارداد بسته خواهان افزایش این قرارداد است و احساس غبن و زیان می‌کند. این احساس کاملاً قابل درک است. مثلاً فرض را بر این می‌گذاریم که قرارداد او یک میلیارد است اما قرارداد بازیکن جدید برای یک فصل چهار میلیارد. ناگفته پیداست که احساس غبن می‌کند اما آیا در دنیای حرفه‌ای اتفاق نامبارکی افتاده است؟ و آیا در دعوای او با رسول پناه، حق با اوست؟ با همه احترام و علاقه‌ای که به این بازیکن خوب داریم باید گفت شجاع عزیز، فوتبال حرفه‌ای همین است و اگر باشگاه بخواهد با شما جور دیگری رفتار کند تمام قراردادهای دیگر این تیم با بازیکنان دیگر دستخوش تغییر می‌شود و علت اینکه در اکثر تیمهای حرفه‌ای دنیا قراردادهای بیشتر از یک سال است به خاطر انتفاع باشگاه از آن بازیکن

گلهای دقیقه نودی به تیمهای خصوصی

توافقی... و در این میان تکلیف

بنده خدا باشگاه خصوصی

نساجی چه می‌شود

که با وجود انعقاد

قرارداد با مربی اش

و کلی خرید گران قیمت که همگی مطابق میل این مربی خریداری شده‌اند و وقتی خود مربی نیست معلوم نیست با کدام تضمین کادر فنی بعدی قرار است نساجی را به سر منزل مقصود برسانند؟

راستی وقتی مربی قرار است فصل بعد را در تیم دیگری بگذرانند چرا نیست خرید به تیم می‌دهد و اگر مربی بعدی گفت که این بازیکنان در نقشه تیمی من جایی ندارند و با روش مربیگری من نمی‌خوانند تکلیف باشگاه و کلی هزینه که کرده چه می‌شود؟

عجب آشفته بازاری است لیگ برتر و فوتبال ایران! که البته چندان عجیب هم نیست. راستی با این وضع و اوضاع و احوال به فکر خصوصی سازی فوتبال هستیم؟ پارسال شهر خودرو خراسان با رفتن گل محمدی به پرسپولیس گل دقیقه نودی خورد و حالا نساجی قائم شهر شاهد همین ناجوانمردی است. کمی هم بیشتر به فکر باشگاههای خصوصی و منافع آنها باشیم.

ماجرای سرمربیگری محمود فکری هم داستان دیگری است از بلیشوی فوتبال مثلاً حرفه‌ای ایران. فکری سر مربی نساجی قائم شهر است و با این تیم قرارداد دارد. از طرفی باشگاه استقلال هم خواهان اوست برای سر و سامان دادن به تیمش که ماههاست در بحران مربیگری این پا و آن پا می‌کند. قاعده کار در فوتبال حرفه‌ای این است که وقتی مربی با بازیکنی با تیمی قرارداد دارد در اختیار خودش نیست که با هر تیمی توافق کند و سر تمرین آن تیم برود اما اینجا ایران است. پس فکری در حالی که مربی نساجی است سر تمرین استقلال حاضر می‌شود و با آنها به توافق هم می‌رسد و از آنطرف نساجی‌ها مات و متحیر می‌مانند که چه خبر شده است؟ مگر در فوتبال حرفه‌ای می‌توان در آن واحد با دو تیم قرارداد بست؟ مگر نباید حتی اگر مربی حاضر به فسخ قرارداد است باید باشگاه با باشگاه توافق کند؟ ظاهر آ مدیران استقلال می‌گویند به ما ربطی ندارد. بهتر است خودت مشکل را حل کنی و آنطور که پیداست با باشگاه تماس حاصل نمی‌شود و در این وسط می‌ماند شرایط نقل و انتقالات در فوتبال حرفه‌ای ایران که بی‌بدیل و بی‌نظیر و فقط مخصوص به فوتبال ماست! بالاخره نفهمیدیم فکری با رضایت باشگاه نساجی مربی آبی‌ها شده و یا بدون هیچ

شهرام عظیمی سرپرست کمیته برگزاری رویدادها و مسابقات فدراسیون والیبال از تعویق دو هفته‌ای لیگ برتر خبر داد

فرانک طیاری سرمربی تیم بسکتبال گاز تهران، با توجه به اینکه لیگ امسال رفت و برگشتی نیست، می‌شد نحوه قرعه کشی را تغییر دهند

اولین اردوی تیم ملی وزنه برداری بانوان، به مدت سه هفته از اواخر آبان آغاز می‌شود

یک روز بعد از پایان المپیک توکیو در سال ۲۰۲۱ کمیته بین‌المللی المپیک رییس جدید خود را خواهد شناخت

با برگزاری مجمع انتخاباتی، فدراسیون دوومیدانی بعد از ماهها بلا تکلیفی صاحب رییس می‌شود

با کناره‌گیری اطلس تهران و جایگزینی تیم خجسته تهران به جای بارپچ اسانس کاشان، لیگ برتر والیبال بانوان هشت تیمی شد

بلاروس به اتهام ایجاد تبعیض سیاسی در میان ورزشکاران توسط کمیته ملی المپیک این کشور، با احتمال تحریم و از دست دادن پرچم در بازی‌های المپیک توکیو ۲۰۲۰ روبرو شد

پرسا عرب بانوی دوندۀ ایرانی، در صورت حمایت، توانایی کسب سهمیه مسابقات جهانی را دارم تیم ملی شطرنج ایران، در دور نخست مسابقات آنلاین جام ملت‌های آسیا موفق به شکست امارات شد

فدراسیون‌های کشتی ایران و صربستان هفته جاری تفاهم نامه همکاری امضا می‌کنند

سرمربی، مربی، سرپرست و دو بازیکن تیم والیبال آذربایتری ارومیه محروم شدند

سخنگوی فدراسیون کشتی: ایران به اتحادیه جهانی اعلام کرد، اگر مسابقات جهانی ۲۰۲۰ برگزار شود، در آن شرکت می‌کنیم

لیگ برتر هندبال در شرایطی آغاز شد که در نخستین بازی تیم پرسپولیس بهبهان برابر حریف خود شکست خورد

با گذشت یک ماه از معرفی گزینه‌های سرمربیگری تیم ملی والیبال، خبر جدیدی از فدراسیون در این رابطه مخابره نشده است

فردین معصومی که در کسوت مربی به کشتی برگشته، معتقد است پسرش می‌تواند جای خالی مدال المپیک در کارنامه او را پر کند!

مسابقات آنلاین قهرمانی شطرنج ناشنایان جهان با کسب مقامهای دوم و سوم ورزشکاران ایران در بخش بانوان و جوانان به پایان رسید

اردوی تیم بوکس جوانان به میزبانی شهر سنندج آغاز شد

که برای شرکت در مسابقات تیر و کمان به هلند اعزام شده بود، با پایان بازیها از بازگشت به ایران خودداری کرد و تبعه هلند شد. پیش از او هم سامان بلاغی بسکتبالیست مطرح تیم ملی با ویلچر ایران که یکی از تاثیر گذارترین بازیکنان کشورمان بود بعد از مسابقات جهانی سال ۱۳۹۷ آلمان از اردو جدا شد و به این کشور پناهنده شد. بلاغی مدتی است که برای تیم ملی آلمان به میدان می‌رود.

قهرمان پارالمپیک تابعیت ترک گرفت!

دوومیدانی کار پارالمپیک کشورمان و دارنده دو مدال طلا از پارالمپیک در سال ۹۸ به ترکیه مهاجرت و تابعیت این کشور را پذیرفته بود. هر دو ورزشکار برای این که بتوانند در ترکیب تیم ملی ترکیه به میدان بروند باید دو سال از مسابقات ملی به دور باشند که ملی پوشان سابق کشورمان این شرایط را پذیرفته اند. مهاجرت ورزشکاران ایرانی و پذیرش تابعیت توسط آنها اتفاق جدیدی نیست ولی این موج جدیداً به ورزشکاران پارالمپیک هم رسیده است تا ظرف دو سال چندین ملی پوش ایرانی تن به تابعیت و مهاجرت به سایر کشورها بدهند. سال ۹۷ پوریا جلالی تیرانداز پارالمپیک کشورمان

دومین ورزشکار پارالمپیک دوومیدانی کشورمان هم تابعیت کشور ترکیه را پذیرفت تا پس از این برای این کشور به میدان برود. **محسن کائدی** ورزشکار پارالمپیک ایران با انتشار تصاویری در صفحه شخصی‌اش خبر از تغییر تابعیتش داد. برنده مدال طلای بازیهای پارالمپیک ۲۰۱۲ لندن در ماده پرتاب چکش و نقره پرتاب وزنه این مسابقات با تغییر تابعیت از این پس برای کشور ترکیه در رقابتهای بین المللی به میدان خواهد رفت. کائدی همچنین در بازیهای پارالمپیک ۲۰۱۶ ریو در برزیل نیز موفق به کسب دو مدال برنز در مواد پرتاب وزنه و پرتاب چکش شده بود. پیش از کائدی محمد خالوندی دیگر

هدیه در دسر ساز ۷ میلیون یوروی

اتحادیه جهانی کشتی بیان کرد که ماجرای پرداخت هدیه به رئیس سابق فدراسیون جهانی این رشته توسط یکی از اعضای دولت جمهوری آذربایجان را پیگیری می‌کند. ماجرای پرداخت هدیه به رافائل مارتینی رئیس سابق فدراسیون جهانی کشتی (فیلا) و همسرش از سوی یکی از مقامات دولت جمهوری آذربایجان، سبب شده اتحادیه جهانی کشتی بیانیه‌ای درباره‌ی این مسئله منتشر کند. گفته می‌شود یکی از اعضای دولت جمهوری آذربایجان دوبار در سال‌های ۲۰۱۰ و ۲۰۱۲ و به ترتیب مبالغ ۱.۵ و ۵.۵ میلیون یورو به رافائل

مارتینی و همسرش به عنوان هدیه داده و همسر مارتینی نیز زیر برگه مربوط به این پرداخت‌ها را امضا کرده است. یک روزنامه سوئیسی ادعا کرده دادگاهی در این کشور اعلام کرده که پرداخت این مبالغ بعنوان هدیه محسوب نمی‌شود و این ۷ میلیون یورو مشمول مالیات خواهد شد و

مارتینی باید ۲.۲ میلیون یورو مالیات بر درآمد بپردازد. رئیس قبلی فدراسیون جهانی کشتی اعتنایی به مسئله مطرح شده از سوی دادگاه سوئیسی نکرده است. اتحادیه جهانی کشتی اعلام کرده که از این موضوع بی‌خبر بوده، اما در حال بررسی مسئله است تا صحت و سقم آن معلوم شود. در بیانیه اتحادیه جهانی کشتی آمده که تماس‌هایی با فدراسیون آذربایجان گرفته شده تا اطلاعات لازم در این خصوص جمع‌آوری و پس از بررسی لازم، تصمیم نهایی اعلام شود. این اتحادیه عنوان کرده که به بازی جوانمردی مالی احترام می‌گذارد و هرگز چنین رفتارهایی را از سوی اعضا و ورزشکاران و... تحمل نمی‌کند.

گیگز، نزدیک به نیمکت منچستر یونایتد

مارک هیوز همبازی سابق رایان گیگز در یونایتد و تیم ملی ولز می‌گوید، او خودش را به عنوان مربی ثابت کرده و شانس زیادی برای نشستن روی نیمکت شیاطین سرخ دارد.

در حالیکه نتایج ضعیف منچستر یونایتد با اوله گنار سولسشر در شروع فصل جاری فشارها بر او را به اوج رسانده و شایعات زیادی درباره احتمال برکناری او مطرح است، یکی از ستاره‌های سابق یونایتد مارک هیوز می‌گوید رایان گیگز از شانس زیادی برای نشستن روی نیمکت این تیم برخوردار است. گیگز که در حال حاضر سکان هدایت تیم ملی کشورش ولز را بر عهده دارد تمام دوران فوتبالی خود را در باشگاه منچستر یونایتد بازی کرده. او حتی بعد از اخراج دیوید مویس از یونایتد در سال ۲۰۱۴ مدتی به عنوان بازیکن - مربی در این تیم فعالیت می‌کرده و طعم مربیگری در اولدترافورد را چشیده است.

رایان گیگز بعد از روی کار آمدن لوئیس فن خال به عنوان سرمربی یونایتد به عنوان دستیار او فعالیت کرد و سرانجام در سال ۲۰۱۸ به عنوان سرمربی تیم ملی ولز منصوب شد و توانست ولز را به رقابتهای یورو ۲۰۲۰ برساند. مارک هیوز که مثل گیگز هم بازیکن تیم ملی ولز بوده و هم منچستر یونایتد درباره او گفت: "من معتقدم رایان به عنوان مربی کارنامه خوبی داشته و الان از جایگاه مناسبی برخوردار است. او در مسیری صعودی حرکت می‌کند و من معتقدم شانس مربی‌گری او در منچستر یونایتد حالا خیلی بیشتر از زمانی است که فن خال این تیم را ترک کرده بود. شاید گیگز آن زمان فکر می‌کرد رزومه مربیگری چندان پرباری ندارد ولی او حالا که تیمش را به یورو رسانده به نظر می‌آید از نامزدهای جدی مربیگری در یونایتد است."

نوشتن نام فامیلی الزامی است

آن دسته از خواندگانی که مایل هستند پیام‌های تبریک، تولد، تشکر و قدردانی‌شان در این صفحه چاپ شود لطفاً از ساعت ۹ صبح الی ۱۶ (شنبه تا چهارشنبه) با شماره تلفن: ۲۹۹۳۳۵۸ تماس بگیرند یا به شماره ۲۲۷۱۸۱۳ نمابر ارسال دارند. همچنین می‌توانند متن را به شماره ۰۲۸۹۰۴۷۴۰۹۳۰ تلگرام کنند و یا به نشانی مجله (بخش پیام‌های مهربانی) حداقل یک هفته قبل از رسیدن موعد آن ارسال کنند.

❖ **سهیلای عزیزم**، ۲۰ مهر ماه روز زمینی شدنت مبارک. مهربانم، گلم، دختر پاییزی امیدوارم همیشه موفق و سلامت باشی

زهرا عباسی - تهران

❖ **مناب آقای دکتر غلامرضا تقوی**، چهره ماندگار مدیریت و کارآفرینی در کشور در سال ۹۶ و ۹۷ و همچنین مخترع و دارنده مدال طلا از کشور آمریکا، چه غرور آفرین است که عزیزی مانند شما در کمال صداقت و در ستکاری بهترین سالهای عمر خود را در سنگر خدمت به بشریت گذرانده‌اید. از شما به واسطه تلاش برای سرافرازی شهر و کشورمان ایران، تشکر و قدردانی می‌کنیم

❖ **نازنین دخترم**، بهاره یان، ۲۳ مهر ماه سالروز تولدت را با آسمانی پر از ستاره‌های چشمک زن و بادشتی پر از شقایق‌ها و با آرزوی موفقیت، تبریک می‌گویم پدر و مادر و خواهرت، فرزانه سلطانی - شهرری

❖ **ضمن آرزوی رحمت**، در گذشت استاد هنرمند کربلایی ابراهیم نژاد گرچی، پدر خانم اینجانب را به همسر و همه فرزندان آن مرحوم تسلیت می‌گویم و بقای عمر همه خانواده آن مرحوم را از درگاه ایزد منان آرزو مندم محمد ابراهیم صیامیان گرچی - بهشهر روستای گرچی محله

❖ **فرزند عزیزمان، سید محمد تقی یان**، به دنبال کوچکترین فرصت بودیم تا بزرگترین تبریک را نثار قلب مهربانت کنیم. زیباترین گلها را برای زیبایی زندگی‌ات و کوتاهی عمرشان را برای غم‌هایت آرزو مندیم. تولدت مبارک

خانواده سیدعلی حسینی - رامهرمز

❖ **همسر مهربانم، شهریار یان**، ممنون که در تمام مراحل زندگی کنارم هستی و به من امید زندگی می‌بخشی، ۲۵ مهر سالروز تولدت مبارک. دوست دارم

ای بهترین همسر دنیا

❖ **خواهر گلم، فرناز عزیز**، به اندازه تک‌تک ستاره‌های آسمان دوست دارم، سالروز تولدت را در ۲۷ مهر ماه به توای خواهر مهربان تبریک می‌گویم

برادرت فرید سیاری - خرم‌آباد

❖ **پسر گلم، ناصر یان**، از اینکه توانستی همسری برگزینی که مادر و پدرت به شما افتخار کنند شادمانیم و ۲۷ مهر ماه سالروز ازدواجتان مبارک

پدرت، عبدالله و مادرش راضیه - قم

❖ **برادر عزیزم، قاسم یان**، پدر بزرگ شدنت مبارک، شکفتن شاخه گل عزیزتان را به شما و همسر گرامی‌تان تبریک می‌گویم، امیدوارم در کنار نوه عزیزتان روزگار را به شادی سپری کنید

برادرت احمد - کاشان

❖ **همسر مهربانم، رفوان یان**، زیباترین خاطره زندگی‌ام در ۲۹ مهر ماه رقم خورد و سالروز ازدواجمان را به تو نور چشمم تبریک می‌گویم

همسرت، مهدی رسولی - اراک

❖ **مناب آقای ربیعی**، قدردان شما هستیم که مسئولانه و صبورانه پیگیر درخواستهای مراجعه کنندگان هستید و برای شما و خانواده گرامی‌تان روزهایی غرق مهر و شادکامی و سلامت آرزو مندیم

❖ **عروس عزیزم، مونا یان**، سالروز تولدت را با تقدیم هزاران شاخه گل رز به تو تبریک می‌گویم، عزیزم تولدت مبارک

خانواده تهرانی - تهران

❖ **نوه عزیزم، امیرعلی یان**، ۲۸ مهر ماه سالروز تولدت را به شما و پدر و مادرت تبریک می‌گویم، خداوند یار و نگهدار شما باشد

مادر بزرگت و پدر بزرگت رحمان - قم

❖ **مادر مهربان، همسر عزیزم**، تولدت، تولد زیبایی‌هاست، لبخند شیرین زندگی‌ام را قشنگ کرد، ۲۸ مهر زمینی شدنت مبارک

همسرت، مرتضی رحمان نژاد - مشهد

❖ **مژگان یان، فواهر زاده عزیزم**، این روزها به خاطر داشتنت لبریز از عشق و محبت هستیم و خدا را سپاس می‌گویم که تو را به ما هدیه داد، ۲۶ مهر ماه

سالروز تولدت مبارک

❖ **ماهان پروانه عزیزم**، یک لبخند تو برای شادی یک عمر من کافی است، تولدت مبارک ای بهترین مادر، امیدوارم همیشه سالم و سلامت باشی

دخترت، رها شمسی‌پور - تهران

❖ **همسر عزیزم**، مهدی جان، سالروز تولدت را در روز ۲۷ مهر ماه به توای تک ستاره زندگی‌ام تبریک می‌گویم

همسرت ندا صباح - اهواز

❖ **نگین عزیزم**، چه خوب شد به دنیا آمدی و چه خوبتر که دنیای من شدی. دختر پاییزی! بهار قلبم! تولدت مبارک.

همسرت - تهران

❖ **خانم پریسا زاهدی**، رئیس محترم صندوق بازنشستگان شرکت بهره‌برداری نفت و گاز گچساران، خدمات صادقانه و دلسوزانه جنابعالی و دیگر پرسنل این مجموعه به بازنشستگان و بازماندگان آن قابل تقدیر، قدردانی و وصف ناپذیر

می‌باشد

❖ **پرومار مهربان و عزیزم**، سوگند به ناهید و ماه و مهر که بهترین آهنگی که قلبم را نوازش و آرام می‌بخشد صدای دلنواز ضربان قلب شماست

ترنم کریمیان - گچساران

❖ **پرومار عزیز تر از یانم**، همان طور که آسمان همه جای دنیا آبیست، پدران و مادران بزرگم و دایی‌های عزیزم که در هر نقطه‌ای از ایران باشند صمیمانه

دوستشان دارم

❖ **پرومار دوست داشتنی من**، نگاههای مهربان و صداهای دلنشین شما همیشه مرحم دلم و آرام بخش وجودم است تا بگویم همیشه دوستتان دارم

باران نادری - گچساران

پاسخ هشت جزء حذف شده در تصویر کشف قبایل متمدن:

پاسخ‌های پاهوشی خود کلیک‌آپ پروید

- ۱- سایه
- ۲- سر
- ۳- نقش
- ۴- داخل چرخ عقب و بالای میله تابلو
- ۵- مثلث چپ، ۶- مثلث چپ وسطی
- ۷- مثلث دوم از سمت چپ روی
- ۸- قالیچه، ۹- حرف ل‌روی ماشین
- ۱۰- دسته سطل، ۱۱- پرنده بالایی
- ۱۲- وابروهای در اکولا، ۱۳- سایه بان
- ۱۴- جلویی و بالای چتر سمت چپ.

فروردین

ذهنتان در چند جهت مختلف در گیر هست و در بیشتر موارد هم موفق عمل می کنید، اما معتقدید نوع بر خورد شما موانعی را پیش رویتان می گذارد در حالی که می دانید که نمی توانید به شکل دیگری جز این رفتار کنید و لازمه شکل زندگی تان مهرورزی و بخشش است هر چند که خیلی ها متوجه این لطف نشوند، پس صبور باشید و اجازه ندهید اشتباه دیگران شما را دچار اشتباه کند.

این روزهای شما آنقدر می تواند شگفت انگیز و پر ماجرا باشد که تا مدت ها ذهنتان را با خود همراه کند و در نقطه مقابل آن هم کنار نیامدن با شرایط است که گاهی رگه های خاص آن در وجودتان موج می زند و همه معادلات را بر هم می ریزد. توصیه می کنم پس حالا که شرایط مهیا شده سعی کنید از لحظه ها با وجود متغیر بودنشان سود ببرید و تا می توانید خاطره بسازید!

اردیبهشت

جزو اشخاصی هستید که بدترین واکنش های این دنیا را هم می توانید به فال نیک بگیرید و رویاهايتان را دنبال کنید و این نوع نگاهتان برای شما برکت و لطف بی شماری را به همراه می آورد، پس حالا که متوجه این موضوع می شوید، قدر دان باشید و در مورد سوال ذهنی تان هم باید بگویم، نباید کسانی را که دوستان دارند از خود برنجانید چون برخی رفتارها همیشه نیستند.

فکر تلخ، انرژی های منفی را برایتان به همراه می آورد و افکار نواندیشانه، برکت و رحمت را و از آنجا که نمی توانید نسبت به رفتارهایی تفاوت باشید، سعی کنید حداقل در موارد خاصی پا در مسیر چشم پوشی بگذارید و تلخی ها را به شیرینی بدل کنید و در مورد سوال ذهنی تان هم، همان کاری را انجام دهید که آرامش ذهنتان را تضمین می کند.

خرداد

به محض اینکه با موضوعی روبرو می شوید، سعی می کنید با تجربه و تحلیل های خودتان آن را بررسی کنید و به محض اینکه آن را مناسب با ایده های تان نمی بینید، موضع می گیرید و سعی دارید با رفتار تان اشتباه ها را به دیگران بفهمانید، اما دقت ندارید که این عملکرد می تواند باعث دور شدن تان از دیگران بخصوص عزیزانتان شود و در مورد اخیر هم به همین شکل رفتار کرده اید و هنوز ذهنتان در گیر است.

گاهی به مسایل اهمیت نمی دهید و می بینید که برداشت های تان کاملاً اشتباه بوده و گاهی روی مسایل حساس می شوید و درک می کنید که آنچه اندیشیده اید درست بوده، اما این نتایج نباید باعث شود که روی رفتار دیگران حساس شوید و روی برداشت های تان تکیه کنید، چون به شما ثابت شده که گذر زمان می تواند همه چیز را دچار تغییر کند، آن هم عمیق!

تیر

کاری را به سرانجام رساندید و حالا با نتایج آن روبرو شده اید و هنوز در تردید هستید که ادامه کار را پیش ببرید یا خیر، اما اگر دقت کنید کارهای نیمه رها شده آرامش ذهنی تان را بر هم می ریزند و اگر حالا کوتاهی کنید در آینده نمی توانید با خودتان هم کنار بیایید، پس سعی کنید ماندگار تر بیندیشید و اجازه ندهید که گذر زمان نگرشتان را دچار تغییر زود گذر کند.

در دلتان خیلی دوست دارید به اطرافیان کمک کنید و موثر واقع شوید و وقتی با این روحیه پیش می روید هیچ چیزی نمی تواند در مسیر یاری رساندن و ایجاد شادمانی جلودار تان شود، اما وقتی ذهنتان را در گیر موضوعی می کنید گزینه های منفی قد علم می کنند و پیشنهادهایی را پیش رویتان می گذارند که در شرایط عادی به آنها فکر هم نمی کنید، پس اجازه بروز دودلی را ندهید و خودتان باشید که موفق خواهید بود!

مرداد

نگران موضوعی هستید که خودتان هم می دانید احتمال اجرا شدنش زیاد نیست، ولی چون این موضوع می تواند تمام معادلات تان را دچار تغییر کند، آرام نمی گیرید و خودتان را در مخمصه احساس می کنید در حالی که قبلاً امتحان کرده اید و می دانید اگر میزان دخالت های ذهنی تان را کم کنید، با شگفتی روبرو خواهید شد، پس آرام بگیرید و سعی کنید نظاره گر باشید که لطف در تامل است!

در تلاش هستید که اجازه ندهید مشکلات کمزورتان را خم کند و ایده های متفاوت منجر به آرامش هم کم ندارید، اما وقتی می خواهید از تجربه تان کمک بگیرید موارد منفی پا پیش می گذارند و تمام معادلات را بر هم می زنند، در حالی که وقتی در معادلات مشارکت می کنید هوش و ذکاوت سرشارتان وارد عمل می شود و یک سر و گردن از دیگران بالاتر قرار می گیرید، پس انتخاب با شماست!

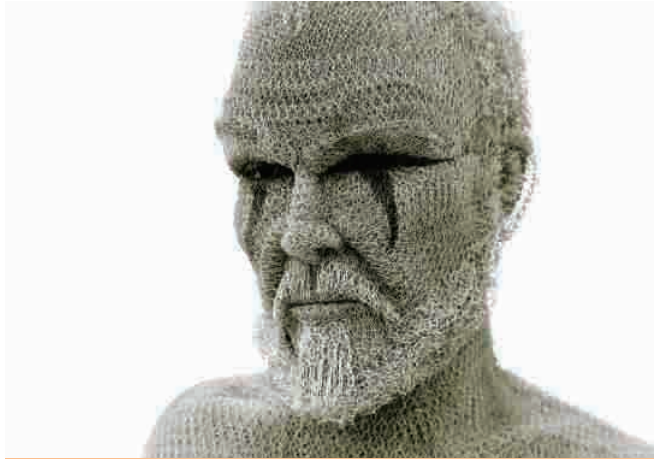
شهریور

همانطور که در حوزه زندگی تان با تغییرات طلایی و ارزشمندی روبرو شده اید در حوزه فعالیت های ذهنی هم با گزینه هایی روبرو هستید که می تواند نتایج متفاوتی را به همراه داشته باشد و تا آرام هستید و منطقی می اندیشید، همه چیز در کنترل شماست، پس قبول کنید که نباید خیلی در گیر ریزه کاریها شوید و بدانید ارزش حرفها با گذر زمان تغییر می کند.

ذهنتان را بیش از آنچه که باید در گیر موضوع فرعی کرده اید، در حالی که غرق در لطف الهی شدید و آرامش هم یکی از گزینه های هدیه شده به شما و اطرافیان تان شد، پس سعی کنید به همان فردی تبدیل شوید که از هیچ گزینه ای اثر نمی پذیرد و تنها در مسیری قدم می گذارد که هم مشکل را می داند و هم چاره را و بدانید آنچه به ذهنتان تداعی می شود ارزشمند است!

استرالیا: جزئیات ریز و دقیق مجسمه ساخته شده توسط "ایوان لووا" را می بینید که "مردی از شمال" نام دارد و در هجدهمین فستیوال مجسمه سازی در استرالیا به نمایش گذاشته شده است. این فستیوال هنری در فضای باز برگزار می شود و میزبان طرح هایی از هنرمندان محلی، کشوری و بین المللی است.

غزه: جوان ورزشکار فلسطینی "احمد ابو حصیرا" از خلوتی شهر در طول دوران قرنطینه استفاده کرده و در حال تمرین ورزش پارکور با خیال آسوده است. در غزه، همچنان قرنطینه پابرجاست و مردم در شهر تردد ندارند.

چین: بالکن های واحدهای آپارتمانی در مجتمع های مسکونی شهر سیچوان در چین را می بینید که در انبوه گل و گیاه پنهان شده اند. پرورش گیاهان آپارتمانی در چین بسیار محبوب است و علاوه بر زیبایی شهری، به پاکسازی هوا از آلاینده ها هم کمک می کند.

آرکان: در این سوی جهان در شهر فینکس در ایالت آرکان آمریکا، شدت آتش سوزی جنگل ها به حدی بود که گرمای شدید ناشی از آن، باعث ذوب شدن کامل این حلقه بسکتبال شده است. دود غلیظ و گرمای شدید حاصل از این آتش سوزی ها مردم را مجبور به تخلیه شهر ها کرد.

کره جنوبی: مردم در میان مزارعی از گل در حال عکس گرفتن هستند. در زمینه عکس، برج های مسکونی شهر سئول در کره جنوبی دیده می شوند. تراکم ساختمان ها و سختی زندگی شهری باعث شده که این دشت های گل که در اطراف شهر هستند، در زمان شکوفایی گل ها میزبان هزاران نفر باشند.

یوتا: "جان پاف" روی درخت غول پیکری که از ریشه در آمده در حال استراحت است. چند روز گذشته طوفانی با بادهای بسیار شدید این منطقه را در نوردید که باعث خسارات بسیاری به طبیعت و جنگل های منطقه شد و برق منازل دهها هزار نفر قطع شد و مدارس نیز به اجبار تعطیل شدند.

نعل وارونه مدیران ایرانی

محمد احمدوند - مدرس دانشگاه و آموزش و پرورش

از تصمیم گیری در خصوص افزایش قیمت بنزین که آن همه آسیب اقتصادی، اجتماعی و امنیتی به بار آورد بگریزد تا تصمیمات اخیر در خصوص ممنوعیت ورود گوشی های گران قیمت یا توزیع قیر یارانه ای و تصمیم گیری درباره انجام کنکور یا بازگشایی مدارس و... همه در یک چیز مشترک هستند: تصمیمات از بالا به پائین هستند. هیچ تفاوتی هم در رویکرد دولت یا مجلس یا اصلاح طلب و اصولگرا ندارد. این دولت و آن دولت هم ندارد. مشکل این است که گاهی افراد، گروهها یا نهادها جایگاه خودشان را نمی شناسند و گاهی هم خود را بی نیاز از مشورت و کار کارشناسی می دانند. این رویه سالهاست که در کشور جریان دارد و بلای جان کشور شده است. به عنوان مثال چه لزومی دارد مجلس وارد بحث برگزاری کنکور شود؟ مگر کشور ستاد ملی مقابله با کرونا و ستاد مدیریت بحران و وزارت بهداشت و وزارت علوم ندارد؟ راستش غیر از این که مجلس بخواهد خودی نشان دهد من هیچ دلیل منطقی برای ورود مجلس به بحث برگزاری کنکور نمی بینم. جایگاه مجلس استیضاح وزیر و درخواست بازخواست مسئولی است که کار خود را درست انجام نمی دهد. برگزاری کنکور یک بحث بهداشتی دارد که به وزارت بهداشت مربوط است و یک بحث لجستیکی که به وزارت علوم و سازمان سنجش مربوط است. البته خود اینها هم باید از پائین دستی ها گزارش بخواهند. مجلس قبل هم بدون اینکه کوچکترین تخصصی در بحث آموزش زبان خارجی داشته باشد به بحث آموزش زبان ورود کرد و خیلی هم زود کوتاه آمد. همان زمان به چند نماینده پیام دادم که تصمیم مجلس غلط است و حاضرم به عنوان یک متخصص آموزش زبان انگلیسی در مجلس توضیحات دقیقی به نمایندگان بدهم که البته هیچ جوابی دریافت نکردم. در خصوص توزیع قیر یارانه ای هم که سریع تصویب شد پیرسید آیا از دهباران یا بخشداران یا حداقل از فرمانداران شهرهای مختلف کشور استعلامی در خصوص مفید بودن، عادلانه بودن یا منطقی بودن توزیع قیر یارانه ای صورت گرفته است؟ آیا آنها که با این موضوع ارتباط مستقیم داشته اند راضی هستند؟

* همه تصمیم گیری ها از بالاست

در تمام کشورهای پیشرفته تصمیم گیریها از پائین به بالا انجام می شود، یعنی از کسانی که

مستقیماً با موضوع درگیر هستند پیشنهادها به رده های بالاتر داده می شود و مدیران رده بالا با جمع بندی پیشنهادها بهترین تصمیم را می گیرند و دستور اجرایی شدن آن را می دهند. در کشور ما برعکس است. مدیران رده بالا برای همه چیز و همه کس تصمیم می گیرند و دستور اجرا می دهند. بعد می بینند این تصمیم کلی ایراد داشته و آن را تغییر می دهند یا لغو می کنند! نمونه اش تصمیم برای ممنوعیت واردات گوشیهای گران قیمت بود که بازار را به التهاب کشاند و فرمایش هم لغو شد اما آنچه نباید بشود شد و قیمت گوشی به قیمت قبل برگشت! مدیران سابق بورس یک دفعه تصمیم گرفتند دامنه نوسان بورس را کم کنند و بورس چند روز در التهاب بود که با دخالت وزیر اقتصاد و برکناری مدیر بورس ختم به خیر شد. جالب اینکه هم سهامداران عادی و هم متخصصان بازار سرمایه که درگیری مستقیم با موضوع داشتند با این کار شدیداً مخالف بودند و نظرات آنها نادیده گرفته می شد! و خدا پدر مؤسسان رسانه های مجازی و امکانات ارتباطی نوین را بیامرزد که به شنیده شدن صدای سهامداران کمک کردند. در بعضی سازمانها و ادارات واحدهایی برای ارائه پیشنهادات هست اما نوع برخورد با پیشنهادات فقط باعث سرخوردگی پیشنهاد دهندگان می شود. خود من چند سال پیش در سایت ریاست جمهوری پیشنهاداتی بارگذاری کردم اما هیچ وقت پاسخی حتی پاسخ رد هم دریافت نکردم! و اصولاً فرایند تصویب پیشنهاد را آنقدر سخت کرده اند که افراد از خیر آن می گذرند.

* سیاست های رانت خیز

متأسفانه عدم مشارکت پائین دستی ها در تصمیم گیریها و انحصار تصمیمات به مدیران رده بالا گاهی رانتهای اطلاعاتی ایجاد می کند و همین موضوع شاید یکی از دلایلی باشد که مدیران رده بالا در وزارتخانه ها و سازمانها تمایلی ندارند پائین دستی ها از قبل در خصوص تصمیمات باخبر باشند. تصور کنید خبر قطع دلار حمایتی واردات یک کالا چه قدر قیمت آن کالا را بالا می برد و اگر کسی از این تصمیم باخبر باشد و زودتر دست به کار شود و آن کالا را خریداری کند چه رانت عظیمی داشته است. اینها غیر از لطومات اقتصادی، اجتماعی و روانی است که به دلیل تصمیمات خلق الساعه و غیر

منطقی به مردم وارد می آید یا خسارتهایی که به اموال و درآمد عمومی زده می شود. در یکی از شهرها، نوسازی مدرسه ای ساخته بود که علاوه بر کوچک بودن کلاسها، بی توجه به افزایش جمعیت دانش آموزی آن منطقه، کلاسها بدون توجه به وظایف ساختاری یک معلم و نیازهای یک مدرسه ساخته شده بودند. مدیر کل نوسازی وقت خود را بی نیاز از مشورت با معلم و مدیر یا حتی رئیس آموزش و پرورش آن منطقه می دانست و نتیجه اش خسارت به دولت و عدم کاربری مناسب فضای ساخته شده بود!

* پیچیده کردن راه حل های ساده

ما در ایران همه چیز حتی راه حل های ساده را هم آنقدر پیچیده می کنیم یا آنقدر در پیچ و خم بوروکراسی اداری می اندازیم که یا پیشنهاد دهنده عطایش را به لقایش می بخشد و دیگر پیگیری نمی کند یا اصل راه حل بی اثر می شود. اقدام پژوهی و درس پژوهی در جهان به عنوان راهکارهایی برای مقابله با پیچیدگیهای تحقیق کلاسیک و ساده کردن پژوهش برای معلمان به وجود آمدند اما در ایران با راه اندازی جشنواره ها و بعد ایجاد قوانین عجیب و غریب و دستورالعملهای پیچیده و کانالیزه کردن آن کاری کرده ایم که از تحقیق کلاسیک هم پردرستر شده و فقط بعضی معلمان خاص دنبال آنها می روند که نتیجه خاصی هم در بهبود امور آموزش و پرورش نداشته است.

* ضرورت تغییر مسیر

قطعاً افرادی که مستقیم با موضوعی سرو کار دارند بهترین نظرات را می توانند ارائه دهند و یک وزیر، معاون وزیر یا حتی مدیر کل نه از نظر فنی به همه چیز اشراف دارد و نه وقت این کار را دارد. بهترین راه برای بهبود عملکرد هر وزارتخانه یا سازمانی درخواست طرح مشکلات از سوی رده های پائین، جمع بندی مشکلات توسط رده های بالا، ارسال مشکلات جمع بندی شده به همان پائین دستی ها، جمع آوری راه حلها و پیشنهادات از پائین دستی ها و نهایتاً جمع بندی و تصمیم گیری نهایی در بالاترین سطح است و البته تشویق مناسب اداری و مالی برای کسانی که به خودشان زحمت می دهند، فکر می کنند، وقت می گذارند و پیشنهادهایی ساده و راهگشا ارائه می دهند و اصولاً به مسائل پیرامون خود اهمیت می دهند. هر روش دیگری، حتی در شرکت های خصوصی، نعل وارونه زدن است.

یسنا محمودی کیا - الیگودرز

یکتا بسطامی مقدم ۹ ساله - گچساران

النا کشاورزی ۶ ساله - کرج

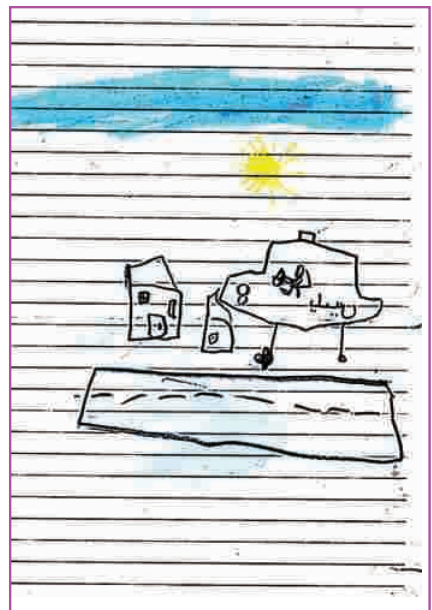
آیلار عظیمی ۳ ساله - کرج

یسنا حسنی - گچساران

امیرعباس خلیلی ۱۳ ساله - تهران

محمد رضا مشایخی

مهسا پروانه

رائیکا شاهرخی

دیانا صافی

پانید مرادی

آیناز چم سورکی

آیدازرین

خدمات بانکداری شرکتی

سامانه پارس (ارائه خدمات بانکی متناسب با نیاز مشتریان)

صدور انواع ضمانت نامه (تخفیف در کارمزد و تسهیل در اخذ وثائق)

اعتبار اسنادی داخلی - ریالی (تسهیل شرایط گشایش اعتبار برای طیف وسیعی از ذینفعان)

مرکز تماس و صدای پارسیان: ۸۱۱۵۱۰۰۰
www.parsian-bank.ir

هاله اول

www.mci.ir

یک خوش آمدگویی طـولانی

فروش ویژه سیم کارت اعتباری

۲۴ گیگابایت اینترنت هدیه به مدت ۶ ماه

